

การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนตามวิธีการสอนแบบ KWL - Plus ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด (Mind mapping) เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

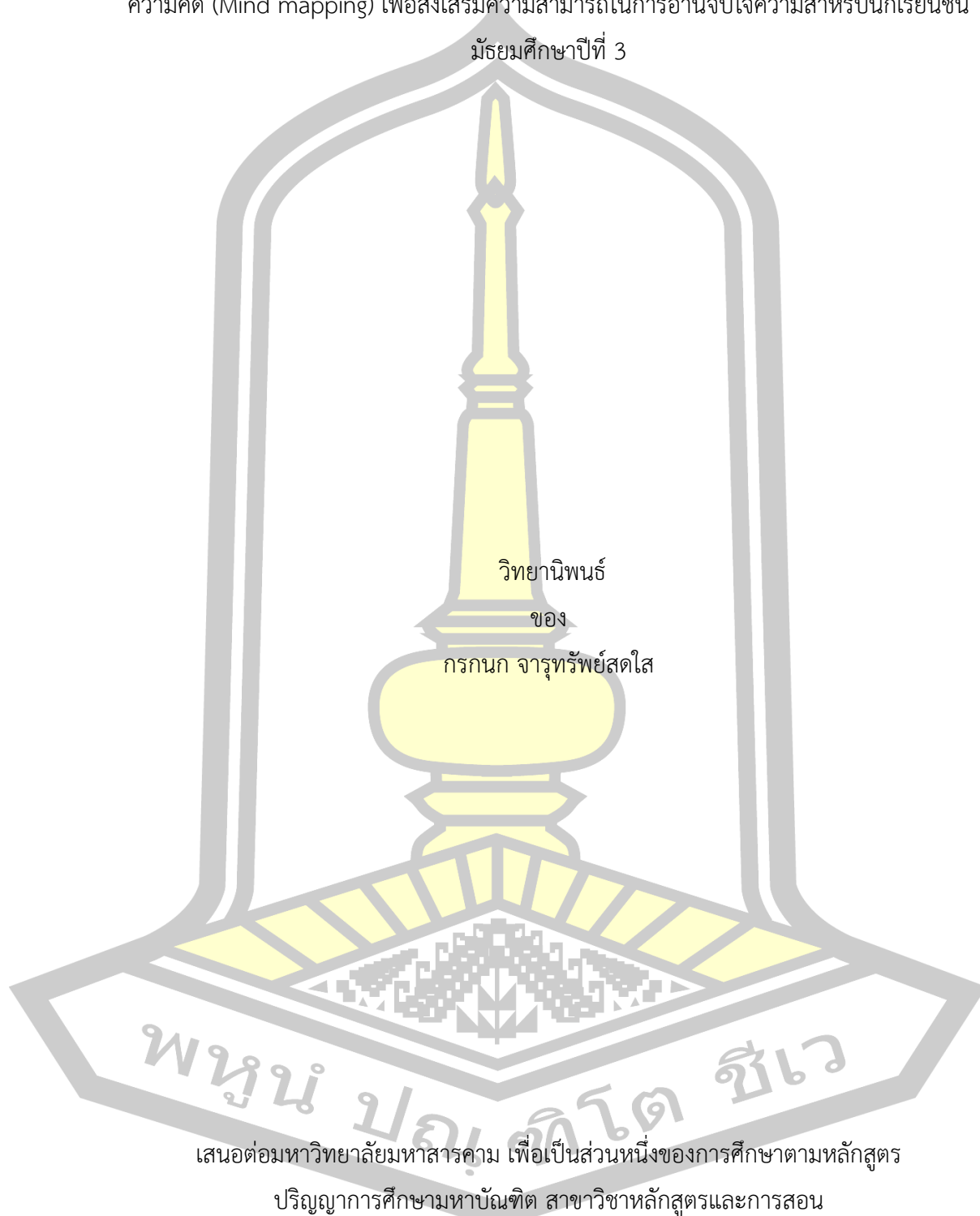
วิทยานิพนธ์
ของ
กรกนก จารุทรัพย์สดี

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
กันยายน 2567

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนตามวิธีการสอนแบบ KWL - Plus ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด (Mind mapping) เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 3

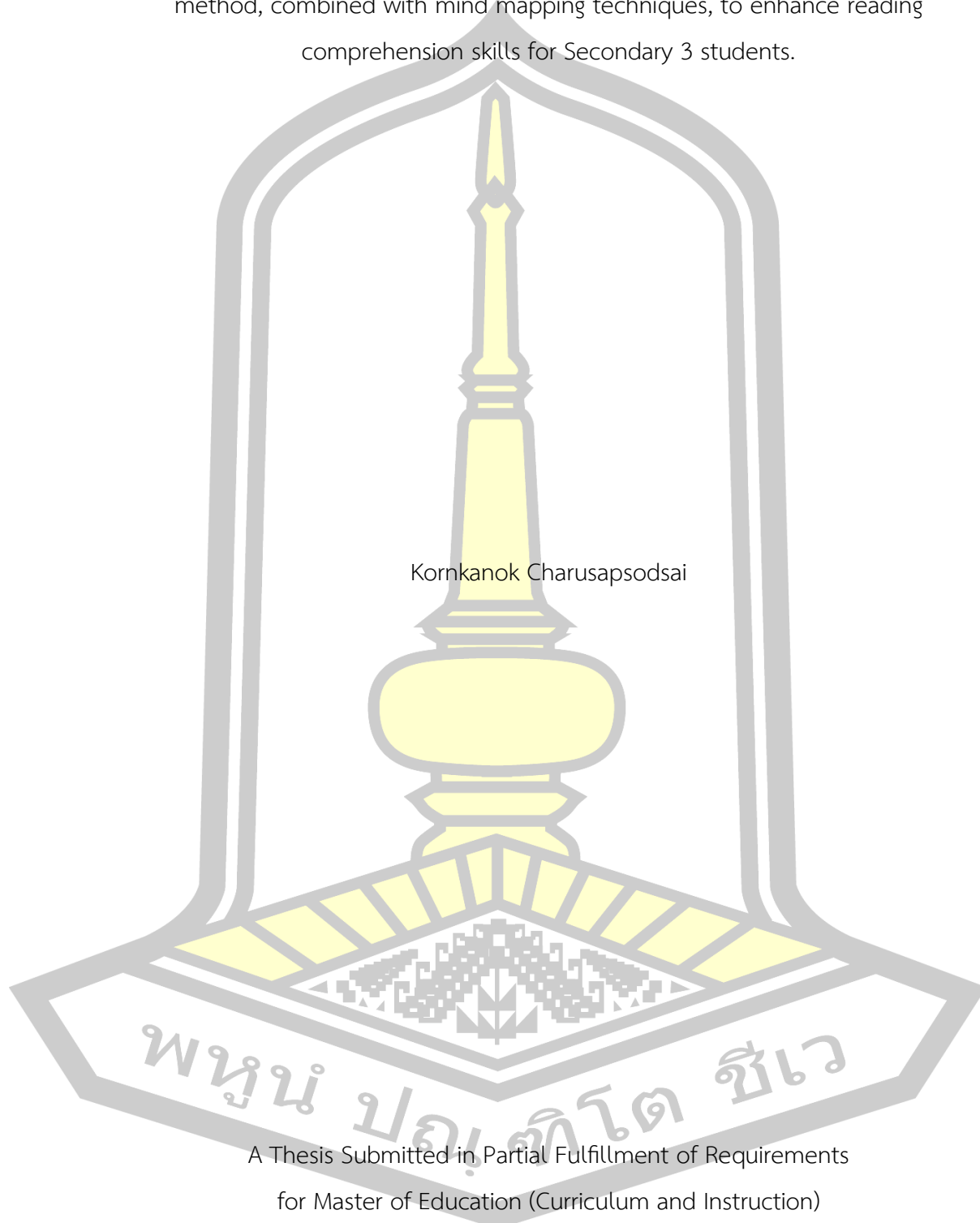

กันยายน 2567

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

Develop teaching activities in accordance with the KWL-Plus teaching method, combined with mind mapping techniques, to enhance reading comprehension skills for Secondary 3 students.

Kornkanok Charusapsodsai

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of Requirements
for Master of Education (Curriculum and Instruction)

September 2024

Copyright of Mahasarakham University

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของนางสาวกรรณก จารุทรัพย์
สดใส แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(รศ. ดร. ขวลิต ชูกำแหง)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(รศ. ดร. อัฐพล อินตะเสนา)

กรรมการ

(รศ. ดร. วราพร เอรารวรรณ)

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

(รศ. ดร. ดนิตา ดวงวิไล)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

(รศ. ดร. ขวลิต ชูกำแหง)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

(รศ. ดร. กริสน์ ชัยมูล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ชื่อเรื่อง	การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนตามวิธีการสอนแบบ KWL - Plus ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด (Mind mapping) เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3		
ผู้วิจัย	กรกนก จารุทรัพย์สดีใส		
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร. อัฐพล อินตะเสนา		
ปริญญา	การศึกษามหาบัณฑิต	สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	ปีที่พิมพ์	2567

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย 1) พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบ KWL - Plus ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด (Mind mapping) เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) ศึกษาดัชนีประสิทธิผลกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบ KWL - Plus ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด (Mind mapping) เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบ KWL - Plus ที่ส่งเสริมการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มเป้าหมายคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมหาชัยพิทยาคาร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 25 คน 1 ห้องเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีทั้งหมด 3 ชนิด ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีการสอนแบบ KWL - Plus ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด จำนวน 6 แผน รวมเป็น 12 ชั่วโมง ซึ่งคะแนนประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{x} = 4.73$) 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แบบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ซึ่งมีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.42 – 0.78 และมีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.24 – 0.76 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.92 3) แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบ KWL - Plus ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด จำนวน 10 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.53 – 0.94 และมีความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.94 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

จากการศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนตามวิธีการสอนแบบ KWL - Plus

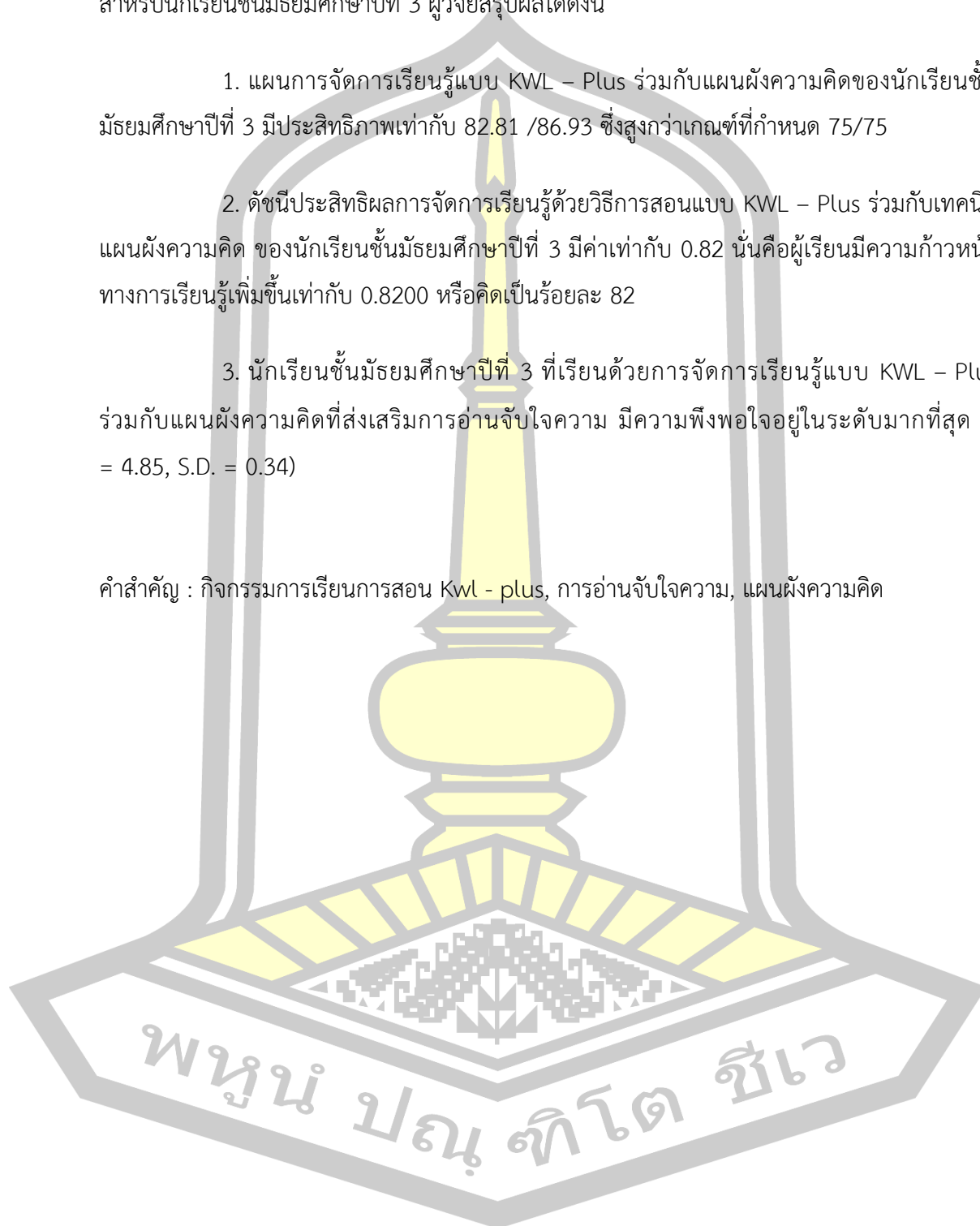
ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด (Mind mapping) เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยสรุปผลได้ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบ KWL – Plus ร่วมกับแผนผังความคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.81 /86.93 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 75/75

2. ดัชนีประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบ KWL – Plus ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.82 นั่นคือผู้เรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนรู้เพิ่มขึ้นเท่ากับ 0.8200 หรือคิดเป็นร้อยละ 82

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL – Plus ร่วมกับแผนผังความคิดที่ส่งเสริมการอ่านจับใจความ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.85$, S.D. = 0.34)

คำสำคัญ : กิจกรรมการเรียนการสอน Kwl - plus, การอ่านจับใจความ, แผนผังความคิด

TITLE	Develop teaching activities in accordance with the KWL-Plus teaching method, combined with mind mapping techniques, to enhance reading comprehension skills for Secondary 3 students.		
AUTHOR	Kornkanok Charusapsodsai		
ADVISORS	Associate Professor Atthapon Intasena , Ph.D.		
DEGREE	Master of Education	MAJOR	Curriculum and Instruction
UNIVERSITY	Maharakham University	YEAR	2024

ABSTRACT

The objective of this research is to 1) create learning activities that utilize the KWL-Plus teaching method in conjunction with mind mapping techniques to enhance reading comprehension skills in accordance with the 75/75 criterion. 2) Analyze the efficacy index of activities by employing the KWL-Plus instructional approach in conjunction with mind mapping strategies to enhance reading comprehension proficiency. 3) Evaluate student contentment with the learning management system by utilizing the KWL-Plus model to enhance the reading comprehension skills of Secondary 3 pupils. The target demographic comprises 25 students in a single classroom, namely Secondary 3 pupils from Mahachai Pittayakhan School, under the purview of the Secondary Educational Service Area Office, during Semester 2 of the academic year 2023. Three distinct categories of instruments are utilized in this research: 1) A learning management plan has been developed for Secondary 3 students, utilizing the KWL-Plus teaching method in conjunction with the mind mapping approach. The plan consists of six sessions, each lasting two hours, resulting in a total of 12 hours of instruction. The learning management plan's appropriateness received an extremely high overall evaluation score ($\bar{x} = 4.73$). 2) This is a test designed to assess the reading comprehension skills of Secondary 3 students. It has 30 multiple-choice questions, each with four

alternatives. The difficulty level of the questions ranges from 0.65 to 0.78, while the discriminating power ranges from 0.24 to 0.76. The overall reliability of the test is 0.92. 3) A satisfaction evaluation model was developed to assess the experience of Secondary 3 students who engaged in learning activities using the KWL-Plus teaching method in combination with the mind mapping approach. The model consists of 10 items, each having a discriminatory power ranging from 0.53 to 0.94. The overall reliability of the model is 0.94. The statistical measures employed in data analysis encompass percentage, mean, standard deviation.

The research findings are as follows:

1) The integration of the KWL-Plus learning management plan with student mind maps for Secondary 3 demonstrated an efficiency rate of 82.81 out of 86.93, which successfully met the stipulated threshold of 75 out of 75.

2) The learning management system, which utilized the KWL-Plus teaching method in conjunction with the concept map methodology, achieved an effectiveness index of 0.82 for Secondary 3 pupils. This indicates a significant increase in learning progress of 0.8200, equivalent to 82 percent.

3) The students in Secondary 3 who utilized the KWL-Plus learning management system in conjunction with mind maps reported the highest degree of satisfaction. ($\bar{x} = 4.85$, S.D. = 0.34)

Keyword : Development of KWL-Plus learning management, Reading comprehension ability, Mind mapping

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลือเป็นอย่างสูงจาก รองศาสตราจารย์ ดร.อัฐพล อินดีะเสนา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก รองศาสตราจารย์ ดร.ชวลิต ชูกำแพง ประธานกรรมการสอบ รองศาสตราจารย์ ดร.วราพร เอราวรรณ กรรมการสอบ รองศาสตราจารย์ ดร.คณิตา ดวงวิไล กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำ และให้ความช่วยเหลือ ตลอดจนตรวจสอบ ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ประจำภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ที่ประสิทธิ์ประสาทให้ความรู้ประสบการณ์และแนะนำแนวทางในการทำการวิจัยขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.มนตรี วงษ์สะพาน รองศาสตราจารย์ ดร.อพันธ์ พูลพุทธา ผู้ช่วยศาสตราจารย์สินธรา คามดิษฐ์ อาจารย์ ดร.อารีย์รัตน์ โนนสุวรรณ และ ดร.จิตตรา พิกุลทอง ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตลอดจนให้คำแนะนำ ปรึกษาและข้อเสนอแนะ งานวิจัยสำเร็จได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียนมหาชัยพิทยาคาร และผู้อำนวยการโรงเรียนยางวิทยาคม ตลอดจนคณะครูทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ขอขอบใจนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2566 ทุกคน ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณ คุณพ่อสมิน จารุทรัพย์สดี คุณแม่มะลิวัลย์ จารุทรัพย์สดี สมาชิกในครอบครัวทุกคน ที่ให้การสนับสนุนช่วยเหลือและเป็นกำลังใจตลอดมา และคุณฝนฟ้า บุญปก คุณระพีพรรณ พลสวัสดิ์ ที่เป็นเพื่อนร่วมเดินทางในการทำวิจัยจนสามารถมาถึงจุดหมายปลายทาง จนการวิจัยครั้งนี้สำเร็จลงอย่างสมบูรณ์

คุณค่าและประโยชน์จากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา ครูอาจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่ให้การศึกษอบรมสั่งสอนส่งผลให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในการศึกษาและก้าวหน้าในหน้าที่การงาน

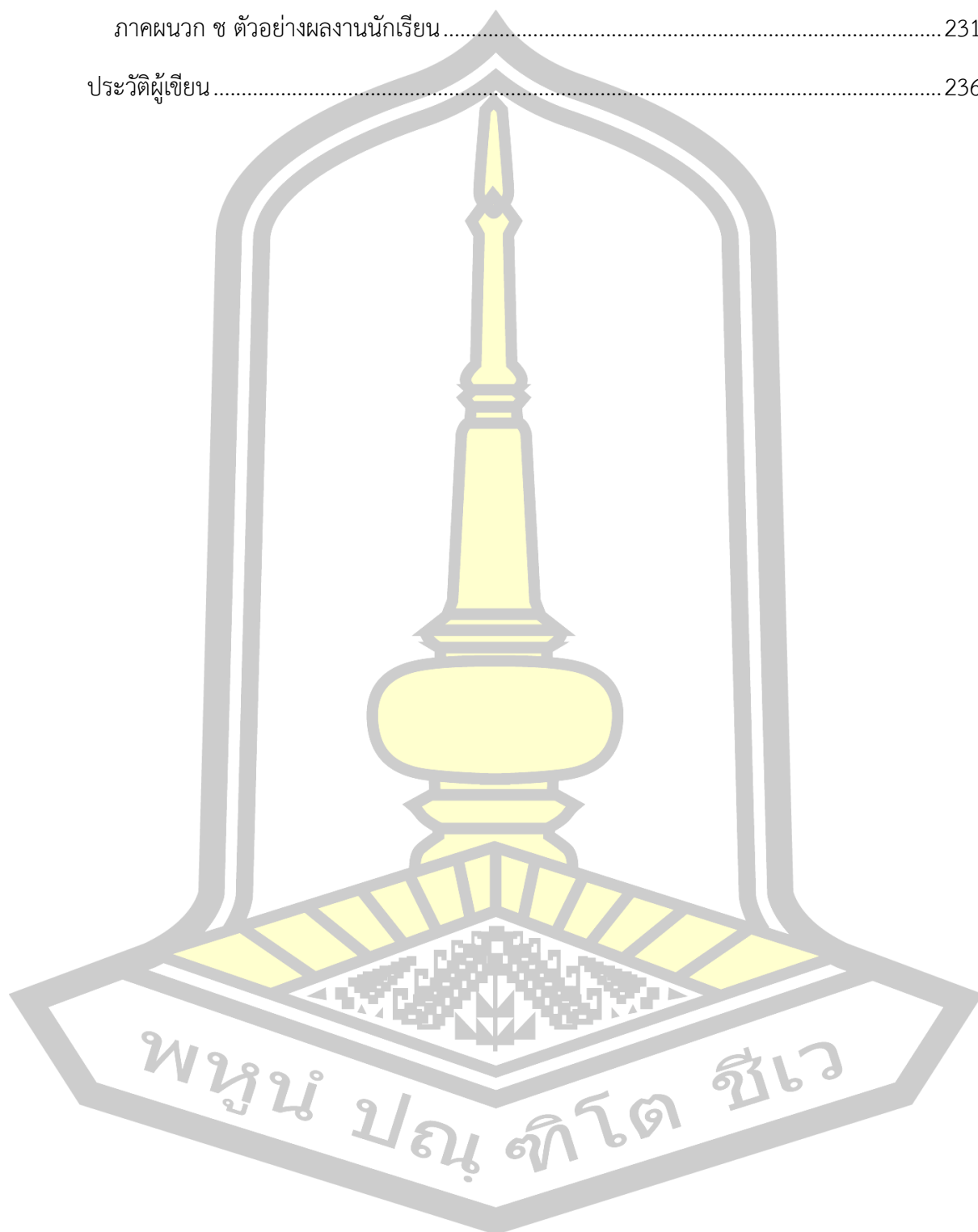
กรรณก จารุทรัพย์สดี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ณ
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	ด
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1. ภูมิหลัง.....	1
2. ความมุ่งหมายการวิจัย.....	4
3. ความสำคัญของการวิจัย.....	4
4. ขอบเขตการวิจัย.....	5
5. นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
1. หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย พุทธศักราช 2551.....	9
2. การอ่าน.....	14
3. การจัดการเรียนรู้แบบ KWL - Plus.....	30
4. แผนผังความคิด.....	35
5. แผนการจัดการเรียนรู้.....	47
6. ดัชนีประสิทธิผล.....	56
7. แบบวัดความพึงพอใจ.....	57
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	67

9. กรอบแนวคิด	77
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	80
1. รูปแบบที่ใช้ในการวิจัย	80
2. กลุ่มเป้าหมาย	81
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	81
4. การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ	81
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล	92
6. การวิเคราะห์ข้อมูล	93
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	94
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	99
1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	99
2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	99
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	105
1. ความมุ่งหมายของการวิจัย	105
2. สรุปผล	105
3. อภิปรายผล	106
4. ข้อเสนอแนะ	109
บรรณานุกรม	110
ภาคผนวก	119
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือและหนังสือขอความอนุเคราะห์	120
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	127
ภาคผนวก ค ตัวอย่างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ	184
ภาคผนวก ง ตัวอย่างแบบสอบถามความพึงพอใจ	199
ภาคผนวก จ คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	201

ภาคผนวก ฉ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	226
ภาคผนวก ช ตัวอย่างผลงานนักเรียน.....	231
ประวัติผู้เขียน.....	236

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 สาร มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.....	13
ตารางที่ 2 ตัวอย่างตารางการจัดการเรียนรู้ KWL.....	33
ตารางที่ 3 แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pretest Posttest Design.....	80
ตารางที่ 4 การกำหนดเนื้อหา กิจกรรม เครื่องมือ และระยะเวลา	82
ตารางที่ 5 ระยะเวลาทดลองใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบ KWL – Plus ร่วมกับแผนผังความคิด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนยางวิทยา.....	86
ตารางที่ 6 ระยะเวลาใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบ KWL – Plus ร่วมกับแผนผังความคิด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมหาชัยพิทยาคาร.....	86
ตารางที่ 7 ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ของแบบทดสอบการอ่านจับใจความแบบปรนัย	87
ตารางที่ 8 การเก็บรวบรวมข้อมูลของแผนการสอน.....	93
ตารางที่ 9 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบ KWL – Plus ร่วมกับแผนผัง100	
ตารางที่ 10 ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบ KWL – Plus ร่วมกับแผนผังความคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75	102
ตารางที่ 11 ดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้โดยการพัฒนา กิจกรรมการเรียนการสอนตามวิธีการสอนแบบ KWL – Plus ร่วมกับแผนผังความคิดเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	103
ตารางที่ 12 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยการพัฒนา กิจกรรมการเรียนการสอนตามวิธีการสอนแบบ KWL – Plus ร่วมกับแผนผังความคิดเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	104
ตารางที่ 13 แสดงความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การอ่านจับใจความจากบทความด้วยการจัดกิจกรรม KWL – Plus ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	202

ตารางที่ 14 แสดงความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การอ่านจับใจความจากสารคดี ด้วยการจัดกิจกรรม KWL – Plus ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	204
ตารางที่ 15 แสดงความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การอ่านจับใจความจากตำนาน ด้วยการจัดกิจกรรม KWL – Plus ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	207
ตารางที่ 16 แสดงความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง การอ่านจับใจความจากข่าว ด้วยการจัดกิจกรรม KWL – Plus ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	210
ตารางที่ 17 แสดงความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง การอ่านจับใจความจาก วรรณคดีในบทเรียนด้วยการจัดกิจกรรม KWL – Plus ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิดของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3	213
ตารางที่ 18 แสดงความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง การอ่านจับใจความจาก บทเรียนด้วยการจัดกิจกรรม KWL – Plus ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3	216
ตารางที่ 19 สรุปผลการประเมินแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ KWL – Plus ร่วมกับเทคนิคแผนผัง ความคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยผู้เชี่ยวชาญ	219
ตารางที่ 20 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ (IOC) ระหว่างจุดประสงค์การ เรียนรู้กับแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	220
ตารางที่ 21 ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (B) และค่าความเชื่อมั่น (r_{cc}) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ	222
ตารางที่ 22 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ (IOC) แบบวัดความพึงพอใจ ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	223
ตารางที่ 23 ผลการวิเคราะห์ ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (วิธี Item Total Correlation) ของแบบ ประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความ โดยการ จัดการเรียนรู้แบบ KWL – Plus ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	224

ตารางที่ 24 ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Cronbach's alpha coefficient) ของ แบบสอบถาม ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.....	225
ตารางที่ 25 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนตามวิธีการสอนแบบ KWL – Plus ร่วมกับแผนผังความคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75	227
ตารางที่ 26 ประสิทธิภาพของแผนการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนตามวิธีการสอนแบบ KWL – Plus ร่วมกับแผนผังความคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75	230
ตารางที่ 27 ดัชนีประสิทธิผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนตามวิธีการสอนแบบ KWL – Plus ร่วมกับแผนผังความคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	230
ตารางที่ 28 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนตาม วิธีการสอนแบบ KWL – Plus ร่วมกับแผนผังความคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.....	230

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 แผนผังแบบกิ่ง.....	38
ภาพที่ 2 แผนผังวงจร.....	38
ภาพที่ 3 แผนผังใยแมงมุม.....	39
ภาพที่ 4 แผนผังต้นไม้.....	39
ภาพที่ 5 แผนผังตารางเปรียบเทียบ.....	40
ภาพที่ 6 แผนผังรูปวงกลมทับเหลื่อมกัน.....	40
ภาพที่ 7 ผังความคิดรวบยอด.....	41
ภาพที่ 8 ผังใยแมงมุม.....	41
ภาพที่ 9 ผังความคิดรูปวงกลมทับเหลื่อม.....	42
ภาพที่ 10 ผังวงจร.....	42
ภาพที่ 11 ผังก้างปลา.....	43
ภาพที่ 12 ผังแสดงปฏิสัมพันธ์ระหว่างสองกลุ่ม.....	43
ภาพที่ 13 ผังตารางเปรียบเทียบ.....	44
ภาพที่ 14 กรอบแนวคิด.....	79

พูน ปณ ทิโต ชีเว

บทที่ 1

บทนำ

1. ภูมิหลัง

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจธุระ การงานและดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ กระบวนการคิดวิเคราะห์วิจารณ์ และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ เป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่ การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

หลักสูตรแกนกลางศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดให้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มี 5 สาระ ได้แก่ สาระที่ 1 การอ่าน สาระที่ 2 การเขียน สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา และสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม สาระทั้ง 5 สาระได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดไว้อย่างชัดเจนเมื่อผู้เรียนเรียนจบในแต่ละระดับชั้นตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนสามารถนำความรู้ ความเข้าใจ และทักษะทางภาษาไทยไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันให้เกิดประโยชน์ทั้งต่อตนเองและอื่นๆ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

ทักษะการอ่านในหลักสูตรการศึกษาปัจจุบันเริ่มต้นจากการอ่านออกเสียง การอ่านจับใจความ การอ่านวิเคราะห์ จนถึงขั้นการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ล้วนแต่เป็นทักษะการอ่านที่สำคัญสำหรับผู้เรียนในปัจจุบันทั้งสิ้น การอ่านเป็นการเปิดโลกทัศน์การรับรู้ข้อมูลต่าง ๆ ในหลายด้าน โดยเฉพาะในสังคมยุคปัจจุบันที่เป็นสังคมแห่งการติดต่อสื่อสารไร้พรมแดน ทั้งการติดต่อสื่อสารทางตรง และการติดต่อสื่อสารทางสังคมออนไลน์ ซึ่งมีความเจริญก้าวหน้าเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้มีข้อมูลข่าวสารสามารถแพร่หลายไปได้อย่างรวดเร็วและกว้างขวาง ดังนั้นผู้อ่านจะต้องรู้จักพิจารณาข้อมูลข่าวสารนั้นว่ามีความถูกต้องและมีความน่าเชื่อถือมากน้อยเพียงใด เห็นได้จากการสอนอ่านในปัจจุบันจะเน้นการอ่านจับใจความสำคัญเพื่อพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ตีความเพื่อช่วยเพิ่มความรู้และประสบการณ์ (นริศรา ชยธวัช, 2563)

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2554) ได้กล่าวไว้ว่า การสอนอ่านไม่เน้นการอ่านออกเขียนได้เพียงอย่างเดียว แต่จะเน้นการอ่านเพื่อพัฒนาความคิดควบคู่กันไปด้วยเพราะการคิดเป็นหลักสำคัญที่ใช้ในการเรียนรู้ซึ่งแสดงให้เห็นว่า กระบวนการอ่านนั้นจะต้องมีการคิดเสมอ เช่น การคิดเพื่อพิจารณา การคิดเพื่อประเมินค่า การคิดเพื่อวิเคราะห์หรือตีความ การคิดเพื่อสรุปความสิ่งที่อ่าน ทักษะการอ่านจึงมีความสำคัญอย่างมากกับบุคคลและสังคม การอ่านมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ตั้งแต่เกิดจนโต และจนกระทั่งถึงวัยชรา การอ่านทำให้รู้ข่าวสาร ซึ่งปัจจุบันเป็นโลกของข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ทั่วโลก ทำให้ผู้อ่านมีความสุข มีความหวัง และมีความอยากรู้อยากเห็น อันเป็นความต้องการของมนุษย์ทุกคน การอ่านมีประโยชน์ในการพัฒนาตนเอง คือ พัฒนาการศึกษา พัฒนาอาชีพ พัฒนาคุณภาพชีวิต ทำให้เป็นคนทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ และมีความอยากรู้อยากเห็น การที่จะพัฒนาประเทศให้เจริญรุ่งเรืองก้าวหน้าได้ต้องอาศัยประชาชนที่มีความรู้ความสามารถ ซึ่งความรู้ต่าง ๆ ก็ได้มาจากการอ่านนั่นเอง

การอ่านจับใจความเป็นทักษะการอ่านที่สำคัญเนื่องจากแสดงให้เห็นถึงการเข้าใจสารจากการอ่านเรื่องต่าง ๆ เป็นสิ่งที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น การอ่านข่าว อ่านสาระความรู้ที่ปรากฏในสื่อต่าง ๆ ถ้าอ่านแล้วจับประเด็นเรื่องที่อ่านได้ก็จะเกิดประโยชน์ต่อตัวผู้อ่าน สอดคล้องกับ พิมพ์ชนก เนื่องทะบอล (2563) ที่ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านจับใจความ ไว้ว่า การอ่านมีความสำคัญในการช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจสังคม และสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัว อีกทั้งเป็นเครื่องมือแสวงหาและเพิ่มพูนความรู้ให้กับตนเองในการนำไป ประกอบการดำเนินชีวิตประจำวัน ช่วยพัฒนาสติปัญญา ความสามารถ พร้อมทั้งเสริมสร้าง บุคลิกภาพ ทำให้ประสบความสำเร็จในการศึกษา การประกอบอาชีพและสนุกสนานเพลิดเพลินใน การอ่านและใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ของ อย่างไรก็ตามแม้ว่าการอ่านจับใจความจะมีความสำคัญ แต่การสอนอ่านจับใจความก็ยังไม่ประสบผลสำเร็จยังพบว่า ผู้เรียนไม่สามารถอ่านจับใจความได้ซึ่งสอดคล้องกับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินัยพื้นฐาน (O-net) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนมหาชัยพิทยาคาร คณะนงเยาว์ สาระการอ่าน ($\bar{X} = 42$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 16.14) สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (2565) พบว่าปัญหาสำคัญของการเรียนการสอนรายวิชาภาษาไทย คือ สาระการอ่าน และ สาระวรรณคดี วรรณกรรม ผลการสอบวัดความรู้ระดับชาติของนักเรียนในสาระการอ่านอยู่ในเกณฑ์ที่ลดลง นักเรียนไม่สามารถจับใจความเรื่องที่อ่านได้ ไม่สามารถบอกได้ว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร อีกทั้งยังพบปัญหาด้านการอ่านที่เกิดจากตัวนักเรียน ซึ่งเกิดจากนักเรียนไม่สนใจเรียนภาษาไทย ไม่มีนิสัยรักการอ่าน อ่านแล้วไม่สามารถจับประเด็นสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ และไม่สามารถเขียนถ่ายทอดประเด็นที่อ่านให้ผู้อื่นรับรู้ได้ หรือสรุปเรื่องไม่ได้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2563)

จากปัญหาการอ่านจับใจความผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งแหล่งความรู้อื่น ๆ เพื่อหารูปแบบวิธีการสอน แนวทางและเครื่องมือที่จะนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความ จากการสืบค้นข้อมูลงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศพบเทคนิคการสอนที่นำมาพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความอยู่หลายวิธี พบว่า เทคนิคการสอน KWL Plus เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้วิธีหนึ่งที่จะสามารถนำมาส่งเสริมและพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนได้ เพราะการจัดการเรียนรู้แบบ KWL- Plus เป็นกระบวนการสอนอ่านที่มีบทสรุปเป็นการเขียนสรุปความ มาลินี สุทธิเวช (2561) ได้ให้นิยามของกระบวนการ KWL – Plus ไว้ว่า คุณ Carr, E. k Ogle, D. (1987) ได้พัฒนาวิธีการสอนอ่านโดยใช้ชื่อว่าเทคนิค KWL บนพื้นฐานความเชื่อที่ว่านักเรียนรู้อะไรมาก่อนการอ่าน ด้วยการวิเคราะห์หัวข้อของเรื่องและคาดเดาเหตุการณ์ของเรื่องที่จะอ่าน และให้นักเรียนระดมสมองว่านักเรียนต้องการรู้อะไร (Want to know) มีการตั้งคำถามและตอบคำถามระหว่างอ่าน และนักเรียนได้เรียนรู้รู้อะไรหลังจากการอ่าน (Learn) การสอนอ่านโดยวิธีนี้จะช่วยให้นักเรียนมีจุดมุ่งหมายในการอ่าน มีการเตรียมโครงสร้างการคิดในระหว่างการอ่านสามารถค้นหาพื้นฐานความรู้ของนักเรียนที่มีต่อเรื่องที่จะอ่านบันทึกลงในตาราง KWL มีองค์ประกอบ 3 ด้านดังนี้ 1. K (Know) หมายถึง ความรู้ที่มีอยู่ก่อนการอ่าน 2. W (Want to know) หมายถึง สิ่งที่ต้องการรู้ 3. L (Learn) หมายถึง สิ่งที่ได้เรียนรู้หลังจากการอ่าน ต่อมา Carr and Ogle ได้ร่วมพัฒนาเทคนิค KWL มาเป็น KWL – Plus โดยเพิ่มกิจกรรมในขั้น Plus คือการทำแผนภูมิการอ่านละครสรุปเนื้อเรื่องจากการอ่านทั้งหมดอีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้การอ่านของนักเรียนมีความหมายและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

การจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคแผนผังความคิดเข้ามาประกอบในขั้นตอนของการสอนเป็นอีกวิธีการหนึ่งที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาผู้เรียน และได้ผลดีกับทุกรายวิชาดังที่ สุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ (2558) ได้ให้นิยามของแผนผังความคิดไว้ว่า เป็นการจัดระบบความคิดความเข้าใจที่สรุปเกี่ยวกับการจัดกลุ่ม สิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่เกิดจากการสังเกต หรือการได้รับประสบการณ์เกี่ยวกับสิ่งนั้นหรือเรื่องนั้น แล้วใช้คุณลักษณะหรือคุณสมบัติที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน จัดเข้าเป็นกลุ่มเดียวกัน ซึ่งจะทำให้เกิดความเข้าใจสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้ง่ายขึ้น ดังนั้นผังโน้ตส์จะทำให้เราสามารถจำแนกสิ่งใหม่ ๆ และเข้าใจได้รวดเร็วตามประสบการณ์ของเรา ซึ่งการจัดการเรียนรู้แบบ KWL – Plus ร่วมกับแผนผังความคิดสามารถช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพดังที่ ญันนันท์ ไม้พิมพ์ (2565) ได้ศึกษาการจัดการเรียนแบบ KWL-Plus ที่มีต่อความสามารถด้านกาอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผลการศึกษาพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus มีประสิทธิภาพ 78.13/76.92 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 75/75 จึงอาจกล่าวได้ว่าเทคนิค KWL – Plus และแผนผังความคิด สามารถช่วยพัฒนาความสามารถใน

การอ่านจับใจความ เพราะทั้งกระบวนการเทคนิคดังกล่าวถือว่ามีความสอดคล้อง และสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการอ่านจับใจความได้ดีมากขึ้น

จากความสำคัญที่กล่าวมาในข้างต้น พบว่าปัญหาของการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาไทยทักษะการอ่านพบปัญหามากที่สุด คือ ปัญหาการอ่านจับใจความ ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนไม่สามารถพัฒนาไปสู่ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ การอ่านเพื่อการวิเคราะห์ หรือทักษะการอ่านในระดับที่สูงขึ้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนตามวิธีการสอนแบบ KWL - Plus ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด เพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนเกี่ยวกับความสามารถในการอ่านจับใจความ โดยการนำเทคนิค KWL - Plus และแผนผังความคิดเข้ามาประกอบในชั้นสอน โดยจะเริ่มจากการตั้งคำถามในชั้น K คือ นักเรียนรู้อะไร ชั้น W คือ นักเรียนต้องการรู้อะไร ชั้น L คือ นักเรียนได้เรียนรู้อะไร และ ชั้น Plus คือ ขั้นตอนของการเขียนสรุปประเด็นที่ได้จากการอ่าน ซึ่งขั้นตอนนี้ผู้วิจัยจะกำหนดให้นักเรียนสรุปออกมาเป็นแผนผังความคิดโดยการเขียนสรุปความจากเรื่องที่อ่าน ในลักษณะการตั้งคำถามแบบ 5W1H ได้แก่ ใคร ทำอะไร เมื่อไหร่ ที่ไหน ทำไม และอย่างไร ซึ่งจะสามารถช่วยให้ผู้เรียนวิเคราะห์หรือทำความเข้าใจกับเหตุการณ์นั้นได้ ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะการอ่านที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์หลักสูตรในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย โดยเฉพาะสาระการอ่าน หากผู้เรียนขาดทักษะทางด้านนี้จะทำให้การสื่อสาร สื่อความกับบุคคลอื่นเกิดความบกพร่อง และมีผลเสียต่อการเรียนวิชาอื่น ๆ ตลอดจนการประกอบอาชีพการจัดการเรียนการสอนจึงควรคำนึงถึงปัญหานี้ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและฝึกกระบวนการคิดของผู้เรียนอย่างเป็นระบบและเป็นเหตุเป็นผลเพื่อให้การเรียนรู้ของผู้เรียนได้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. ความมุ่งหมายการวิจัย

1. เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนตามวิธีการสอนแบบ KWL - Plus ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนการสอนตามวิธีการสอนแบบ KWL - Plus ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามวิธีการสอนแบบ KWL - Plus ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

3. ความสำคัญของการวิจัย

1. เป็นการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนตามวิธีการสอนแบบ KWL Plus ร่วมกับแผนผังความคิดเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2. เป็นการพัฒนาผู้เรียนด้านการอ่านด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ร่วมกับแผนผังความคิดเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

3. เป็นแนวทางให้ผู้ที่เกี่ยวข้องหรือสนใจสามารถนำไปเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้หรือพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาหรือระดับชั้นอื่น ๆ

4. ขอบเขตการวิจัย

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมหาชัยพิทยาคาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 25 คน 1 ห้องเรียน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น : กิจกรรมการเรียนรู้การสอนตามวิธีการสอนแบบ KWL - Plus ร่วมกับแผนผังความคิด

ตัวแปรตาม : ความสามารถในการอ่านจับใจความ และ ความพึงพอใจ

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ใช้เนื้อหาตามหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สอดคล้องกับตัวชี้วัด ได้แก่ ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 รายวิชาภาษาไทย ซึ่งมีเนื้อหาเป็นบทความ สารคดี ตำนาน ข่าว วรรณคดีในบทเรียน และบทอ่านจากในบทเรียน ที่ได้คัดเลือกมาจากหนังสือ ตำรา วารสาร นิตยสาร เว็บไซต์จากอินเทอร์เน็ต โดยเลือกเนื้อหาให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยดำเนินการในภาคการเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความสามารถในการอ่านจับใจความ หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถที่ผู้เรียนรับข้อมูลเพื่อทำความเข้าใจในเนื้อเรื่องที่กำหนดให้ สามารถตีความ ขยายความ คิดวิเคราะห์ และคิดสังเคราะห์ แล้วสรุปใจความ ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ โดยได้มาจากการวัดความสามารถในการอ่านจับใจความจากแบบฝึกทักษะด้านการอ่านจับใจความ และแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ แบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น หลังจากได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนตามวิธีการสอนแบบ KWL - Plus ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิดครบทั้ง 6 แผน

2. การจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus หมายถึง กระบวนการขั้นตอนการสอนอ่านอย่างเป็นระบบเพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่าน การสรุปใจความสำคัญของเรื่องราวต่าง ๆ จากเรื่องที่อ่าน เช่น นิทาน บทความ บทความร้อยกรอง เป็นต้น ซึ่งกระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบ KWL Plus มีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ดังนี้ K = Know หมายถึง ความรู้ที่มีอยู่แล้ว W = Want to Know หมายถึง สิ่งที่ต้องการรู้จากการอ่าน L = Learned หมายถึง สิ่งที่อยู่หลังจากการอ่าน Plus = หมายถึง การเขียนแผนภูมิและการเขียนสรุปความ

3. แผนผังความคิด หมายถึง เป็นกระบวนการที่ให้ผู้เรียนนำโน้ตชนในเนื้อหาสาระที่ได้เรียนรู้มาจัดระบบ จัดลำดับ และเชื่อมโยงความสัมพันธ์แต่ละมโนทัศน์ที่มีความเกี่ยวข้องเข้าด้วยกัน เครื่องมือที่ช่วยจัดระบบความคิดที่มีประสิทธิภาพมีรูปแบบการจัดบันทึกที่สร้างสรรค์เป็นการถ่ายทอดข้อมูลต่าง ๆ ลงในกระดาษที่อยู่ในรูปแบบแผนผังเพื่อนำเสนอ

4. การจัดการเรียนรู้แบบ KWL - Plus ร่วมกับแผนผังความคิด หมายถึง การจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความ รายวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ร่วมกับแผนผังความคิด โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้น K ในกระบวนการ KWL- Plus หมายถึง Know เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนตรวจสอบหัวข้อเรื่องว่า ตนเองมีความรู้เกี่ยวกับหัวข้อเรื่องมากน้อยเพียงใด โดยนำความรู้เดิมมาใช้ในการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้พื้นฐานและประสบการณ์ของผู้เรียนเป็นสำคัญ

ขั้น W ในกระบวนการ KWL- Plus หมายถึง Want to Know เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนจะต้องถามตนเองว่า ต้องการรู้อะไรในเรื่องที่อ่านบ้าง ซึ่งคำถามที่ผู้เรียนสร้างขึ้นก่อนการอ่านนี้เป็น การตั้งเป้าหมายในการอ่านและเป็นการคาดหวังว่าจะพบอะไรในบทอ่านบ้าง

ขั้น L ในกระบวนการ KWL- Plus หมายถึง Learned เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนสำรวจว่าตนเองได้เรียนรู้อะไรบ้างจากบทอ่าน โดยผู้เรียนจะหาคำตอบให้กับคำถามที่ตนเองตั้งไว้ในขั้น W

ขั้น Plus ในกระบวนการ KWL- Plus หมายถึง ผู้เรียนเขียนแผนผังความคิดสรุปใจความจากเรื่องที่อ่านด้วยภาษาของตนเอง ผู้เรียนสรุปใจความได้ถูกต้องโดยปฏิบัติตามขั้นตอน KWL - Plus ที่ผู้สอนกำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้

5. ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง คุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ด้านกระบวนการและผลลัพธ์ของการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ร่วมกับแผนผังความคิดเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

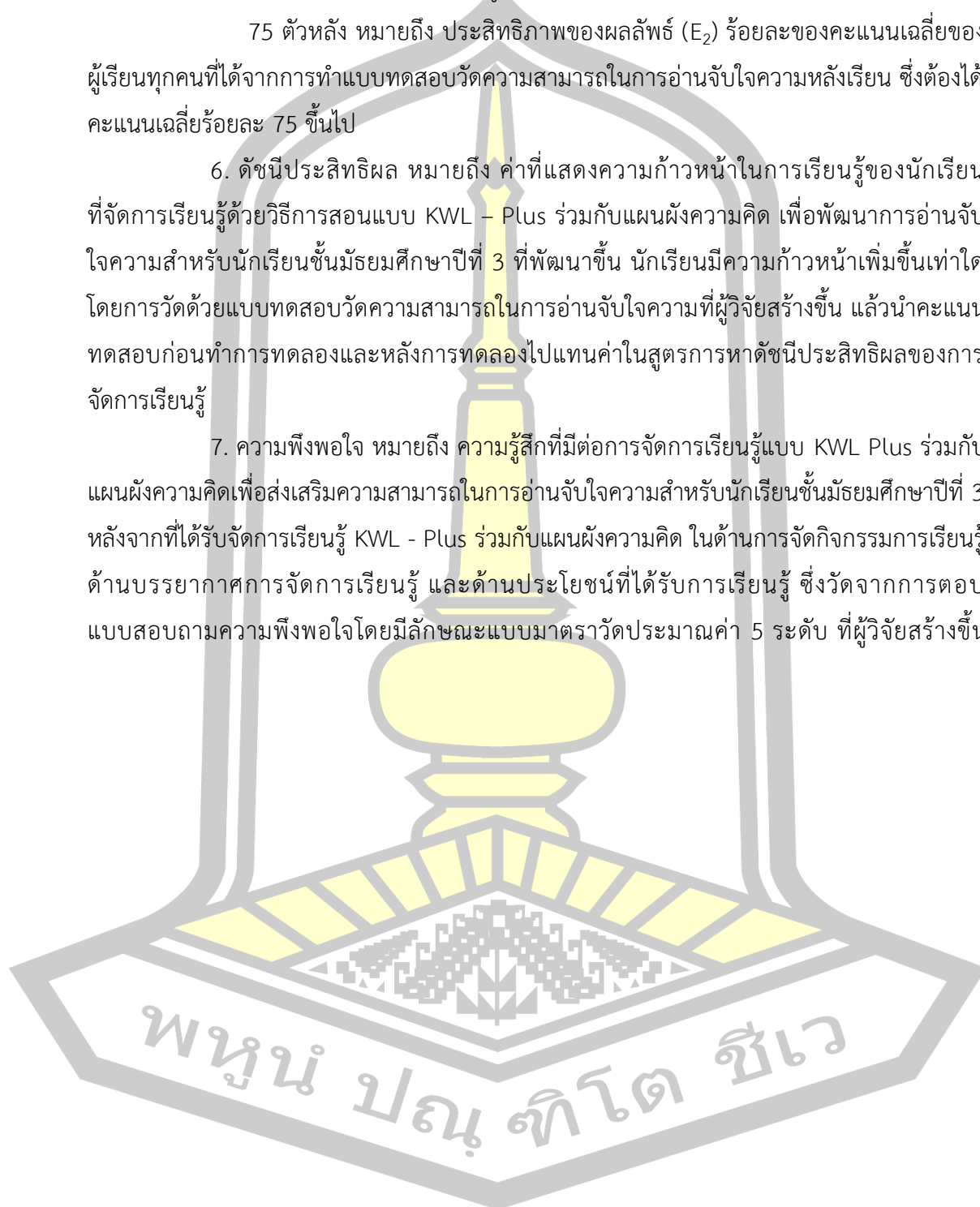
75 ตัวแรก หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนทุกคนที่ได้จากการการประเมินคะแนนระหว่างเรียนโดยเก็บจากคะแนนแบบทดสอบท้าย

แผน แบบฝึกทักษะระหว่างเรียน และการประเมินแผนผังความคิดของผู้เรียนจากการเรียนแผนละ 50 คะแนน ทั้งหมด 6 แผนการจัดการเรียนรู้ ที่มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ร้อยละ 75 ขึ้นไป

75 ตัวหลัง หมายถึง ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนทุกคนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความหลังเรียน ซึ่งต้องได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75 ขึ้นไป

6. ดัชนีประสิทธิผล หมายถึง ค่าที่แสดงความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของนักเรียน ที่จัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบ KWL – Plus ร่วมกับแผนผังความคิด เพื่อพัฒนาการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่พัฒนาขึ้น นักเรียนมีความก้าวหน้าเพิ่มขึ้นเท่าใด โดยการวัดด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แล้วนำคะแนนทดสอบก่อนทำการทดลองและหลังการทดลองไปแทนค่าในสูตรการหาดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้

7. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ร่วมกับแผนผังความคิดเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังจากที่ได้รับจัดการเรียนรู้ KWL - Plus ร่วมกับแผนผังความคิด ในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับการเรียนรู้ ซึ่งวัดจากการตอบแบบสอบถามความพึงพอใจโดยมีลักษณะแบบมาตราวัดประมาณค่า 5 ระดับ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนตามวิธีการสอนแบบ KWL - Plus ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด (Mind mapping) เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นพื้นฐานความคิด ข้อมูลประกอบการศึกษาโดยนำเสนอรายละเอียดตามลำดับ ดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางชั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
2. การพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความ
 - 2.1 ความหมายของการอ่าน
 - 2.2 ความสำคัญของการอ่าน
 - 2.3 จุดมุ่งหมายของการอ่าน
 - 2.4 ความหมายของการอ่านจับใจความ
 - 2.5 ทักษะการอ่านจับใจความ
 - 2.6 ความสำคัญของการอ่านจับใจความ
 - 2.7 เครื่องมือวัดการอ่านจับใจความ
3. การจัดการเรียนรู้แบบ KWL - Plus
 - 3.1 ความเป็นมาและความหมาย
 - 3.2 องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบ KWL - Plus
 - 3.3 ข้อดีและข้อจำกัดของการจัดการเรียนรู้ KWL - Plus
4. แผนผังความคิด
 - 4.1 ความหมายของแผนผังความคิด
 - 4.2 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนผังความคิด
 - 4.3 ข้อดีและข้อจำกัดของแผนผังความคิด
 - 4.4 ประเภทของแผนผังความคิด
5. แผนการจัดการเรียนรู้
 - 5.1 ความหมายเกี่ยวกับแผนการจัดการเรียนรู้
 - 5.2 ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้
 - 5.3 องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้
 - 5.4 การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

6.ดัชนีประสิทธิผล

6.1 ความหมายของประสิทธิผล

6.2 การหาดัชนีประสิทธิผล

7. การวัดความพึงพอใจ

7.1 ความหมายของความพึงพอใจ

7.2 ความสำคัญของความพึงพอใจ

7.3 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

7.4 องค์ประกอบที่ทำให้เกิดความพึงพอใจ

8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

8.1 งานวิจัยในประเทศ

8.2 งานวิจัยต่างประเทศ

9. กรอบแนวคิดที่ใช้ในงานวิจัย

1. หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย พุทธศักราช 2551

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เป็นหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดีมีปัญญามีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมาย เพื่อให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2. มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยีและมีทักษะชีวิต

3. มีสุขภาพร่างกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุนทรีย์ และรักการออกกำลังกาย

4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิต และการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในการพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ดังนี้

1. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1.1 ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสารมีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคมรวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

1.2 ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบเพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศ เพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

1.3 ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสม บนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศเข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

1.4 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงานและการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

1.5 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือกและใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาตนเองและสังคมในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสมและมีคุณธรรม

2. คุณลักษณะอันพึงประสงค์ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุขในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

2.1 รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์

2.2 ชื่อสัตย์สุจริต

2.3 มีวินัย

2.4 ใฝ่เรียนรู้

2.5 อยู่อย่างพอเพียง

2.6 มุ่งมั่นในการทำงาน

2.7 รักความเป็นไทย

2.8 มีจิตสาธารณะ

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจธุระ การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์ วิวิจารณ์ และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

3. ธรรมชาติและลักษณะเฉพาะภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง

3.1 การอ่าน การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ ชนิดต่าง ๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

3.2 การเขียน การเขียนสะกดตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสาร โดยใช้ถ้อยคำและรูปแบบต่าง ๆ ของการเขียน ซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ย่อความ รายงานชนิดต่าง ๆ การเขียนตามจินตนาการ วิเคราะห์วิจารณ์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์

3.3 การฟัง การดู และการพูด การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดแสดงความคิดเห็นความรู้สึก พูดลำดับเรื่องราวต่าง ๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่าง ๆ ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ และการพูดเพื่อโน้มน้าวใจ

3.4 หลักการใช้ภาษาไทย ธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่าง ๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

3.5 วรรณคดีและวรรณกรรม วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษาข้อมูล แนวความคิด คุณค่าของงานประพันธ์ และความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจ บทเห่ บท ร้องเล่นของเด็ก เพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีต และความงดงามของภาษา เพื่อให้เกิด ความซาบซึ้งและภูมิใจในบรรพบุรุษที่ได้ส่งสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

4. สาระ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 1 การ อ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

หลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีความมุ่งหมายให้นักเรียนที่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็น ทำนองเสนาะได้ถูกต้องเข้าใจความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย จับใจความสำคัญและ รายละเอียดของสิ่งที่อ่าน แสดงความคิดเห็นและข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด ย่อความ เขียนรายงานจากสิ่งที่อ่านได้ วิเคราะห์ วิจัยอย่างมีเหตุผลลำดับความอย่างมี ขั้นตอนและความเป็นไปได้ของเรื่องที่อ่าน รวมทั้งประเมินความถูกต้องของข้อมูลที่ใช้สนับสนุนจาก เรื่องที่อ่าน

เขียนสื่อสารด้วยลายมือที่อ่านง่ายชัดเจน ใช้ถ้อยคำได้ถูกต้องเหมาะสมตามระดับ ภาษา เขียนคำขวัญ คำคม คำอวยพรในโอกาสต่าง ๆ โฆษณา คติพจน์ สุนทรพจน์ ชิวประวัติ อัตชีวประวัติและประสบการณ์ต่าง ๆ เขียนย่อความ จดหมายกิจธุระ แบบกรอกสมัครงาน เขียน วิเคราะห์ วิจัย และแสดงความรู้ความคิดหรือโต้แย้งอย่างมีเหตุผลเขียนรายงานจากการศึกษา ค้นคว้าและเขียนโครงงาน

พูดแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ วิจัย ประเมินสิ่งที่ได้จากการฟังและดู นำ ข้อคิดไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน พูดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็น ระบบ มีศิลปะในการพูด พูดในโอกาสต่าง ๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์และพูดโน้มน้าวอย่างมีเหตุผล น่าเชื่อถือ มีมารยาทในการฟัง ดู และพูด

เข้าใจและใช้คำราชาศัพท์ คำบาลี สันสกฤต คำภาษาถิ่น คำภาษาต่างประเทศ คำทับศัพท์ และศัพท์บัญญัติในภาษาไทย วิเคราะห์ความแตกต่างในภาษาพูด ภาษาเขียนโครงสร้าง ของประโยคक्रमประโยคซ้อน ลักษณะภาษาที่เป็นทางการ กึ่งทางการและไม่เป็นทางการ แต่งบทร้อย กรองประเภทกลอนสุภาพ กาพย์ และโคลงสี่สุภาพ

สรุปเนื้อหาจากวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน วิเคราะห์ตัวละครสำคัญวิถีชีวิต ไทย และคุณค่าที่ได้รับจากวรรณคดี วรรณกรรมและบทอาขยาน พร้อมทั้งสรุปความรู้ ข้อคิดเพื่อ นำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตารางที่ 1 สาระ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้การตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัย รักการอ่าน	1. อ่านออกเสียง บทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้องและเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน 2. ระบุความแตกต่างของคำที่มีความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย 3. ระบุใจความสำคัญ และรายละเอียดของข้อมูลที่สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน 4. อ่านเรื่องต่าง ๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกย่อความและรายงาน 5. วิเคราะห์ วิจารณ์ และประเมินเรื่องที่อ่านโดยใช้กลวิธีการเปรียบเทียบเพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจได้ดีขึ้น 6. ประเมินความถูกต้องของข้อมูลที่ใช้นับสนับสนุนในเรื่องที่อ่าน 7. วิจารณ์ ความสมเหตุสมผล การลำดับความ และความเป็นไปได้ของเรื่อง 8. วิเคราะห์ เพื่อแสดงความคิดเห็นโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน 9. ตีความและประเมินคุณค่าแนวคิดที่ได้จากงานเขียนอย่างหลากหลายเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต	- การอ่านออกเสียงร้อยแก้วที่เป็นบทบรรยายและพรรณนาจากหนังสือเรียน หรือสื่ออื่น ๆ - การอ่านทำนองเสนาะบทร้อยกรองประเภทโคลงสี่สุภาพ - การอ่านจับใจความจากวรรณคดีและวรรณกรรมในหนังสือเรียนรวมทั้งบทเรียนจากกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงได้คัดเลือกเนื้อหาที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากสาระการเรียนรู้แกนกลาง ได้แก่ ระบุใจความสำคัญและรายละเอียดของข้อมูลที่สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน วิเคราะห์ วิวิจารณ์ และประเมินเรื่องที่อ่านโดยใช้กลวิธีการเปรียบเทียบเพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจได้ดีขึ้น ประเมินความถูกต้องของข้อมูลที่สนับสนุนในเรื่องที่อ่าน วิวิจารณ์ความสมเหตุสมผล การลำดับความ และความเป็นไปได้ของเรื่อง วิเคราะห์เพื่อแสดงความคิดเห็นโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ตีความและประเมินคุณค่าแนวคิดที่ได้จากงานเขียนอย่างหลากหลายเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต ในสาระที่ 1 การอ่าน สรุปเนื้อหาวรรณคดีวรรณกรรม และวรรณกรรมท้องถิ่นในระดับที่ยากยิ่งขึ้น วิเคราะห์วิถีไทยและคุณค่าจากวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน สรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่านเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง ท่องจำและบอกคุณค่าบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจและนำไปใช้อ้างอิง ในสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2. การอ่าน

การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการอ่านและการพัฒนาความสามารถในการอ่าน มีความสำคัญอย่างยิ่งในการวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนตามวิธีการสอนแบบ KWL - Plus ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด (Mind mapping) เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เนื่องจากจะช่วยให้ผู้วิจัยได้เข้าใจถึง ความหมาย ความสำคัญขั้นตอนของการอ่าน รวมไปถึงแนวทางในการวัดและประเมินผลการอ่านเพื่อจับใจความ การอ่านเพื่อวิเคราะห์ โดยจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้รวบรวมองค์ความรู้และแนวคิดเกี่ยวกับการอ่านและการพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความไว้ดังนี้

ความหมายของการอ่าน

วรรณ โสมประยูร (2544) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสมองที่ต้องใช้สายตาสัมผัสตัวอักษรหรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ เพื่อให้รับรู้และเข้าใจความหมายของคำหรือสัญลักษณ์โดยแปลออกมาเป็นความหมายที่ใช้สื่อความคิดและรับรู้ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านให้เข้าใจตรงกันและผู้อ่านสามารถนำเอาความหมายนั้น ๆ ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ได้

กระทรวงศึกษาธิการ (2546) กล่าวว่า การอ่าน คือ การแปลความหมายของตัวอักษรที่อ่านออกมาเป็นความรู้ ความคิด และเกิดความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านตรงกับเรื่องที่ผู้เขียนเขียน ผู้อ่านสามารถนำเอาความรู้ ความคิด หรือสาระเรื่องราวที่อ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้

วิลเลียม สุนทรโรจน์ (2547) กล่าวว่า การอ่านมีหลากหลายความหมายขึ้นอยู่กับผู้สนใจและผู้เกี่ยวข้องว่าจะให้ความหมายอย่างไร โดยแบ่งความหมายของการอ่านไว้หลายส่วนดังนี้

1. ส่วนที่เกี่ยวข้องกับลักษณะของกระบวนการ หมายถึง ลำดับขั้นที่เกี่ยวข้องกับการทำความเข้าใจความหมายของคำ กลุ่มคำ ประโยค ข้อความและเรื่องราวของสารที่ผู้อ่านสามารถบอกความหมายได้

2. ส่วนที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาพัฒนาการ หมายถึง การสอนอ่านเพื่อให้เข้าใจหลักจิตวิทยาพัฒนาการของเด็กแต่ละช่วงวัย จัดสื่อการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของเด็ก

3. ส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาษาศาสตร์ หมายถึง การสอนอ่านจะต้องเข้าใจฐานที่เกิดเสียงของพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ เข้าใจหลักภาษาและการใช้ภาษา เพื่อนำหลักการเหล่านั้นมาสอนอ่านและเข้าใจความหมายได้ถูกต้อง

4. ส่วนที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาการศึกษา หมายถึง การนำหลักจิตวิทยามาใช้ทางการศึกษา เช่น ความพร้อมของการอ่าน ความสนใจ แรงจูงใจ การเสริมแรง และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการพิจารณาการจัดกิจกรรมการอ่าน

5. ส่วนที่เกี่ยวข้องกับวิชาการศึกษา หมายถึง การรู้จักเลือกวิธีการสอนอ่านที่เหมาะสมกับวัยและระดับความสามารถในการอ่านของนักเรียน ทั้งนี้ให้เป็นไปตามขั้นพัฒนาการเพื่อให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการอ่าน

6. ส่วนที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาด้านการจำและการลืม หมายถึง การที่ผู้อ่านสามารถจดจำเรื่องและเก็บไว้ในสมอง ถ้ามีโอกาสเล่าให้ผู้อื่นฟังก็สามารถเล่าได้ถูกต้องแต่การที่ผู้อ่านจะจำข้อความที่อ่านได้ก็ต้องเข้าใจความหมายของคำ รู้หน้าที่ของคำ อีกทั้งยังสามารถแยกพยัญชนะ สระ ตัวสะกด และวรรณยุกต์ออกจากกันได้ อีกประการหนึ่งผู้อ่านจะจำเรื่องได้มากหรือน้อยยังขึ้นอยู่กับความสนใจของผู้อ่านที่มีต่อเรื่องนี้ด้วย

ราชบัณฑิตยสถาน (2552) กล่าวว่า การอ่าน หมายถึง การว่าตามตัวหนังสือ ถ้าออกเสียงด้วยเรียกว่าอ่านออกเสียง ถ้าไม่ออกเสียงเรียกว่าอ่านในใจ นอกจากนี้ยังหมายถึงการสังเกตหรือพิจารณาดูเพื่อให้เข้าใจ

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2554) กล่าวว่า การอ่าน หมายถึง การรับรู้ความหมายจากถ้อยคำที่ตีพิมพ์อยู่สิ่งพิมพ์หรือในหนังสือ เป็นการรับรู้ที่ผู้เขียนคิดอะไรและพูดอะไร โดยเริ่มต้นทำความเข้าใจถ้อยคำแต่ละคำ เข้าใจวลี เข้าใจประโยค ซึ่งรวมอยู่ในย่อหน้าเข้าใจแต่ละย่อหน้าซึ่งรวมเป็นเรื่องราวเดียวกัน

สุวัฒน์ วิวัฒนานนท์ (2552) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่าน หมายถึง การแปลความหมายของตัวอักษรที่อ่านออกมาเป็นความรู้ ความคิด และเกิดความเข้าใจ เรื่องราวที่อ่านตรงกับเรื่องราวที่ผู้เขียนเขียน ผู้อ่านสามารถนำความรู้ ความคิด หรือสาระเรื่องราวที่อ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ ซึ่งมีความหมายในลักษณะเป็นการรับแล้วถ่ายทอดโดยใช้ตัวอักษร สัญลักษณ์ เป็นสื่อความคิด เจตนาหรือการทำความเข้าใจกับที่ผู้ถ่ายทอดต้องการสื่อความหมายนั้น จุดมุ่งหมายของการอ่านสมเด็จพระรัตนราชสุตา ฯ สยามบรมราชกุมารีได้พระราชนิพนธ์ “ฉันชอบอ่านหนังสือ” ว่า “หนังสือนี้มีมากมายหลายชนิด นำดวงจิตเร้าเร้นขึ้นสดใส ให้ความรู้สำเร้ง บันเทิงใจ ฉันจึงใฝ่ใจสมานอ่านทุกวัน มีวิหหลายอย่างต่างจำพวก ล้วนสะดวกกันใดให้สุขสันต์ วิชาการสรรมาสารพัน ชั่วชีวันฉันอ่านได้ไม่เบื่อเลย” ซึ่งในเวลาต่อมาได้มีหน่วยงานต่าง ๆ และผู้เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาไว้ให้ความสนใจเกี่ยวกับเรื่องการอ่านอย่างจริงจังมากขึ้น ทำการศึกษาเกี่ยวกับจุดมุ่งหมาย ความสำคัญและประโยชน์ของการอ่านอย่างกว้างขวาง จุดมุ่งหมายของการอ่าน มีดังนี้

1. การอ่านเพื่อแสวงหาความรู้ ได้แก่ การอ่านหนังสือจากหนังสือประเภท ตำราทางวิชาการ สารคดีทางวิชาการ การวิจัยประเภทต่าง ๆ หรือการอ่านผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ควรอ่านอย่างหลากหลายเพราะความรู้ในวิชาหนึ่งอาจนำไปช่วยเสริมในอีกวิชาหนึ่งได้
2. การอ่านเพื่อแสวงหาความบันเทิง พักผ่อนหย่อนใจ ได้แก่ การอ่านจาก หนังสือประเภทสารคดีท่องเที่ยว นวนิยาย เรื่องสั้น เรื่องแปล การ์ตูน บทประพันธ์ บทเพลง แม้จะเป็นการอ่านเพื่อความบันเทิงแต่ผู้อ่านจะได้ความรู้ที่สอดแทรกอยู่ในเรื่องด้วย
3. การอ่านเพื่อแสวงหาข่าวสารความคิด ได้แก่ การอ่านหนังสือประเภท บทความบทความวิจารณ์ รายงานต่าง ๆ ถ้าจะให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริงต้องเลือกอ่านให้หลากหลาย จากเอกสาร วารสาร สื่ออื่น ๆ ไม่เจาะจงอ่านเฉพาะสื่อที่นำเสนอตรงกับความคิดของตนเพราะจะทำให้มุมมองที่กว้างขึ้นอันจะช่วยให้เรามีเหตุผลอื่น ๆ มาประกอบการวิจารณ์ วิเคราะห์ได้หลายมุมมองมากขึ้น
4. การอ่านเพื่อจุดประสงค์เฉพาะทางแต่ละครั้ง ได้แก่ การอ่านที่ไม่ได้เจาะจง แต่เป็นการอ่านเป็นบางครั้งคราวในเรื่องที่ตนสนใจหรืออยากรู้ เช่น การอ่านประกาศต่าง ๆ การอ่าน โฆษณา แผ่นพับประชาสัมพันธ์ ฉลากยา การอ่านข่าวสังคม ข่าวบันเทิง ข่าวกีฬา การอ่านประเภทนี้ มักใช้เวลาไม่นานและไม่กระทำทุกวัน ส่วนใหญ่เป็นการอ่านเพื่อให้ความรู้ และนำไปใช้หรือนำไปเป็น หัวข้อสนทนา เชื่อมโยงการอ่านสู่การวิเคราะห์ และคิดวิเคราะห์
5. การอ่านเพื่อใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
6. การอ่านเพื่อการพัฒนา และปรับเปลี่ยนบุคลิกภาพ เช่น หนังสือการฝึก การพูดการประกอบอาหาร การประดิษฐ์สิ่งต่าง ๆ

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2554) กล่าวไว้ว่า การอ่าน หมายถึง การรับรู้ความหมายจากถ้อยคำที่ตีพิมพ์อยู่สิ่งพิมพ์หรือในหนังสือ เป็นการรับรู้ว่าผู้เขียนคิดอะไรและพูดอะไร โดยเริ่มต้นทำความเข้าใจถ้อยคำแต่ละคำ เข้าใจวลี เข้าใจประโยค ซึ่งรวมอยู่ในย่อหน้า เข้าใจแต่ละย่อหน้าซึ่งรวมเป็นเรื่องราวเดียวกัน

จากการศึกษาความหมายของการอ่านจากเอกสารของนักวิชาการหลากหลายท่าน สามารถสรุปได้ว่า การอ่าน หมายถึง กระบวนการตอบสนองของสมองต่อการสัมผัสตัวอักษร สัญลักษณ์ หรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ เพื่อให้รับรู้และเข้าใจความหมายของคำหรือสัญลักษณ์เหล่านั้น โดยแปลงออกมาเป็นความรู้ ความคิด และเกิดความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านตรงกับเรื่องที่ผู้เขียนเขียน ทั้งนี้ ผู้อ่านยังสามารถเอาความรู้ ความคิด หรือสาระเรื่องราวที่อ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตได้ การอ่าน เป็นเครื่องมือพื้นฐานที่มีความสำคัญในการศึกษาหาความรู้ เป็นทักษะที่จะช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล และยังช่วยส่งเสริมให้บุคคลประสบความสำเร็จและสามารถศึกษาต่อในระดับสูงได้ นอกจากนี้ยังเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยให้มนุษย์เกิดความคิดสร้างสรรค์ ทนต่อเหตุการณ์ และพัฒนาจิตใจให้งอกงามอีกด้วย

ความสำคัญของการอ่าน

ประสิทธิ์ พรมตัน (2543) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า การอ่านหนังสือเป็นหัวใจของการเรียนรู้ ผู้ที่อ่านหนังสือมากและสนใจอ่านอย่างจริงจังสามารถนำความรู้ที่อ่านไปประยุกต์ได้ทุกโอกาส การเป็นนักอ่านที่ดี ต้องรู้ว่าจะต้องอ่านหนังสืออย่างไรให้รวดเร็ว จับใจความได้แม่นยำ และสนุกเพลิดเพลินไปกับการอ่าน การจะเป็นนักอ่านที่ดีได้นั้นต้องพัฒนาและฝึกตนเองสร้างทักษะให้เกิดลักษณะนิสัยและคุณลักษณะที่ดีของนักอ่าน ซึ่งมีแนวทางในการฝึกฝนทักษะดังนี้

1. พยายามสร้างนิสัยตนเองให้รักการอ่าน โดยพยายามอ่านหนังสือทุกประเภทที่จะให้ประโยชน์และหาเวลาว่างอ่านหนังสือบ่อย ๆ จนเกิดเป็นนิสัยรักการอ่าน
2. ฝึกฝนการอ่านหนังสือให้รวดเร็วและพยายามจับใจความให้ได้ ใช้ช่วงสายตาให้กว้าง พยายามฝึกให้มีจุดที่สายตาหยุดนิ่งในแต่ละบรรทัดน้อย คืออาจมีเพียงครั้งเดียวหรือสองครั้ง
3. ฝึกฝนตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่าน การอ่านหนังสือแต่ละครั้ง ควรตั้งจุดมุ่งหมายว่าจะอ่านเพื่ออะไร โดยทั่วไปแล้วการอ่านหนังสือจะเป็นไปในลักษณะอ่านเพราะต้องรู้ อ่านเพราะควรรู้และอ่านเพราะอยากรู้ การอ่านแต่ละลักษณะมีจุดมุ่งหมายแตกต่างกัน อ่านเพื่อการสอบหรือเพื่อนำไปปฏิบัติในหน้าที่การงาน เป็นการอ่านเพราะต้องรู้และต้อง พยายามจำให้ได้ อ่านเพราะควรรู้เป็นการอ่านเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่ควรรู้ไว้เพื่อประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตสำหรับการอ่านเพราะอยากรู้ เป็นการอ่านเรื่องที่เราสงใจ เรื่องที่อยากเรียนรู้เพิ่มเติม อ่านเพื่อความบันเทิงหรืออ่าน

ให้เกิดความรอบรู้ในด้านต่าง ๆ เพื่อการเป็นคนที่เก่งกว่าหรือมีความสามารถเหนือกว่าคนอื่นได้ เมื่อเรที่ตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่านแล้วก็พยายามทำให้บรรลุจุดมุ่งหมายนั้นได้

4. ฝึกสังเกตส่วนประกอบของหนังสือ การสังเกตส่วนประกอบของหนังสือ เช่น ปก คำนำ สารบัญ คำนิยม หัวข้อเรื่อง บรรณานุกรม หรือส่วนอื่น ๆ ทำให้เข้าใจสิ่งที่อ่านดีขึ้น เป็นการเสริมการอ่านให้มีประสิทธิภาพ

5. ฝึกฝนเทคนิคการอ่าน เทคนิคการอ่านมีหลากหลายวิธีที่ทำให้การอ่านมีประสิทธิภาพ ดังเช่น

5.1 สร้างบรรยากาศการอ่าน พยายามสร้างหรือหาบรรยากาศสำหรับการอ่านเพื่อให้เกิดสมาธิ อาจเป็นบรรยากาศที่เงียบสงบ สถานที่เอื้ออำนวย อากาศเย็นสบายหรือบรรยากาศที่พึงพอใจของผู้อ่าน

5.2 ฝึกทำให้เป็นสมาธิ พยายามสร้างความตั้งใจแน่วแน่ที่จะอ่านหนังสือโดยทำจิตให้นิ่งสงบไม่สับสน ไม่ฟุ้งซ่าน โดยปกติช่วงเวลาที่ดีที่สุดในการอ่านหนังสือ คือ เวลาเช้าหลังจากหลับมาแล้ว ตลอดคืน เพราะสมองได้พักผ่อนมาแล้ว ย่อมพร้อมที่จะรับความรู้ใหม่ ๆ ได้เป็นอย่างดี แต่ถ้าหากเป็นผู้ที่ฝึกทำสมาธิเป็นประจำ ก็สามารถอ่านหนังสือได้ทุกเวลาที่ต้องการอ่าน หลังจากทำสมาธิแล้วและเมื่ออ่านหนังสือไปนาน ๆ แล้ว อาจเกิดอาการเมื่อยล้า หรือสมาธิเสื่อมคลาย ควรพักชั่วคราวหรือเปลี่ยนอิริยาบถ เพื่อไม่ให้เกิดการเบื่อหน่าย

5.3 ฝึกเทคนิคการอ่านที่มีประสิทธิภาพหลาย ๆ ด้าน หนังสือแต่ละประเภทอาจใช้วิธีการอ่านที่แตกต่างกันเช่นหนังสือบางประเภทอาจไม่จำเป็นต้องอ่านโดยละเอียดทั้งเล่ม อาจใช้วิธีอ่านอย่างรวดเร็วในครั้งแรกที่เริ่ม เพียงเพื่อให้รู้ว่าหนังสือนั้นเขากล่าวถึงอะไรบ้าง ต่อมาก็อ่านซ้ำด้วยความเอาใจใส่และพยายามอ่านให้เข้าใจเฉพาะตอนที่สำคัญ หนังสือบางเล่มอาจต้องอ่านด้วยความเอาใจใส่ จับใจวาม และจดจำทั้งเล่ม ซึ่งต้องใช้เทคนิคการอ่านอีกวิธีหนึ่งในขณะที่การอ่านนวนิยาย อาจจะอ่านแบบสบาย ๆ หรือให้เกิดความบันเทิงสนุกสนาน เป็นต้น

5.4 เทคนิคการอ่านให้จำ การอ่านหนังสือส่วนใหญ่ผู้อ่านต้องการที่จะจำเรื่องที่อ่าน โดยเฉพาะการอ่านตำรา ควรพยายามฝึกเทคนิคในการจำ ดังต่อไปนี้ขณะที่อ่านหนังสือต้องพยายามใช้ประสาททุกส่วนให้ช่วยกันจำต้องตั้งจุดประสงค์ให้แน่วแน่ว่า จำเพื่อประโยชน์อะไร มีจุดมุ่งหมาย อย่างไร ตั้งใจที่จะจำอย่างแน่วแน่ และให้ความสนใจอย่างมั่นคงเมื่ออ่านจบแล้ว หมั่นนึกทบทวนถึงสิ่งที่อ่านไปแล้วอยู่เสมอก่อนอ่านควรทำให้มีสมาธิและควรหาบรรยากาศที่ช่วยเสริมสร้างสมาธิทำอารมณ์ให้ดี เพราะถ้าอารมณ์ดี ความจำจะดี หากอารมณ์หงุดหงิด ความจำก็พร่ามัว ควรหลีกเลี่ยงความจำแทรกซ้อน หากจำบางสิ่งที่ต้องการจำได้แล้วอย่าทำกิจกรรมอื่นต่อเนื่องทันที ควรวางเว้นไว้สักช่วงเวลาหนึ่งดังคำว่า “เรียนก่อนนอน จำดีตอนตื่น” หากจำข้อความยาว ๆ ควรจำทีละ

ส่วน ใช้ดินสอขีดเส้นใต้คำที่สะดุดใจหรือเขียนข้อความที่ต้องการจำเป็นพิเศษในสมุดพก และนำติดตัวไปเพื่อทบทวนความจำเมื่อต้องการ

สุวัฒน์ วิวัฒนานนท์ (2552) ได้กล่าวถึงความสำคัญของทักษะการอ่านไว้ว่า หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จึงมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญหลายประการโดยเฉพาะอย่างยิ่งความสามารถในการคิดซึ่งประกอบไปด้วยความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณและการคิดเป็นระบบเพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม โดยจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการฝึกทักษะความสามารถในการอ่าน คิด และการเขียน จัดกิจกรรมให้ผู้เรียน ได้เกิดการเรียนรู้ได้ตลอดเวลา ทุกสถานที่ เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ประกอบกับ คุณลักษณะดังกล่าวเป็นเกณฑ์การประเมินความสามารถของผู้เรียนในการสำเร็จการศึกษา ตามหลักสูตรอีกด้วย ประกอบกับมาตรฐานการศึกษาได้กำหนดมาตรฐานด้านผู้เรียน ด้าน กระบวนการ และมาตรฐานด้านปัจจัย ที่มีความสัมพันธ์ และสอดคล้องกันทั้งหมดโดยเฉพาะ ในมาตรฐานที่ 4, 6, 18, 22, 25 ให้สถานศึกษามีหลักสูตรที่เหมาะสมครู อาจารย์ จัดกิจกรรม และจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ด้วยการจัดกิจกรรม ที่หลากหลายให้ผู้เรียนรู้จักการคิดวิเคราะห์ แสวงหาความรู้ ค้นคว้าหาคำตอบ ส่งผลให้ผู้เรียน มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ มีวิจารณญาณ มีความคิดสร้างสรรค์

ชนมณี แก้วพิกุล (2553) กล่าวว่า การอ่านมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ทุกคน การอ่านช่วยพัฒนาสติปัญญา ทำให้เป็นคนทันสมัย ทันเหตุการณ์ ทำให้เป็นคนรอบรู้ ทำให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต ทำให้มีความเจริญก้าวหน้าในอาชีพ ช่วยเสริมสร้างบุคลิกภาพ มีความเชื่อมั่นในตนเอง ได้รับการยอมรับเชื่อถือและศรัทธา การอ่านยังเป็นการสร้างความเข้าใจอันดีของมนุษย์ทุกชาติทุกภาษา ส่งเสริมให้เกิดกระบวนการพัฒนาคุณภาพชีวิตและจิตวิญญาณของผู้อ่านให้เป็นไปในทางที่ดีงามได้ด้วยตนเอง การอ่านก่อให้เกิดความเพลิดเพลิน และการอ่านยังช่วยให้มนุษย์สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2554) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า การอ่านมีความสำคัญต่อชีวิตที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต เป็นการช่วยให้ได้รับข้อมูลข่าวสารเพื่อประกอบการตัดสินใจในชีวิตประจำวัน การอ่านมีความจำเป็นต่อการศึกษาล่าเรียนทั้งในระบบและนอกระบบ คนที่เรียนหนังสือเก่งมักจะเป็นคนที่อ่านหนังสือเก่ง เพราะการอ่านช่วยให้ได้รับความรู้และความเข้าใจที่จะทำให้ประสบความสำเร็จ และสามารถศึกษาต่อในระดับสูงได้ การอ่านมีคุณค่าต่อมนุษย์ เนื่องจากเป็นการสนองความต้องการของมนุษย์ทำให้มนุษย์เกิดความรู้ ยกระดับสติปัญญาให้สูงขึ้น ทำให้มนุษย์เกิดความคิดสร้างสรรค์ พัฒนาความคิดให้ก้าวหน้า ส่งผลต่อการ

พัฒนาในอาชีพ ทำให้มนุษย์ทันต่อเหตุการณ์ ได้รับความรู้เพิ่มช่วยพัฒนาจิตใจให้งอกงาม ช่วยขจัดความทุกข์ ความเศร้าหมอง การอ่านทำให้เกิดความเข้าใจความร่วมมือในการอยู่ร่วมกันในสังคม เป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ได้รับความเพลิดเพลินและพักผ่อนหย่อนใจ

ณัฐนันท์ โม้พิมพ์ (2565) ได้ให้นิยามของความสำเร็จของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นเครื่องมือพื้นฐานที่มีความสำคัญในการศึกษาหาความรู้ เป็นทักษะที่จะช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล และยังช่วยส่งเสริมให้บุคคลประสบความสำเร็จและสามารถศึกษาต่อในระดับสูงได้ นอกจากนี้ยังเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยให้มนุษย์เกิดความคิดสร้างสรรค์ ทันต่อเหตุการณ์ และพัฒนาจิตใจให้งอกงามอีกด้วย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับความสำคัญของการอ่านซึ่งสามารถสรุปได้ว่า การอ่านมีความสำคัญต่อชีวิตที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต เป็นการช่วยให้ได้รับข้อมูลข่าวสารเพื่อประกอบการตัดสินใจในชีวิตประจำวัน การอ่านมีความจำเป็นต่อการศึกษาเล่าเรียนทั้งในระบบและนอกระบบ คนที่เรียนหนังสือเก่งมักจะเป็นคนที่อ่านหนังสือเก่ง เพราะการอ่านช่วยให้ได้รับความรู้และความเข้าใจที่จะทำให้ประสบความสำเร็จส่งเสริมให้เกิดกระบวนการพัฒนาคุณภาพชีวิตและจิตวิญญาณของผู้อ่านให้เป็นไปในทางที่ดีงามได้ด้วยตนเอง การอ่านก่อให้เกิดความเพลิดเพลินและการอ่านยังช่วยให้มนุษย์สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข

ความหมายของการอ่านจับใจความ

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2549) กล่าวว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความ การคิดเชิงวิเคราะห์ เป็นความสามารถอีกอย่างหนึ่งซึ่งช่วยให้ค้นพบข้อเท็จจริงหรือข้อสรุปที่ถูกต้องได้ได้แก่

1. ความสามารถในการตีความ พิจารณาจากข้อมูลที่ได้รับว่า อะไรเป็นอะไร ด้วยการตีความ ซึ่งการตีความนั้นจะต้องทำความเข้าใจในเหตุผลสิ่งที่จะวิเคราะห์ เพื่อแปลความหมายที่ไม่ปรากฏโดยตรงของสิ่งนั้น เป็นการสร้างความเข้าใจต่อสิ่งที่จะวิเคราะห์โดยสิ่งนั้นไม่ได้ปรากฏโดยตรง คือตัวข้อมูลไม่ได้บอกโดยตรง แต่เป็นการสร้างความเข้าใจที่เกินกว่าสิ่งที่ปรากฏเกณฑ์ที่แต่ละคนใช้เป็นมาตรฐานในการตัดสินใจตีความนั้น ย่อมแตกต่างกันไปตามความรู้และประสบการณ์และค่านิยมของแต่ละคน เช่น

- 1.1 การตีความจากความรู้
- 1.2 การตีความจากประสบการณ์
- 1.3 การตีความจากข้อเขียน

2. ความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน

การที่จะอ่านเชิงวิเคราะห์ได้ดีนั้นจะต้องมีความรู้ความเข้าใจพื้นฐานในเรื่องที่อ่าน เพราะจะช่วยกำหนดขอบเขตของการวิเคราะห์ แจกแจง จำแนกได้ว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับ

อะไร มีองค์ประกอบย่อย ๆ อะไรบ้าง มีทั้งหมดหมู่ จัดลำดับความสำคัญอย่างไรและรู้ว่าเป็นสาเหตุก่อให้เกิดอะไร

3. ความช่างสังเกต ช่างสงสัย และช่างถาม

การเป็นคนช่างสังเกตจะสามารถช่วยค้นพบความผิดพลาด ท่ามกลางสิ่งที่คุณเห็นซึ่งเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น คนช่างสงสัยเมื่อพบเห็นความผิดปกติแล้วจะไม่ละเลยไป และต้องขบตั้งคำถามกับตัวเองและคนรอบข้างเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นเพื่อนำไปสู่การคิดต่อเรื่องนั้น การตั้งคำถามจะนำไปสู่การสืบค้นความจริงและเกิดความชัดเจนในประเด็นที่ต้องการจะวิเคราะห์ ขอบเขตของคำถามที่เกี่ยวกับการอ่านเชิงวิเคราะห์ จะยึดหลักการตั้งคำถามโดยใช้ 5W1H โดยคำถามเหล่านี้ อาจไม่ได้ใช้ทุกข้อ เพราะการตั้งคำถามมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เกิดความชัดเจน ครอบคลุมประเด็นที่ต้องการสืบค้น

4. ความสามารถในการหาความสัมพันธ์เชิงเหตุผล

ในการอ่านเชิงวิเคราะห์ผู้อ่านจะต้องมีความสามารถในการหาความสัมพันธ์เชิงเหตุผล สามารถค้นหาคำตอบได้ว่า อะไรเป็นสาเหตุให้เกิดสิ่งนี้ เรื่องนั้นเชื่อมโยงกับเรื่องนี้อย่างไร เรื่องนี้มีใครเกี่ยวข้องบ้าง เมื่อเรื่องนี้เกิดส่งผลกระทบอย่างไรบ้าง และคำถามอื่น ๆ ที่มุ่งหมายการออกแรงทางสมองให้ต้องขบคิดอย่างมีเหตุผลเชื่อมโยงกับเรื่องที่เกิดขึ้น

ฟองจันทร์ สุขยั้ง (2551) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การอ่านจับใจความ หมายถึง การอ่านที่มุ่งค้นหาสาระสำคัญของข้อความหรือของหนังสือเล่มนั้นว่าส่วนใดเป็นใจความที่ผู้เขียนนำเสนอและส่วนใดเป็นส่วนที่ขยายใจความให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ส่วนที่เป็นใจความอาจอยู่ช่วงต้น ช่วงกลางหรือช่วงท้ายของเรื่องหรือย่อหน้านั้น ๆ ก็ได้

จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และบาหยัน อัมสำราญ (2552) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การอ่านจับใจความ หมายถึง การจับประเด็นหลักหรือสาระสำคัญของเรื่องที่อ่านว่าผู้เขียนต้องการส่งสารหรือให้ข้อคิดเห็นอะไรเป็นสำคัญ

นฤมล งอยผลา (2554) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การอ่านจับใจความ หมายถึง การที่ผู้อ่านอ่านแล้วสรุปใจความสำคัญหรือข้อความที่สำคัญ แปลความ ตีความ ขยายความ ทำความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านด้วยการจดบันทึกย่อหรือจดจำไว้ในสมองหรือด้วยการขีดเขียนไว้ในหนังสือเนื้อใจความสำคัญที่ผู้อ่านได้รับอาจมีหลายลักษณะตามแต่จะต้องการ เช่น เป็นสาระสำคัญของเนื้อเรื่อง เป็นความรู้หรือข้อมูลที่ผู้อ่านสนใจ เป็นแนวคิดหรือทรรศนะของผู้เขียนเป็นจุดมุ่งหมายสำคัญของเรื่อง

วรารรณ นันสฤติย์ (2564) ได้ให้นิยามของความหมายการอ่านจับใจความไว้ว่า การอ่านจับใจความ หมายถึง ความสามารถที่ผู้เรียนรับข้อมูลเพื่อทำความเข้าใจในเนื้อเรื่องที่

กำหนดให้แล้วสามารถสรุปใจความ และตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ โดยได้มาจากการวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความจากแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความ

โดยสรุปแล้ว การอ่านจับใจความ หมายถึง การทำความเข้าใจกับเนื้อเรื่องที่อ่าน สามารถที่จะทราบสาระสำคัญของเรื่อง แปลความหมายของสิ่งที่ได้อ่าน และมีความเข้าใจจุดหมายสำคัญของเรื่องนั้น ๆ ได้เป็นอย่างดีแล้วสามารถสรุปความของเรื่องที่อ่านได้ โดยผลจากการวัดความสามารถในการอ่านจับใจความจากแบบทดสอบแบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ

ความสำคัญของการอ่านจับใจความ

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2547) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านจับใจความว่า การอ่านจับใจความมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาการศึกษาของบุคคล ไม่ว่าจะเป็นเด็กหรือผู้ใหญ่ จัดได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตที่บุคคลทั้งชายและหญิงขาดไม่ได้ ความสามารถในการอ่านของประชาชนในชาติย่อมแสดงให้เห็นถึงการพัฒนาของประเทศนั้น ซึ่งยังเกิดผลทั้งทางตรงและทางอ้อม นอกจากผู้อ่านจะนำความรู้มาพัฒนาตนเองแล้ว ยังช่วยส่งเสริมการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง ดังนั้นผู้อ่านจับใจความอย่างมีประสิทธิภาพจะเป็นผู้ที่มีโอกาสในชีวิตและเป็นกำลังของชาติต่อไป

กอบกาญจน์ วงศ์วิสิทธิ์ (2551) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านจับใจความไว้ดังนี้

1. เสริมสร้างองค์ความรู้การอ่านมีส่วนช่วยเสริมสร้างองค์ความรู้ทั้งเพิ่มพูนความรู้เดิมที่มีอยู่ให้เกิดมุมมองที่แตกต่างไปจากความรู้หรือความคิดเดิมยังเสริมสร้างความรู้และประสบการณ์ใหม่ให้ผู้อ่านทำให้มีความรู้เพิ่มขึ้น รู้เท่าทันเหตุการณ์สามารถนำความรู้เหล่านั้นมาพัฒนาตนให้มีแนวทางการดำเนินชีวิตและประกอบสัมมาชีพในแนวทางดีงามได้
2. พัฒนาคุณค่าทางอารมณ์การอ่านช่วยให้ผู้อ่านได้รับความสุขหรือความบันเทิงใจส่งผลดีต่อสุขภาพจิต และสุขภาพกายรวมถึงช่วยให้ผู้อ่านมีพัฒนาการทางอารมณ์ที่ดี และทำให้เกิดพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ตามมาได้
3. ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์เพราะเมื่อได้เรียนรู้เรื่องราวต่าง ๆ จะทำให้ผู้อ่านได้รับความรู้หรือแนวคิดและยังส่งเสริมจินตนาการนำไปสร้างสรรค์งานต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ได้จากความสำคัญของการอ่านข้างต้น

จิรวัดน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ (2556) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า การอ่านมีความสำคัญ เพราะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจสังคมและสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัว ส่งเสริมให้ผู้อ่านมีพัฒนาการในความรู้และความคิด มองโลกที่กว้างไกล เข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมผ่านสื่อการอ่าน

ชัยเทพ กองสุข (2557) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านจับใจความไว้ว่าการอ่านเป็นทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญมากต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ โดยเฉพาะใช้ในการศึกษาหาความรู้หากบุคคลที่มีความสามารถในการอ่านจับใจความดีก็จะทำให้สามารถเข้าใจความรู้ต่าง ๆ ได้โดยง่าย ทุกสาขาวิชาได้รวดเร็วยิ่งขึ้น อีกทั้งความสามารถในการอ่านจับใจความยังมีส่วนสำคัญต่อการประกอบอาชีพ และชีวิตประจำวันของมนุษย์ นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจความคิดของผู้เขียนจากเรื่องที่อ่านได้ดีขึ้นอีกด้วย ดังนั้นหากจะพัฒนาประชากรไทยให้มีคุณภาพทัดเทียมกับต่างประเทศต่างๆ ก็ควรจะเริ่มจากการพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความให้เด็กไทยมีความสามารถที่สูงที่สุด

สายใจ ทองเนียม (2560) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านจับใจความไว้ว่าการอ่านเป็นทักษะที่สำคัญ ผู้เรียนต้องรู้จักการอ่านคำ คือ อ่านออก รู้ความหมายของกลุ่มคำสำนวนวลี และประโยค จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ เพราะถ้าผู้อ่านไม่สามารถจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้ อาจส่งผลต่อการอ่านเพื่อจุดประสงค์อื่น ๆ ซึ่งยากกว่า และจะเป็นสาเหตุให้ผู้อ่านไม่สามารถพัฒนาการอ่านของตนเองได้

จากความสำคัญของการอ่านจับใจความ สรุปได้ว่า การอ่านจับใจความช่วยให้คนมีความฉลาดรอบรู้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาความพร้อม นิสัยและทักษะสามารถนำความรู้จากการอ่านไปใช้ในการพูดการเขียน ถ้านักเรียนมีทักษะในการอ่านในใจ และอ่านออกเสียงได้ถูกต้องคล่องแคล่วรวดเร็วสามารถถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกจากการเรื่องที่อ่านได้ สามารถจับใจความเรื่องที่อ่านได้ สามารถจับใจความสำคัญคิดเชิงวิจารณ์และวิเคราะห์ใจความสำคัญ ปฏิบัติตนจนเป็นนิสัยที่ดีในการอ่านหนังสือ

เครื่องมือวัดการอ่านจับใจความ

การประเมินความสามารถในการอ่านจับใจความสามารถทำได้หลายวิธี การเลือกใช้วิธีใดนั้นขึ้นอยู่กับจุดหมายเป็นสำคัญ

แววมยุรา เหมือนนิล (2553) ได้กล่าวถึงการวัดและประเมินผลการอ่านจับใจความ ไว้ว่า พฤติกรรมการอ่านที่แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนอ่านจับใจความได้หรือไม่ ควรมีทักษะต่อไปนี้

1. การจำลำดับเหตุการณ์ในเรื่องที่อ่าน และสามารถเล่าได้โดยใช้คำพูดของ
2. การบอกเล่าความทรงจำจากการอ่านในสิ่งที่เฉพาะเจาะจงได้
3. รายละเอียด ชื่อ สถานที่ เหตุการณ์ วันที่ ฯลฯ
4. การปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อเสนอแนะหลังการอ่านได้
5. การรู้จักแยกข้อเท็จจริง ความคิดเห็นหรือจินตนาการได้
6. การรวมข้อมูลใหม่กับข้อมูลเก่าที่มีอยู่แล้ว
7. การเลือกความหมายที่ถูกต้องและนำไปใช้ได้

8. การให้ตัวอย่างประกอบได้

9. การจำแนกใจความสำคัญและส่วนขยายใจความสำคัญได้

10. การกล่าวสรุปได้ ตนเอง

กรมวิชาการ (2546) ได้กล่าวถึงแนวการจัดการเรียนการสอน และการวัด ประเมิน การอ่านจับใจความสำคัญไว้ ดังนี้

1. จัดตามแนวทางการสอนอ่านในใจ การอ่านจับใจความเป็น การอ่านในใจ อย่างมุ่งจับประเด็นสำคัญของเรื่องที่อ่าน ดังนั้น การสอนอ่านในใจ จึงเป็นการสอนอ่านเพื่อจับใจความวิธีหนึ่ง ที่เหมาะ โดยครูควรพิจารณาความสามารถของนักเรียน เพื่อตัดสินใจว่าจะเลือกใช้กิจกรรมใดบ้าง การสอนอ่านในใจมี 3 ขั้นตอน ดังนี้

1.1 ขั้นเตรียมการอ่าน ประกอบด้วย

1) การสร้างประสบการณ์พื้นฐาน เพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในการอ่าน โดยจัดกิจกรรมหนึ่งหรือหลายกิจกรรม เช่น สนทนาเกี่ยวกับชื่อเรื่องและแนวคิดของเรื่อง ดูภาพใน หนังสือแล้วสนทนาเกี่ยวกับภาพ เล่าเรื่องที่อ่านพอสังเขป อ่านบทนำเรื่อง เพื่อให้รู้เรื่องราวต่าง ๆ ทดสอบเกี่ยวกับคำศัพท์ เป็นต้น

2) การอ่านคำยาก เป็นการสอนอ่านคำยากในบทเรียนเพื่อให้เข้าใจความหมายได้ดียิ่งขึ้น

3) การตั้งจุดประสงค์ในการอ่าน เป็นการบอกแนวทางการเรียนให้แก่ นักเรียน

1.2 ขั้นอ่านในใจ ประกอบด้วย

1) อ่านสำรวจและตั้งคำถาม ให้นักเรียนอ่านเร็ว ๆ และตั้งคำถามช่วยกันบอก คำถามที่คิดขึ้นแล้วครูเขียนบนกระดานดำ

2) อ่านพินิจแล้วตอบคำถาม เป็นการอ่านเรื่องอีกครั้งอย่างพินิจพิจารณาเพื่อหาคำตอบ จับประเด็นสำคัญ หารายละเอียดของเรื่อง หาเหตุและผลของเหตุการณ์ ลำดับเหตุการณ์ เป็นต้น

3) ตอบคำถามและทบทวน ให้นักเรียนตอบคำถามแล้วตรวจสอบคำตอบจาก เรื่องที่อ่านอีกครั้งหนึ่ง

1.3 ขั้นหลังอ่านในใจ ฝึกให้นักเรียนทำแผนภาพโครงเรื่อง เพื่อสร้างความเข้าใจ ซึ่งจะนำไปสู่การพูด การฟัง การเขียน

1.4 การวัดประเมิน มีวิธีการดังนี้

1) สังเกตการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน

2) พิจารณาจากความสามารถในการเล่าเรื่อง

3) พิจารณาจากความสามารถในการตั้งคำถามและตอบคำถาม

4) พิจารณาจากความสามารถในการทำแผนภาพโครงเรื่อง

2. จัดตามขั้นตอนการฝึกทักษะการอ่านจับใจความ การอ่านจับใจความเป็นทักษะที่ ต้องฝึกฝน ซึ่งมีแนวปฏิบัติดังนี้

2.1 ขั้นการเตรียมความพร้อมในการอ่าน มีขั้นตอนดังนี้

1) ให้นักเรียนฝึกการใช้ท่าทางและปฏิบัติตนในการอ่านในใจอย่างถูกต้อง โดยให้ นักเรียนอ่านเอกสารที่นำมา และครูคอยสังเกตท่าทางการปฏิบัติตนในการอ่านที่ถูกต้อง

2) ให้นักเรียนฝึกอ่านแบบเคลื่อนสายตาตามแนวขวางและแนวนอน โดยใช้อักษรเดี่ยว คำเดี่ยว กลุ่มอักษร และคำที่มีความหมายเดียวกันกับคำที่กำหนด โดยเปรียบเทียบ เวลาในการอ่านแต่ละเที่ยว และตอบคำถามได้ถูกต้อง

3) ให้นักเรียนฝึกจำค่า ง ๆ ซึ่งเป็นการฝึกขั้นพื้นฐานในการอ่านจับใจความ ทำให้นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำได้ถูกต้อง รู้จักคำมากขึ้น รู้ความแตกต่างและความหมายของคำที่หลากหลายมากขึ้น

4) ให้นักเรียนฝึกอ่านเป็นวลี เพื่อเก็บหน่วยความคิด แล้วรวบรวมหน่วยความคิด เป็นความเข้าใจเรื่องที่อ่าน

5) ให้นักเรียนฝึกอ่านแบบเจาะจง เป็นการฝึกทักษะในการกวาดสายตาในการอ่านบรรทัดอย่างรวดเร็ว เพื่อค้นหาคำตอบ ค้นหาตำแหน่ง ค้นหาความหมายของคำ ข้อสรุปหรือข้อเท็จจริงเฉพาะอย่าง

6) ให้นักเรียนฝึกอ่านข้ามคำ โดยการข้ามคำหรือวลีที่ไม่สำคัญและอ่านเฉพาะคำวลี ประโยคที่สำคัญ เพื่ออ่านได้อย่างรวดเร็วและจับใจความสำคัญได้ โดยครูจะต้องจัดทำหรือจัดหาแบบฝึกมาให้ให้นักเรียนอ่านอย่างหลากหลายโดยเริ่มจากง่ายไปหายาก

2.2 ขั้นการสร้างคำศัพท์ การรู้จักคำศัพท์มาก ทำให้อ่านเรื่องและเขียนเรื่อง ได้ดี มีวิธีการฝึกคือ

1) ให้นักเรียนฝึกการใช้บริบท ซึ่งได้แก่คำหรือข้อความแวดล้อม เพื่อช่วยให้เข้าใจความหมาย

2) ให้นักเรียนฝึกการใช้ร่องรอยที่เห็นได้ เช่น รูปภาพ เครื่องหมายสัญลักษณ์ ที่จะช่วยให้รู้ความหมายของเรื่องที่อ่านได้ง่ายขึ้น

3) ให้นักเรียนฝึกการหาความหมายจากส่วนของคำ คำที่เป็นคำประสม ถ้านักเรียนรู้ความหมายของคำหนึ่งก็จะรู้ความหมายของอีกคำหนึ่ง การฝึกสังเกตคำที่มีส่วนของคำที่ประสมกันอยู่จะทำให้สร้างคำศัพท์และรู้ความหมายของคำศัพท์มากขึ้น

4) ให้นักเรียนฝึกหาคำที่มีหลายความหมาย คำบางคำเขียนเหมือนกันออกเสียง เหมือนกันแต่ความหมายต่างกัน การฝึกหาคำที่มีหลายความหมายมารวบรวมไว้จะทำให้สร้างคำศัพท์ได้มากและเป็นประโยชน์ต่อการอ่านจับใจความ

5) ให้นักเรียนฝึกการหาความหมายจากพจนานุกรม พจนานุกรมช่วยรู้ความหมายของคำ ที่มาของคำ ชนิดของคำ การสะกด การออกเสียง ดังนั้น การเปิดพจนานุกรมเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการอ่านและการเขียน เพื่อให้เกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาไทยมากยิ่งขึ้น

6) ให้นักเรียนฝึกการจดบันทึกและรวบรวมคำที่ได้ศึกษา จดบันทึกไว้จะช่วยให้ รู้จักคำหลากหลายและรู้ความหมายของคำศัพท์มากขึ้น ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการอ่าน และการเขียน ทำให้เลือกใช้คำที่เหมาะสมยิ่งขึ้น การวัดประเมินโดยใช้วิธีการวัดประเมินจากความสนใจในการอ่านและ จากกิจกรรม ต่าง ๆ ที่นักเรียนได้ฝึกตามลำดับขั้น ส่วนการประเมินผลให้ประเมินจากแบบประเมิน ความเข้าใจในการอ่าน

2.3 ขั้นการใช้เครื่องช่วยอ่าน เครื่องช่วยอ่านมิใช่เครื่องกลไกใด ๆ หากแต่เป็น เทคนิคหรือวิธีการที่จะช่วยให้การอ่านเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีการฝึกดังนี้

1) ฝึกให้นักเรียนดูส่วนต่าง ๆ ของหนังสือ เช่น ชื่อเรื่อง คำนำ สารบัญ
2) ฝึกให้นักเรียนพิจารณาบทความหรือเนื้อหาแต่ละบท ได้แก่ ชื่อเรื่อง หัวข้อย่อย ภาพ แผนภูมิ แผนภาพ ตาราง ประโยคแรกของแต่ละย่อหน้า ย่อหน้าแรก คำถามท้ายบทความย่อท้ายบท เป็นต้น

3) ฝึกให้นักเรียนเตรียมอ่านโดยจดบันทึกความรู้เดิม ทำแผนภาพคำระดมสมอง และเขียนอิสระ เป็นต้น

4) ฝึกให้นักเรียนใช้ส่วนอื่น ๆ ของหนังสือ เป็นเครื่องช่วยอ่าน เช่น ตาราง ภาพ แผนภูมิ กราฟ เป็นต้น การวัดประเมิน เช่น ตรวจผลงานของนักเรียน สังเกตความตั้งใจในการทำงาน และสังเกตการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการทำงาน

2.4 ขั้นการหาความคิดหลัก โดยการอ่านจับใจความสำคัญของแต่ละย่อหน้าให้ ถูกต้อง ซึ่งใจความสำคัญของแต่ละย่อหน้า จะอยู่ในส่วนต่าง ๆ เช่น ตอนต้น ตอนกลาง หรือตอนท้าย ของย่อหน้า แต่บางครั้งก็ไม่ปรากฏข้อความสำคัญ ซึ่งผู้อ่านต้องสรุปเอง ส่วนการวัดประเมินก็จะมีลักษณะเช่นเดียวกับขั้นการใช้เครื่องช่วยอ่าน คือ การตรวจผลงานจากกิจกรรม การสังเกต ความตั้งใจ และสังเกตการมีส่วนร่วมในกิจกรรม

2.5 ขั้นการหาข้อเท็จจริงและความคิดเห็น ขั้นนี้เป็นการฝึกอ่าน แล้ววิเคราะห์ ให้ได้ว่าส่วนใดเป็นข้อเท็จจริง และส่วนใดเป็นข้อคิดเห็น ในขั้นนี้ อาจให้นักเรียนฝึกวิเคราะห์ โดยหาบทอ่านให้นักเรียนฝึกและแบ่งหัวข้อ การวิเคราะห์ออกเป็นด้าน ๆ เช่น ด้านเนื้อเรื่อง เทคนิคการเขียนของผู้เขียน ความรู้ที่ปรากฏ ความรู้สึก หรือความคิดเห็นของผู้แต่ง เป็นต้น ซึ่งจะช่วย

ให้นักเรียนมีแนวในการวิเคราะห์ที่ไม่สะเปะสะปะ การวัดประเมินการอ่านเพื่อหาข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็นก็คือ การตรวจผลงาน การสังเกต ความตั้งใจ และพฤติกรรมการอ่านของนักเรียน

2.6 ขั้นการอธิบายความและการหาข้อสรุป การฝึกขั้นนี้ให้นักเรียนทำความเข้าใจในคำอธิบายความของผู้เขียนว่า มีความคิดเห็นหรือรายละเอียดอย่างไร และแปลความให้ได้ว่า ความคิดสำคัญหรือรายละเอียดของข้อความ เป็นข้อเท็จจริงหรือเป็นความคิดเห็น แล้วจึงหาข้อสรุป การวัดประเมินจะเป็นการตรวจผลงานและแบบฝึกหัดจาก

2.7 ขั้นการอ่านสู่การเขียน ขั้นนี้ให้นักเรียนฝึกจดบันทึกใจความสำคัญของ ที่อ่าน แล้วเรียบเรียงให้เป็นข้อความที่สละสลวยด้วยสำนวนภาษาของนักเรียนเอง ส่วนการวัดประเมินก็ใช้วิธีการตรวจผลงานการจดบันทึก ส่วนการประเมินผล ควรประเมินจากคุณภาพผลงาน และพฤติกรรมการอ่านของนักเรียน

3. สอนอ่านจับใจความโดยใช้แผนภาพโครงเรื่อง การสอนโดยใช้แผนภาพโครงเรื่อง จะช่วยให้นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ดี และเกิดความแม่นยำในการเรียนรู้ แผนภาพโครงเรื่องมีหลายรูปแบบ เช่น โครงสร้างเหตุการณ์ โครงสร้างรายละเอียด โครงสร้างบทนำโดยไม่มีรายละเอียดของเรื่อง หรือคำนำ โครงสร้างบทสรุป โครงสร้างแบบความหมาย โครงสร้างสาธก โครงสร้างเปรียบเทียบ และโครงสร้างแบบแก้ปัญหา ซึ่งครูจะต้องเลือกนำมาใช้ให้เหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน

3.1 ขั้นตอนการสอนแผนภาพโครงเรื่อง มีขั้นตอนสำคัญ ๆ ดังนี้

- 1) เขียนแผนภาพโครงเรื่องให้สมบูรณ์ก่อนเพื่อเป็นคู่มือครู
 - 2) แจกแผนภาพโครงเรื่องหรือเขียนแผนภาพโครงเรื่องบนกระดานดำ
 - 3) ให้นักเรียนอ่านเรื่อง
 - 4) ให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายเนื้อเรื่อง แล้วช่วยกันเติมข้อความหรือรายละเอียด ของแผนภาพโครงเรื่อง เพื่อหาใจความสำคัญของเรื่อง เหตุการณ์ที่สำคัญและคุณค่าหรือข้อคิด จากเรื่องที่อ่าน หากนักเรียนทำไม่ได้ ครูอาจใช้คำถามนำเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนคิดวิเคราะห์
 - 5) ให้นักเรียนเล่าเรื่องตามแผนภาพโครงเรื่องและปรับเรื่องให้สมบูรณ์
 - 6) ให้นักเรียนเขียนเรื่องตามแผนภาพโครงเรื่องด้วยถ้อยคำของนักเรียน
- เพื่อดู ความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อผู้อ่าน การวัดประเมิน โดยใช้การตรวจผลงานหาใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน เหตุการณ์ สำคัญ คุณค่า หรือข้อข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน การเติมภาพโครงเรื่อง การเล่าเรื่อง และการเขียน เรื่องตามแผนภาพได้ถูกต้องตามเนื้อหาสาระที่อ่าน และสังเกตความตั้งใจในการทำงาน การมีส่วนร่วม กิจกรรมกับผู้อื่นด้วย

4. สอนอ่านจับใจความโดยใช้กิจกรรมต่าง ๆ การสอนอ่านจับใจความโดยใช้วิจารณ์งานจะช่วยให้นักเรียน โดยเฉพาะนักเรียนระดับประถมศึกษา มีความสนุกสนาน

ความสนใจ และการกระตือรือร้นที่จะเรียนโดยไม่เบื่อหน่าย ซึ่งครูควรคิดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้ในการสอน อ่านจับใจความของนักเรียน

กึ่งกาญจน์ สิริสุนธ์ (2550) ได้กล่าวถึงการวัดและประเมินผลการอ่านจับใจความ ไว้ว่า ในการอ่านเพื่อให้เรื่องราวตลอดทั้งเรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญต้องจับประเด็นเรื่องให้ ได้ว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อใด อย่างไรหรือผลเป็นอย่างไร การอ่านจับใจความสำคัญเป็นการอ่านที่ สามารถรู้จุดประสงค์ของผู้เขียนว่าผู้เขียนต้องการแสดงความคิดเห็นเช่นไร แม้ผู้เขียนอาจจะบอกไว้ โดยทั่วไปแล้วผู้อ่านต้องเก็บความและตีความเอง ปัจจุบันมนุษย์ได้รับสารต่าง ๆ จากสื่อหลากหลาย ทั้งจากการฟัง การดู และการอ่าน การรับสารจึงต้องใช้ความรู้ความคิดในการวิเคราะห์ทักษะที่จำเป็น อย่างยิ่งในการวิเคราะห์สาร คือ การอ่านจับใจความ และเนื่องจากภาษาไทยเป็นวิชาทักษะ จึงควรฝึก ให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความตั้งแต่ระดับประถมศึกษา เพื่อให้เกิดความชำนาญและ จะเป็นประโยชน์ในการศึกษาหาความรู้ต่อไปการอ่านจับใจความเป็นการอ่านที่มุ่งค้นหาสาระสำคัญของเรื่องหรือสิ่งที่อ่านผู้อ่านจะต้องทราบว่าส่วนใดเป็นใจความสำคัญ ส่วนใดเป็นส่วนขยายใจความ สำคัญเพื่อให้เรื่องชัดเจนขึ้น การอ่านจับใจความสำคัญจึงเป็นหัวใจของการอ่านสื่อทุกประเภท การอ่านจับใจความสำคัญมีหลักว่า ผู้อ่านต้องสังเกตองค์ประกอบต่าง ๆ ได้แก่ คำและความหมาย การเรียงลำดับคำ ประโยค ใจความสำคัญ รายละเอียดหรือส่วนขยาย ตลอดจนแนวคิดหลักหรือ แนวคิดสำคัญของย่อหน้าหรือใจความสำคัญที่อ่าน การอ่านจับใจความสำคัญควรเป็นการอ่านในใจ เพราะมุ่งจับสาระสำคัญของสิ่งที่อ่านให้เร็วที่สุด จึงควรมีการตั้งคำถามและตอบคำถามได้ถูกต้องก็จะ ทำให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้องตรงกันกับความคิดที่ผู้เขียนต้องการสื่อถึงผู้อ่าน

1. ขั้นที่ 1 จำ เป็นขั้นแรกของการอ่านที่สมองต้องจำเรื่องราวให้ได้ จำความหมายของคำ ให้คำจำกัดความของคำยาก จำชื่อตัวละครและเหตุการณ์สำคัญ การที่ครูจะรู้ว่าผู้เรียนมีความจำเรื่องที่อ่านได้มากหรือน้อย ก็ใช้วิธีตั้งคำถามให้ผู้เรียนตอบคำถาม การให้คำจำกัดความ การบอกความหมาย หรืออาจให้สะกดคำที่ได้อ่านจากเรื่องที่กำหนดให้

2. ขั้นที่ 2 เข้าใจ เป็นขั้นที่ผู้อ่านสามารถเล่าเรื่องที่อ่านด้วยคำพูดของตัวเองได้ เข้าใจความคิด ถ้อยคำ ประโยค และข้อความที่ให้คติสอนใจ สรุปเรื่องเป็นข้อคิดโดยใช้คำพูดของตน ดังนั้นการที่ครูจะประเมินว่าผู้เรียนมีความเข้าใจมากหรือน้อย ควรตั้งเป็นคำถามด้วยการเล่าเรื่องสรุปเรื่องและเรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง

3. ขั้นที่ 3 นำไปใช้ เป็นขั้นที่ผู้อ่านควรมีการฝึกนำถ้อยคำ ประโยค และเหตุการณ์ที่ได้จากการอ่านไปใช้แก้ปัญหาในสถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้นใหม่หรือนำไปใช้แก้ปัญหาในวิชาอื่น ๆ ดังนั้นคำถามที่ใช้จึงมักจะกำหนดเป็นสถานการณ์ให้ผู้่านพิจารณาในการนำความรู้มาใช้ประโยชน์

4. ขั้นที่ 4 วิเคราะห์ เป็นขั้นที่ให้ผู้อ่านแยกองค์ประกอบย่อยของแนวคิดที่ให้ จาก การอ่าน การรู้จักแยกความหมายของคำที่มีความหมายหลายอย่างสามารถบอกได้ว่า องค์ประกอบใด มีความสัมพันธ์กันหรือไม่เกี่ยวข้องกันเลย

5. ขั้นที่ 5 สังเคราะห์ เป็นขั้นที่ให้ผู้อ่านรู้จักสรุปแนวคิดของเรื่อง ค้นหา ลักษณะ โครงเรื่องที่คล้ายคลึงกับเรื่องที่เคยอ่าน สุภาษิตหรือคำพังเพยที่มีความหมายเปรียบเทียบ แล้ว ใกล้เคียงกันอีกทั้งยังสามารถสรุปแนวคิดที่เหมือนกันและแตกต่างกันได้ด้วย

6. ขั้นที่ 6 ประเมินค่า เป็นขั้นสูงสุดของการคิดที่ให้ผู้อ่านรู้จักตัดสินเรื่องที่ อ่าน ว่าอะไร คือ ส่วนที่เป็นจริง และอะไร คือ ส่วนที่เป็นเท็จ พิจารณาและค้นหาคุณค่าที่ปรากฏใน เรื่อง ได้แก่ ความรัก ความกตัญญู ความซื่อสัตย์ ความเป็นเหตุเป็นผล เพื่อฝึกให้ผู้อ่านรู้จักสังเกตการใช้ ถ้อยคำการบรรยายที่ทำให้เกิดภาพพจน์ ตลอดจนความประทับใจอื่นๆ ที่ได้จากการอ่าน

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545) ได้กล่าวถึงการวัดความสามารถในการอ่านจับ ใจความไว้ว่า การวัดความสามารถในการอ่านจับใจความมีเป้าหมายเพื่อให้ได้ข้อมูลนำมาปรับปรุงการ เรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ดังนี้

ประการที่หนึ่ง การประเมินผลที่มีประสิทธิภาพต้องส่งเสริมการเรียนรู้ของ ผู้เรียนและจะต้องมีอยู่ทุกขั้นตอนของกระบวนการคือ การประเมินผลก่อนเรียนเพื่อตรวจสอบความรู้ พื้นฐานการประเมินผลระหว่างเรียนและการประเมินผลหลังเรียน โดยมีเกณฑ์ที่กำหนดไว้ล่วงหน้า และต้องแจ้งผลการประเมินให้ผู้เรียนทราบอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ผู้เรียนได้มีการพัฒนาตนเองไปสู่ เป้าหมายที่กำหนดไว้

ประการที่สอง การประเมินจะต้องใช้ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายตาม พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติมาตราที่ 26 กำหนดให้ประเมินผู้เรียนโดยพิจารณาผลการประเมิน ด้วยวิธีการต่าง ๆ

ประการที่สาม การประเมินจะต้องมีความเที่ยงตรงเชื่อถือได้และยุติธรรมโดย การใช้เครื่องมือวัดผลการเรียนรู้ที่สามารถวัดสิ่งที่ต้องการวัดได้การอ่านจับใจความครูผู้สอนควร ประเมินผล โดยการสังเกตพฤติกรรมขณะอ่านจับใจความเช่นปฏิบัติตนได้ถูกต้องตามหลักการอ่าน สามารถตั้งคำถามและตอบคำถามเล่าเรื่องหรือเขียนแผนภาพโครงเรื่องบอกแนวคิดของเรื่องสรุป ประเด็นสำคัญของเรื่องได้

สายใจ ทองเนียม (2560) ได้กล่าวถึงการวัดและการประเมินผลการอ่านจับ ใจความไว้ว่า การวัดและประเมินผลการอ่านควรพิจารณาความเข้าใจเนื้อเรื่อง และความคิดสำคัญ ของผู้เขียน สามารถจัดลำดับเนื้อเรื่อง สรุป วิเคราะห์ วิจารณ์ ประเมินความสัมพันธ์ของเนื้อความได้ รวมทั้ง ความรู้ด้านศัพท์และความรู้ด้านไวยากรณ์ด้วย

สรุปได้ว่า การวัดความสามารถในการอ่านจับใจความครั้งในผู้วิจัยได้เลือกใช้ทั้งแบบทดสอบปรนัยและแบบฝึกทักษะแบบอัตนัย เพื่อประเมินผลการเรียนรู้และความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียน

3. การจัดการเรียนรู้แบบ KWL - Plus

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำการจัดการเรียนรู้แบบ KWL - Plus มาช่วยในการพัฒนา กิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการจับใจความให้กับนักเรียน ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้วิจัยจะต้องเข้าใจถึงความเป็นมาและขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบ KWL - Plus ทั้งนี้ก็เพื่อให้ผู้วิจัยสามารถพัฒนานักเรียนได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย จึงได้รวบรวมข้อมูลที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL - Plus ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ความเป็นมาและความหมาย

ดุสิตา แดงประเสริฐ (2549) ได้ให้นิยามความหมายของเทคนิค KWL - Plus ดังต่อไปนี้

K ในกระบวนการ KWL-Plus หมายถึง Know เป็นขั้นตอนที่นักเรียนตรวจสอบหัวข้อเรื่องว่าตนเองมีความรู้เกี่ยวกับหัวข้อเรื่องมากน้อยเพียงใด เป็นการนำความรู้เดิมมาใช้เพราะการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้พื้นฐาน และประสบการณ์ของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญในการจัดกิจกรรมก่อนการอ่าน ซึ่งเป็นการเตรียมนักเรียนในการเรียนรู้เนื้อหาใหม่ การบูรณาการระหว่างความรู้พื้นฐานและเรื่องที่นักเรียนจะอ่านเป็นสิ่งที่ช่วยให้นักเรียนสามารถสร้างความหมายของบทอ่านได้ดี และผู้อ่านควรได้รับการกระตุ้นความรู้พื้นฐานให้เหมาะสม ดังนั้น ในขั้นตอนนี้ทฤษฎีประสบการณ์เดิม ซึ่งเป็นทฤษฎีว่าด้วยหลักการนำความรู้พื้นฐาน ความรู้เดิมและประสบการณ์เดิมมาใช้ในการเรียนการสอน จึงเป็นทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและมีความสำคัญมาก

W ในกระบวนการ KWL-Plus หมายถึง Want to know เป็นขั้นตอนที่นักเรียนจะต้องถามตนเองว่าต้องการรู้อะไรในเนื้อเรื่องที่อ่านบ้าง ซึ่งคำถามที่นักเรียนสร้างขึ้นก่อนการอ่านเป็นการตั้งเป้าหมายในการอ่าน และเป็นการคาดหวังว่าจะพบอะไรในบทอ่านบ้าง

L ในกระบวนการ KWL-Plus หมายถึง Learned เป็นขั้นตอนที่นักเรียนสำรวจว่าตนเองได้เรียนรู้อะไรบ้างจากบทอ่าน โดยนักเรียนจะหาคำตอบให้กับคำถามที่ตนเองตั้งไว้ในขั้นตอน W และจดบันทึกสิ่งที่ตนเองเรียนรู้

Plus หมายถึง การสร้างแผนภูมิรูปภาพความคิด และเขียนสรุปหลังการอ่าน

กล่าวโดยสรุปแล้ว KWL-Plus เป็นกระบวนการสอนอ่านที่มีบทสรุปเป็นการเขียนสรุปความ โดย K คือ นักเรียนรู้อะไร W คือ นักเรียนต้องการรู้อะไร L คือ นักเรียนได้เรียนรู้อะไร และ Plus คือ ขั้นตอนของการเขียนออกมาเป็นแผนผังความคิด และเขียนสรุปความจากสารที่อ่าน

ชนัท ธาตุทอง (2551) ได้ให้ความหมาย การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL - Plus เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการอ่าน โดยกระบวนการทำความเข้าใจตนเอง มีการวางแผนตั้งจุดมุ่งหมาย ตรวจสอบความเข้าใจของตนเอง และมีการจัดระบบข้อมูล

สุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ (2558) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบ KWL ไว้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบ KWL Know – want – learned เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะกระบวนการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับทักษะการคิดอย่างรู้ตัวว่าตนคิดอะไร มีวิธีคิดอย่างไร สามารถตรวจสอบความคิดของตนเองได้ และสามารถปรับเปลี่ยนกลวิธีการคิดของตนเองได้ โดยผู้เรียนจะได้รับการฝึกให้ตระหนักในกระบวนการทำความเข้าใจตนเอง มีการวางแผนตั้งจุดมุ่งหมายตรวจสอบความเข้าใจของตนเองมีการจัดระบบข้อมูลเพื่อการดึงมาใช้ภายหลังได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มาลินี สุทธิเวช (2561) ได้ให้นิยามของกระบวนการ KWL – plus ไว้ว่า คุณ Ogle ได้พัฒนาวิธีการสอนอ่านโดยใช้ชื่อว่าเทคนิค KWL บนพื้นฐานความเชื่อที่ว่านักเรียนรู้อะไรมาก่อนการอ่าน ด้วยการวิเคราะห์หัวข้อของเรื่องและคาดเดาเหตุการณ์ของเรื่องที่จะอ่าน และให้นักเรียนระดมสมองว่านักเรียนต้องการรู้อะไร (Want to know) มีการตั้งคำถามและตอบคำถามระหว่างอ่าน และนักเรียนได้เรียนรู้อะไรหลังจากการอ่าน (Learn) การสอนอ่านโดยวิธีนี้จะช่วยให้นักเรียนมีจุดมุ่งหมายในการอ่าน มีการเตรียมโครงสร้างการคิดในระหว่างการอ่านสามารถค้นหาพื้นฐานความรู้ของนักเรียนที่มีต่อเรื่องที่จะอ่านบันทึกลงในตาราง KWL มีองค์ประกอบ 3 ด้านดังนี้

1. K (Know) หมายถึง ความรู้ที่มีอยู่ก่อนกาล
2. W (Want to know) หมายถึง สิ่งที่ต้องการรู้
3. L (Learn) หมายถึง สิ่งที่ได้เรียนรู้หลังจากการอ่าน

ต่อมา Carr, E. and Ogle, D. (1987) ได้ร่วมพัฒนาเทคนิค KWL มาเป็น KWL – Plus โดยเพิ่มกิจกรรมในขั้น Plus คือการทำแผนภูมิการอ่านสรุปเนื้อเรื่องจากการอ่านทั้งหมดอีกครั้งหนึ่งเพื่อให้การอ่านของนักเรียนมีความหมายและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

กุลิสรา จิตรขญาณิช และเกศราพรรณ พันธุ์ศรีโกตุ คงเจริญ (2565) ได้กล่าวถึงความเป็นมาของการจัดการเรียนรู้แบบ KWL – Plus ไว้ว่า เนื่องจากกระบวนการสอนแบบ KWL – Plus เป็นแนวคิดของคาร์และโอเกลผู้วิจัยจึงขอเสนอความหมายของเทคนิค KWL Plus ตามแนวคิดทฤษฎีของคาร์และโอเกลเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนมีทักษะกระบวนการอ่านโดยมีการวางแผนตั้งจุดมุ่งหมาย ตรวจสอบความเข้าใจของตนเอง มีการจัดระบบข้อมูล

กล่าวโดยสรุปแล้ว KWL-Plus เป็นกระบวนการสอนอ่านที่มีบทสรุปเป็นการเขียนสรุปความ โดย K คือ นักเรียนรู้อะไร W คือ นักเรียนต้องการรู้อะไร L คือ นักเรียนได้เรียนรู้อะไร และ Plus คือ ขั้นตอนของการเขียนออกมาเป็นแผนผังความคิด และเขียนสรุปความจากสารที่อ่าน

ขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบ KWL - Plus

วิชา เล่าเรียนดี (2548) กำหนดขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ไว้ดังนี้

1. ขั้น K (Know) รู้อะไรจากเรื่องที่ให้อ่าน หรือจากหัวเรื่องที่กำหนดก่อนที่ครูจะให้ผู้เรียนอ่านรายละเอียดของเรื่องที่กำหนดให้ ครูอาจเสนอชื่อเรื่อง คำสำคัญของเรื่อง เพื่อถามคำถามว่ารู้อะไร จากคำหรือชื่อเรื่อง เพื่อจะให้ทราบว่านักเรียนมีความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่าน ให้นักเรียนระดมสมองหาคำตอบหรือให้ระบุคำตอบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับชื่อเรื่อง/คำ/ความคิดรวบยอดที่ระบุ

2. ขั้น W (What do we want to learn) เราอยากรู้อะไรจากคำตอบต่าง ๆ ที่ระบุในขั้น K โดยให้นักเรียนตั้งคำถามจากคำที่นำเสนอ ซึ่งคำถามจะมาจากความสนใจใคร่รู้ของนักเรียนเอง โดยที่นักเรียนจะต้องตอบลงในตารางตรงช่อง W ต่อจากนั้นให้นักเรียนอ่านเรื่องหรือบทอ่านที่กำหนดโดยละเอียด ตรวจสอบคำตอบ ข้อเท็จจริงที่ได้จากการอ่าน ระหว่างอ่านอาจมีคำถามเพิ่มและมีการตอบโดยกลุ่ม

3. ขั้น L1 (What did we learn) เราได้เรียนรู้อะไรบ้าง นักเรียนเขียนคำตอบลงในตารางตรงช่อง L ตรวจสอบว่ามีคำถามใดบ้างที่ยังไม่มีการตอบ

4. ขั้น L2 สร้างแผนผังความคิด (Mind Mapping) นักเรียนต้องกลับไปอ่านบททวนจากขั้น K เพื่อจะได้จัดประเภทของสิ่งที่เรียนรู้โดยเขียนคำสำคัญไว้ตรงกลางแผนผังความคิด และโยงความสัมพันธ์กับคำสำคัญย่อย เพื่ออธิบายรายละเอียดของความคิดหลัก

5. ขั้น L3 ขั้นสรุป นักเรียนเขียนหมายเลขกำกับลำดับความคิดรวบยอด แผนผังความคิด เพื่อเขียนสรุป การสรุปในขั้นนี้เป็นการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งจะบอกถึงความเข้าใจในเรื่องที่อ่านของนักเรียน

ฉันทิ ธาตุทอง (2551) ได้กล่าวถึง ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้การจัดการเรียนรู้แบบ KWL มีขั้นตอนสำคัญ ดังต่อไปนี้

1. ขั้น K (what you know)

เป็นขั้นตอนการเตรียมความรู้พื้นฐานก่อนอ่าน เช่น ถ้าจะให้เรียนรู้เรื่องการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ ผู้สอนอาจทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องทรัพยากรธรรมชาติรอบตัว แล้วให้ผู้เรียนช่วยกันระดมสมองในสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ขณะเดียวกันก็จะให้มีการบันทึกความคิดเห็นที่เกิดขึ้นจากการระดมสมอง ซึ่งอาจทำได้หลายวิธีเช่น ผู้สอนและผู้เรียนช่วยกันบันทึกบนกระดานดำในรูปแบบของแผนที่ความคิด (Mind map) หรือแผนผังใยแมงมุม (Web Diagram) ให้ชัดเจน ซึ่งประกอบด้วยความคิดหลัก ความคิดรอง และความคิดย่อยตามลำดับ โดยผู้สอนช่วยจัดข้อความที่เป็นความคิดให้ถูกต้องก่อนที่จะให้ผู้เรียน

คัดลอกแผนที่ความคิดหรือแผนผังนั้นลงในแผ่นกระดาษ แต่ถ้าผู้เรียนที่คุ้นเคยกับการเขียนแผนผังความคิดแล้ว ผู้สอนอาจให้ผู้เรียนแต่ละคนเขียนสิ่งที่ตนรู้เกี่ยวกับหัวข้อที่ผู้สอนจะให้ผู้เรียนเรียนรู้เป็นแผนผังความคิดของตนเอง

2. ขั้น W (What you want to know)

2.1 การตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่าน

หลังจากที่ผู้สอนกระตุ้นความรู้เดิมของผู้เรียนในขั้น K แล้วผู้สอนจะนำผู้เรียนไปสู่ขั้นการตั้งจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้ โดยการอ่านซึ่งผู้สอนจะใช้คำถามกระตุ้นผู้เรียน เช่น

- นักเรียนต้องการรู้อะไรเพิ่มเติมอีกบ้างในเรื่องการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ
- ถ้าพวกเราไม่ช่วยกันอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมจะเกิดผลอย่างไร
- นักเรียนจะมีวิธีการแนะนำให้เพื่อน ๆ หรือผู้อื่นที่เกี่ยวข้องปฏิบัติอย่างไรเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
- ถ้านักเรียนมีโอกาสพูดคุยกับท่านนายกรัฐมนตรีนักเรียนต้องการจะถามอะไรบ้าง เกี่ยวกับเรื่องนี้ เป็นต้น

2.2 ผู้เรียนเขียนคำถาม

ผู้สอนให้ผู้เรียนเขียนคำถามที่ตนมีลงในกระดาษให้มากที่สุด

2.3 ผู้เรียนหาคำตอบ

ผู้สอนให้ผู้เรียนอ่านข้อความที่ผู้สอนเตรียมไว้ โดยกระตุ้นให้ผู้เรียนพยายามหาคำตอบในสิ่งที่ตนตั้งคำถามไว้แล้วนั้น ในขั้นนี้ผู้สอนอาจดัดแปลงจากการอ่าน เป็นการใช่วิธีบรรยายหรือดูวิดีโอทัศน์ก็ได้ และจะเป็นการเน้นทักษะการฟังแทนการอ่าน

3. ขั้น L (What you have learned)

หลังจากที่ผู้เรียนอ่านข้อความแล้ว ให้ผู้เรียนเขียนคำตอบลงในกระดาษเปล่า รวมทั้งเขียนข้อมูลอื่น ๆ ที่ศึกษาเพิ่มเติมได้ แต่ไม่ได้ตั้งคำถามไว้

การบันทึกข้อมูลตามกิจกรรมในขั้น K W และ L นั้นผู้สอนควรให้ผู้เรียนบันทึกโดยใช้ตาราง 3 ช่องดังตัวอย่างข้างล่าง

ตารางที่ 2 ตัวอย่างตารางการจัดการเรียนรู้ KWL

K	W	L
(ผู้เรียนรู้อะไรบ้าง)	(ผู้เรียนต้องการรู้อะไรบ้าง)	(ผู้เรียนได้เรียนรู้อะไร)

4. ขั้นการเขียนสรุปและนำเสนอ

กิจกรรมในขั้นนี้เป็นกิจกรรมเพิ่มเติมในขั้นตอนหลัก KWL หลังจากผู้เรียนได้เรียนรู้และเขียนข้อมูลความรู้ที่ได้ในขั้น W และ L แล้ว ให้ผู้เรียนนำข้อมูลที่ได้นำมาปรับแผนผังความคิดเดิมที่ผู้เรียนเขียนไว้ในขั้น K ซึ่งอาจจะมีการตัดทอนเพิ่มเติม หรือจัดระบบข้อมูลใหม่เพื่อให้ผังความคิดมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น หรืออาจมีกิจกรรมอื่นที่ผู้สอนเห็นว่าเป็นกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ เช่น มีการอภิปรายถึงเหตุและผลกระทบในเรื่องสิ่งแวดล้อม หรือให้ผู้เรียนนำเสนอแผนผังความคิดเป็นต้น

สุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ (2558) ได้กล่าวถึงขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบ KWL ซึ่งสามารถสรุปได้เป็นขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ขั้น K
 - เตรียมความรู้พื้นฐาน
2. ขั้น W
 - ตั้งจุดมุ่งหมายการอ่านหรือการเรียนรู้
 - เขียนคำถาม (สิ่งที่ต้องการรู้)
 - เรียนรู้หรือหาคำตอบ
3. ขั้น L
 - เขียนคำตอบหรือบันทึกข้อมูล
4. ขั้นการเขียนสรุปและนำเสนอ
 - ปรับแผนผังความคิดเดิม
 - นำเสนอ

เบญจวรรณ ขุนฤทธิ์ (2562) ได้กล่าวไว้ว่า เทคนิคเค ดับบลิว แอล พลัส KWL Plus เป็นเทคนิคที่มีการนำมาใช้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน ที่เน้นกระบวนการอ่าน โดยกระบวนการทำความเข้าใจตนเอง มีการวางแผนตั้งจุดมุ่งหมาย ตรวจสอบความเข้าใจของตนเอง และมีการจัดระบบข้อมูล ทั้งนี้เทคนิค KWL Plus ได้พัฒนาขึ้นโดย Carr & Ogle ซึ่งเป็นกระบวนการจัดการเรียนการสอนสำหรับครูเพื่อเป็นแนวทางสำหรับการเรียนรู้ด้วยวิธีการอ่านอย่างเป็นระบบโดยมี 3 ขั้นตอน คือ การคิดตรวจสอบประสบการณ์เกี่ยวกับสิ่งที่อ่านในขั้นต้น K การวางแผนการ อ่านในขั้นต้น W และการตรวจสอบความเข้าใจจากการอ่านในขั้นต้น L จะช่วยให้ผู้เรียนขยายความรู้ได้ดียิ่งขึ้น หลังจากนั้นมีการเพิ่มเติมแบบจำลอง คือ การใช้ผังกราฟิกในการจัดระบบสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการอ่านและการสรุปเรื่องราวต่าง ๆ ที่อ่าน เป้าหมายของเทคนิค KWL Plus เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการ อ่านอย่างกระตือรือร้น เป็นการอ่านด้วยการฝึกถามคำถามตนเองและการใช้ความคิดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ การคาดคะเนความเป็นไปได้ การฝึกคิดเชื่อมโยงและฝึกสรุปความ

ณัฐนันท์ โหม่พิมพ์ (2565) ได้ให้นิยามความของขั้นตอนกระบวนการสอนแบบ KWL Plus ประกอบด้วยขั้นตอนสำคัญทั้งหมด 5 ขั้นตอน ซึ่งมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 คือ K นักเรียนรู้อะไรบ้าง เป็นขั้นที่ครูผู้สอนจะต้องเป็นผู้เสนอชื่อเรื่อง ในนักเรียนทราบ และถามนักเรียนว่านักเรียนรู้อะไรเกี่ยวกับเรื่องนี้บ้าง

ขั้นที่ 2 คือ W นักเรียนต้องการรู้อะไร หลังจากทีครูผู้สอนทราบแล้วว่า นักเรียนมีความรู้เดิมหรือรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่ครูเสนอแล้ว ต่อไปเป็นการถามถึงสิ่งที่ยัง นักเรียนยังไม่รู้และสิ่งที่ยังนักเรียนต้องการที่จะรู้ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนได้คิด

ขั้นที่ 3 คือ L นักเรียนได้เรียนรู้อะไร เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องจบแล้วให้นักเรียน บันทึกว่านักเรียนได้รับความรู้อะไรบ้างจากการอ่าน

ขั้นที่ 4 คือ Plus1 เป็นขั้นตอนของการนำองค์ความรู้ทั้งหมดที่นักเรียนได้รับ เขียนออกมาเป็นแผนภาพความคิดของนักเรียนเอง

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ KWL Plus สามารถสรุปได้ว่า KWL-Plus เป็นกระบวนการสอนอ่านที่มีบทสรุปเป็นการเขียนสรุปความ โดย K คือ นักเรียนรู้อะไร W คือ นักเรียนต้องการรู้อะไร L คือ นักเรียนได้เรียนรู้อะไร และ Plus คือ เป็นขั้นของการเขียนสรุป ความจากสารที่อ่าน

4. แผนผังความคิด

ความหมายของแผนผังความคิด

Buzan,T (1995) ได้ให้ความหมายของแผนผังความคิดไว้ว่า แผนผังความคิดเป็น แผนผังหรือรูปภาพประกอบแสดงออกของการคิดรอบทิศทาง ซึ่งเป็นลักษณะการทำงานที่ตาม ธรรมชาติของสมองมนุษย์และเป็นทิศทางการแสดงออกด้วยภาพประกอบมีพลังนำไปสู่กฎแอสกาลที่ จะใช้ไขประตูสู่ศักยภาพของสมอง แผนที่ความคิดนำไปประยุกต์ใช้ได้กับทุกแง่มุมของชีวิต ซึ่งทำให้ การเรียนรู้ได้รับการพัฒนาและเกิดความคิดที่ชัดเจนขึ้นจะนำไปสู่การพัฒนาการกระทำต่าง ๆ ของ มนุษย์

เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์ (2534) กล่าวว่า การให้นักเรียนทำแผนผังความคิดจากการอ่าน จะช่วยให้ นักเรียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ง่ายขึ้น บทเรียนสนุกไม่น่าเบื่อ อ้างอิงจาก Bauman, 1987) กล่าวว่าการทำแผนผังความคิด 'เปรียบเสมือนแผนที่เดินทางที่นักขับรถใช้เพื่อ เดินทางจากสถานที่หนึ่งไปยังอีกสถานที่หนึ่งแผนผังจะนำผู้อ่านจากจุดเริ่มต้นของเรื่องไปจนถึงตอน จบเรื่อง

ทิตนา แคมมณี (2550) ได้ให้ความหมายของแผนผังความคิดไว้ว่า แผนผังความคิดเป็น ผังที่แสดงความสัมพันธ์ของสาระหรือความคิดต่าง ๆ ให้เห็นเป็นโครงสร้างในภาพรวม โดยใช้เส้น คำ

ระยะห่างจากจุดศูนย์กลาง สี เครื่องหมาย รูปทรงเรขาคณิตและภาพ แสดงความหมายและความเชื่อมโยงของความคิดหรือสาระนั้น ๆ

สุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ (2558) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบจัดกรอบมโนทัศน์ (Concept mapping Technique) ไว้ว่า “มโนทัศน์” หมายถึง ความคิด ความเข้าใจที่สรุปเกี่ยวกับการจัดกลุ่ม สิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่เกิดจากการสังเกต หรือการได้รับประสบการณ์เกี่ยวกับสิ่งนั้นหรือเรื่องนั้น แล้วใช้คุณลักษณะหรือคุณสมบัติที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน จัดเข้าเป็นกลุ่มเดียวกัน ซึ่งจะทำให้เกิดความเข้าใจสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้ง่ายขึ้น ดังนั้นผังมโนทัศน์จะทำให้เราสามารถจำแนกสิ่งใหม่ ๆ และเข้าใจได้รวดเร็วตามประสบการณ์ของเราที่ผ่านมา

กรอบมโนทัศน์ หมายถึง แผนผังหรือแผนภาพที่แสดงถึงความสัมพันธ์ของมโนทัศน์ เรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างมีระบบและเป็นลำดับขั้นตอน โดยอาศัยคำหรือข้อความเป็นตัวเชื่อมให้ความสัมพันธ์ของมโนทัศน์ต่าง ๆ เป็นไปอย่างมีความหมาย ซึ่งอาจจะมีทิศทางเดียว สองทิศทาง หรือมากกว่าได้ ซึ่งบางท่านอาจจะเรียกกรอบมโนทัศน์ว่า “แผนภาพโครงเรื่อง”

การจัดการเรียนรู้แบบจัดกรอบมโนทัศน์ เป็นกระบวนการที่ให้ผู้เรียนนำมโนทัศน์ในเนื้อหาสาระที่ได้เรียนรู้มาจัดระบบ จัดลำดับ และเชื่อมโยงความสัมพันธ์แต่ละมโนทัศน์ที่มีความเกี่ยวข้องกันเข้าด้วยกัน ทำให้เกิดเป็นกรอบมโนทัศน์ขึ้น

สรุปได้ว่า แผนผังความคิด หมายถึง เครื่องมือที่ช่วยจัดระบบความคิดที่มีประสิทธิภาพ มีรูปแบบการจดบันทึกที่สร้างสรรค์เป็นการถ่ายทอดข้อมูลต่าง ๆ ลงในกระดาษที่อยู่ในรูปแบบแผนผัง เพื่อนำเสนอโดยเขียนความคิดรวบยอดหลักที่สำคัญไว้กึ่งกลางหน้ากระดาษ แล้วเขียนอธิบายหรือบอกลักษณะของความคิดรองหรือตามความเหมาะสมของเนื้อหา

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้

Buzan,T (1995) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างแผนผังความคิดไว้ว่าขั้นตอนการสร้างแผนผังความคิดมีขั้นตอนการสร้าง การนำไปใช้และรูปแบบดังนี้

1. เริ่มเขียนหรือวาดภาพมโนทัศน์หรือหัวข้อเรื่องตรงกึ่งกลางหน้ากระดาษ ซึ่งควรใช้กระดาษชนิดไม่มีเส้นและวางกระดาษตามแนวนอนควรเป็นภาพสี่
2. เขียนหรือวาดภาพมโนทัศน์รองที่สัมพันธ์กับมโนทัศน์หลักหรือหัวข้อเรื่องกระจายออกไปรอบมโนทัศน์หลัก
3. เขียนหรือวาดภาพมโนทัศน์ย่อยที่สัมพันธ์กับมโนทัศน์รองแตกออกไปเรื่อย ๆ โดยเขียนข้อความไว้บนเส้นแต่ละเส้น
4. ใช้ภาพสื่อความหมายให้มากที่สุด
5. เขียนหรือพิมพ์ด้วยตัวบรรจงขนาดใหญ่
6. เขียนคำที่มีลักษณะเป็นหน่วย เป็นคำ หรือข้อความที่มีความหมายในตัว

สัญญา ฝลอนันต์ และขวัญฤดี ฝลอนันต์ (2550) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างแผนผังความคิดไว้ดังนี้

1. วางกระดาษเปล่าตามแนวนอน เริ่มจากกลางหน้าเพราะจะช่วยให้สมองของนักเรียนมีอิสระในการคิดแผ่ขยายแขนงกิ่งออกไปได้ทุกทิศทางและแสดงออกได้อย่างอิสระตามธรรมชาติ
2. ใช้รูปภาพหรือสัญลักษณ์แทนประเด็นหลัก/หัวเรื่องที่เป็นแกนกลางของเรื่อง
3. ใช้สีสันทันให้ทั่วทั้งแผ่น
4. เชื่อมโยงกิ่งแก้วซึ่งเป็นประเด็นสำคัญๆเข้ากับแก่นแกนที่เป็นภาพอยู่ตรงกลาง และเชื่อมกิ่งก้อยหรือความคิย่อย ๆ แดกแขนงออกจากก่งแก้วออกไปเป็นชั้นที่ 2 และข้อที่ 3 ตามลำดับ
5. วาดกิ่งที่มีลักษณะเป็นเส้นโค้งแทนที่จะเขียนเป็นเส้นตรง
6. ใช้คำมูล เพียงคำเดียวที่สะท้อนใจความหรือประเด็นสำคัญ ๆ เท่านั้น และหนึ่งคำมูลต่อหนึ่งกิ่งเท่านั้น
7. ใช้รูปภาพ ประกอบให้ทั่วทั้งแผนผังความคิด ภาพทุก ๆ ภาพก็เหมือนกับแก่นแกนมีความหมายเท่ากับคำพันคำ

สรุปได้ว่า ขั้นตอนการสร้างแผนผังความคิด เป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพในการจัดระเบียบความคิดและวางแผนงานอย่างเป็นระบบ ซึ่งสามารถสรุปขั้นตอนได้ดังนี้ เริ่มต้นด้วยแนวคิดหลักเขียนแนวคิดหลักหรือหัวข้อที่คุณต้องการสร้างแผนผังไว้ตรงกลางของกระดาษหรือหน้าจอ เพื่อเป็นจุดเริ่มต้นของแผนผังความคิด เพิ่มหัวข้อย่อยจากแนวคิดหลัก ให้สร้างหัวข้อย่อยที่เชื่อมโยงออกไปโดยคิดถึงส่วนประกอบสำคัญที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อหลักขยายรายละเอียดเพิ่มเติม เพิ่มรายละเอียดและแนวคิดที่สัมพันธ์กับหัวข้อย่อย โดยแตกออกเป็นแขนงเล็ก ๆ ที่เชื่อมโยงกับหัวข้อย่อยนั้น ๆ เพื่อให้ได้ภาพรวมที่ชัดเจนใช้สีและรูปภาพใช้สีที่แตกต่างกันเพื่อแยกแยะหัวข้อและแนวคิดต่าง ๆ ออกจากกัน และใช้รูปภาพหรือสัญลักษณ์เพื่อช่วยในการจดจำและทำให้แผนผังดูน่าสนใจมากขึ้น จัดระเบียบและปรับแต่ง จัดระเบียบการวางตำแหน่งของหัวข้อย่อยให้มีความสมดุลและดูเป็นระบบ จากนั้นตรวจสอบว่ามีแนวคิดหรือข้อมูลใดที่สามารถเชื่อมโยงกันได้เพิ่มเติมหรือไม่ ตรวจสอบความครบถ้วนทบทวนแผนผังความคิดเพื่อให้แน่ใจว่าคุณครอบคลุมทุกประเด็นที่สำคัญและไม่มีข้อมูลใดตกหล่น

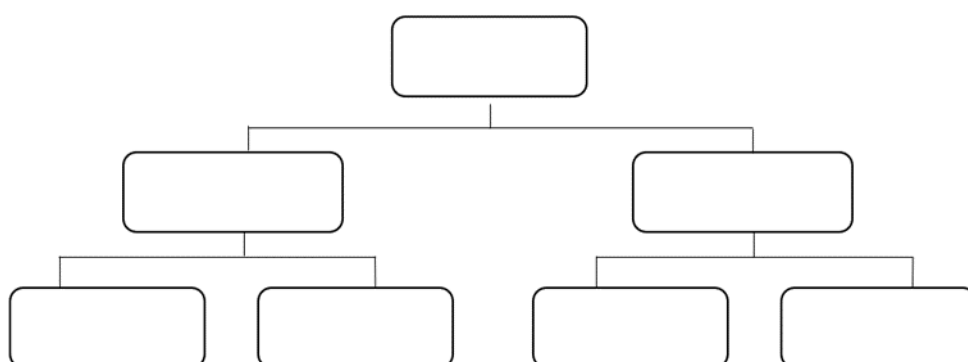
รูปแบบของแผนผังความคิด

รูปแบบของกรอบมโนทัศน์หรือผังมโนทัศน์หรือผังมโนภาพมโนคติความสัมพันธ์ทางความหมาย มีผู้นำเสนอไว้มากมาย หลากหลายรูปแบบ สำหรับการนำรูปแบบกรอบมโนทัศน์แต่ละรูปแบบมาใช้นั้นขึ้นอยู่กับลักษณะของข้อมูล องค์ประกอบต่าง ๆ ของข้อมูล ที่มีความเหมาะสมกับโครงสร้างของกรอบมโนทัศน์ตลอดจนความต้องการของผู้ใช้ ในที่นี้ผู้เขียนจะนำเสนอรูปแบบของ

กรอบมโนทัศน์บางรูปแบบที่เห็นว่าผู้สอนสามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ได้อย่างสะดวกและเกิดประโยชน์ โดยมีลักษณะที่หลากหลาย

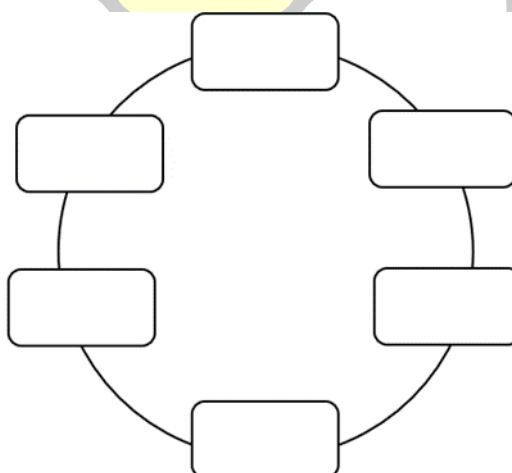
วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2553) ได้กล่าวถึงรูปแบบของแผนผังความคิดไว้ว่า สามารถนำไปใช้ได้หลายลักษณะ เช่น

1. แผนผังแบบกิ่ง (Branching Map) เป็นการนำเสนอโดยการเขียนความคิดรวบยอดหลักไว้ข้างบนหรือตรงกลาง แล้วลากเส้นให้เชื่อมโยงกับความคิดรวบยอดอื่น ๆ ที่สำคัญรองลงมา ดังภาพประกอบ 1

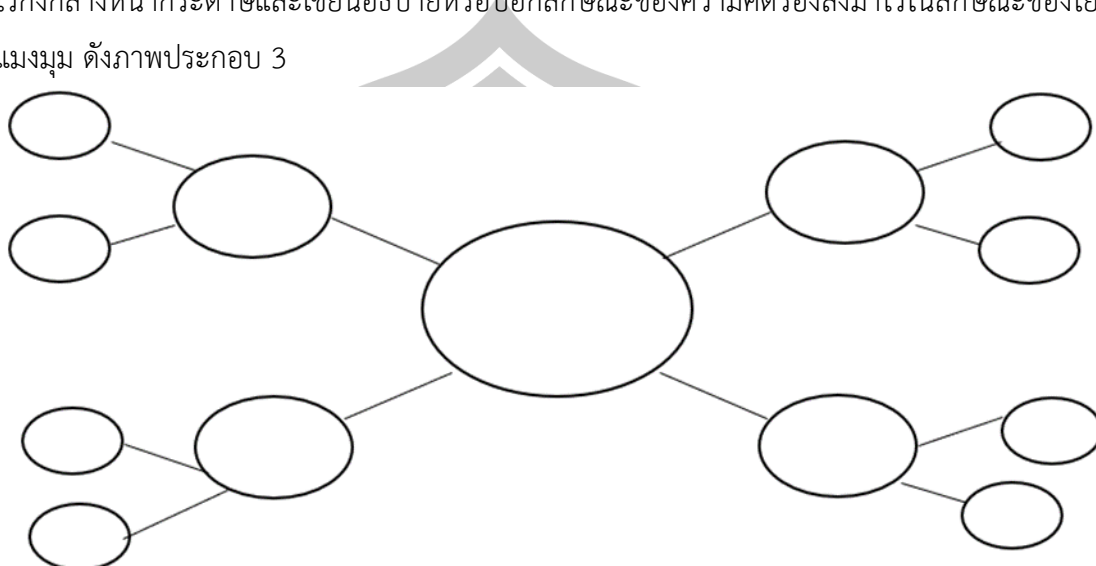
ภาพที่ 1 แผนผังแบบกิ่ง

2. แผนผังวงจร (SQ4Rle Map) เป็นการนำเสนอโดยการเขียนแผนผังเพื่อเสนอความสำคัญเป็นขั้นตอนที่สัมพันธ์กัน และเรียงลำดับเป็นวงกลม ดังภาพประกอบ 2

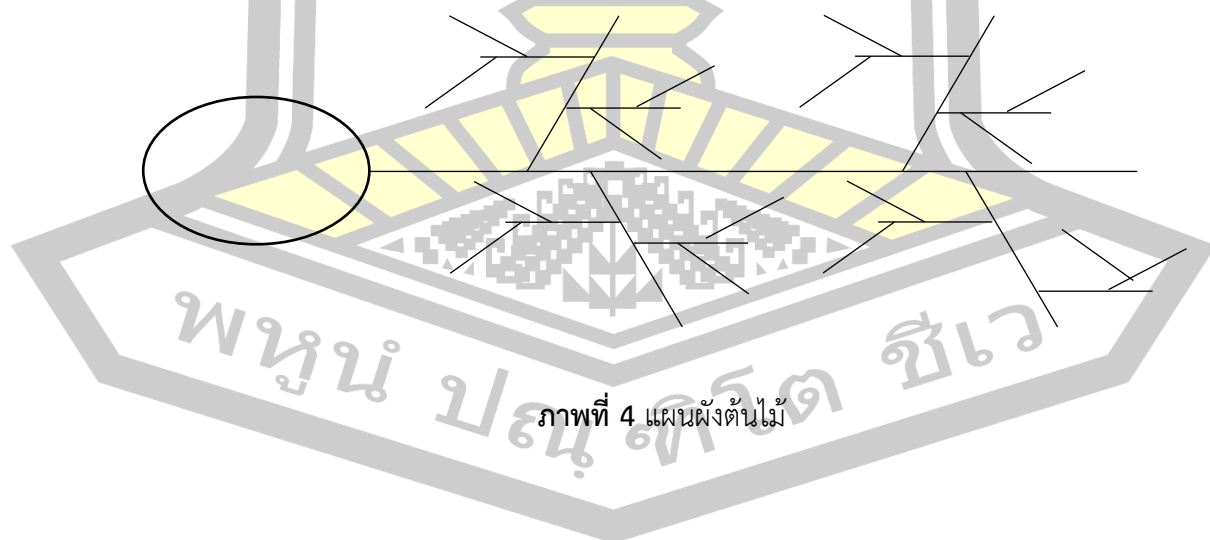
ภาพที่ 2 แผนผังวงจร

3. แผนผังใยแมงมุม (Spider Map) เป็นการนำเสนอโดยเขียนความคิดรวบยอดหลักไว้ที่กึ่งกลางหน้ากระดาษและเขียนอธิบายหรือบอกลักษณะของความคิดรองลงมาไว้ในลักษณะของใยแมงมุม ดังภาพประกอบ 3

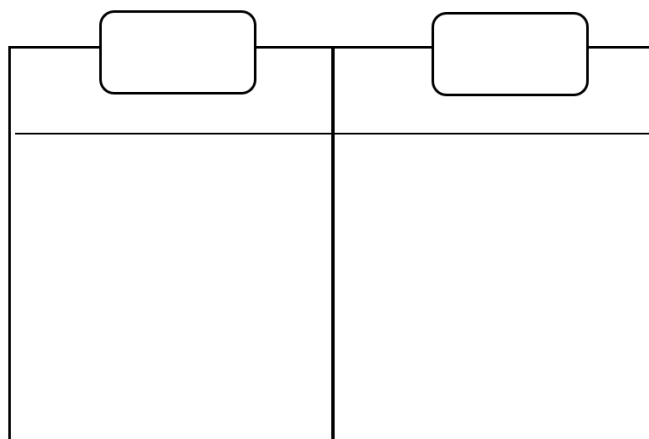
ภาพที่ 3 แผนผังใยแมงมุม

4. แผนผังแบบก้างปลา (Fishbone Map) เป็นการนำเสนอโดยการเขียนประเด็นหรือเรื่องหลักแล้วนำเสนอด้วยเหตุและผลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง ดังภาพประกอบ 4

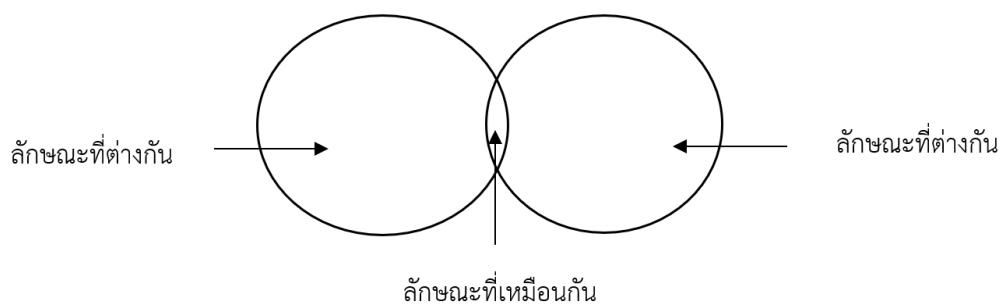
ภาพที่ 4 แผนผังต้นไม้ม

5. แผนผังตารางเปรียบเทียบ (Compare Table Map) เป็นการนำเสนอโดยการเขียนเป็นตารางเพื่อเปรียบเทียบสองสิ่งหรือสองเรื่องในประเด็นที่กำหนด ดังภาพประกอบ 5

ภาพที่ 5 แผนผังตารางเปรียบเทียบ

6. แผนผังรูปวงกลมทับเหลื่อมกัน (Overlapping SQ4Rle Map) เป็นการนำเสนอการเปรียบเทียบสองสิ่งหรือเรื่องลักษณะเหมือนกันหรือแตกต่างกัน ดังภาพประกอบ 6

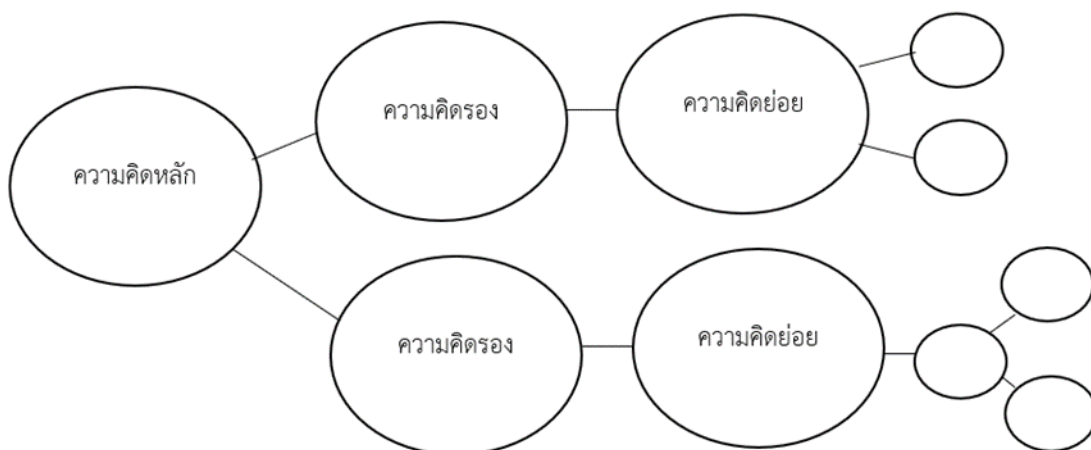

ภาพที่ 6 แผนผังรูปวงกลมทับเหลื่อมกัน

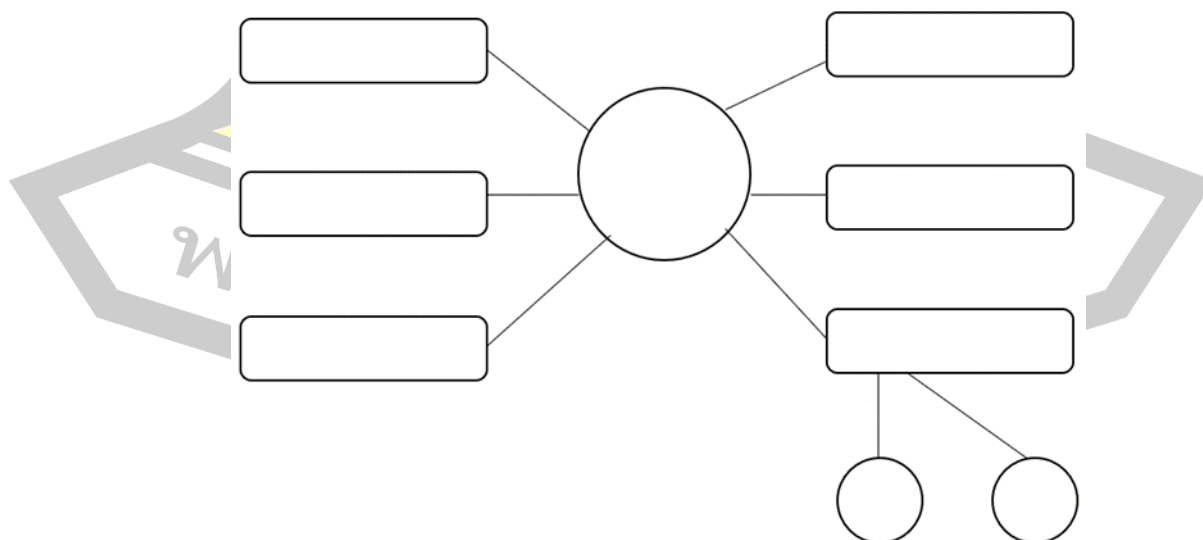
กมลเนตร คำไสย (2549) ได้กล่าวถึงรูปแบบของแผนผังความคิดไว้ 7 รูปแบบ ดังนี้

1. แผนผังความคิดรวบยอด (Concept Map) เขียนความคิดรวบยอดหลักไว้ตรงกลางหรือข้างบนแล้วลากเส้นให้สัมพันธ์กับความคิดรวบยอดรองหรือความคิดรวบยอดย่อย ดังภาพประกอบ 7

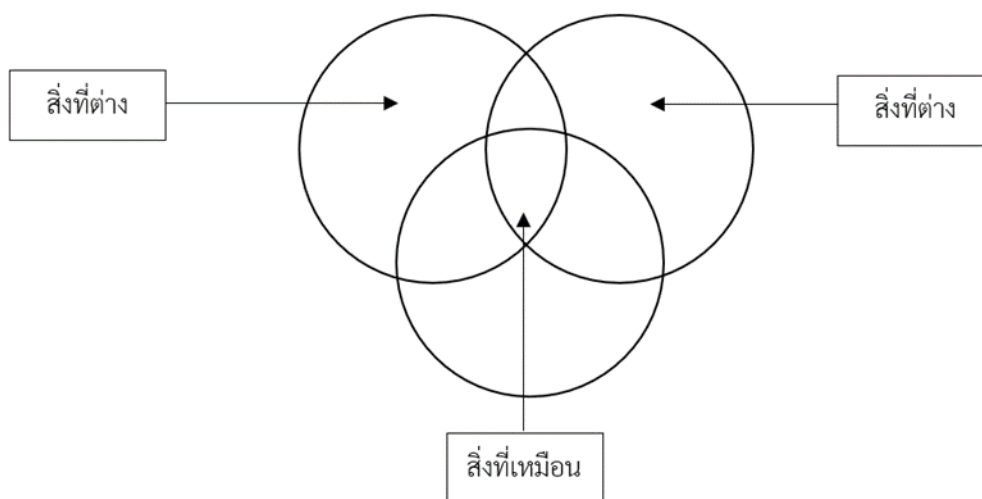
ภาพที่ 7 แผนผังความคิดรวบยอด

2. แผนผังแมงมุม (Spider Map) เขียนความคิดรวบยอดหลักไว้กึ่งกลางแล้วเขียนความคิดรวบยอดอื่น ๆ ตามลำดับ ดังภาพประกอบ 8

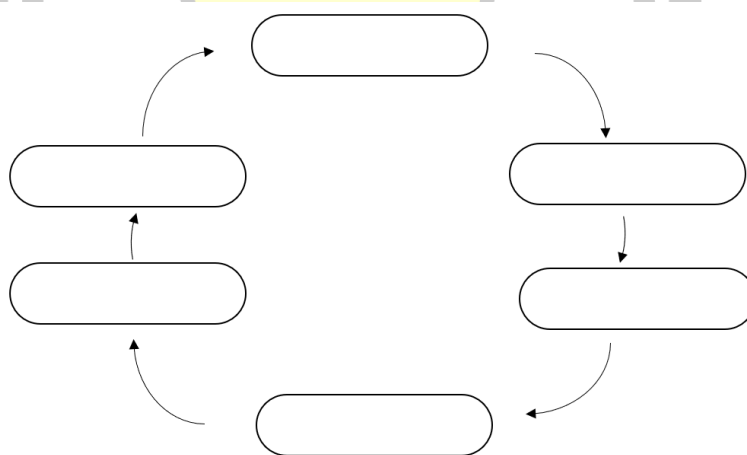
ภาพที่ 8 แผนผังแมงมุม

3. ผังความคิดรูปวงกลมทับเหลื่อม (Overlapping SQ4Rles Map) เขียนสิ่งที่เหมือนและต่างของความคิดรวบยอด ดังภาพประกอบ 9

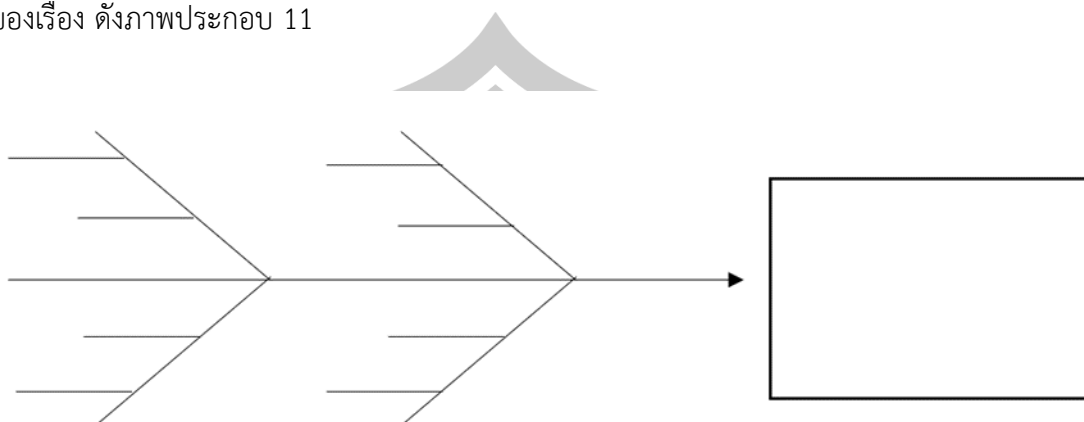
ภาพที่ 9 ผังความคิดรูปวงกลมทับเหลื่อม

4. ผังวงจร (SQ4Rles Map) เขียนแสดงขั้นตอนต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์และเชื่อมโยงเป็นลำดับวงกลม ดังภาพประกอบ 10

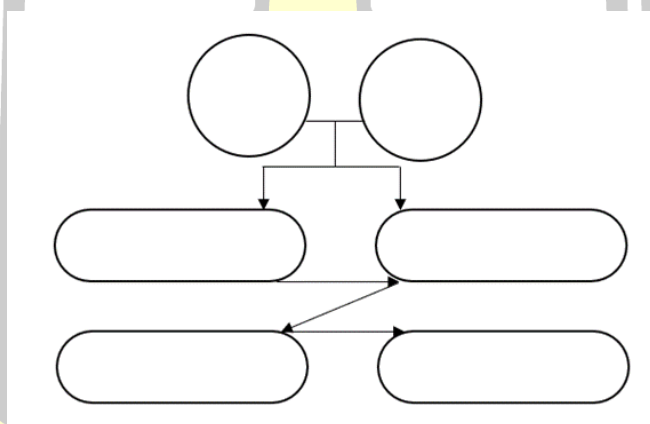
ภาพที่ 10 ผังวงจร

5. ผังก้างปลา (Fishbone Map) เขียนประเด็นของเรื่อง แล้วแสดงสาเหตุและผลของเรื่อง ดังภาพประกอบ 11

ภาพที่ 11 ผังก้างปลา

6. ผังแสดงปฏิสัมพันธ์ระหว่างสองกลุ่ม (Two-Group Interaction Map) เขียนแสดงจุดประสงค์และตอบสนองของกลุ่มสองกลุ่มที่แตกต่างกัน ดังภาพประกอบ 12

ภาพที่ 12 ผังแสดงปฏิสัมพันธ์ระหว่างสองกลุ่ม

พูน ปณ จิต ชีเว

7. ผังตารางเปรียบเทียบ (Compare Table Map) เขียนตารางเปรียบเทียบสองสิ่ง
ดังภาพประกอบ 13

สิ่งที่เปรียบเทียบ \ ส่วนประกอบ	ฝรั่ง	องุ่น
รส		
เปลือก		
ลักษณะผล		

ภาพที่ 13 ผังตารางเปรียบเทียบ

รุ่งเพชร ต.ศิริวานิช (2550) ได้กล่าวถึงรูปแบบของแผนผังความคิดไว้ว่า การสร้างผังความคิดมีหลักการเขียน 4 แบบ ดังนี้

1. ผังบรรยายลำดับเหตุการณ์ (Narrative Sequential Organization or Sequential Episodic Map) โดยใช้ลูกศรเป็นเครื่องแสดงลำดับเหตุการณ์และเชื่อมโยงเหตุการณ์สนับสนุนในแต่ละกรอบเหตุการณ์

2. ผังแบบพรรณนารายละเอียด (Thematic or Descriptive Map) เป็นผังแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับบุคคล สถานที่ หรือสิ่งของต่าง ๆ โดยมีใจความสำคัญของเรื่องอยู่ตรงกลางโยงความสัมพันธ์จากใจความสำคัญของเรื่องไปสู่หัวข้อสำคัญ (Major Features) เป็นเส้นตรงและโยงรายละเอียดปลีกย่อยเข้ากับหัวข้อสำคัญ

3. ผังเปรียบเทียบความแตกต่าง (Comparative and Contrastive Map) เป็นหัวข้อที่จะเปรียบเทียบอยู่ในกรอบบนสุดโดยโยงลูกศรลงมาสู่กรอบซึ่งแสดงความเหมือน (Sameness) ทางซ้ายมือและลูกศรหัก ๆ สำหรับกรอบแสดงความแตกต่างทางขวามือจะมีรายละเอียดปลีกย่อยของทั้งสองฝ่ายอยู่ในกรอบด้านข้าง

4. ผังจำแนกประเภท (Classification Map) จะแสดงความสัมพันธ์ของหัวเรื่องตัวอย่างและรายละเอียดสนับสนุนโดยหัวเรื่องที่กล่าวถึงจะอยู่ในกรอบบนสุดส่วนตัวอย่างหรือหัวข้อที่จำแนกและรายละเอียดสนับสนุนจะอยู่ในกรอบใต้หัวเรื่อง

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2558) ได้กล่าวถึงรูปแบบของแผนผังความคิดไว้ว่า รูปแบบที่ผู้สอนสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างสะดวกและเกิดประโยชน์ โดยมีลักษณะที่หลากหลาย ดังนี้

1. ผังมโนทัศน์หรือผังมโนภาพ (Concept Map)
2. แผนผังความคิด (Mind Mapping)
3. แผนผังใยแมงมุม (Web Diagram หรือ Spider Map)
4. แผนภูมิโครงสร้างต้นไม้ (Tree Structure)
5. แผนภูมิเวนน์ (Venn Diagram)
6. แผนภูมิขั้นบันได (Descending Ladder หรือ Time Ladder Map)
7. แผนภาพวงจร แผนภูมิแบบวัฏจักร (Cycle Graph)
8. แผนผังการดำเนินงาน (Flowchart Diagram)
9. แผนภาพหรือแผนรูปแสดงความสัมพันธ์ (Matrix Diagram)
10. แผนภูมิหรือแผนผังก้างปลา (Fishbone Map)
11. แผนภาพแสดงความสัมพันธ์ของเหตุการณ์ต่าง ๆ (Interval Graph or Timeline)
12. แผนภาพแสดงลำดับเหตุการณ์ (Order Graph or Event Chain)
13. แผนผังแสดงความสัมพันธ์แบบจำแนกประเภท (Classification Map)

สรุปได้ว่า รูปแบบของแผนผังความคิดมีลักษณะที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งในแต่ละรูปแบบนั้นก็ล้วนแล้วแต่มีความสำคัญในการสร้างงานในแต่ละลักษณะนั้น ๆ และมีการเรียนชื่อที่ต่างกันไป เช่น แผนที่ความคิด แผนผังความคิด ผังมโนทัศน์ แผนผังมโนคติ แผนผังใยแมงมุม แผนผังก้างปลา เป็นต้น ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำรูปแบบแผนผังความคิด ไปผสมผสานในขั้นตอนการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนตามวิธีการสอนแบบ KWL - Plus ในขั้น plus ของการสรุปความจากการอ่าน

การให้คะแนนแผนผังความคิด

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2546) ได้กล่าวว่า หลักการให้คะแนนแผนผังความคิดไว้ดังนี้

1. มโนทัศน์ที่เชื่อมโยงกันในผังมโนทัศน์ซึ่งสร้างได้ถูกต้องควรกำหนดให้คะแนน 1 มโนทัศน์ต่อ 1 คะแนน และถ้ามีการยกตัวอย่างหรือเหตุการณ์ประกอบมโนทัศน์ก็ควรให้คะแนนเพิ่มขึ้นด้วย

2. การจัดลำดับขั้นตอนของการเชื่อมโยงระหว่างมโนทัศน์ได้ถูกต้องควรกำหนดคะแนนแต่ละขั้นอยู่ในช่วง 3-5 คะแนน

3. การเชื่อมโยงมโนทัศน์ระหว่างกลุ่มคำหรือใช้คำที่กำกับการเชื่อมโยงได้ถูกต้อง แสดงว่าผู้เรียนสามารถคิดได้อย่างซับซ้อนมากขึ้น จึงควรกำหนดคะแนนเชื่อมโยงระหว่างกลุ่มมโนทัศน์เป็น 5 - 10 คะแนน

ประโยชน์ของแผนผังความคิด

Buzan, T (1995) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแผนผังความคิดไว้ดังนี้

1. การเรียนการศึกษาและการเตรียมตัวสอบสามารถใช้ความคิดแผ่นเดียว สรุปสาระสำคัญที่เรียนทำให้เข้าใจง่ายไม่เครียดการเรียนสนุกสนาน

2. ผังความคิดช่วยให้คิดได้หลากหลายสร้างสรรค์มีชีวิตชีวาจากเริ่มคิดไปจนถึงหยุดคิด

3. การพูดในที่สาธารณะผังความคิดจะทำให้เกิดความเชื่อมั่นไม่หลงลืมประเด็น

4. ผังความคิดช่วยในการคิดวิเคราะห์ปัญหาประเมินทางเลือก

5. ผังความคิดช่วยให้เกิดความสนใจสร้างสมาธิการสั่นไหวความสนุกสนาน ความรวดเร็วสีสันภาพ

6. ผังความคิดช่วยในการจำและฟื้นความจำเพราะสีสันและคำสำคัญมีการป้อนข้อมูลโยงกันตามขอบเขตเข้าสู่สมองทำให้สามารถจำและเรียกความจำได้ดี

7. ผังความคิดช่วยในการจัดลำดับความสำคัญก่อนหลังและยังช่วยบริหารเวลา ของเรื่องต่าง ๆ ที่ต้องจำ

ทิตนา แคมมณี (2550) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแผนผังความคิดไว้ว่า ประโยชน์ ของการใช้แผนผังความคิดเป็นเครื่องมือช่วยให้ผู้เรียนจัดข้อมูลให้เป็นระบบระเบียบอยู่ในรูปแบบที่อธิบายให้เข้าใจ และจดจำได้ง่ายสามารถแสดงออกของความคิดที่สามารถมองเห็น และอธิบายได้ อย่างเป็นระบบชัดเจน

วรารรรณ นันสถิตย์ (2564) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแผนผังความคิดไว้ว่า ช่วยเรื่องการจัดระบบความคิด สามารถนำสิ่งที่จำเอาไว้ออกมาใช้ได้ง่าย ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ แยกแยะ แก้ปัญหา และตัดสินใจได้อย่างเป็นระบบ และเชื่อมโยงข้อมูลได้มากขึ้น ทั้งนี้ยังช่วยในการจดบันทึก ทำให้เข้าใจเนื้อหาที่ยากให้เห็นเป็นภาพรวมได้

สรุปได้ว่า ประโยชน์ของแผนผังความคิด มีดังนี้ ช่วยในเรื่องการจัดระเบียบความคิด สามารถนำสิ่งที่จำเอาไว้ออกมาใช้ได้ง่าย ช่วยเรื่องการคิดวิเคราะห์ แยกแยะ แก้ปัญหา การตัดสินใจ ช่วยเรื่องการจำได้ง่ายขึ้นจำเป็นระบบ ช่วยให้เชื่อมโยงข้อมูลความคิดได้มากขึ้นและฟื้นความจำได้ดีขึ้น ช่วยในการจดบันทึก คำบรรยายการสอนในชั้นเรียนด้วยวิธีที่ง่ายและรวดเร็ว ช่วยทำความเข้าใจ

เนื้อหาบทเรียนที่ยากให้เห็นทั้งภาพรวมและเชิงลึก ช่วยสรุป – ย่อ สิ่งที่ต้องการเรียนรู้ได้ในรูปแบบที่รวดเร็วเช่น หนังสือเรียน บทสนทนา สัมภาษณ์ การประชุม ข่าวทีวี วิทยู หนังสือพิมพ์ และช่วยเรื่องการประหยัดเวลาการเรียนรู้ การจด และการจำ ให้ง่าย สะดวก สนุกและรวดเร็ว

5. แผนการจัดการเรียนรู้

ความหมายเกี่ยวกับแผนการจัดการเรียนรู้

มีนักวิชาการและนักการศึกษาได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

กรมวิชาการ (2549) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แผนการสอนเป็นแผนที่เน้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาการเรียนของตนด้วยกิจกรรมหลากหลายมีผู้สอนเป็นผู้แนะหรือจัดแนวการเรียนแก่ผู้เรียน ให้ผู้เรียนรู้จักคิด ศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัยข้อมูลและสังเคราะห์เป็นความรู้ของตนเอง

ชวลิต ชูกำแหง (2551) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่าแผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การวางแผนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนล่วงหน้าอย่างเป็นลายลักษณ์อักษรของผู้สอน เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ในแต่ละครั้ง โดยใช้สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เนื้อหา เวลา เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เป็นไปอย่างเต็มศักยภาพ

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2553) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่าแผนการสอนเป็นการวางแผนการสอนเป็นภารกิจสำคัญของผู้สอนผู้สอนทำให้ทราบล่วงหน้าว่าจะสอนอะไร เพื่อวัตถุประสงค์ใด สอนอย่างไร ใช้สื่ออะไร และวัดผลประเมินผลโดยวิธีใด

บุญชม ศรีสะอาด (2560) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง เป็นแผนที่มีการกำหนดไว้ล่วงหน้าว่าจะสอนใคร ในเนื้อหาใด สอนเมื่อใด สอนอย่างไร และเพื่อให้เกิดอะไรซึ่งเมื่อถึงเวลาดังกล่าวจะดำเนินการสอนตามที่วางแผนไว้ ผู้สอนจึงต้องคิดวางแผนและเตรียมการสอนล่วงหน้าอย่างละเอียด รอบคอบ และเหมาะสม เพื่อให้สามารถดำเนินการสอนที่กำหนดไว้ได้อย่างได้ผล

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การวางแผนการจัดกิจกรรมเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ล่วงหน้าอย่างละเอียดเพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งมีเนื้อหา กิจกรรมการเรียน การสอน สื่อการสอน และวิธีวัดผลประเมินผลที่ชัดเจน

ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีหน่วยงานทางด้านการศึกษาและนักวิชาการได้อธิบายความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ ดังต่อไปนี้

วิลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2545) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. ทำให้ผู้สอนสอนด้วยความมั่นใจ เมื่อเกิดความมั่นใจในการสอนย่อมเกิดความคล่องแคล่วเป็นไปตามลำดับขั้นตอนอย่างราบรื่น ไม่ติดขัดเพราะได้เตรียมการทุกอย่างไว้พร้อมแล้ว การสอนจะดำเนินการไปสู่จุดหมายปลายทางอย่างสมบูรณ์
2. ทำให้การสอนมีคุณค่าคุ้มกับเวลาที่ผ่านไป เพราะผู้สอนสอนอย่างมีแผน เป้าหมายและมีทิศทางในการสอนมิใช่สอนอย่างเลื่อนลอย ผู้เรียนก็จะได้รับความรู้ ความคิดเกิดเจตคติ เกิดทักษะและประสบการณ์ใหม่ตามที่ผู้สอนวางแผนไว้ ทำให้การเรียนการสอนมีคุณค่า
3. ทำให้เป็นการสอนที่ตรงตามหลักสูตร ทั้งนี้เพราะในการวางแผนการสอน ผู้สอนต้องศึกษาหลักสูตรทั้งทางด้านจุดประสงค์การสอน เนื้อหาสาระ กิจกรรม การใช้สื่อการสอน และการวัดประเมินผล เมื่อผู้สอนสอนตามแผนการสอนก็เป็นการสอนที่ตรงตามจุดหมายและทิศทางของหลักสูตร
4. ทำให้การสอนบรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพดีกว่าการสอนที่ไม่มีการวางแผน เนื่องจากการวางแผนการสอน ผู้สอนต้องวางแผนอย่างรอบคอบในทุกองค์ประกอบของการสอน รวมทั้งการจัดเวลา สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ซึ่งจะเอื้ออำนวยให้เกิดการเรียนรู้ได้สะดวกและง่ายขึ้น
5. ทำให้ผู้สอนมีเอกสารเตือนความจำ สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการสอนต่อไป ทำให้ไม่เกิดความซ้ำซ้อน และเป็นแนวทางในการทบทวนหรือการออกข้อสอบ เพื่อวัดผลประเมินผลผู้เรียนได้ นอกจากนี้ทำให้ผู้สอนมีเอกสารไว้ให้แนวทางแก่ผู้สอนแทนในกรณีที่ไม่สามารถเข้าสอนเองได้ ผู้เรียนจะได้รับความรู้และประสบการณ์ที่ต่อเนื่องกัน
6. ทำให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อผู้สอนและต่อวิชาที่เรียน ทั้งนี้เพราะว่าผู้สอนสอนด้วยความพร้อมทั้งทางด้านจิตใจและวัตถุ ความพร้อมทางด้านจิตใจ คือ ความมั่นใจในการสอน เพราะผู้สอนได้เตรียมการสอนไว้อย่างพร้อมเพรียง เมื่อเกิดความพร้อมในการสอนย่อมสอนด้วยความกระจำเจจ้ง ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในบทเรียน อันส่งผลให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อผู้สอนและต่อวิชาที่จะเรียน

สมศักดิ์ สิทธิระเวชญ์ (2548) ที่กล่าวว่า ลำดับขั้นตอนของการอ่านจับใจความนั้น ควรให้นักเรียนรู้จักความหมายของคำให้อ่านเป็นกลุ่มคำ แล้วนำแต่ละส่วนสัมพันธ์กันเป็นประโยคจนได้ใจความเป็นตอน เกิดความเข้าใจจากง่ายไปหายาก

วิลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2553) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า แผนการเรียนรู้นี้เปรียบได้กับได้พิมพ์เขียวของวิศวกรหรือสถาปนิกที่ใช้เป็นหลักในการควบคุมงานก่อสร้างวิศวกรหรือสถาปนิกจะขาดพิมพ์เขียวไม่ได้ฉันใด ผู้เป็นผู้สอนก็ขาดแผนการ

จัดการเรียนรู้ไม่ได้ฉันนั้น ยิ่งผู้จัดการเรียนรู้ได้หาแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยตัวเองก็จะยิ่งให้ประโยชน์แก่ตนเองมากเพียงนั้น กล่าวถึง ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. ทำให้เกิดการวางแผนวิธีจัดการเรียนรู้วิธีเรียนที่มีความหมายยิ่งขึ้นเพราะเป็นการจัดทำอย่างมีหลักการที่ถูกต้อง
2. ช่วยให้ผู้สอนมีสื่อการจัดการเรียนรู้ที่ทำด้วยตนเอง ทำให้เกิดความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน ทำให้จัดการเรียนรู้ได้ครบถ้วนตรงตามหลักสูตรและจัดการเรียนรู้ได้ทันเวลา
3. เป็นผลของวิชาการที่สามารถเผยแพร่เป็นตัวอย่างได้
4. ช่วยให้ความสะดวกแก่ผู้สอนผู้จัดการเรียนรู้แทนในกรณีที่ผู้จัดการเรียนรู้ไม่สามารถเข้าจัดการเรียนรู้ได้

สรุปได้ว่า ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ คือ ทำให้ผู้สอนเกิดความมั่นใจในการสอน เพราะได้วางแผนและเตรียมการสอนไว้ล่วงหน้าแล้ว จึงส่งผลให้การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นไปอย่างราบรื่น ไม่ติดขัด คุ่มค่ากับเวลา และผู้เรียนได้รับการพัฒนาทักษะและประสบการณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้อย่างครบถ้วน

องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้

การศึกษาองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้เป็นสิ่งจำเป็นในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ทั้งนี้เพื่อให้แผนการจัดการเรียนรู้มีความถูกต้อง สอดคล้องกับเนื้อหาสาระของรายวิชา ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ซึ่งมีนักวิชาการได้อธิบาย ไว้ดังนี้

กรมวิชาการ (2545) ได้สรุปองค์ประกอบและการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. เลือกรูปแบบแผนการจัดการเรียนรู้ นำหน่วยการเรียนรู้ที่กำหนดไว้แล้วมาพิจารณาจัดทำเป็นแผนการเรียนรู้
2. ตั้งชื่อแผนตามหัวข้อสาระการเรียนรู้
3. กำหนดจำนวนเวลาระดับชั้น
4. วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้
5. เลือกจุดประสงค์การเรียนรู้ที่วิเคราะห์แล้ว เฉพาะข้อที่สัมพันธ์กับสาระการเรียนรู้กำหนดเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้หรือจุดประสงค์ปลายทาง
6. วิเคราะห์สาระการเรียนรู้เป็นรายละเอียดสำหรับนำไปจัดการเรียนรู้
7. กำหนดจุดประสงค์นำทางตามลำดับความยากง่ายของเนื้อหา นั้น ๆ
8. เลือกกิจกรรมและเทคนิคการสอนที่เหมาะสม

9. เลือกสื่อ อุปกรณ์ สำหรับใช้ประกอบการสอน

10. จัดลำดับขั้นตอนการทากิจกรรมการเรียนรู้

11. กำหนดการวัดประเมินผลโดยระบุถึงวิธีการประเมินผลการเรียนรู้

สุคนธ์ สินธพานนท์ และคณะ (2555) กล่าวว่า การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้มีหลายรูปแบบ การที่ผู้สอนได้ศึกษาพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และความเข้าใจเกี่ยวกับระบบประกันคุณภาพการศึกษาย่อมเห็นความจำเป็นในการจัดทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ และมีการวางแผนการจัดทำอย่างเป็นระบบในแผนการจัดกิจกรรมเรียนรู้ทุกรายวิชาจะมีรูปแบบที่คล้ายคลึงกัน คือ มีส่วนของแบบฟอร์มซึ่งจะมีรายละเอียดคือแผนการเรียนรู้ที่.....รายวิชา.....รหัสวิชา.....เรื่อง.....ชั้น.....เวลา (จำนวนชั่วโมง/คาบ) ซึ่งอาจจะมีการสับเปลี่ยนตำแหน่งกันอยู่บ้าง ในกรณีที่สถานศึกษาได้จัดทำหลักสูตรของสถานศึกษาตามมาตรฐานหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานก็อาจมีการปรับเปลี่ยนหัวข้อสำหรับในแผนการจัดกิจกรรมเรียนรู้ได้ตามความเหมาะสม ดังนี้ ส่วนประกอบที่สำคัญของแผนการจัดกิจกรรมเรียนรู้

1. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
2. จุดประสงค์การเรียนรู้
 - 2.1 จุดประสงค์ปลายทาง
 - 2.2 จุดประสงค์นำทาง
3. เนื้อหาสาระ
4. กิจกรรมการเรียนรู้
5. สื่อการเรียนรู้/แหล่งการเรียนรู้
6. การวัดและประเมินผล
 - 6.1 วิธีการวัดและประเมินผล
 - 6.2 เครื่องมือวัดและประเมินผล
 - 6.3 เกณฑ์การวัดและประเมินผล
7. กิจกรรมเสนอแนะ (ถ้ามี)

ประภาพร ถิ่นอ่อน (2553) กล่าวว่า ลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดี ต้องมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอน ควรใช้ภาษาง่าย ๆ และมีความน่าสนใจ และมีการเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก มีความเหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2553) กล่าวว่า องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ว่าเกิดขึ้นจากความพยายามตอบคำถามดังต่อไปนี้

1. จัดการเรียนรู้อะไร (หน่วย หัวเรื่อง ความคิดรวบยอด หรือสาระสำคัญ)
2. เพื่อจุดประสงค์อะไร (จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม)

3. ตัวสาระอะไร (โครงร่างเนื้อหา)
4. ใช้วิธีการใด (กิจกรรมการเรียนการจัดการเรียนรู้)
5. ใช้เครื่องมืออะไร (สื่อการเรียนการจัดการเรียนรู้)
6. ทราบได้อย่างไรว่าประสบความสำเร็จหรือไม่ (วัดผลประเมินผล)

กันยารัตน์ สอนสุภาพ และกัญญารัตน์ โคจร (2560) ได้อธิบายองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

1. ส่วนหัวของแผนการจัดการเรียนรู้
2. สาระสำคัญ
3. จุดประสงค์การเรียนรู้
4. สาระการเรียนรู้
5. กิจกรรมการเรียนรู้/กระบวนการจัดการเรียนรู้
6. สื่อและแหล่งการเรียนรู้
7. การวัดและประเมินผล
8. บันทึกผลการใช้แผนการจัดการเรียนรู้

สรุปได้ว่า การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่จะนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแต่ละคาบหรือแต่ละชั่วโมง จะต้องมียละเอียดที่สามารถนำไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้จริง เพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีนั้น ส่วนสำคัญที่จะขาดไม่ได้เลย คือ สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้หรือกระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล

การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

1. ความหมายของการหาประสิทธิภาพ

เฟชีญ กิจระการ และสมนึก ภักทิธรณี (2545) ได้ให้ความหมาย การหาประสิทธิภาพ หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ระดับที่ผู้สอนทำแผนการจัดการเรียนรู้พึงพอใจว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพพอที่จะนำไปใช้จัดการเรียนรู้ได้ โดยเป็นเกณฑ์ที่ผู้สอนคาดว่าผู้เรียนจะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทั้งหมดต่อเปอร์เซ็นต์ของการทดสอบหลังการเรียนรู้

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556) กล่าวว่า การทดสอบประสิทธิภาพของสื่อหรือชุดการสอน หมายถึง การหาคุณภาพของสื่อหรือชุดการสอน โดยพิจารณาตามขั้นตอนของการพัฒนาสื่อหรือชุดการสอนแต่ละขั้น ตรงกับภาษาอังกฤษว่า “Developmental Testing” ซึ่งคือการทดสอบคุณภาพตามพัฒนาการของการผลิตสื่อหรือชุดการสอนตามลำดับขั้น เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแต่ละองค์ประกอบของต้นแบบชิ้นงานให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพสำหรับการผลิตสื่อและชุดการ

สอน การทดสอบประสิทธิภาพ หมายถึง การนำสื่อหรือชุดการสอนไปทดสอบด้วยกระบวนการสองขั้นตอน คือ การทดสอบประสิทธิภาพเบื้องต้น (Try Out) และทดสอบประสิทธิภาพสอนจริง (Trail Run) เพื่อหาคุณภาพของสื่อตามขั้นตอนที่กำหนดใน 3 ประเด็น คือ การทำให้ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น การช่วยให้ผู้เรียนผ่านกระบวนการเรียนและทำแบบประเมินสุดท้ายได้ดี และการทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจ จากนั้นนำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขก่อนที่จะผลิตออกมาเผยแพร่เป็นจำนวนมาก 1. การทดสอบประสิทธิภาพเบื้องต้น (Try Out) เป็นการนำสื่อหรือชุดการสอนที่ผลิตขึ้นเป็นต้นแบบ (Prototype) ไปทดสอบประสิทธิภาพใช้ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในแต่ละระบบ เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพของสื่อหรือชุดการสอนให้เท่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้และปรับปรุงจนถึงเกณฑ์ 2. การทดสอบประสิทธิภาพสอนจริง (Trail Run) หมายถึง การนำสื่อหรือ ชุดการสอนที่ได้ทดสอบประสิทธิภาพใช้ และปรับปรุงจนได้คุณภาพถึงเกณฑ์แล้วของแต่ละหน่วยทุกหน่วยในแต่ละวิชาไปใช้จริงในชั้นเรียน หรือในสถานการณ์การเรียนที่แท้จริงในช่วงเวลาหนึ่งเพื่อตรวจสอบคุณภาพเป็นครั้งสุดท้ายก่อนนำไปเผยแพร่และผลิตออกมาเป็นจำนวนมาก

กิตติกุล แก้วกาหลง (2563) ได้ให้ความหมาย การหาประสิทธิภาพ หมายถึง การหาประสิทธิภาพของสื่อการเรียนรู้ซึ่งเป็นกระบวนการตรวจสอบและพิจารณาคุณค่าของสื่อการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ โดยการทดลองก่อนนำไปใช้จริงเพื่อให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพและสามารถประเมินสื่อการเรียนรู้ว่ามีความสัมพันธ์กับผลลัพธ์หรือไม่ และผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อสื่อการเรียนรู้ในระดับใด

วรารรณ นันสถิตย์ (2564) ได้ให้ความหมาย การหาประสิทธิภาพ หมายถึง การนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้ (Try out) ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ แล้วนำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขเพื่อนำไปทดลองสอนจริง (Trial run) ให้ได้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับความหมายการหาประสิทธิภาพ สามารถสรุปได้ดังนี้ ความหมาย การหาประสิทธิภาพ หมายถึง การหาประสิทธิภาพของสื่อการเรียนรู้ซึ่งเป็นกระบวนการตรวจสอบและพิจารณาคุณค่าของสื่อการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ โดยการทดลองก่อนนำสื่อไปใช้จริงเพื่อให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพและสามารถประเมินสื่อการเรียนรู้ว่ามีความสัมพันธ์กับผลลัพธ์หรือไม่

2. วิธีการคำนวณหาประสิทธิภาพ

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556) กล่าวว่า การผลิตสื่อหรือชุดสอนนั้นก่อนนำไปใช้จริงจะต้องนำสื่อหรือชุดการสอนที่ผลิตขึ้นไปทดสอบประสิทธิภาพ เพื่อดูว่าสื่อหรือชุดการสอนทำให้ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นหรือไม่ มีประสิทธิภาพในการช่วยให้กระบวนการเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพเพียงใด มีความสัมพันธ์กับผลลัพธ์หรือไม่ และผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนจากสื่อหรือชุดการสอนในระดับใด ดังนั้นผู้ผลิตสื่อการสอนจำเป็นจะต้องนำสื่อหรือชุดการ

สอนไปหาคุณภาพ เรียกว่า การทดสอบประสิทธิภาพ ซึ่งวิธีการในการคำนวณหาประสิทธิภาพสามารถกระทำได้ 2 วิธี โดยใช้สูตรและโดยการคำนวณธรรมดา ดังนี้

1. คำนวณโดยใช้สูตร กระทำได้โดยใช้สูตรต่อไปนี้

สูตรที่ 1 หาประสิทธิภาพของกระบวนการ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2556)

$$E_1 = \frac{\Sigma x}{N} \times 100$$

การคำนวณหาประสิทธิภาพโดยใช้สูตรดังกล่าวข้างต้น กระทำได้โดยนำคะแนนรวมแบบฝึกปฏิบัติ หรือผลงานในการประกอบกิจกรรมกลุ่ม/เดี่ยว และคะแนนสอบหลังเรียนมาเข้าตารางแล้วจึงคำนวณหา ค่า E_1/E_2

เมื่อ E_1 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ

ΣX คือ คะแนนรวมของแบบฝึกปฏิบัติกิจกรรมหรืองานที่ทำระหว่างเรียนทั้งที่เป็นกิจกรรมในห้องเรียนนอกห้องเรียนหรือออนไลน์

A คือ คะแนนเต็มของแบบฝึกปฏิบัติ ทุกชิ้นรวมกัน

N คือ จำนวนผู้เรียน

สูตรที่ 2 หาประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2556)

$$E_2 = \frac{\Sigma F}{N} \times 100$$

เมื่อ E_2 คือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

ΣF คือ คะแนนรวมของผลลัพธ์ของการประเมินหลังเรียน

B คือ คะแนนเต็มของการประเมินครั้งสุดท้ายของแต่ละหน่วยประกอบด้วยผลการสอบหลังเรียนและคะแนนจากการประเมินงานสุดท้าย

N คือ จำนวนผู้เรียน

การคำนวณหาประสิทธิภาพโดยใช้สูตรดังกล่าวข้างต้น กระทำได้โดยนำคะแนนรวมแบบฝึกปฏิบัติ หรือผลงานในการประกอบกิจกรรมกลุ่ม/เดี่ยว และคะแนนสอบหลังเรียนมาเข้าตารางแล้วจึงคำนวณหา ค่า E_1/E_2

2. คำนวณโดยการไม่ใช้สูตร

หากจำสูตรไม่ได้หรือไม่อยากใช้สูตร ผู้ผลิตสื่อหรือชุดการสอนก็สามารถใช้วิธีการคำนวณธรรมดาหาค่า E_1 และ E_2 ได้ด้วยวิธีการคำนวณธรรมดา ดังนี้ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2556)

สำหรับ E_1 คือค่าประสิทธิภาพของงานและแบบฝึกปฏิบัติ กระทำได้โดยการนำคะแนนงานทุกชิ้นของนักเรียนในแต่ละกิจกรรม แต่ละคนมารวมกัน แล้วหาค่าเฉลี่ยแล้วเทียบส่วนโดยเป็นร้อยละ

สำหรับ E_2 คือประสิทธิภาพผลลัพธ์ของการประเมินหลังเรียนของแต่ละสื่อหรือชุดการสอน กระทำได้โดยการเอาคะแนนจากการสอบหลังเรียนและคะแนนจากงานสุดท้ายของนักเรียนทั้งหมดรวมกันหาค่าเฉลี่ยแล้วเทียบส่วนร้อยละ เพื่อหาค่าร้อยละ

คณาจารย์ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม (2564) ได้กล่าวไว้ว่า การหาประสิทธิภาพของสื่อ (E_1/E_2) เป็นขั้นตอนทำการทดลองจริงกับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้แล้ว แบ่งเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้ โดยการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สูตร (E_1/E_2) ดังนี้

ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เป็นค่าที่บ่งบอกว่าแผนการจัดการเรียนรู้สามารถพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่องหรือไม่ ภายใต้สถานการณ์และกิจกรรมที่กำหนดให้ แล้วเก็บข้อมูลจากผลของการเรียนรู้ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงพัฒนาการของผู้เรียนได้ โดยทั่วไปมักจะคำนวณจากคะแนน 2 ส่วน คือ ส่วนที่ได้จากการทำแบบทดสอบย่อย และส่วนที่เกิดจากพฤติกรรมการเรียนรู้หรือกิจกรรมการเข้ากลุ่ม ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการใช้นวัตกรรมที่ผู้วิจัยระบุ ในระหว่างที่ผู้เรียนกำลังเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งคำนวณได้จากสูตร ดังนี้

$$E_1 = \frac{\sum X}{N} \times 100$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนการปฏิบัติกิจกรรม
	N	แทน	จำนวนนักเรียน
	A	แทน	คะแนนเต็มของการปฏิบัติกิจกรรม

ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เป็นค่าที่บ่งบอกว่าแผนการจัดการเรียนรู้สามารถส่งผลให้ผู้เรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ได้หรือไม่ บรรลุวัตถุประสงค์หรือเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการ

เรียนรู้มากน้อยเพียงใด ซึ่งคำนวณจากคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หรือแบบทดสอบวัดความสามารถ (ทดสอบหลังเรียน) ของผู้เรียนทุกคน ซึ่งคำนวณได้จากสูตร ดังนี้

$$E_2 = \frac{\Sigma Y}{N} \times 100$$

เมื่อ	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
	ΣY	แทน	ผลรวมของคะแนนจากแบบทดสอบวัด ความสามารถในการอ่านจับใจความ
	N	แทน	จำนวนนักเรียน
	B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบวัดความสามารถใน การอ่านจับใจความ

การเลือกเกณฑ์เพื่อกำหนดค่าประสิทธิภาพของสื่อประกอบการจัดการเรียนรู้หรือนวัตกรรม ควรพิจารณาจากหลายปัจจัย เช่น ประเภทของสื่อ นวัตกรรม สติปัญญาของกลุ่มผู้เรียน วุฒิภาวะของ ผู้เรียนและวัตถุประสงค์ของการเรียน เป็นต้น โดยทั่วไปนวัตกรรมหรือสื่อประกอบการจัดการเรียนรู้ที่ มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะมักจะกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพต่ำกว่าการพัฒนาความรู้ ทั้งนี้เนื่องจาก การพัฒนาทักษะต้องใช้เวลามากกว่า เช่น สื่อหรือนวัตกรรมที่เน้นการพัฒนาความรู้ อาจกำหนด E_1/E_2 เท่ากับ 75/75 ส่วนสื่อหรือนวัตกรรมที่เน้นการพัฒนาทักษะต่าง ๆ อาจกำหนด E_1/E_2 เท่ากับ 70/70 เป็นต้น

ทั้งนี้ค่าประสิทธิภาพที่คำนวณได้แล้วนำมาเทียบเกณฑ์ สามารถยอมรับความผิดพลาดได้ไม่ เกินร้อยละ 2.5 เช่น เมื่อตั้งเกณฑ์ไว้ 75/75 ต้องได้ประสิทธิภาพไม่ต่ำกว่าร้อยละ 72.5 และค่าเกิน ร้อยละ 78.5 ถือว่าสูงกว่าเกณฑ์

สรุปได้ว่า ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะดำเนินการหาประสิทธิภาพของแผนการ จัดการเรียนรู้โดยวิธีการใช้สูตรการหาค่า E_1/E_2 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2556) การหาประสิทธิภาพของ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สูตร (E_1/E_2) ที่ผู้วิจัยเลือกไว้เท่ากับ เกณฑ์ 75/75 เนื่องจากเป็น ความสามารถที่ผู้เรียนควรได้รับการส่งเสริม โดยกำหนด 75 ตัวแรก (E_1) เป็น ประสิทธิภาพของ กระบวนการที่ได้จากแบบทดสอบหลังเรียน แบบฝึกหัด ซึ่งต้องได้คะแนนร้อยละ 75 ขึ้นไป และ 75 ตัวหลัง (E_2) คือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับ ใจความมีค่าร้อยละ 75 ขึ้นไป จึงถือว่าเป็นประสิทธิภาพของผลลัพธ์

6. ดัชนีประสิทธิผล

ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับดัชนีประสิทธิผลของนักวิชาการหลายท่านซึ่งสามารถนำเสนอแนวคิดและทฤษฎีได้ ดังนี้

ความหมายของดัชนีประสิทธิผล

ไชยยศ เรืองสุวรรณ (2546) ได้กล่าวถึงความหมายประสิทธิผลไว้ว่า ค่าที่คำนวณจะได้เป็นทศนิยม ซึ่งค่าทศนิยมที่ได้ถ้ามีค่าใกล้ 1 มากเพียงใดยิ่งแสดงว่าสื่อนั้นมีประสิทธิภาพมากข้อมูลที่น่ามาใช้ในการคำนวณ มาจากคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทั้งการทดสอบก่อนเรียนและการทดสอบหลังเรียน

สมนึก ภัททิยธนี (2551) ได้กล่าวถึงการหาดัชนีประสิทธิผล ไว้ว่า ดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index : E.I.) คือค่าที่แสดงความก้าวหน้าในการเรียนของผู้เรียน โดยเปรียบเทียบคะแนนที่เพิ่มขึ้นจากคะแนนการทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียนและคะแนนเต็มหรือคะแนนสูงสุดกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียน เมื่อมีการประเมินการสอนนั้น โดยปกติการประเมินความแตกต่างของค่าคะแนนใน 2 ลักษณะคือ ความแตกต่างของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและคะแนนทดสอบหลังเรียน หรือเป็นการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

บุญชม ศรีสะอาด (2553) ได้ให้ความหมายของดัชนีประสิทธิผลว่า หมายถึงตัวเลขที่แสดงความก้าวหน้าในการเรียนของผู้เรียนโดยใช้สื่อการเรียนการสอนเปรียบเทียบคะแนนที่เพิ่มขึ้นจากการทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน

ศศิวิมล ภูศรีโสม (2563) ได้ให้ความหมายของดัชนีประสิทธิผลไว้ว่า ดัชนีประสิทธิผล คือ ค่าที่แสดงการเรียนรู้ที่ก้าวหน้าขึ้นหรือเพิ่มมากขึ้นจากพื้นฐานความรู้เดิมที่มีอยู่แล้วหลังจากที่ผู้เรียนได้เรียนจากสื่อนวัตกรรมหรือแผนการจัดการเรียนรู้ นั้น ๆ

สุธีพร กุลค้อ (2566) ได้ให้ความหมายของดัชนีประสิทธิผลไว้ว่า ดัชนีประสิทธิผล (E.I.) หมายถึง ค่าแสดงความก้าวหน้าในการเรียนด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งได้มาจากคะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นก่อนเรียนและหลังเรียน

จากการศึกษาเอกสาร สามารถสรุปได้ว่า ดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index : E.I.) คือค่าที่แสดงความก้าวหน้าในการเรียนของผู้เรียน โดยเปรียบเทียบคะแนนที่เพิ่มขึ้นจากคะแนนการทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียนและคะแนนเต็มหรือคะแนนสูงสุดกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนซึ่งค่าทศนิยมที่ได้ถ้ามีค่าใกล้ 1 มากเพียงใดยิ่งแสดงว่าสื่อนั้นมีประสิทธิภาพมาก

การหาค่าดัชนีประสิทธิผล

บุญชม ศรีสะอาด (2553) ได้กล่าวถึงวิธีการหาค่าดัชนีประสิทธิผลว่าค่าดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness : E.I.) หมายถึง ค่าที่แสดงการเรียนรู้ที่ก้าวหน้าขึ้นจากพื้นฐานความรู้เดิมที่มีอยู่แล้วหลังจากที่ผู้เรียนได้เรียนจากสื่อวัตกรรมหรือแผนการจัดการเรียนรู้ นั้น ๆ การหาค่าดัชนีประสิทธิผลกรณีรายบุคคลตามแนวคิดของ Hofland จะใช้สูตรดังนี้

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล} = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนหลังเรียนทุกคน} - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน}}{(\text{จำนวนนักเรียน} \times \text{คะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน}}$$

เผชิญ กิจระการ (2554) ได้กล่าวถึงการหาค่าดัชนีประสิทธิผลไว้ว่า คือการหาพัฒนาการที่เพิ่มขึ้นของผู้เรียนโดยอาศัยการหาค่าดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index ; E.I.) โดยมีสูตรดังนี้

$$E.I. = \frac{P_2 - P_1}{\text{Total} - P_1}$$

เมื่อ

P_1	แทน ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน
P_2	แทน ผลรวมของคะแนนหลังเรียนทุกคน
Total	แทน ผลคูณของจำนวนผู้เรียนกับคะแนนเต็ม

จากการศึกษาเอกสาร สามารถสรุปได้ว่า การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนตามวิธีการสอนแบบ KWL – Plus ร่วมกับแผนผังความคิด เลือกใช้สูตรการหาค่าดัชนีประสิทธิผล ของเผชิญ กิจระการ ในการวิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนตามวิธีการสอนแบบ KWL – Plus ร่วมกับแผนผังความคิดเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

7. แบบวัดความพึงพอใจ

ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูเป็นเรื่องที่สำคัญเพราะหากนักเรียนมีความรู้สึกเชิงบวกต่อเรื่องที่เรียนหรือการจัดกิจกรรมของครูก็จะเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะส่งผลโดยตรงต่อความสามารถและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจของนักวิชาการหลายท่านซึ่งสามารถนำเสนอแนวคิดและทฤษฎีได้ ดังนี้

ความหมายของความพึงพอใจ

มีนักวิชาการและนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของความพึงพอใจ ไว้ดังนี้

กนก ทศานนท์ (2553) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอันเกิดจากพื้นฐานของการรับรู้

ค่านิยม ประสบการณ์ที่แต่ละบุคคลได้รับและจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อสิ่งนั้นสามารถตอบสนองความต้องการให้แก่บุคคลนั้นได้ ซึ่งระดับความพึงพอใจของแต่ละบุคคลย่อมมีความแตกต่างกันไป

ธร สุนทรายุทธ (2553) กล่าวว่า ความสำเร็จในการปฏิบัติงาน หมายถึง ความรู้สึกโดยรวมๆ ของบุคคลต่อการทำงานในด้านดีที่เกิดจากการทำงาน ทำให้ได้รับผลตอบแทนเกิดความพึงพอใจเกิดความรู้สึกกระตือรือร้น มุ่งมั่นที่จะทำงาน มีขวัญและกำลังใจในการทำงานส่งผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงาน รวมถึงความสำเร็จตามเป้าหมายขององค์กร

สมนึก ภัททิยธนี (2553) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึก หรืออารมณ์ของบุคคลที่มีต่อความสัมพันธ์ของสิ่งเร้าต่าง ๆ เป็นผลมาจากการที่บุคคลประเมินสิ่งเร้านั้นแล้วพอใจ ต้องการหรือดีอย่างไร

รัชณี ทิปกากร (2556) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ คือ ความรู้สึกหรือทัศนคติที่ดีของบุคคลเป็นไปตามความคาดหวังหรือมากกว่าสิ่งที่คาดหวัง ซึ่งจะทำให้เกิดความกระตือรือร้นและสร้างสรรค์สิ่งที่ดีงามได้ต่อไป ความรู้สึกจะลดลงหรือไม่ เกิดขึ้นจากความต้องการหรือจุดมุ่งหมายนั้นไม่ได้รับการตอบสนอง และถ้ามีความรู้สึกที่ดีต่อการทำงานจะมีผลทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน มีการเสียสละอุทิศกายใจ และสติปัญญาให้แก่งาน ซึ่งจะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การในที่สุด

พิริยะพงศ์ พิมพระลับ (2565) ได้ให้ความหมาย ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด เจตคติของบุคคลที่มีต่อการทำงานหรือการปฏิบัติกิจกรรมในเชิงบวกที่มีผลต่อการปฏิบัติงานนั้น ให้สำเร็จลงไปด้วยดีตามวัตถุประสงค์หรือตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

จากความหมายของความพึงพอใจที่นักการศึกษาได้กล่าวไว้ข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกในทางบวกที่จะแสดงออกให้เห็นถึงความชื่นชอบ พอใจ หรือความประทับใจของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเกิดจากบุคคลนั้นได้รับการตอบสนองความต้องการหรือได้บรรลุจุดมุ่งหมายตามความคาดหวัง อาจสังเกตได้จากความคิด อารมณ์ ความรู้สึก หรือการกระทำ

ความสำคัญของความพึงพอใจ

การสร้างพึงพอใจหรือความชื่นชอบต่อการจัดการเรียนการสอนในเกิดแก่ผู้เรียนถือเป็นเรื่องที่สำคัญ เพราะจะเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้ทั้งครูผู้สอนและผู้เรียนมีความสุขในการเรียนการสอน ทั้งยังส่งเสริมให้การเรียนการสอนนั้นมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งนักวิชาการได้กล่าวถึงความสำคัญของความพึงพอใจ ดังนี้

วิสิทธิ์ ฉัตรมงคล (2550) กล่าวถึงความสำคัญของความพึงพอใจว่า ความพึงพอใจ คือ ความรู้สึก หรือทัศนคติที่ดีของบุคคลเป็นไปตามความคาดหวังหรือมากกว่าสิ่งที่คาดหวัง ซึ่งจะทำให้เกิดความกระตือรือร้นและสร้างสรรค์สิ่งที่ดีงามได้ต่อไป ความรู้สึกจะลดลง หรือไม่ เกิดขึ้นจากความต้องการหรือจุดมุ่งหมายนั้นไม่ได้รับการตอบสนองและถ้ามีความรู้สึกที่ดีต่อการทำงานจะมี

ผลทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน มีการเสียสละอุทิศกายใจและสติปัญญาให้แก่งาน ซึ่งจะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การได้ในที่สุด

นงค์เยาว์ วิเชียรเครือ (2555) ความพึงพอใจเป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งที่มีผลต่อความสำเร็จของงานที่บรรลุเป้าหมายที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ อันเป็นผลจากการได้รับการตอบสนองต่อแรงจูงใจหรือความต้องการของแต่ละบุคคลในแนวทางที่เขาประสงค์ ความพึงพอใจโดยทั่วไปตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า Satisfaction

จากความสำคัญของความพึงพอใจดังกล่าวข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า ความพึงพอใจจะทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกกระตือรือร้นและความรู้สึกที่ดีต่องานที่ทำ ซึ่งความพึงพอใจจะเป็นส่วนสำคัญที่ส่งผลให้งานสำเร็จตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่วางไว้

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

การสร้างความพึงพอใจให้เกิดขึ้นกับบุคคลแต่ละบุคคลนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทราบถึงความต้องการและความคาดหวังของบุคคลเหล่านั้นด้วย เพราะหากเราสามารถตอบสนองความต้องการของบุคคลนั้นได้บุคคลนั้นก็เกิดความพึงพอใจและความรู้สึกทางบวก ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาทฤษฎีความต้องการพื้นฐานของมนุษย์จากนักวิชาการท่านต่าง ๆ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ KWL - Plus ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

Korman, A. K. (1977) ได้จำแนกทฤษฎีความพึงพอใจในงานออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

1. ทฤษฎีการสนองความต้องการ ความพึงพอใจเกิดจากความต้องการส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์ต่อผลที่ได้รับจากงานหรือประสบความสำเร็จตามเป้าหมายส่วนบุคคล
2. ทฤษฎีการอ้างอิงกลุ่ม ความพึงพอใจในงานมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับคุณลักษณะของงานตามความปรารถนาของกลุ่ม ซึ่งสมาชิกให้กลุ่มเป็นแนวทางในการประเมินผลการปฏิบัติงาน

Scott, S. G., & Bruce, R. A. (1994) ได้เสนอแนวคิดเรื่องการจูงใจให้เกิดความพึงพอใจต่อการทำงานที่จะให้ผลเชิงปฏิบัติ มีลักษณะดังนี้

1. งานควรมีส่วนสัมพันธ์กับความปรารถนาส่วนตัว งานนั้นจะมีความเหมาะสมสำหรับผู้ทำ
2. งานนั้นต้องมีการวางแผนและวัดความสำเร็จได้ โดยใช้ระบบการทำงานและการควบคุมที่มีประสิทธิภาพ

2. เพื่อให้เกิดผลในการสร้างสิ่งจูงใจภายใต้เป้าหมายของงาน จะต้องมียุทธศาสตร์
ดังนี้

3.1 คนทำงานมีส่วนร่วมในการตั้งเป้าหมาย

3.2 ผู้ปฏิบัติได้รับทราบผลสำเร็จในการทำงานโดยตรง

3.3 งานนั้นสามารถทำให้สำเร็จได้

ประสาท อิศรปริดา (2546) ได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพึงพอใจของ มาสโลว์ (Maslow's The Human Needs Theory) ไว้ว่า ทุกคนมีความต้องการอยู่เสมอและไม่มีที่สิ้นสุดเมื่อได้รับความต้องการอย่างหนึ่งจะต้องการอีกอย่างหนึ่งซึ่งมีลักษณะความต้องการระดับ ได้แก่

1. ความต้องการทางสรีระ (Basic Physiological Needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ ได้แก่ ความต้องการด้านอาหาร อากาศ น้ำ อุณหภูมิ การหลับนอน การขับถ่าย ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค การพักผ่อน ความต้องการทางเพศ เป็นต้น

2. ความต้องการความปลอดภัยและมั่นคง (Safety and Security Needs) เป็นความต้องการให้ตนเองปลอดภัยจากอันตรายทุกด้าน ความต้องการความมั่นคงในการทำงาน ตลอดจนความมั่นคงทางฐานะเศรษฐกิจ

3. ความต้องการทางด้านสังคม (Social or Belongingness Need) เป็นความต้องการความรักอยากให้เป็นที่ยอมรับจากกลุ่ม ต้องการความรักและมีส่วนร่วมในกลุ่มให้กลุ่มยอมรับตน เช่น กลุ่มครอบครัว กลุ่มสังคม

4. ความต้องการที่จะได้รับการยกย่องจากผู้อื่น (Self Esteem Needs) เป็นความต้องการที่จะให้ผู้อื่นยกย่องตน เป็นความปรารถนาของบุคคลที่จะทำให้เกิดพฤติกรรมต่าง ๆ

5. ความต้องการจะบรรลุถึงความต้องการของตนเองอย่างแท้จริง (Self Actualization) เป็นความต้องการขั้นสูงสุดของมนุษย์เช่นความต้องการอยากเป็นหัวหน้าสูงสุดของหน่วยงานความต้องการอยากเด่นอยากดังในทางหนึ่ง จากแนวความคิดของมาสโลว์ (Maslow) แสดงให้เห็นว่ามนุษย์ส่วนใหญ่ไม่สามารถบรรลุความต้องการในระดับการรู้จักตนเองได้ ทำให้มนุษย์มีความต้องการในระดับสูงมากขึ้น เพราะความต้องการในระดับสูงเป็นแรงผลักดันให้มนุษย์ต้องอยู่รวมกันเป็นกลุ่มและทำการสื่อสารซึ่งกันและกัน เพื่อหวังผลในส่วนหนึ่งที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนความคิดอย่างกว้างขวาง เกิดการร่วมมือกันนำไปสู่การปฏิบัติเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เป็นการสนองความต้องการต่าง ๆ ของมนุษย์นั่นเอง เมื่อมนุษย์ทุกคนมีความต้องการและความต้องการนั้นได้รับการบริการหรือตอบสนองแล้วย่อมทำให้เกิดความพึงพอใจ

สมุทร ชำนาญ (2556) ได้กล่าวว่า กลุ่มทฤษฎีที่เน้นการศึกษาเนื้อหา (Contents theories) เป็นกลุ่มที่ศึกษาเกี่ยวกับความต้องการของมนุษย์ จึงมีการเรียกชื่อหนึ่งว่าทฤษฎีที่เน้นความต้องการ (Need theories of work motivation) เป็นทฤษฎีที่มุ่งศึกษาเพื่อหาคำตอบของมนุษย์แต่ละคนว่ามีความต้องการอะไร ตลอดจนมีความต้องการนั้นอยู่ในระดับใด ทฤษฎีที่เน้นการ

ตอบสนองความต้องการของมนุษย์มีการนำเสนอไว้หลากหลาย แต่ทฤษฎีที่เป็นที่ยอมรับในปัจจุบันมีดังนี้

1. ทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's hierarchy of need) มาสโลว์มีหลักที่สำคัญเกี่ยวกับแรงจูงใจ โดยเน้นในเรื่องลำดับขั้นความต้องการ เขามีความเชื่อว่า มนุษย์มีแนวโน้มที่จะมีความต้องการอันใหม่ที่สูงขึ้น แรงจูงใจของคนเรามาจากความต้องการพฤติกรรมของคนเรามุ่งไปสู่การตอบสนองความพอใจ มาสโลว์ (Maslow) แบ่งความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ออกเป็น 5 ระดับด้วยกัน ได้แก่

1.1 ความต้องการด้านร่างกาย (Physiological needs) เป็นความต้องการปัจจัย 4 เช่น ต้องการอาหารให้อิ่มท้อง เครื่องนุ่งห่มเพื่อป้องกันความร้อน ความหนาว และอุบัติเหตุ ยา รักษาโรคภัย ไข้เจ็บ รวมทั้งที่อยู่อาศัยเพื่อป้องกันแดด ฝน ลม อากาศหนาวและสัตว์ร้าย ความต้องการเหล่านี้มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ทุกคนที่ต้องบรรลุให้ได้ก่อน

1.2 ความต้องการความปลอดภัย (Safety needs) หลังจากที่มีมนุษย์บรรลุความต้องการด้านร่างกายที่ทำให้ชีวิตสามารถดำรงอยู่ในขั้นแรกแล้ว จะมีความต้องการด้านความปลอดภัยของชีวิตและทรัพย์สินของตนเองเพิ่มขึ้นต่อไป เช่น หลังมนุษย์มีอาหารรับประทานจนอิ่มท้องแล้ว ได้เริ่มหันมาคำนึงถึงความปลอดภัยของอาหารหรือสุขภาพ โดยหันมาให้ความสำคัญกับเรื่องสารพิษที่ติดมากับอาหาร ซึ่งสารพิษเหล่านี้อาจสร้างความไม่ปลอดภัยให้กับชีวิตของเขา เป็นต้น

1.3 ความต้องการความรักและการเป็นเจ้าของ (Belonging and love needs) เป็นความต้องการที่เกิดขึ้นหลังจากการที่มีชีวิตอยู่รอดแล้ว มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินแล้ว มนุษย์จะเริ่มมองหาความรักจากผู้อื่น ต้องการที่จะเป็นเจ้าของสิ่งต่าง ๆ ที่ตนเองครอบครองอยู่ตลอดไป เช่น ต้องการให้พ่อแม่ พี่น้อง คนรัก รักเราและต้องการให้เขาเหล่านั้นรักเราคนเดียว ไม่ต้องการให้เขาเหล่านั้นไปรักคนอื่นโดยการแสดงความเป็นเจ้าของ เป็นต้น

1.4 ความต้องการการยอมรับนับถือจากผู้อื่น (Esteem needs) เป็นความต้องการอีกขั้นหนึ่งหลังจากได้รับความต้องการทางร่างกาย ความปลอดภัย ความรักและเป็นเจ้าของแล้ว จะต้องการการยอมรับนับถือจากผู้อื่น ต้องการได้รับเกียรติจากผู้อื่น เช่น ต้องการการเรียกขานจากบุคคลทั่วไปอย่างสุภาพให้ความเคารพนับถือตามควร ไม่ต้องการการกดขี่ข่มเหงจากผู้อื่น เนื่องจากทุกคนมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์เท่าเทียมกัน

1.5 ความต้องการความเป็นตัวตนอันแท้จริงของตนเอง (Selfactualization needs) เป็นความต้องการขั้นสุดท้ายหลังจากที่ผ่านความต้องการความเป็นส่วนตัวเป็นความต้องการที่แท้จริงของตนเอง ลดความต้องการภายนอกลงหันมาต้องการสิ่งที่ตนเองมีและเป็นอยู่ ซึ่งเป็นความต้องการขั้นสูงสุดของมนุษย์ แต่ความต้องการในขั้นนี้มักเกิดขึ้นได้ยากเพราะต้องผ่านความต้องการในขั้นอื่น ๆ มาก่อนและจะต้องมีความเข้าใจในชีวิตเป็นอย่างดี

2. ทฤษฎีอีอาร์จีของอัลเดอเฟอร์ (Alderfer' ERG theory) เคลตัน อัลเดอเฟอร์ (Clayton Alderfer) เป็นบุคคลหนึ่งที่ศึกษาทฤษฎีความต้องการของมนุษย์และได้รับอิทธิพลจากแนวคิดของเมอร์เรย์ (Murray) อัลเดอเฟอร์ได้เสนอทฤษฎีการจูงใจที่เกี่ยวกับความต้องการ เรียกว่า ทฤษฎีอี อาร์ จี (ERG) ซึ่งคล้ายกับทฤษฎีของมาสโลว์ (Maslow) โดยอัลเดอเฟอร์ได้สรุปความต้องการของมนุษย์ว่ามีเพียง 3 ประเภท ซึ่งแทนด้วยอักษรย่อ ดังนี้

2.1 ความต้องการเพื่อการคงอยู่ (Existence needs: E) ความคงอยู่หรือความสามารถที่จะดำรงชีพอยู่ได้ของมนุษย์คือ การที่มนุษย์ได้รับการตอบสนองสิ่งจำเป็นทั้งกายและจิตใจอย่างพอเพียงที่จะดำรงชีพอยู่ได้โดยไม่มีปัญหา

2.2 ความต้องการความสัมพันธ์ (Relatedness need: R) ความต้องการทางสังคมที่มนุษย์ต้องการมีเพื่อน ไม่ต้องการอยู่อย่างโดดเดี่ยว สามารถรวมตัวกันเป็นกลุ่มหรือทีมได้อย่างเปิดเผยและได้รับการยอมรับจากสมาชิกในองค์กร เป็นไปตามธรรมชาติของมนุษย์ที่เป็นสัตว์สังคม (Social animal)

2.3 ความต้องการความก้าวหน้า (Growth need: G) เป็นความต้องการส่วนบุคคลในการที่ใช้ความรู้ความสามารถและทักษะของตนเพื่อทำงานอย่างเต็มศักยภาพที่มีอยู่ รวมทั้งได้มีโอกาสใช้ความสามารถในการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ได้อย่างเต็มที่ มีความรับผิดชอบสูงขึ้น มีความต้องการความสำเร็จสูงสุดในชีวิตกับบางส่วนของความต้องการได้รับการยกย่องนับถือ

3. ทฤษฎีความต้องการของแมคเคลลแลนด์ (McClelland's theory of needs) แมคเคลลแลนด์ (McClelland) เป็นนักจิตวิทยาที่ทำการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับโครงสร้างความต้องการของมนุษย์ การจูงใจ ตามทฤษฎีของแมคเคลลแลนด์เชื่อว่าความต้องการ (Need) สะท้อนคุณลักษณะด้านบุคลิกภาพที่บุคคลนั้นได้รับจากประสบการณ์การเลี้ยงดูของครอบครัวมาตั้งแต่เยาว์วัย และเชื่อว่าความต้องการของแต่ละบุคคลภายใต้สถานการณ์หนึ่งจะต้องการอย่างหนึ่งที่ส่งผลให้เกิดแรงจูงใจ แต่พอสถานการณ์เปลี่ยนแปลงไปความต้องการของบุคคลนั้นจะปรับเปลี่ยนตามไปด้วย ดังนั้น แมคเคลลแลนด์จึงได้เสนอความต้องการ 3 ประเภท ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.1 ความต้องการความสำเร็จ (Need for achievement เขียนย่อว่า nAch) เป็นความต้องการที่บุคคลมุ่งที่จะทำงานที่ตนเองรับผิดชอบหรือได้รับมอบหมายให้เกิดผลสำเร็จ บุคคลที่มีความต้องการความสำเร็จสูง (nAch person) เป็นบุคคลที่มีความมั่นใจในตนเองมีความกระตือรือร้นสูง มีความมุ่งมั่นต่องาน มีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะทำงานให้สำเร็จ

3.2 ความต้องการผูกพัน (Needs for affiliation เขียนย่อว่า nAff) เป็นความต้องการทางสังคม (Social Need) บุคคลที่มีความต้องการด้านความรักใคร่ผูกพันสูง (nAff person) เป็นบุคคลที่มีความปรารถนาอย่างแรงกล้าในการสร้างและรักษามิตรภาพระหว่างกันยึดมั่นต่อความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

3.3 ความต้องการมีอำนาจ (Needs for power เขียนว่า nPow) ผู้ที่ต้องการมีอำนาจสูง (Pow person) เป็นผู้มีความปรารถนาแรงกล้าที่จะมีอิทธิพลเหนือผู้อื่นสามารถควบคุมบังคับสั่งการบุคคลอื่น ต้องการสร้างผลกระทบหรือสร้างความประทับใจต่อคนอื่นบุคคลที่ต้องการมีอำนาจสูงจึงพยายามสร้างสถานการณ์แวดล้อมขึ้นเพื่อให้สามารถใช้อิทธิพล ควบคุมกำกับผู้อื่น

4. ทฤษฎีสองปัจจัยของเฮร์ซเบิร์ก (Herzberg's two-factors theory) ทฤษฎีสองปัจจัยของเฮร์ซเบิร์ก (Herzberg) เป็นทฤษฎีเชิงเนื้อหาทฤษฎีหนึ่งที่มาจากผลงานวิจัยของเฟรเดอริกเฮร์ซเบิร์ก (Frederick Herzberg) อาจารย์แห่งมหาวิทยาลัยชิคาโกเพื่อศึกษาถึงปัจจัยองค์ประกอบต่าง ๆ ที่เชื่อมโยงกับงานโดยเฉพาะปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในงานเฮร์ซเบิร์ก (Herzberg) ได้เก็บข้อมูลและวิเคราะห์ปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจต่องานเป็นคนละปัจจัยที่ทำให้เกิดความไม่พึงพอใจต่องาน มนุษย์นั้นสามารถสร้างแรงจูงใจในการทำงานได้ 2 ปัจจัย ได้แก่

4.1 ปัจจัยจูงใจ (Motivation factors) เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจในงาน (Job satisfaction) ซึ่งเป็นปัจจัยที่สัมพันธ์กับตัวงานโดยตรง

4.2 ปัจจัยสุขอนามัยหรือปัจจัยเพื่อการคงอยู่ (Hygiene factors or maintenance factors) เป็นปัจจัยที่ป้องกันไม่ให้เกิดความไม่พึงพอใจในงาน (Job dissatisfies) ซึ่งเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมที่อยู่รอบตัวงาน

ทศนา แหมมณี (2554) กล่าวถึง ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ ดังนี้

1. ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's Hierarchical Theory of Motivation) ได้เสนอทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการเป็นทฤษฎีหนึ่งที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง ตั้งอยู่บนสมมติฐานที่ว่า มนุษย์เรามีความต้องการอยู่เสมอ ไม่มีที่สิ้นสุด เมื่อความต้องการได้รับการตอบสนองหรือพึงพอใจอย่างใดแล้ว ความต้องการสิ่งอื่นก็จะเกิดขึ้นอีก ความต้องการของคนเราอาจจะซ้ำกัน ความต้องการอย่างหนึ่งอาจยังไม่ทันหมดไป ความต้องการอีกอย่างหนึ่งอาจเกิดขึ้นได้ ความต้องการของมนุษย์มีลำดับขั้น ดังนี้

1.1 ความต้องการด้านร่างกายเป็นความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ เน้นสิ่งที่จำเป็นในการดำรงชีวิต ได้แก่ อาหาร อากาศ ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค ความต้องการพักผ่อน ความต้องการทางเพศ

1.2 ความต้องการความปลอดภัย ความมั่นคงในชีวิต ทั้งที่เป็นอยู่ในปัจจุบันและอนาคต ความเจริญก้าวหน้า อบอุ่นใจ

1.3 ความต้องการทางสังคม เป็นสิ่งจูงใจที่สำคัญต่อการเกิดพฤติกรรม ที่ต้องการให้สังคมยอมรับตนเองเข้าเป็นสมาชิกต้องการความเป็นมิตร ความรักจากเพื่อนร่วมงาน

1.4 ความต้องการฐานะ มีความอยากเด่นในสังคม มีชื่อเสียง อยากให้

บุคคลยกย่องสรรเสริญตนเอง อยากมีความเป็นอิสระมีเสรีภาพ

1.5 ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จในชีวิต เป็นความต้องการในระดับสูง อยากให้ตนเองประสบความสำเร็จทุกอย่างในชีวิต

2. ทฤษฎีสัมพันธ์เชื่อมโยงของธอร์นไดค์ (Thorndike's Connectionism Theory) การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้จากการที่มนุษย์หรือสัตว์ได้เลือกเอาปฏิกิริยาตอบสนองเชื่อมต่อเข้ากับสิ่งเร้าอย่างเหมาะสมหรือการเรียนรู้จะเกิดขึ้นด้วยการเชื่อมโยงหรือพันธะระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง เมื่อสถานการณ์หรือสิ่งที่เป็นปัญหาเกิดขึ้น ร่างกายความพยายามที่จะแก้ปัญหานั้นโดยแสดงพฤติกรรมตอบสนองออกมาหลาย ๆ รูปแบบ ซึ่งร่างกายจะเลือกพฤติกรรมตอบสนองที่พอใจที่สุดไปเชื่อมโยงสิ่งเร้าหรือปัญหานั้น ทำให้เกิดการเรียนรู้ขึ้นมา ได้แก่

2.1 กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ถ้านักเรียนมีความพร้อมทั้งทางร่างกายและจิตใจ

2.2 กฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) การฝึกหัดหรือกระทำบ่อย ๆ ด้วยความเข้าใจทำให้เกิดความคงทนในการเรียนรู้ ถ้าไม่ได้กระทำซ้ำบ่อย ๆ ในที่สุดอาจลืมได้

2.3 กฎแห่งการใช้ (Law of Use and Disuse) การเรียนรู้เกิดจากการเชื่อมโยง ระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง ถ้านำมาใช้บ่อย ๆ ก็จะทำให้เกิดความมั่นคงในการเรียนรู้

2.4 กฎแห่งผลที่พึงพอใจ (Law of Effect) เมื่อบุคคลได้รับผลที่พึงพอใจย่อมอยากจะทำต่อไป ดังนั้นการได้รับผลที่พึงพอใจจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการเรียนการสอนที่สามารถสรุปได้ว่า ความต้องการของมนุษย์มีความเกี่ยวข้องกับการสร้างความพึงพอใจ เพราะหากเราทราบถึงความต้องการของบุคคลแต่ละคน เราก็จะสามารถตอบสนองความต้องการได้ตรงจุด ซึ่งจะสามารถสร้างความรู้สึกรับรู้ความชอบ และความประทับใจให้กับบุคคลเหล่านั้นได้ ในแง่ของการจัดการเรียนรู้ก็เช่นเดียวกัน หากครูผู้สอนต้องการที่จะสร้างความพึงพอใจ ความรู้สึกทางบวก ความชื่นชอบ หรือความประทับใจของผู้เรียนให้เกิดขึ้นกับการจัดการเรียน การสอน ครูผู้สอนก็จำเป็นต้องเข้าใจความต้องการพื้นฐานของผู้เรียน เพื่อที่จะจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องและตอบสนองความต้องการของผู้เรียน

องค์ประกอบที่ทำให้เกิดความพึงพอใจ

ประสาธ อิศรปริดา (2546) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบที่ทำให้เกิดความพึงพอใจ มีดังนี้

1. องค์ประกอบด้านความรู้ ได้แก่ ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาข้อเท็จจริงหรือสิ่งเกี่ยวกับสิ่งนั้น

2. องค์ประกอบด้านอารมณ์ ได้แก่ ความรู้สึกพอใจ ไม่พอใจ รู้สึกชอบ

ไม่ชอบ

3. องค์ประกอบด้านแนวโน้มการกระทำ เป็นความพร้อมที่จะตอบสนองต่อสิ่งนั้น ในทางใดทางหนึ่ง คือ พร้อมที่จะช่วยเหลือหรือทำลายขัดขวาง เป็นต้น

สมยศ นาวิการ (2551) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของความพึงพอใจ ว่าเป็นการจัดการเรียนรู้โดยอาศัยความพึงพอใจเป็นสำคัญ กระตุ้นให้ผู้เรียนทำงานที่รับมอบหมายหรือต้องการปฏิบัติให้บรรลุตามจุดประสงค์ ผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกหรือชี้แนะจึงต้องคำนึงถึงความพึงพอใจในการเรียนรู้ มีแนวคิดพื้นฐานที่แตกต่างกัน 2 ลักษณะ ดังนี้

1. ความพึงพอใจนำไปสู่การปฏิบัติงาน การตอบสนองความต้องการผู้ปฏิบัติงาน จนเกิดความพึงพอใจทำให้เกิดแรงจูงใจในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน

2. ผลการปฏิบัติงานนำไปสู่ความพึงพอใจ ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจ และผลการปฏิบัติงานจะถูกเชื่อมโยงด้วยปัจจัยอื่น ๆ นำสู่ผลตอบแทนที่เหมาะสม

ทิตินา แคมมณี (2554) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของความพึงพอใจว่า ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's Hierarchical Theory of Motivation) เนื่องจากมนุษย์มีความต้องการอยู่เสมอ และเมื่อได้รับการตอบสนองที่เพียงพอจะเกิดความพึงพอใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และนำไปสู่การเกิดพฤติกรรมที่สังคมยอมรับ และสามารถพัฒนาตนไปขึ้นที่สูงขึ้น ดังนี้

1. การเข้าใจถึงความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ โดยการเข้าใจพฤติกรรมของบุคคล
2. การช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีจำเป็นต้องอาศัยการตอบสนองความต้องการพื้นฐาน
3. การจัดการเรียนรู้ ผู้สอนต้องทราบเกี่ยวกับความต้องการของผู้เรียนว่าอยู่ในระดับใด และนำความต้องการมาเป็นแรงจูงใจของการเรียนรู้
4. การช่วยให้ผู้เรียนได้รับการตอบสนองความต้องการพื้นฐานอย่างเพียงพอ

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของความพึงพอใจ สามารถสรุปได้ว่า องค์ประกอบของความพึงพอใจขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย เช่น ด้านความรู้ ด้านอารมณ์ และด้านแนวโน้มการกระทำ ลักษณะของกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ สภาพผู้เรียน และการติดต่อสื่อสาร

การวัดความพึงพอใจ

ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้นั้นต้องมาจากหลายปัจจัยไม่ว่าจะเป็นเนื้อหาที่เรียน สื่อการเรียนการสอน บรรยากาศในห้องเรียน และที่สำคัญคือครูผู้สอน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาวิธีการวัดความพึงพอใจเพื่อนามาเป็นแนวทางในการสร้างความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ชวลิต ชูกำแหง (2551) ได้กล่าวถึง การวัดและประเมินความพึงพอใจไว้ดังนี้

1. การสังเกต (Observation) ด้านการพูด การกระทำ การเขียนของผู้เรียนที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น การวัดความสนใจต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ สังเกตจากการมาเรียน การตอบคำถาม การทำการบ้านหรือการส่งงาน การอ่านหนังสือเกี่ยวกับคณิตศาสตร์ การเข้าร่วมกิจกรรมทางคณิตศาสตร์

2. การสัมภาษณ์ (Interview) ใช้วิธีพูดคุยในประเด็นที่อยากรู้ อาจเป็นความรู้สึก ทศนคติของผู้เรียน เพื่อนำสิ่งที่ผู้เรียนพูดออกมาแปลความหมายเกี่ยวกับลักษณะจิตพิสัย

3. การใช้แบบวัด (Rating scale) มี 5 รูปแบบ คือ แบบของลิเคิร์ท (Likert) แบบของเธอร์สตัน แบบของออสกูด แบบวัดเชิงสถานการณ์ และแบบจับคู่

บุญชม ศรีสะอาด (2556) กล่าวว่า การวัดสภาพความพึงพอใจวัดได้จากการใช้วิธีการให้คะแนนแก่คำพูดหรือข้อความที่แสดงถึงเจตคติที่ดีและไม่ดีต่อสิ่งนั้น ๆ แบบที่นิยมใช้กันมากคือ แบบของ ลิเคิร์ท (Likert) โดยมีการกำหนดอันดับ 5 อันดับด้วยกัน ในแต่ละข้อความซึ่งแสดงเจตคติ เช่น เจตคติทางบวก พึงพอใจมากที่สุด คะแนนที่ให้เป็น 5 4 3 2 1 และถ้าเป็นเจตคติในเชิงลบจะได้คะแนนเป็น 1 2 3 4 5 สำหรับข้อความที่แสดงถึงเจตคติที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้นคือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง คะแนนเจตคติที่ได้ก็คือผลรวมของการแสดงความเห็นทั้งพึงพอใจและไม่พึงพอใจในขนาดต่าง ๆ ที่เขาเลือก

พัชรียา แก่นสา (2555) กล่าวว่า การวัดความพึงพอใจไว้ คือ การวัดความรู้สึกในทางที่ดีหรือไม่ดีหรือไม่พอใจ ซึ่งวิธีการวัดนั้นมีอยู่หลายวิธี เช่น วิธีการสังเกต วิธีการสัมภาษณ์วิธีการใช้แบบสอบถาม เป็นต้น ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. วิธีการสัมภาษณ์ เป็นวิธีการใช้ตรวจสอบบุคคลอื่นโดยการเฝ้ามองและจดบันทึกอย่างมีแบบแผน วิธีนี้เป็นวิธีการศึกษาที่เก่าแก่และยังเป็นที่นิยมใช้อย่างแพร่หลายจนถึงปัจจุบัน แต่ก็เหมาะสมกับการศึกษากับข้อมูลจำนวนน้อยเท่านั้น ซึ่งวิธีการสัมภาษณ์เป็นวิธีการที่ผู้วิจัยจะต้องออกไปสอบถามโดยการพูดกับบุคคลนั้น ๆ โดยมีการเตรียมแผนงานล่วงหน้า

2. วิธีการใช้แบบสอบถาม วิธีการนี้จะเป็นการใช้แบบสอบถามที่มีข้อความอธิบายไว้อย่างชัดเจน เพื่อให้ผู้ตอบทุกคนมีความเข้าใจตรงกัน มักใช้ในกรณีที่ต้องการข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวนมาก ๆ วิธีนี้นับเป็นวิธีนิยมใช้ในปัจจุบันวิธีหนึ่ง คือ มาตราส่วนประมาณค่าแบบลิเคิร์ท (Likert scales) ประกอบด้วย ข้อความที่แสดงถึงทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่ง แล้วมีคำตอบที่แสดงถึงระดับความรู้สึก 5 คำตอบ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อยและน้อยที่สุด

พริยะพงศ์ พิมพ์ระลပ် (2565) ได้กล่าวถึง การวัดความพึงพอใจว่าเป็นการบอกถึงความชอบของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เพื่อประเมินความพึงพอใจต่อการได้รับการบริการ โดยแบ่งออกเป็น 3 วิธี ดังนี้

1. การใช้แบบสอบถาม (Questionnaire)
2. การสัมภาษณ์ (Interview)
3. การสังเกต (Observation)

จากการศึกษาการวัดความพึงพอใจสามารถสรุปได้ว่า ความพึงพอใจเป็นสิ่งที่วัดได้ค่อนข้างยาก เพราะต้องวัดคุณลักษณะภายในของบุคคลเกี่ยวกับความรู้สึก แต่ก็สามารถวัดได้โดยใช้แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ และการสังเกต

8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจับใจความ

จินดารัตน์ ฉัตรสอน (2560) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถอ่านจับใจความของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมัธยมสาธิตการวิทยาสังกัดเอกชน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 40 คน เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลังเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL แบบฝึกการอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย (X) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และการทดสอบค่าสถิติที่ (t-test) แบบ (Dependent) ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก หลังเรียนด้วยแบบฝึกสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก ภาพรวมอยู่ในระดับมาก

นางเยาว์ ทองกำเนิด และคณะ (2560) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อำเภอเขาชะเมา จังหวัดระยอง โดยมีวัตถุประสงค์นี้ 1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อำเภอเขาชะเมา จังหวัดระยอง ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อำเภอเขาชะเมา จังหวัดระยอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านศรีประชา กลุ่มเครือข่ายเขาชะเมา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 2 ปีการศึกษา 2557 ภาคเรียนที่ 2 จำนวน 24 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อำเภอเขาชะเมา จังหวัดระยอง ใช้เวลาในการทดลอง 20 ชั่วโมง สถิติที่ใช้ในการวิจัยข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบค่าที (t - test)

วิชานนท์ เฟ่งสุข (2561) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนอ่านแบบ เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับผังความคิดในวิชาภาษาไทยที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความและเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โดยมีความมุ่งหมายเพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความและเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนอ่านแบบ เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับผังความคิดกับการจัดการเรียนรู้ตามคู่มือครูของสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความและเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนอ่านแบบ เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับผังความคิดก่อนและหลังการทดลอง ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนอ่านแบบ เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับผังความคิดสูงกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาไทยหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนอ่านแบบ เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับผังความคิดกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติไม่แตกต่างกัน และ 2) ความสามารถในการอ่านจับใจความและเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนอ่านแบบ เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับผังความคิดหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01

ปาริชาติ นามน้ำแสง (2563) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความภาษาไทย ของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เทคนิค SQ4R โดยมีความมุ่งหมายเพื่อ 1) พัฒนาการจัดกิจกรรมการอ่านจับใจความภาษาไทยของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เทคนิค SQ4R ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) ศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้การ

อ่านจับใจความภาษาไทยของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เทคนิค SQ4R 3) เปรียบเทียบความสามารถอ่านจับใจความภาษาไทยของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เทคนิค SQ4R ก่อนเรียนและหลังเรียน 4) ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดกิจกรรม โดยใช้เทคนิค SQ4R ผลการวิจัยพบว่า 1) การจัดกิจกรรมการอ่านจับใจความภาษาไทยของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เทคนิค SQ4R มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.15/82.73 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2) ค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้การอ่านจับใจความภาษาไทยของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เทคนิค SQ4R มีค่าเท่ากับ 0.5615 หรือร้อยละ 56.15 3) ผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการอ่านจับใจความภาษาไทยผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เทคนิค SQ4R มีความสามารถในการอ่านจับใจความหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 4) ผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม โดยใช้เทคนิค SQ4R โดยรวมอยู่ในระดับมาก

พิมพ์ชนก เนื่องทะบาล (2563) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความและพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ มีความมุ่งหมายของการวิจัยเพื่อ 1) พัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ SQ4R ให้ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 ขึ้นไป 2) ศึกษาพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักเรียน ที่ได้เรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ SQ4R กลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านเลิงใต้ ตำบลเลิงใต้ อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 จำนวน 1 ห้องเรียน 6 คน รูปแบบการวิจัยใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการ ซึ่งมีวงจรปฏิบัติการวิจัย 3 วงจร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 3 ชนิด คือ 1) เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองเชิง ปฏิบัติการ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความ ด้วย กิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R จำนวน 12 แผน เวลา 12 ชั่วโมง 2) เครื่องมือที่ใช้ในการสะท้อนผล เชิงปฏิบัติการ ได้แก่ แบบสังเกตพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักเรียน แบบทดสอบท้ายวงจร และ 3) เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลการวิจัย ได้แก่ แบบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความ แบบ สังเกตพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ ค่าร้อยละ ผลการวิจัยการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความและพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R พบว่า 1) ความสามารถในการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R นักเรียนร้อยละ 100 มีคะแนนเฉลี่ยผ่านเกณฑ์ร้อยละ 83.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 2) พฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้เรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R นักเรียนมีพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 80.56 อยู่ในระดับคุณภาพดีมาก

วรารวรรณ นันสฤติย์ (2564) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับแผนผังความคิด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับแผนผังความคิด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับแผนผังความคิด 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับแผนผังความคิด กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนคำ มั่นปลา ผดุงวิทย์สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 8 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ แบบ SQ4R ร่วมกับแผนผังความคิด จำนวน 6 แผน รวม 12 ชั่วโมง 2) แบบทดสอบวัดความสามารถ ด้านการอ่านจับใจความ แบบปรนัย 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ซึ่งมีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.63-0.75 และมีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.25-0.75 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.94 3) แบบสอบถาม ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับแผนผังความคิดจำนวน 10 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.52-0.91 และมีความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.90 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และสถิติ Nonparametric Test แบบ The Wilcoxon signed Rank test ผลการวิจัยปรากฏดังนี้ 1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับแผนผังความคิด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 79.88 / 80.83 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 75/75 2. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับแผนผังความคิด มีความสามารถในการอ่านจับใจความหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับแผนผังความคิด ที่ส่งเสริมการอ่านจับใจความ มีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.73 และ S.D. = 0.35

มนัสนันท์ อินตะจักร (2565) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWLH - Plus ร่วมกับสื่ออินโฟกราฟิก มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWLH - Plus ร่วมกับสื่ออินโฟกราฟิก เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบ KWLH - Plus ร่วมกับสื่ออินโฟกราฟิก และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWLH - Plus

ร่วมกับสื่ออินโฟกราฟิก กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียนโพธิธรรมสุวัฒน์ ปีการศึกษา 2564 ภาคเรียนที่ 2 จำนวน 39 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญที่ใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWLH - Plus ร่วมกับสื่ออินโฟกราฟิก 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่า t-test แบบ dependent ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWLH - Plus ร่วมกับสื่ออินโฟกราฟิก เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญมีประสิทธิภาพ 83.77/83.78 (E_1 / E_2) เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ 2) ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบ KWLH - Plus ร่วมกับสื่ออินโฟกราฟิกหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWLH - Plus ร่วมกับสื่ออินโฟกราฟิกในภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.46)

Intasena, A., Suwannathep, Sawasri, P., & Srimunta, T. (2022). วัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ: (1) เพื่อศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 12PBL ต่อความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ (2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 12PBL กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 22 คนจากโรงเรียนแห่งหนึ่งในประเทศไทยที่ได้รับการคัดเลือกด้วยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือวิจัยประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค 12PBL แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในด้านความเข้าใจในการอ่าน และแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค 12PBL ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค 12PBL ถูกประเมินด้วยดัชนีประสิทธิผล (E_1/E_2) โดยมีเกณฑ์กำหนดที่ 80/80 และการทดสอบค่าทีแบบตัวอย่างคู่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานถูกนำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถาม ผลการศึกษพบว่าเทคนิค 12PBL สามารถถือเป็นทางเลือกในการแก้ปัญหาความเข้าใจในการอ่านได้ นอกจากนี้ เทคนิคการสอนนี้ยังส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ที่น่าพึงพอใจในห้องเรียนอีกด้วย

Intasena, A., & Sangarwut, A. (2023). การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ออกแบบโดยใช้รูปแบบ GPAS 5 ขั้นตอน ในการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนภาษาไทยจำนวน 31 คนในด้านโครงสร้างประโยค กลุ่มตัวอย่างถูกคัดเลือกโดยการสุ่มแบบกลุ่มจากประชากรผู้เรียนภาษาไทยในโรงเรียนของรัฐ เครื่องมือวิจัยประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสอบถามเพื่อ

ประเมินความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมต่อประสบการณ์การเรียนรู้ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้การออกแบบการทดลองแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลัง การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา การทดสอบค่าทีแบบตัวอย่างคู่ และดัชนีประสิทธิผลที่มีเกณฑ์ 80/80 ผลการวิจัยพบว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่ออกแบบโดยใช้รูปแบบ GPAS 5 ขั้นตอนมีผลกระทบในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เข้าร่วมในด้านโครงสร้างประโยค นอกจากนี้ ผู้เข้าร่วมรายงานว่ามีความพึงพอใจสูงต่อประสบการณ์การเรียนรู้ ซึ่งเน้นย้ำถึงประสิทธิภาพของรูปแบบ GPAS 5 ขั้นตอนในการสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่น่าสนใจและน่าพึงพอใจ ผลการวิจัยนี้เป็นการเพิ่มพูนงานวิจัยที่สนับสนุนประสิทธิภาพของรูปแบบ GPAS 5 ขั้นตอน และเน้นย้ำถึงความสำคัญของความพึงพอใจของผู้เรียนในบริบทการเรียนรู้ภาษา

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ KWL – Plus

สุภาวดี นิลาทวงค์ (2559) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่าน การคิดวิเคราะห์ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบ CIRC กับเทคนิคการเรียนรู้แบบ KWL Plus การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย 1) เพื่อหาประสิทธิภาพของแผนด้วยการจัดการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC กับเทคนิคการเรียนรู้แบบ KWL Plus ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนด้วยการจัดการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC กับเทคนิคการเรียนรู้แบบ KWL Plus 3) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่าน การคิดวิเคราะห์ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ระหว่างคะแนนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC กับเทคนิคการเรียนรู้แบบ KWL Plus 4) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่าน การคิดวิเคราะห์ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ระหว่างการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC กับเทคนิคการเรียนรู้แบบ KWL Plus ผลการวิจัยปรากฏว่า ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC มีค่าเท่ากับ 0.6190 คิดเป็นร้อยละ 61.90 ส่วนดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus มีค่าเท่ากับ 0.6567 คิดเป็นร้อยละ 65.67 และนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus มีคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่าน การคิดวิเคราะห์ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มากกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วรัญญา บุรินทร์รัตน์ (2560) ได้ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การอ่านจับใจความ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ร่วมกับเทคนิค KWL plus โดยวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านจับใจความระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังเรียน โดยใช้การสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ร่วมกับเทคนิค KWL plus 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

โดยใช้การสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ร่วมกับเทคนิค KWL plus เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) มีแบบแผนการวิจัยแบบ Pre Experimental Design แบบ One Group Pretest Posttest Design กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/5 โรงเรียนสมุทรสาครวุฒิชัย อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร ที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 30 คน ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับสลาก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การอ่านจับใจความ โดยใช้การสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ร่วมกับเทคนิค KWL plus 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เรื่อง การอ่านจับใจความ 3) แบบสอบถามความคิดเห็น ของนักเรียนที่มีต่อการเรียนเรื่องการอ่านจับใจความ โดยใช้การสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ร่วมกับ เทคนิค KWL plus การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าที่แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test dependent) ผลการศึกษาพบว่า 1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการอ่านจับใจความ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ การสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ร่วมกับเทคนิค KWL plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ 0.01 2. ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการ เรียนรู้จากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ร่วมกับเทคนิค KWL plus โดยภาพรวมอยู่ในระดับ เห็นด้วยมาก

จิราภรณ์ อินทรสอน (2562) ได้ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สอนโดยใช้เทคนิค KWL Plus โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิค KWL Plus กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 โรงเรียนเมืองพญาแลวิทยา จำนวน 34 คน โดยได้มาจากวิธีการเลือกแบบเจาะจงเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้เทคนิค KWL Plus ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมาแล้ว ใช้สื่อการเรียนรู้การฝึกฝนทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการอ่านจับใจความสำคัญโดยผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสถิติแบบ Parametric ใช้สถิติการทดสอบ t-test แบบ dependent สำหรับเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนของกลุ่มทดลองผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการใช้เทคนิค KWL Plus สูงกว่าก่อนการใช้เทคนิค KWL Plus อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กานต์พิชชา มะโน (2563) ได้ศึกษาการพัฒนาแอปพลิเคชันเพื่อการศึกษา ร่วมกับเทคนิคการสอนแบบ KWL PLUS วิชาภาษาไทย เรื่องการอ่านจับใจความ ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อประเมินคุณภาพแอปพลิเคชันเพื่อการศึกษา ร่วมกับเทคนิคการสอนแบบ KWL PLUS 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยแอปพลิเคชันเพื่อการศึกษา ร่วมกับเทคนิคการสอนแบบ KWL PLUS 3) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ก่อนและหลังเรียนด้วยแอปพลิเคชันเพื่อการศึกษา ร่วมกับเทคนิคการสอนแบบ KWL PLUS 4) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนด้วยแอปพลิเคชันเพื่อการศึกษา ร่วมกับเทคนิคการสอนแบบ KWL PLUS กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านโป่งเจ็ด จำนวน 15 คน ซึ่งได้จากวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยวิธีการจับสลากให้โรงเรียนเป็นหน่วยสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง 2) แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยแอปพลิเคชันเพื่อการศึกษา ร่วมกับเทคนิคการสอนแบบ KWL PLUS 3) แบบประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ 4) สื่อแอปพลิเคชันเพื่อการศึกษา ร่วมกับเทคนิคการสอนแบบ KWL PLUS 5) แบบประเมินคุณภาพสื่อแอปพลิเคชันเพื่อการศึกษา 6) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ 7) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ 8) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน การวิเคราะห์ข้อมูล คือ ใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติ t-test แบบ Dependent ผลการวิจัยพบว่า 1) คุณภาพสื่อแอปพลิเคชันเพื่อการศึกษา ด้านการออกแบบ มีคุณภาพโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.26 และด้านเนื้อหา มีคุณภาพโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.24

ณัฐภัทร ปันปิ่น (2564) ได้ศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค KWL – Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ที่มีต่อการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ที่มีต่อทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม จำนวน 65 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่และแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านโดยใช้เทคนิค KWL Plus รูปแบบปกติ แบบสอบวัดทักษะการอ่านจับใจความ และแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับเทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ วิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนทักษะการอ่านจับใจความ โดยคำนวณหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย เลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติ

ทดสอบค่าที (t-test) ผลการวิจัยพบว่า พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่มีทักษะการอ่านจับใจความหลังการทดลองสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus รูปแบบปกติกลุ่มควบคุม ($M = 25.06$) ที่เรียนรูปแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมฤดี ทาแดง (2564) ได้ศึกษาการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL Plus ร่วมกับแผนผังความคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จุดมุ่งหมายเพื่อ 1) หาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความด้วย เทคนิค KWL Plus ร่วมกับแผนผังความคิดตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนเรื่องการอ่านจับใจความ ก่อนและหลังเรียนด้วยเทคนิค KWL PIUS ร่วมกับแผนผังความคิด 3) ศึกษา ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL PIUS ร่วมกับแผนผังความคิด ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/10 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนตะพานหิน อำเภอดงพิกุล จังหวัดพิจิตร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร เขต41 จำนวน 44 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลังเรียน (One Group Pretest - Posttest Design) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ร่วมกับกับแผนผัง ความคิด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนด้วย เทคนิค KWL Plus ร่วมกับแผนผังความคิด และแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการ เรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ร่วมกับแผนผังความคิด เพื่อพัฒนาการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย (X) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และ การทดสอบค่าสถิติที (t-test) แบบ dependent ผลการวิจัยพบว่า 1. การจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL Plus ร่วมกับแผนผังความคิด ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ 84.68/82.90 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80 2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนสูง กว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 3. นักเรียนมีความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ร่วมกับแผนผังความคิด อยู่ในระดับมากที่สุด

ณัฐนันท์ ไม้พิมพ์ (2565) ได้ศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบ KWL - Plus ที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ให้ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่6 ที่เรียนด้วยการจัดการ

เรียนรู้แบบ KWL-Plus กลุ่มอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนบ้านเมืองหงส์ ตำบลเมืองหงส์ อำเภोजตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 13 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ KWL - Plus เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ จำนวน 5 แผน 2) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1. แผนการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus มีประสิทธิภาพ 78.13/76.92 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75 2. ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75 สูงกว่าเกณฑ์ คือ มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 76.92 หมายความว่า การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ส่งผลให้ความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนสูงขึ้นและเป็นไปตามเกณฑ์ร้อยละ 75 3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL - Plus อยู่ในระดับมาก

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องสามารถสรุปได้ว่า การใช้การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus และแผนผังความคิดสามารถพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความได้ดีขึ้น เพราะเป็นเทคนิคที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการอ่านอย่างเป็นระบบ มีขั้นตอนในการอ่านที่ชัดเจน ทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านได้ดีมากยิ่งขึ้น อีกทั้งการนำแผนผังความคิดเข้ามาประกอบในชั้นสอนจะช่วยให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

งานวิจัยต่างประเทศ

Kusniyah and Trimulyono (2019) ได้ศึกษาการพัฒนา LKPD บนพื้นฐานความรู้ ต้องการ เรียนรู้ (KWL) พร้อมกลยุทธ์เพื่อฝึกทักษะด้านอภิปัญญาเกี่ยวกับเนื้อหาอาร์คิแบคทีเรียและยูแบคทีเรียคลาส X MAการพัฒนาความรู้ ต้องการ เรียนรู้ (KWL) บวกกับ LKPD บนพื้นฐานเชิงกลยุทธ์ฝึกทักษะด้านอภิปัญญาในอาร์คิแบคทีเรียและยูแบคทีเรียในชั้นเรียน ความสามารถพื้นฐานที่ต้องบรรลุในทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ผ่านการพัฒนา LKPD ตามกลยุทธ์ KWL Plus สามารถฝึกได้ผ่านทักษะอภิปัญญา วัสดุที่ใช้คือ Archaeobacteria และแบคทีเรีย Eubacteria เนื่องจากมีเนื้อหาครอบคลุมกว้างขวางและมีคำศัพท์ทางวิทยาศาสตร์มากมาย ทำให้เข้าใจได้ยาก งานวิจัยนี้มุ่งหวังที่จะผลิต LKPD ตามกลยุทธ์ KWL Plus ที่ถูกต้อง ใช้งานได้จริง และมีประสิทธิภาพสำหรับการฝึกอบรมทักษะอภิปัญญาของนักเรียน การพัฒนาเครื่องมือการเรียนรู้โดยใช้แบบจำลอง 4 มิติ รวมถึงขั้นตอนการกำหนด (Difine) การออกแบบ (การออกแบบ) การพัฒนา (การพัฒนา) แต่ยังรวมถึงขั้นตอนการปรับใช้ด้วย(การเผยแพร่) มิได้ดำเนินการ ความถูกต้องได้รับการประเมินโดยใช้

เอกสารการตรวจสอบ การปฏิบัติจริงได้รับการประเมินโดยใช้เอกสารการสังเกตการปฏิบัติและแบบสอบถามคำตอบของนักเรียน ตลอดจนการประเมินประสิทธิผลโดยใช้ใบทดสอบและเอกสารประเมินทักษะอภิปัญญา วิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาทั้งในเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ การทดลองจำกัดเฉพาะคลาส X MIPA 3 MA Negeri 1 Mojokerto การรวบรวมข้อมูลใช้วิธีการตรวจสอบการสังเกตการปฏิบัติ แบบสอบถาม และการทดสอบ ผลการวิจัยพบว่า 1) การตรวจสอบความถูกต้องของ LKPD ที่พัฒนาแล้วได้รับคะแนนเฉลี่ย 3.8 โดยมีหมวดหมู่ที่ถูกต้องมาก 2) การปฏิบัติจริงของ LKPD ในแง่ของการสังเกตการนำไปปฏิบัติได้รับเปอร์เซ็นต์ 100% ในหมวดการปฏิบัติจริงและแบบสอบถามคำตอบของนักเรียนได้รับคะแนนร้อยละเฉลี่ย 95% ในหมวดการปฏิบัติจริง และ 3) ประสิทธิภาพของ LKPD ในแง่ของมูลค่าคะแนนที่ได้รับมีค่าเฉลี่ย 0.95 ในประเภทระดับสูงและระบุนผล การเรียนรู้ของนักเรียนสมบูรณ์. ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า LKPD ที่ใช้กลยุทธ์ KWL Plus นั้นใช้ได้จริง ใช้งานได้จริง และมีประสิทธิภาพสำหรับการฝึกอบรมทักษะอภิปัญญาของนักเรียน

Made (2021) ได้ศึกษาการใช้ KWL - PLUS ในการปรับปรุงการอ่านความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 SMA เนกรี 2 บันจาร มีวัตถุประสงค์เพื่อปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจผ่านการใช้กลยุทธ์ K-W-L Plus การศึกษาได้รับการออกแบบในรูปแบบของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ดำเนินการเป็น 2 รอบ ประกอบด้วย 3 รอบ โดยแบ่งเป็น 2 ช่วงสำหรับการรักษา และ 1 ช่วงสำหรับการทดสอบ แต่ละรอบประกอบด้วยสี่ขั้นตอน ได้แก่ การวางแผน การกระทำ การสังเกต และการไตร่ตรอง ที่วิชาที่ศึกษาจำนวน 34 คน ข้อมูลได้มาโดยใช้แบบทดสอบ (แบบทดสอบก่อน แบบทดสอบหลัง 1 และแบบทดสอบหลัง 2) ไดอารี่ของผู้วิจัย และแบบสอบถาม ผลลัพธ์ระบุว่าความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนดีขึ้นตามไปด้วยการดำเนินการตามกลยุทธ์ K-W-L Plus จะเห็นได้จากการปรับปรุงคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนตั้งแต่ก่อนสอบ (45.89) หลังสอบ I (65.63) ถึงหลังสอบ II (75.00) การปรับปรุงยังเห็นได้จากผลการตอบแบบสอบถามด้วยระบุว่านักเรียนให้การตอบรับเชิงบวกต่อการประยุกต์ใช้ K-W-L Plus กลยุทธ์ จากผลการศึกษาสรุปได้ว่า การใช้กลยุทธ์ K-W-L Plus สามารถปรับปรุงความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของ SMA Negeri 2 Banjar

จากการศึกษางานวิจัยที่ได้กล่าวมาข้างต้น ซึ่งนักวิจัยแต่ละท่านได้นำการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน จะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus นั้นสามารถทำให้นักเรียนมีความสามารถและประสิทธิภาพในด้านการอ่านจับใจความที่ดีขึ้น

9. กรอบแนวคิด

การจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus เป็นวิธีสอนที่อาศัยแนวคิดทฤษฎีของคาร์และโอเกล (Carr and Ogle, 1987 อ้างอิงจาก กุลิสรา จิตรขญาวนิช เกศราพรรณ พันธุ์ศรีเกตุ คงเจริญ, 2565) การจัดการเรียนรู้แบบ KWL - Plus เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนมีทักษะกระบวนการอ่าน

โดยมีการวางแผนตั้งจุดมุ่งหมาย ตรวจสอบความเข้าใจของตนเอง มีการจัดระบบข้อมูล ซึ่งความหมายดังกล่าวซึ่งชนัท ธาตุทอง (2551) ดังสรุปไว้ว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL - Plus เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการอ่าน โดยกระบวนการทำความเข้าใจตนเอง มีการวางแผนตั้งจุดมุ่งหมาย ตรวจสอบความเข้าใจของตนเอง และมีการจัดระบบข้อมูล ซึ่งมีขั้นตอนได้แก่ K (Know) หมายถึง ความรู้ที่มีอยู่แล้ว W (Want to Know) หมายถึง สิ่งที่ต้องการรู้จากการอ่าน L (Learned) หมายถึง สิ่งที่อยู่หลังจากการอ่าน Plus หมายถึงการเขียนแผนภูมิและการเขียนสรุปความ รวมทั้งการนำเทคนิคแผนผังความคิด (Mind Map) ตามแนวคิดของ Buzan มาใช้ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus อีกด้วย ทั้งนี้เนื่องจากแผนผังความคิดเป็นเครื่องมือในการจัดรวบรวม สรุป แสดงความรู้ หรือข้อมูลสำคัญ ๆ ในรูปของแผนภูมิหรือภาพ และมีเส้นโยงใยแสดงความสัมพันธ์ที่ ลดหลั่นไปตามความสำคัญ ช่วยให้ผู้เรียนมองเห็นภาพรวมของเนื้อหา สารที่เรียนรู้ และสามารถ สรุปได้ด้วยตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ (วงษ์ คุณารักษ์, 2553) โดยนำมาแทรกในขั้นการบันทึก (Record) ของการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน พบว่า การจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus และแผนผังความคิด สามารถ นำมาพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของผู้เรียนได้ ผู้วิจัยจึงนำมากำหนดกรอบแนวคิด

ตัวแปรต้น

แผนการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้
การสอนตามวิธีการสอนแบบ KWL – Plus
ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
มีขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน
2. ขั้นสอน
 - 1) ขั้น K นักเรียนรู้อะไร
 - 2) ขั้น W นักเรียนต้องการรู้อะไร
 - 3) ขั้น L นักเรียนเกิดการเรียนรู้รู้อะไร
 - 4) ขั้น Plus นักเรียนเขียนแผนผัง

ความคิด

3. ขั้นสรุป

ตัวแปรตาม

ความสามารถในการอ่านจับใจความ
และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อ
การจัดการเรียนรู้

ภาพที่ 14 กรอบแนวคิด

พูน ปณ จิโต ชีเว

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนตามวิธีการสอนแบบ KWL - Plus ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด (Mind mapping) เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นพื้นฐานความคิดข้อมูลประกอบการศึกษา โดยนำเสนอรายละเอียดตามลำดับ ดังนี้

1. รูปแบบที่ใช้ในการวิจัย
2. กลุ่มเป้าหมาย
3. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ
4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. รูปแบบที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้รูปแบบการวิจัยแบบทดลอง (experiment research) แบบหนึ่งกลุ่มทดสอบก่อนทดสอบหลัง (One Group Pretest Posttest Design) (มนตรี วงษ์สะพาน ,2563) ซึ่งมีแบบแผนการทดลอง ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3 แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pretest Posttest Design

ทดสอบก่อน	ตัวแปรอิสระ	ทดสอบหลัง
T_1	X	T_2

เมื่อ T_1 คือ การทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้

X คือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามวิธีการสอนแบบ KWL - Plus ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด (Mind mapping)

T_2 คือ การทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้

2. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมหาชัยพิทยาคาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 25 คน ซึ่งในการจัดการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีเพียง 1 ห้อง

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีทั้งหมด 3 ชนิด ได้แก่

- 1) แผนการจัดการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีการสอนแบบ KWL - Plus ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด (Mind mapping) จำนวน 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมเป็น 12 ชั่วโมง
- 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แบบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ
- 3) แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบ KWL - Plus ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด (Mind mapping)

4. การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

4.4.1 การสร้างและการหาคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้

การสร้างและการหาคุณภาพของแผนการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนตามวิธีการสอนแบบ KWL - Plus ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด (Mind mapping) เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยมีขั้นตอนการสร้างและการหาคุณภาพ ดังต่อไปนี้

- 1) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในสาระที่ 1 การอ่าน รวมถึงศึกษาเอกสารประกอบการใช้หลักสูตรเพื่อศึกษาเกี่ยวกับสัญลักษณ์ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง คำอธิบายรายวิชา การวัดและประเมินผล เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อทราบถึงตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้
- 2) ศึกษาเอกสาร แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการพัฒนาการอ่านจับใจความสำคัญ การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL - Plus และแผนผังความคิด (Mind mapping)
- 3) ศึกษาแนวคิด องค์ประกอบ ขั้นตอน และวิธีการเขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามวิธีการสอนแบบ KWL - Plus ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด (Mind mapping) เพื่อนำไปเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ในการพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

4) ศึกษาและคัดเลือกเนื้อเรื่องที่จะนำมาใช้ในการทดลองให้ตรงความสนใจและตามความสามารถของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

5) สร้างแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความสาระภาษาไทย โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ร่วมกับแผนผังความคิด จำนวน 6 แผนการจัดการเรียนรู้ ใช้เวลาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จำนวน 12 ชั่วโมง รายละเอียดดังตารางที่ 3

ตารางที่ 4 การกำหนดเนื้อหา กิจกรรม เครื่องมือ และระยะเวลา

แผนการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลาที่ใช้ (ชั่วโมง)
1. การอ่านจับใจความจากบทความ	มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน ม. 3/3 ระบุใจความและรายละเอียดของข้อมูลที่สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน	1. นักเรียนสามารถบอกหลักการอ่านจับใจความจากบทความที่ถูกต้องได้ 2. นักเรียนสามารถอ่านจับใจความจากบทความที่กำหนดให้ได้ 3. นักเรียนมีส่วนร่วมกับการจัดการเรียนรู้	2
2. การอ่านจับใจความจากสารคดี	มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน ม. 3/3 ระบุใจความและรายละเอียดของข้อมูลที่สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน	1. นักเรียนสามารถบอกหลักการอ่านจับใจความจากสารคดีที่ถูกต้องได้ 2. นักเรียนสามารถอ่านจับใจความจากสารคดีที่กำหนดให้ได้ 3. นักเรียนมีส่วนร่วมกับการจัดการเรียนรู้	2
3. การอ่านจับใจความจากตำนาน	มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน ม. 3/3 ระบุใจความและ	1. นักเรียนสามารถบอกหลักการอ่านจับใจความจากตำนานที่ถูกต้องได้ 2. นักเรียนสามารถอ่านจับใจความจากตำนานที่	2

ตารางที่ 4 (ต่อ)

แผนการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลาที่ใช้ (ชั่วโมง)
	รายละเอียดของข้อมูลที่สนับสนุน จากเรื่องที่อ่าน	กำหนดให้ได้ 3. นักเรียนมีส่วนร่วมกับการ จัดการเรียนรู้	
4. การอ่านจับ ใจความจากข่าว	มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการ อ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อ นำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการ ดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน ม. 3/3 ระบุใจ ความ และ รายละเอียดของข้อมูลที่สนับสนุน จากเรื่องที่อ่าน	1. นักเรียนสามารถบอก หลักการอ่านจับใจความจาก ข่าวที่ ถูกต้องได้ 2. นักเรียนสามารถอ่านจับ ใจความจากข่าวที่กำหนดให้ได้ 3. นักเรียนมีส่วนร่วมกับการ จัดการเรียนรู้	2
5. การอ่านจับ ใจความ วรรณคดีใน บทเรียน	มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการ อ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อ นำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการ ดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน ม. 3/3 ระบุใจ ความ และ รายละเอียดของข้อมูลที่สนับสนุน จากเรื่องที่อ่าน	1. นักเรียนสามารถบอก หลักการอ่านจับใจความจาก วรรณคดีในบทเรียนที่ถูกต้อง ได้ 2. นักเรียนสามารถอ่านจับ ใจความจากวรรณ คดีใน บทเรียนที่กำหนดให้ได้ 3. นักเรียนมีส่วนร่วมกับการ จัดการเรียนรู้	2
6. การอ่านจับ ใจความเรื่องราว จากบทเรียนใน หนังสือ	มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการ อ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อ นำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการ ดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน	1. นักเรียนสามารถบอก หลักการอ่านจับใจความจาก เรื่องราวจากบทเรียนในหนังสือ ที่ถูกต้องได้	2

ตารางที่ 4 (ต่อ)

แผนการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลาที่ใช้ (ชั่วโมง)
	ม. 3/3 ระบุใจความและรายละเอียดของข้อมูลที่สนับสนุนรายละเอียดของข้อมูลที่สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน	2. นักเรียนสามารถอ่านจับใจความจากเรื่องราวจากกำหนดให้ได้ 3. นักเรียนมีส่วนร่วมกับการจัดการเรียนรู้	
รวม			12

6) นำแผนการจัดการเรียนรู้ การอ่านจับใจความโดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ KWL ร่วมกับแผนผังความคิด จำนวน 6 แผนการจัดการเรียนรู้ไปเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง

7) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบและประเมินความเหมาะสม ความถูกต้อง ความเที่ยงตรงตามจุดประสงค์และเนื้อหา ตลอดจนความสอดคล้องของกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อ การวัดและประเมินผลของแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่

7.1 รองศาสตราจารย์ ดร.มนตรี วงษ์สะพาน วุฒิการศึกษา ปร.ด.(วิจัยและพัฒนาหลักสูตร) ตำแหน่ง อาจารย์ประจำภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

7.2 รองศาสตราจารย์ ดร.อพนันตรี พูลพทุธา วุฒิการศึกษา ปร.ด.(วิจัยและประเมินผลการศึกษา) ตำแหน่ง อาจารย์ประจำภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านวิจัย การวัดและประเมินผล

7.3 ผู้ช่วยศาสตราจารย์สินธะวา คามดิษฐ์ วุฒิการศึกษา ปร.ด.(บริหารการศึกษา) ตำแหน่ง อาจารย์ประจำภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

7.4 อาจารย์ ดร.อารีรัตน์ โนนสุวรรณ วุฒิการศึกษา ปร.ด.(หลักสูตรและการสอน) ตำแหน่ง อาจารย์ประจำภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย

7.5 ดร.จิตตรา พิกุลทอง วุฒิการศึกษา ปร.ด. (นวัตกรรมการหลักสูตรและการเรียนรู้) ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนผดุงนารี ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและการใช้ภาษา

8) นำคะแนนประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เชี่ยวชาญประเมินแล้วมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยเพื่อเทียบกับเกณฑ์ด้านคุณภาพและความเหมาะสม ตามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของ Likert ซึ่งมี 5 ระดับ โดยอ้างอิงการแปรผลการประเมินจาก (ชวลิต ชูกำแหง, 2553) ดังนี้ ระดับคะแนนเฉลี่ย ระดับความคิดเห็น

4.51 – 5.00 เหมาะสมมากที่สุด

3.51 – 4.50 เหมาะสมมาก

2.51 – 3.50 เหมาะสมปานกลาง

1.51 – 2.50 เหมาะสมพอใช้

1.00 – 1.50 เหมาะสมปรับปรุง

โดยกำหนดค่าเฉลี่ยระดับคุณภาพและความเหมาะสม ตั้งแต่ 3.51-5.00 จึงจะถือว่าเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ได้

เมื่อได้รับผลคะแนนของการประเมินแผนการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ การสอนตามวิธีการสอนแบบ KWL – Plus ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด คะแนนเฉลี่ยทั้งฉบับแล้ว จึงแปลความหมายของข้อมูล โดยได้ค่าเฉลี่ยของผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.75

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.72

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.73

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.72

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.74

จากค่าเฉลี่ยของผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญแสดงให้เห็นว่า แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 – 6 มีความเหมาะสมที่สุด และได้รับการปรับปรุงแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ จากการประเมินแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 5 ท่าน

9) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญแล้วว่ามีคุณภาพ อยู่ในเกณฑ์ที่สามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยได้แล้วนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 28 คน โรงเรียนยางวิทยาคมไม่ใช้กลุ่มเป้าหมายและมีความสามารถที่

ใกล้เคียงกับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสมในด้านการจัดการเรียนรู้โดยทดลอง 2 แผนการจัดการเรียนรู้

ตารางที่ 5 ระยะเวลาทดลองใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบ KWL – Plus ร่วมกับแผนผังความคิด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนยางวิทยา

วันที่	แผนที่	เนื้อหา	เวลา (ชั่วโมง)
19 ม.ค. 2567	1	การอ่านจับใจความจากบทความ	2
19 ม.ค. 2567	2	การอ่านจับใจความจากสารคดี	2
รวม			4

หลังจากดำเนินการนำไปทดลองใช้พบปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการเวลาที่ยังไม่กระชับ ควรใช้ภาษาทำการหาข้อบกพร่องของการจัดการเรียนรู้ ปัญหา ความเหมาะสมของเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม สื่อการเรียนการสอน ความยากง่าย ความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติ และความต่อเนื่องของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เมื่อพบข้อบกพร่องแล้วนำข้อบกพร่องที่ได้นั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย

10) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการทดลองและปรับปรุงแล้วจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์และนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มเป้าหมาย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมหาชัยพิทยาคาร ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 เพื่อหาประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ตามเกณฑ์ที่กำหนด 75/75

ตารางที่ 6 ระยะเวลาใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบ KWL – Plus ร่วมกับแผนผังความคิด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมหาชัยพิทยาคาร

วันที่	แผนที่	เนื้อหา	เวลา (ชั่วโมง)
15 ก.พ. 2567	1	การอ่านจับใจความจากบทความ	2
19 ก.พ. 2567	2	การอ่านจับใจความจากสารคดี	2
20 ก.พ. 2567	3	การอ่านจับใจความจากตำนาน	2
22 ก.พ. 2567	4	การอ่านจับใจความจากข่าว	2
26 ก.พ. 2567	5	การอ่านจับใจความจากวรรณคดีในบทเรียน	2
29 ก.พ. 2567	6	การอ่านจับใจความจากบทเรียน	2

ตารางที่ 6 (ต่อ)

วันที่	แผนที่	เนื้อหา	เวลา (ชั่วโมง)
รวม			12

3.4.2 การสร้างและการหาคุณภาพแบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ เป็นแบบปรนัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้าง ดังนี้

- 1) ศึกษาขอบข่าย เนื้อหาสาระและตัวชี้วัดการเรียนรู้จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 คู่มือครู หนังสือเรียน และเอกสารทางวิชาการ
- 2) ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ
- 3) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ และจำนวนข้อสอบ
- 4) สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ ข้อสอบเป็นปรนัยจำนวน 45 ข้อ ซึ่งต้องการใช้จริง 30 ข้อ

ตารางที่ 7 ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ของแบบทดสอบการอ่านจับใจความแบบปรนัย

แผนการจัดการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนข้อสอบปรนัย	
			ทั้งหมด	ต้องการ
1. การอ่านจับใจความจากบทความ	มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน ม. 3/3 ระบุใจความและรายละเอียดของข้อมูลที่สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน	1. นักเรียนสามารถบอกหลักการอ่านจับใจความจากบทความที่ถูกต้องได้ 2. นักเรียนสามารถอ่านจับใจความจากบทความที่กำหนดให้ได้ 3. นักเรียนมีส่วนร่วมกับการจัดการเรียนรู้	7	5

ตารางที่ 7 (ต่อ)

แผนการจัดการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนข้อสอบปรนัย	
			ทั้งหมด	ต้องการ
2. การอ่านจับใจความจากสารคดี	มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน ม. 3/3 ระบุใจความและรายละเอียดของข้อมูลที่สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน	1. นักเรียนสามารถบอกหลักการอ่านจับใจความจากสารคดีที่ถูกต้องได้ 2. นักเรียนสามารถอ่านจับใจความจากสารคดีที่กำหนดให้ได้ 3. นักเรียนมีส่วนร่วมกับการจัดการเรียนรู้	7	5
3. การอ่านจับใจความจากตำนาน	มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน ม. 3/3 ระบุใจความและรายละเอียดของข้อมูลที่สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน	1. นักเรียนสามารถบอกหลักการอ่านจับใจความจากตำนานที่ถูกต้องได้ 2. นักเรียนสามารถอ่านจับใจความจากตำนานที่กำหนดให้ได้ 3. นักเรียนมีส่วนร่วมกับการจัดการเรียนรู้	7	5
4. การอ่านจับใจความจากข่าว	มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการ	1. นักเรียนสามารถบอกหลักการอ่านจับใจความจากข่าวที่ถูกต้องได้ 2. นักเรียนสามารถอ่านจับใจความจากข่าวที่กำหนดให้ได้	8	5

ตารางที่ 7 (ต่อ)

แผนการจัดการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนข้อสอบปรนัย	
			ทั้งหมด	ต้องการ
	ดำเนินชีวิต และมี นิสัยรักการอ่าน ม. 3/3 ระบุใจความ และรายละเอียดของ ข้อมูลที่สนับสนุนจาก เรื่องที่อ่าน	3. นักเรียนมีส่วนร่วมกับการ จัดการเรียนรู้		
5. การอ่านจับ ใจความจาก วรรณคดีใน บทเรียน	มาตรฐาน ท 1.1 ใช้ กระบวนการอ่านสร้าง ความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการ ดำเนินชีวิต และมีนิสัย รักการอ่าน ม. 3/3 ระบุใจความ และรายละเอียดของ ข้อมูลที่สนับสนุนจาก เรื่องที่อ่าน	1. นักเรียนสามารถบอก หลักการอ่านจับใจความจาก วรรณคดีในบทเรียนที่ถูกต้องได้ 2. นักเรียนสามารถอ่านจับ ใจความจากวรรณคดีในบทเรียน ที่กำหนดให้ได้ 3. นักเรียนมีส่วนร่วมกับการ จัดการเรียนรู้	8	5
6. การอ่านจับ ใจความจาก บทเรียน	มาตรฐาน ท 1.1 ใช้ กระบวนการอ่านสร้าง ความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการ ดำเนินชีวิต และมี นิสัยรักการอ่าน ม. 3/3 ระบุใจความ และรายละเอียดของ ข้อมูลที่สนับสนุนจาก	1. นักเรียนสามารถบอก หลักการอ่านจับใจความจาก บทเรียนที่ถูกต้องได้ 2. นักเรียนสามารถอ่านจับ ใจความจากบทเรียนที่ กำหนดให้ได้ 3. นักเรียนมีส่วนร่วมกับการ จัดการเรียนรู้	8	5

ตารางที่ 7 (ต่อ)

แผนการจัดการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนข้อสอบปรนัย	
			ทั้งหมด	ต้องการ
	เรื่องที่อ่าน			
	รวม		45	30

5) นำแบบทดสอบความสามารถในการอ่านจับใจความเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความสอดคล้อง ความครอบคลุมเนื้อหาจุดประสงค์การเรียนรู้และตัวชี้วัดตามแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 6 แผน แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

6) นำแบบทดสอบความสามารถในการอ่านจับใจความที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) ซึ่งมีเกณฑ์การประเมินความสอดคล้องดังนี้ (ไพศาล วรคำ, 2555)

- +1 เมื่อแน่ใจว่ามีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์
- 1 เมื่อแน่ใจว่าไม่มีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์

7) นำผลการประเมินความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ มาหาค่าเฉลี่ยของความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์โดยใช้สูตร IOC โดยเลือกข้อสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50–1.00 ถือว่าเป็นข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาหรือตรงตามจุดประสงค์ที่ใช้ได้ซึ่งผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องคือ 0.60 ถึง 1.00 เมื่อแปลผลถือว่าใช้ได้

8) นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความที่มีค่า IOC ผ่านเกณฑ์ความเที่ยงตรงมาพิมพ์เป็นแบบทดสอบแล้วนำไป Try Out กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 28 คน โรงเรียนยางวิทยาคมไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง

9) นำกระดาษคำตอบมาตรวจเพื่อนาผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อโดยวิธีการของเบรนนัน (Brenan) โดยมีเกณฑ์ค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.20 ถึง 1.00

10) นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (B) เป็นรายข้อแบบอิงเกณฑ์ตามวิธีการของ Brennan (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2555) โดยคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย (P) ระหว่าง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนก (B) ระหว่าง 0.20-1.00 ไว้ใช้จริง

จำนวน 30 ข้อ ซึ่งผลปรากฏว่าแบบทดสอบความสามารถด้านการจับใจความมีค่าความยากง่ายอยู่ที่ 0.42 ถึง 0.78 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ที่ 0.24 ถึง 0.76

การวิจัยในครั้งนี้ใช้โปรแกรมวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย (RESEARCH TOOLS ANALYSIS PROGRAM: RTAP) (ศูนย์การบริการวิชาการและเผยแพร่ นวัตกรรมทางการศึกษาและภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา, 2565)

11) นำข้อสอบที่คัดเลือกไว้จำนวน 30 ข้อ มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับโดยใช้สูตรของโลเวท (Lovett) ซึ่งผลปรากฏว่าแบบทดสอบความสามารถด้านการจับใจความมีค่าความเชื่อมั่นอยู่ที่ 0.92

12) จัดพิมพ์แบบทดสอบฉบับที่สมบูรณ์เพื่อนำไปใช้กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมายต่อไป

3.4.3 การสร้างและการหาคุณภาพแบบวัดความพึงพอใจ

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลหลังจากเสร็จสิ้นกระบวนการจัดการเรียนรู้ เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งผู้วิจัยจะดำเนินการสอบถามนักเรียนเป็นรายบุคคลซึ่งมีขั้นตอนการสร้างดังต่อไปนี้

1) ศึกษาตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ เพื่อนามาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียน

2) สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนรู้วิชาภาษาไทยด้านการจัดการเรียนรู้ จำนวน 20 ข้อ ใช้จริง 10 ข้อ โดยแบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ของลิเคิร์ท โดยอ้างอิงการแปรผลการประเมินตามหลักการของบุญชม ศรีสะอาด (2556) ดังนี้

5 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3) นำแบบประเมินความพึงพอใจที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบ จากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ (ชุดเดิม) พิจารณาตรวจสอบความเหมาะสม ถูกต้องของประเด็นการใช้ภาษาข้อความและความครอบคลุมในการวัดความพึงพอใจ และใช้ดุลยพินิจตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบประเมินความพึงพอใจ วิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC โดยพิจารณาตามเกณฑ์ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

+1 แน่ใจว่าข้อสอบวัดตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบวัดตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้

-1 แน่ใจว่าข้อสอบวัดไม่ตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ซึ่งผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยความสอดคล้องแบบสอบถามความพึงพอใจได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง คือ 0.60 ถึง 1.00 เมื่อแปลผลถือว่าใช้ได้

4) ปรับปรุงแก้ไขเกี่ยวกับการใช้ภาษาข้อความให้กระชับชัดเจนยิ่งขึ้นตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและนำไปทดลองใช้ (Try Out) จำนวน 28 คน โรงเรียนยางวิทยาคมไม่ใช้กลุ่มเป้าหมายที่ผ่านการทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ร่วมกับแผนผังความคิด จากนั้นนำแบบประเมินความพึงพอใจมาวิเคราะห์หาคุณภาพ

5) วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามความพึงพอใจเป็นรายข้อ โดยใช้วิธี Item-total Correlation และวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินความพึงพอใจทั้งฉบับโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ตามวิธีของ Cronbach ซึ่งผลปรากฏว่าแบบวัดความพึงพอใจมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.53 ถึง 0.94 และค่าความเชื่อมั่นอยู่ที่ 0.94

การวิจัยในครั้งนี้ใช้โปรแกรมวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย (RESEARCH TOOLS ANALYSIS PROGRAM: RTAP) (ศูนย์บริการวิชาการและเผยแพร่นวัตกรรมทางการศึกษาและภาควิชาวิจัยและพัฒนาศึกษา, 2565)

6) จัดพิมพ์แบบประเมินความพึงพอใจฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนกลุ่มเป้าหมายต่อไป

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนตามวิธีการสอนแบบ KWL - Plus ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด (Mind mapping) เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ซึ่งผู้วิจัยมีขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยดังต่อไปนี้

5.1 ผู้วิจัยทำความเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนการทำกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ เพื่อสอดคล้องกับแผนการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจตามขั้นตอนที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้

5.2 ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) กับนักเรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

5.3 ดำเนินการสอนตามขั้นตอนในแผนการจัดการเรียนรู้ไปทีละแผน พร้อมกับเก็บคะแนนระหว่างเรียนจนครบทั้ง 6 แผน เป็นเวลา 12 ชั่วโมง

ตารางที่ 8 การเก็บรวบรวมข้อมูลของแผนการสอน

วันที่	แผนที่	เนื้อหา	เวลา (ชั่วโมง)
15 ก.พ. 2567	1	การอ่านจับใจความจากบทความ	2
19 ก.พ. 2567	2	การอ่านจับใจความจากสารคดี	2
20 ก.พ. 2567	3	การอ่านจับใจความจากตำนาน	2
22 ก.พ. 2567	4	การอ่านจับใจความจากข่าว	2
26 ก.พ. 2567	5	การอ่านจับใจความจากวรรณคดีในบทเรียน	2
29 ก.พ. 2567	6	การอ่านจับใจความจากบทเรียน	2
รวม			12

โดยให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะที่ 1 ตาราง KWL แบบฝึกทักษะที่ 2 การอ่านจับใจความ และแบบฝึกทักษะที่ 3 แผนผังความคิด เมื่อทำแบบฝึกทักษะครบแล้ว นักเรียนทำแบบทดสอบท้ายแผน แผนละ 10 ข้อ แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก

5.4 หลังจากจัดกิจกรรมการเรียนการสอนครบตามเนื้อหาทุกแผนแล้ว จึงดำเนินการทดสอบหลังเรียน (Post-test) ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนตามวิธีการสอนแบบ KWL - Plus ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด (Mind mapping) แบบปรนัย จำนวน 30 ข้อ ซึ่งเป็นฉบับเดียวกันกับที่ใช้ในการทดสอบก่อนเรียน

5.5 ให้นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนตามวิธีการสอนแบบ KWL - Plus ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด (Mind mapping) แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ระดับความคิด จำนวน 10 ข้อ

5.6 ตรวจให้คะแนนแบบฝึกทักษะ แบบทดสอบท้ายแผน แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนตามวิธีการสอนแบบ KWL - Plus ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด (Mind mapping) แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อสรุปผลตามความมุ่งหมายของการดำเนินวิจัยต่อไป

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนตามวิธีการสอนแบบ KWL - Plus ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด (Mind mapping) เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

6.1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนตามวิธีการสอนแบบ KWL - Plus ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด (Mind mapping) ตามเกณฑ์ 75/75 โดยใช้สูตร E_1/E_2

ค่าประสิทธิภาพที่คำนวณได้แล้วนำมาเทียบกับเกณฑ์ เมื่อประสิทธิภาพของรูปแบบสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้มีค่าเกิน 2.5 % แสดงว่า สูงกว่าเกณฑ์ (คณาจารย์ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2564)

6.2 ศึกษาหาดัชนีประสิทธิผลการกิจกรรมการเรียนการสอนตามวิธีการสอนแบบ KWL - Plus ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด (Mind mapping) เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75 ของคะแนนเต็ม 300 คะแนน และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75 ของคะแนนเต็ม 30 คะแนน โดยใช้สถิติพื้นฐาน (E.I.)

6.3 วิเคราะห์ความพึงพอใจในการพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนตามวิธีการสอนแบบ KWL - Plus ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด (Mind mapping) โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยเปรียบเทียบตามเกณฑ์ของบุญชม ศรีสะอาด (2556) ดังนี้

- 5 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

7.1 สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1) ร้อยละ (Percentage) คำนวณจากสูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

$$p = \frac{f}{n} \times 100$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ

f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงเป็นร้อยละ

N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

2) ค่าเฉลี่ย (Mean) คำนวณจากสูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม

N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

3) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คำนวณจากสูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

$$S.D. = \frac{\sqrt{N\sum x^2 - (\sum x)^2}}{N(N-1)}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X แทน คะแนนแต่ละคน

N แทน จำนวนนักเรียน

$\sum$ แทน ผลรวม

4) การหาดัชนีประสิทธิผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนตามวิธีการสอนแบบ KWL - Plus ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด (Mind mapping) เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยสูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด และคณะ, 2551)

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล} = \frac{\text{ผลรวมจากแบบทดสอบหลังเรียน} - \text{คะแนนรวมจากแบบทดสอบก่อนเรียน}}{\text{ผลคูณของคะแนนเต็มกับจำนวนคน} - \text{คะแนนรวมจากทดสอบก่อนเรียน}}$$

7.2 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

1) สถิติที่ใช้หาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Validity) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ แบบสอบถามความพึงพอใจ โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (IOC: Index of Item Objective Congruence) โดยใช้สูตร (ไพศาล วรคำ, 2555) โปรแกรม Rtap

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้อง (Index Of Consistency)

$\sum R$ แทน ผลรวมของการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2) สถิติที่ใช้หาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความโดยใช้สูตรของ Brennan B-Index ดังนี้ (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2551)

$$B = \frac{U}{n_1} - \frac{L}{n_2}$$

เมื่อ B แทน ค่าอำนาจจำแนก
 U แทน จำนวนผู้สอบผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูก
 L แทน จำนวนผู้สอบไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูก
 n₁ แทน จำนวนผู้สอบผ่านเกณฑ์
 n₂ แทน จำนวนผู้สอบไม่ผ่านเกณฑ์

3) สถิติที่ใช้หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความโดยใช้สูตรของโลเวทท์ (Lovett) ดังนี้ (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2551)

$$r_{xy} = \frac{N\sum XY - (\sum X)(\sum Y)}{[N\sum x^2 - (\sum X)^2][N\sum y^2 - (\sum Y)^2]}$$

เมื่อ r_{xy} แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน
 $\sum X$ แทน ผลรวมของข้อมูลที่วัดได้จากตัวแปรตัวที่ 1 (X)
 $\sum Y$ แทน ผลรวมของข้อมูลที่วัดได้จากตัวแปรตัวที่ 2 (Y)
 $\sum XY$ แทน ผลรวมของผลคูณระหว่างข้อมูลตัวแปรที่ 1 และ 2
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของกำลังสองของข้อมูลที่วัดได้จากตัวแปรตัวที่ 1
 $\sum Y^2$ แทน ผลรวมของกำลังสองของข้อมูลที่วัดได้จากตัวแปรตัวที่ 2
 N แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

พูน ปณ จิต ชีเว

4) สถิติที่ใช้หาค่าความยาก (P) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ โดยใช้สูตร ดังนี้ (ขวลิต ชูกำแพง, 2553)

$$P = \frac{H+L}{2N}$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าความยากของข้อสอบ
	H	แทน	จำนวนคนในกลุ่มสูงที่ตอบถูก
	L	แทน	จำนวนคนในกลุ่มต่ำที่ตอบถูก
	N	แทน	จำนวนคนทั้งหมดในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง

5) การหาประสิทธิภาพของการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนตามวิธีการสอนแบบ KWL - Plus ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 วิเคราะห์โดยใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

$$E_1 = \frac{\sum x}{N} \times 100$$

เมื่อ	E ₁	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนทุกคนที่ได้จากการประเมินคะแนนระหว่างเรียนที่มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ร้อยละ 75 ขึ้นไป
	$\sum x$	แทน	คะแนนของแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบย่อยทุกชุดรวมกัน
	A	แทน	คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดทุกชุดรวมกัน
	N	แทน	จำนวนผู้เรียนทั้งหมด

$$E_2 = \frac{\sum x}{N} \times 100$$

เมื่อ	E ₂	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนทุกคนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความหลังเรียนซึ่งต้องได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75 ขึ้นไป
-------	----------------	-----	--

Σx	แทน	คะแนนรวมของแบบทดสอบหลังเรียน
B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน
N	แทน	จำนวนผู้เรียนทั้งหมด

6) การหาค่าอำนาจจำแนกของแบบประเมินความพึงพอใจ การคำนวณจะใช้สูตรสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ดังนี้ (มนตรี วงษ์สะพาน, 2563)

$$r_{xy} = \frac{N\Sigma XY - \Sigma x \Sigma Y}{\sqrt{[N\Sigma x^2 - (\Sigma x)^2][N\Sigma Y^2 - (\Sigma Y)^2]}}$$

เมื่อ	r_{xy}	แทน	ค่า Item Total Correlation
	X	แทน	คะแนนคำตอบรายข้อของแต่ละคน
	Y	แทน	จำนวนรวมของแต่ละคน
	N	แทน	จำนวนคนทั้งหมด

7) สถิติที่ใช้หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์ Alpha (α -Coefficient) ของ Cronbach ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\Sigma Si^2}{St^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน	สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
	n	แทน	จำนวนข้อคำถาม
	Si^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนเป็นรายข้อ
	St^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

พหุ ประถมศึกษา

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนตามวิธีการสอนแบบ KWL – Plus ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด (Mind mapping) เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการแปลความหมายและเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลให้ถูกต้อง ตลอดจนการสื่อความหมายข้อมูลที่ตรงกันดังนี้

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนน
N	แทน	จำนวนนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย
E_1	แทน	ประสิทธิภาพด้านกระบวนการ
E_2	แทน	ประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์
E.I.	แทน	ดัชนีประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้

2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้เสนอลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนตามวิธีการสอนแบบ KWL – Plus ร่วมกับแผนผังความคิดเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การหาดัชนีประสิทธิผลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้โดยการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนตาม

วิธีการสอนแบบ KWL – Plus ร่วมกับแผนผังความคิดเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนตามวิธีการสอนแบบ KWL – Plus ร่วมกับแผนผังความคิดเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนตามวิธีการสอนแบบ KWL – Plus ร่วมกับแผนผังความคิดเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 ปรากฏดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบ KWL – Plus ร่วมกับแผนผังความคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

เลขที่	คะแนนสอบก่อนเรียน (30 คะแนน)	การจัดการเรียนรู้แบบ KWL – Plus ร่วมกับแผนผังความคิด						คะแนนรวมทั้งหมด (300)	คะแนนสอบหลังเรียน (30)
		แผนที่ 1 (50)	แผนที่ 2 (50)	แผนที่ 3 (50)	แผนที่ 4 (50)	แผนที่ 5 (50)	แผนที่ 6 (50)		
1	6	48	48	42	36	46	45	265	27
2	10	47	46	44	43	40	41	261	28
3	7	48	45	46	40	41	41	221	23
4	6	40	46	33	40	43	41	243	27
5	6	47	48	42	38	44	42	261	24
6	8	39	44	46	43	43	44	215	19
7	11	41	40	42	40	40	43	246	25
8	7	46	40	44	41	48	41	260	23

ตารางที่ 9 (ต่อ)

เลขที่	คะแนนสอบก่อนเรียน (30 คะแนน)	การจัดการเรียนรู้แบบ KWL - Plus ร่วมกับแผนผังความคิด						คะแนนรวมทั้งหมด (300)	คะแนนสอบหลังเรียน (30)
		แผนที่ 1 (50)	แผนที่ 2 (50)	แผนที่ 3 (50)	แผนที่ 4 (50)	แผนที่ 5 (50)	แผนที่ 6 (50)		
9	6	47	42	45	41	41	47	263	25
10	9	43	41	44	41	42	42	253	25
11	10	47	47	37	44	46	47	268	25
12	13	42	45	46	43	39	44	259	30
13	6	40	44	42	44	40	39	249	26
14	6	37	44	42	45	46	41	255	26
15	7	39	48	42	43	40	38	250	25
16	11	41	43	42	41	40	40	247	27
17	5	39	41	41	38	40	48	247	25
18	6	36	40	41	34	41	48	240	28
19	10	37	38	44	36	39	43	237	25
20	9	37	41	46	34	40	44	242	26
21	10	37	48	45	38	42	43	253	29
22	5	47	38	40	40	41	34	240	29
23	8	48	35	44	39	43	31	240	29
24	7	47	36	43	39	46	35	246	28
25	10	48	37	44	41	46	34	250	28
รวม	199	1068	1065	1067	1002	1057	1036	6211	652
$\bar{X}$	7.96	42.72	42.60	42.68	40.08	42.28	41.44	248.44	26.08
S.D.	1.73	3.39	1.34	4.98	2.61	2.39	1.73	2.74	2.17
ค่าร้อยละ	26.53	85.44	85.20	85.36	80.16	84.56	82.88	82.81	86.93

จากตารางที่ 9 พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้โดยการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนตามวิธีการสอนแบบ KWL – Plus ร่วมกับแผนผังความคิดเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ยจากการประเมินผลงาน และการทดสอบย่อยระหว่างเรียนเท่ากับ 248.44 จากคะแนนเต็ม 300 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 82.81 แสดงว่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 82.81 และคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความหลังเรียนจากคะแนนเต็ม 30 คะแนน มีคะแนนเฉลี่ยรวม เท่ากับ 26.08 คิดเป็นร้อยละ 86.93 ประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 86.93 ดังนั้น แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบ KWL – Plus ร่วมกับแผนผังความคิด เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 82.81 /86.93 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ตารางที่ 10 ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบ KWL – Plus ร่วมกับแผนผังความคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

ประสิทธิภาพ	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ
ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)	300	248.44	2.74	82.81
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)	30	26.08	2.17	86.93
ประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (E_1/E_2) เท่ากับ 82.81 /86.93				

จากตารางที่ 10 พบว่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 82.81 และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 86.93 ดังนั้นแผนการจัดการเรียนรู้โดยการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนตามวิธีการสอนแบบ KWL – Plus ร่วมกับแผนผังความคิดเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 6 แผน มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.81 /86.93 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 75/75

พูน ปณ จิต ชีเว

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การหาดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้โดยการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนตามวิธีการสอนแบบ KWL – Plus ร่วมกับแผนผังความคิดเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปรากฏดังตาราง

ตารางที่ 11 ดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้โดยการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนตามวิธีการสอนแบบ KWL – Plus ร่วมกับแผนผังความคิดเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

N	คะแนนเต็ม	คะแนนรวม		ดัชนีประสิทธิผล E.I.
		ก่อนเรียน	หลังเรียน	
25	30	199	652	0.82

จากตารางที่ 11 สามารถคำนวณหาดัชนีประสิทธิผล (The Effectiveness Index : E.I.) โดยใช้สูตรดังนี้

$$E.I. = \frac{P_2 - P_1}{\text{Total} - P_1}$$

$$E.I. = \frac{652 - 199}{(25 \times 30) - 199}$$

$$E.I. = \frac{453}{551}$$

$$E.I. = 0.8200$$

จากตารางที่ 11 พบว่าค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้โดยการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนตามวิธีการสอนแบบ KWL – Plus ร่วมกับแผนผังความคิดเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.8200 นั่นคือผู้เรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนรู้เพิ่มขึ้นเท่ากับ 0.8200 หรือคิดเป็นร้อยละ 82

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนตามวิธีการสอนแบบ KWL – Plus ร่วมกับแผนผังความคิดเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปรากฏดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนตามวิธีการสอนแบบ KWL – Plus ร่วมกับแผนผังความคิดเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ข้อที่	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1	ฉันชื่นชอบการเรียนรู้แบบ KWL Plus ร่วมกับแผนผังความคิด	4.92	0.28	มากที่สุด
2	ฉันรู้สึกกระตือรือร้นเพราะการเรียนสนุก	4.72	0.46	มากที่สุด
3	ฉันรู้สึกสนุกระหว่างเรียนด้วยรูปแบบ KWL Plus ร่วมกับแผนผังความคิด	4.96	0.20	มากที่สุด
4	ฉันมีความสุขที่ได้เรียน	4.76	0.44	มากที่สุด
5	ฉันรู้สึกว่าจะสามารถนำความรู้ไปต่อยอดได้	4.72	0.46	มากที่สุด
6	ฉันมีความสุขในการทำกิจกรรมการอ่านจับใจความ	4.92	0.28	มากที่สุด
7	ฉันชื่นชอบการทำกิจกรรมรายบุคคล	4.84	0.37	มากที่สุด
8	ฉันดีใจที่ได้แสดงความคิดเห็นมากยิ่งขึ้น	5.00	0.00	มากที่สุด
9	ฉันชื่นชอบการมีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนร่วมชั้น	4.80	0.50	มากที่สุด
10	ฉันรู้สึกมีคุณค่าเมื่อได้ช่วยเหลือเพื่อน	4.84	0.37	มากที่สุด
ความพึงพอใจภาพรวม		4.85	0.34	มากที่สุด

จากตาราง 12 พบว่าโดยภาพรวมผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนตามวิธีการสอนแบบ KWL – Plus ร่วมกับแผนผังความคิดเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.85 และ S.D. เท่ากับ 0.34 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ 1 มีค่าเฉลี่ย 4.92 ระดับความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ข้อที่ 3 มีค่าเฉลี่ย 4.96 ระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ข้อที่ 6 มีค่าเฉลี่ย 4.92 ระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ข้อที่ 8 มีค่าเฉลี่ย 5.00 ระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนตามวิธีการสอนแบบ KWL – Plus ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด (Mind mapping) เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้สรุปผล อภิปรายผล และมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย

2. สรุปผล

3. อภิปรายผล

4. ข้อเสนอแนะ

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบ KWL – Plus ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด (Mind mapping) เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

2. เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบ KWL – Plus ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด (Mind mapping) เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบ KWL – Plus ที่ส่งเสริมการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2. สรุปผล

จากการศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนตามวิธีการสอนแบบ KWL – Plus ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด (Mind mapping) เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยสรุปผลได้ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบ KWL – Plus ร่วมกับแผนผังความคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.81 /86.93 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 75/75

2. ดัชนีประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบ KWL – Plus ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.82 นั่นคือผู้เรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนรู้เพิ่มขึ้นเท่ากับ 0.8200 หรือคิดเป็นร้อยละ 82

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL – Plus ร่วมกับแผนผังความคิดที่ส่งเสริมการอ่านจับใจความ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.85 และ S.D. เท่ากับ 0.34

3. อภิปรายผล

1. การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนตามวิธีการสอนแบบ KWL – Plus ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด (Mind mapping) เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้ผลการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความภาษาไทยโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ KWL – Plus ร่วมกับแผนผังความคิดสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ยจากการประเมินพฤติกรรม ผลงาน และการทดสอบระหว่างเรียน เท่ากับ 248.44 จากคะแนนเต็ม 300 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 82.81 และคะแนนจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากคะแนนเต็ม 30 คะแนน มีคะแนนเฉลี่ยรวม เท่ากับ 26.08 คิดเป็นร้อยละ 86.93 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้แสดงว่าแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ KWL – Plus ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิดเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.81 /86.93 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 75/75 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเหตุผลดังต่อไปนี้

รูปแบบของการจัดการเรียนรู้มีลำดับขั้นตอนที่กระตุ้นให้นักเรียนเกิดการพัฒนาทางด้านความคิดและการทำความเข้าใจในเรื่องที่เรียนด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสมศักดิ์ สิทธิระเวช (2548) ที่กล่าวว่า ลำดับขั้นตอนของการอ่านจับใจความนั้น ควรให้นักเรียนรู้จักความหมายของคำให้อ่านเป็นกลุ่มคำ แล้วนำแต่ละส่วนสัมพันธ์กันเป็นประโยคจนได้ใจความเป็นตอน เกิดความเข้าใจจากง่ายไปหายาก สอดคล้องกับแนวคิดของประภาพร ถิ่นอ่อน (2553) กล่าวว่า ลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดี ต้องมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอน ควรใช้ภาษาง่าย ๆ และมีความน่าสนใจ และมีการเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก มีความเหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน

การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนตามวิธีการสอนแบบ KWL – Plus ร่วมกับแผนผังความคิด สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนให้สูงขึ้น เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เป็นระบบ มีการจัดลำดับขั้นตอนในการเรียน ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจแนวคิด หลักการ ของเรื่องที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถจับใจความจับประเด็นของเรื่อง เข้าใจแนวคิดของเรื่องและเป็นการอ่านอย่างมีจุดมุ่งหมาย แต่ละขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ช่วยพัฒนาทักษะความสามารถของการอ่านจับใจความของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี แผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเกิดจากการศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานรายวิชาภาษาไทย การคัดเลือกเนื้อหาที่เหมาะสมกับการจัดการเรียนรู้ โดยแต่ละแผนได้ผ่านการพิจารณาตรวจสอบหาคุณภาพเครื่องมือจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน จึงแสดงให้เห็นว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่นำมาใช้มีคุณภาพในระดับดีมาก นอกจากจะพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความแล้ว ยังช่วยพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่

ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

นอกจากนั้น ยังกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นและกล้าแสดงความคิดเห็นในการเรียนรู้ ที่สำคัญการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนตามวิธีการสอนแบบ KWL – Plus ร่วมกับแผนผังความคิด ช่วยทำให้การอ่านของผู้เรียนเป็นการอ่านที่มีขอบเขตและมีจุดมุ่งหมายที่ช่วยให้เกิดความเข้าใจในเนื้อหา เก็บสาระสำคัญ แนวคิด ใจความของเรื่อง ทำให้ความสามารถในการอ่านจับใจความของผู้เรียนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จินดารัตน์ ฉัตรสอน (2560) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถอ่านจับใจความของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้เทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก หลังเรียนด้วยแบบฝึกสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก ภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. ดัชนีประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบ KWL – Plus ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.82 แสดงว่านักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL – Plus ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิดมีความก้าวหน้าทางการเรียนรู้เพิ่มขึ้นเท่ากับ 0.8200 หรือคิดเป็นร้อยละ 82 ผลการวิจัยเช่นนี้อาจเนื่องมาจากผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ นักเรียนเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจริง มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้อย่างมีความสุข เรียนรู้จากการแสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนการเรียนรู้และการมีลำดับขั้นตอนในการอ่านอย่างเป็นขั้นเป็นตอนที่มีคุณภาพและบทอ่านที่มีความน่าสนใจ ทำให้นักเรียนอยากที่จะอ่านและเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุภาวดี นิลาทะวงศ์ (2559) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่าน การคิดวิเคราะห์ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบ CIRC กับเทคนิคการเรียนรู้แบบ KWL Plus การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่ง เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC กับเทคนิคการเรียนรู้แบบ KWL Plus 3 ผลการวิจัยปรากฏว่า ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC มีค่าเท่ากับ 0.6190 คิดเป็นร้อยละ 61.90 ส่วนดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus มีค่าเท่ากับ 0.6567 คิดเป็นร้อยละ 65.67 และนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ด้วย

เทคนิค KWL Plus มีคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่าน การคิดวิเคราะห์ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มากกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นอกจากนี้ การนำแผนผังความคิด (Mind mapping) มาเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเขียนสรุปใจความจากเรื่องที่อ่านในรูปของแผนผังความคิดมาใช้ร่วมกับการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนตามวิธีการสอนแบบ KWL – Plus ในขั้นที่ 4 ขั้น Plus นักเรียนเขียนแผนผังมโนทัศน์ ซึ่งสามารถช่วยให้นักเรียนสามารถสรุปเรื่องที่อ่านได้อย่างเป็นระบบอยู่ในลักษณะของแผนผังความคิดสามารถทำให้นักเรียนมีการพัฒนาในด้านการอ่านจับใจความได้ค่อนข้างดีซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรารวรรณ นันสลิษฐ์ (2564) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับแผนผังความคิด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความมุ่งหมาย เพื่อ เพื่อพัฒนา ความสามารถในการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับแผนผังความคิด ซึ่งผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับแผนผังความคิด มีความสามารถในการอ่านจับใจความหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. จากผลการศึกษาพบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนา กิจกรรมการเรียนการสอนตามวิธีการสอนแบบ KWL – Plus ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด (Mind mapping) เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจากการพัฒนา กิจกรรมการเรียนการสอนตามวิธีการสอนแบบ KWL – Plus ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด เป็นวิธีการที่จะช่วยให้นักเรียนมีการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความจากเรื่องที่อ่านด้วยตนเอง ซึ่งผู้วิจัยได้คิดหาวิธีนำแผนผังความคิดมาช่วยให้อ่านจับใจความมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยนำแผนผังความคิดมาผสมผสานในขั้นตอนการอ่านด้วยการพัฒนา กิจกรรมการเรียนการสอนตามวิธีการสอนแบบ KWL – Plus ในขั้นที่ 4 ขั้นการสร้างแผนภูมิและเขียนสรุปความหลังการอ่านการนำขั้นตอนการสร้างแผนภูมิ และการเขียนสรุปความมาใช้ร่วมกับกระบวนการ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทักษะด้านการอ่านจับใจความเพิ่มขึ้น ทำให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน สร้างบรรยากาศในการเรียนให้ไม่ตึงเครียดและสร้างความกระตือรือร้นในการทำงานมากยิ่งขึ้นซึ่งสอดคล้องกับวรัญญา บุรินทร์รัตน์ (2560) ได้ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การอ่านจับใจความ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ร่วมกับเทคนิค KWL plus โดยวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ร่วมกับเทคนิค KWL plus ผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการ เรียนรู้จากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ร่วมกับ

เทคนิค KWL plus โดยภาพรวมอยู่ในระดับ เห็นด้วยมากและยังสอดคล้องกับสมฤดี ทาแดง (2564) ได้ศึกษาการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL Plus ร่วมกับแผนผังความคิดของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จุดมุ่งหมายเพื่อศึกษา ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL PIUS ร่วมกับแผนผังความคิด ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ร่วมกับแผนผังความคิด อยู่ในระดับมากที่สุด

จากผลการศึกษาพบว่า การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนตามวิธีการสอนแบบ KWL – Plus ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด (Mind mapping) เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ และความสามารถในการพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความมากขึ้น เนื่องจากช่วยให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน เข้าใจลำดับขั้นตอนในการอ่าน สนุกสนาน และมีความกล้าแสดงออกในการแสดงความคิดเห็นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ อีกทั้งผู้วิจัยได้เสริมแรงให้กำลังใจนักเรียนด้วยคำชมเชยอย่างสม่ำเสมอ ทำให้นักเรียนมีความมุ่งมั่น เพียรพยายาม เพื่อพัฒนาความสามารถของตนเองมากยิ่งขึ้น

4. ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ในระหว่างดำเนินการจัดกิจกรรม ครูควรสังเกตพฤติกรรมนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ ซึ่งอาจจะไม่เข้าใจหรือเกิดการเรียนรู้ช้า หรือมีข้อสงสัยต้องการความช่วยเหลือครูควรจัดการเรียนรู้แบบมีการเสริมแรงกระตุ้นให้นักเรียนสนใจ หรืออธิบายให้เข้าใจอีกครั้ง

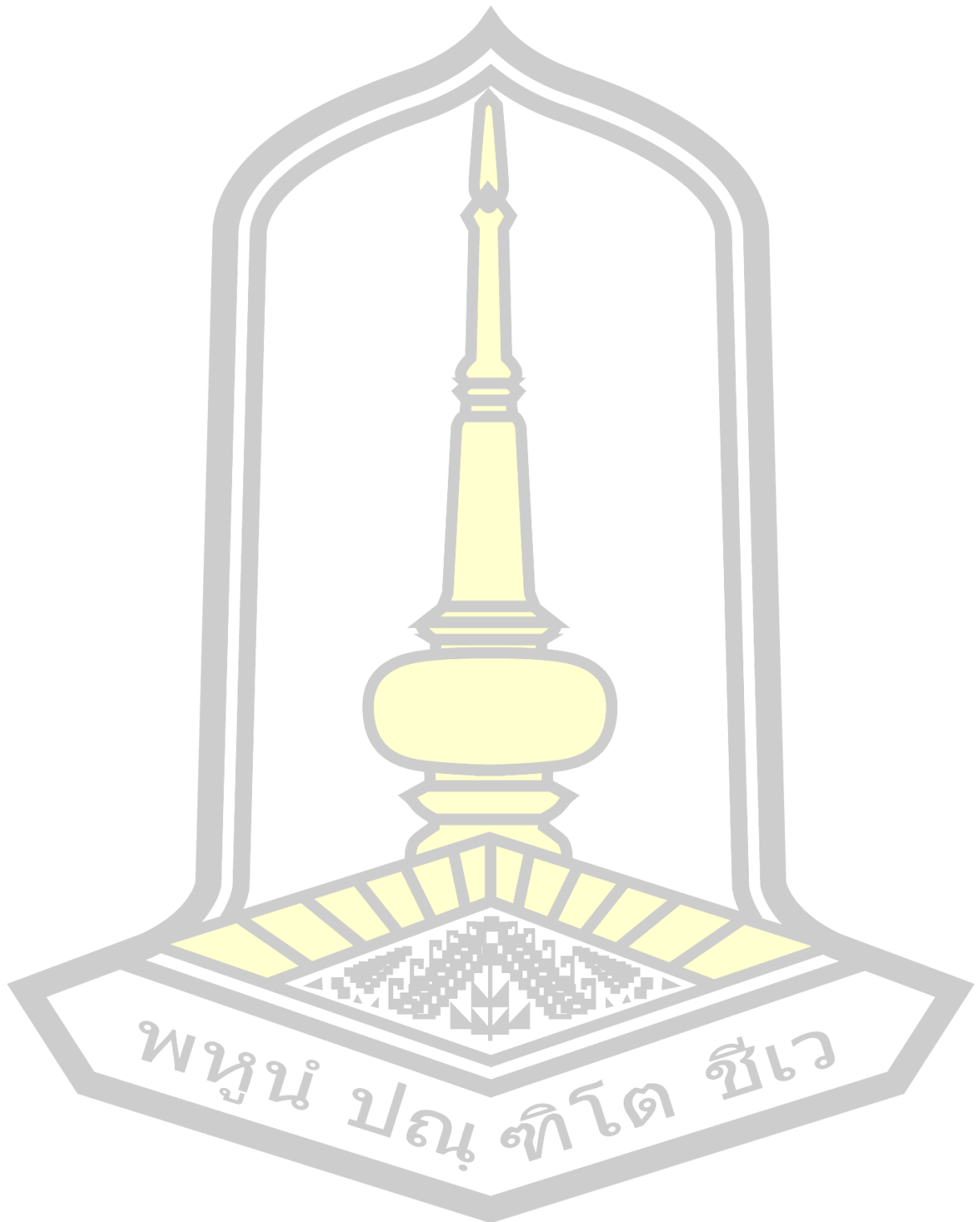
1.2 จากการศึกษาในครั้งนี้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามวิธีการสอนแบบ KWL – Plus ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิดใช้เวลาใน ชั้น Plus นักเรียนเขียนแผนผังความคิดค่อนข้างมากครูควรควบคุมการกำหนดเวลาในการทำกิจกรรมให้ชัดเจนมากที่สุดและมีการยืดหยุ่นในเรื่องของเวลาเพื่อไม่ให้กิจกรรมการเรียนรู้ใช้เวลาเกินที่กำหนดไว้

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาการเปรียบเทียบหรือศึกษาดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบ KWL – Plus ร่วมกับแผนผังความคิดกับการเรียนการสอนรูปแบบอื่น ๆ

2.2 ควรติดตามผลการอ่านจับใจความของนักเรียนอย่างต่อเนื่องสัปดาห์ละ 1 ครั้ง เพื่อศึกษาว่าการจัดการเรียนรู้แบบ KWL – Plus ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิดจะสามารถทำให้นักเรียนมีการพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นเพียงใดและมีการเปลี่ยนแปลงหรือไม่

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนน ทศานนท์. (2553). ผลการจัดการเรียนรู้ผ่านเว็บที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระเทคโนโลยีสารสนเทศกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีและความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- กมลเนตร คำไสย์. (2549). การพัฒนาการเรียนรู้การอ่านจับใจความบทร้อยกรองภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 ด้วยกระบวนการกลุ่มที่ใช้แผนผังความคิด. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- กรมวิชาการ. (2545). คู่มือการพัฒนาสื่อการเรียนรู้. โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2546). การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทยตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กรมการศาสนา.
- _____. (2549). การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). ปีแห่งการส่งเสริมการอ่านและการเรียนรู้. โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2551). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กอบกาญจน์ วงศ์วิสิทธิ์. (2551). ทักษะภาษาเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์
- กันยารัตน์ สอนสุภาพ และกัญญารัตน์ โคจร. (2560). เอกสารประกอบการสอน รายวิชา 0506 704 การออกแบบการจัดการเรียนรู้และการจัดการชั้นเรียน. มหาสารคาม : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- กาญจนา คุณารักษ์. (2553). การออกแบบการเรียนการสอน (พิมพ์ครั้งที่ 4). มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- กานต์พิชชา มะโน. (2563). การพัฒนาแอปพลิเคชันเพื่อการศึกษาร่วมกับเทคนิคการสอนแบบ KWL PLUS วิชาภาษาไทย เรื่อง การอ่านจับใจความ ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- กิงกาญจน์ สิริสุนทร. (2550). rubricการให้คะแนน. กรุงเทพฯ : สายธาร.
- กิตติกุล แก้วหาหลง. (2563). ผลการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- กุลิสรา จิตรขญาวณิช และเกศราพรรณ พันธุ์ศรีเกตุ คงเจริญ. (2565). *วิธีการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21* (พิมพ์ครั้งที่ 3). สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2549). *การคิดเชิงวิเคราะห์* (พิมพ์ครั้งที่ 5). ชัคเชสมิเดีย.
- คณาจารย์ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. (2564). *พื้นฐานการวิจัยการศึกษา (Basic Research in Education)*. ดัศศิลาการพิมพ์.
- ฉันท ชาติทอง. (2551). *เทคนิคการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 3). เพชรเกษมการพิมพ์.
- จินดารัตน์ ฉัตรสอน. (2560). *การพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก* (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- จิรวัดน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ. (2556). *การอ่านและการเขียนทางวิชาการ*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์
- จิราภรณ์ อินทรสอน. (2562). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สอนโดยการใช้เทคนิค KWL Plus* (วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ.
- จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และบารหัน อิ่มสำราญ. (2552). *การใช้ภาษาไทย*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ชนมณี แก้วพิกุล. (2553). *การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยจากบทเพลงไทยลูกทุ่งสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ขวลิต ชูกำแพง. (2551). *การประเมินการเรียนรู้* (พิมพ์ครั้งที่ 2). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- _____. (2553). *การวิจัยหลักสูตรและการสอน* (พิมพ์ครั้งที่ 2). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2556). *การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน*. *วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์*. 5(3), 7 – 20.
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2546). *การออกแบบและพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์และบทเรียนบนเครือข่าย*. มหาสารคาม : ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- ณัฐนันท์ ไม้พิมพ์. (2565). *การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6* (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- ณัฐภัทร ปันป็น. (2564). ผลของการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ ที่มีต่อทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดุสิตา แดงประเสริฐ. (2549). การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และทักษะการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต) มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ทิตินา แคมมณี. (2550). รูปแบบการเรียนการสอนทางเลือกที่หลากหลาย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2554). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ ที่มีประสิทธิภาพ. (พิมพ์ครั้งที่ 14) กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธร สุนทรายุทธ. (2553). การบริหารจัดการเชิงจิตวิทยา หลักการ การประยุกต์ และกรณีศึกษา. เนติกุลการพิมพ์.
- ธัญญา ผลอนันต์ และขวัญฤดี ผลอนันต์. (2550). Mind Map กับการศึกษาและการบริหารความรู้. ขวัญข้าว.
- ธัญเทพ กองสุข. (2557). ผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWLH PLUS ที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความ และการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นงค์เยาว์ วิเชียรเครือ. (2555). ความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการศึกษาหลักสูตรสองภาษาในระดับอนุบาลของโรงเรียนสาธิตเทศบาลนครระยอง (วัดศรีรัตนาราม) สังกัดเทศบาลนครระยอง จังหวัดระยอง (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นงเยาว์ ทองกำเนิด. (2560). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อำเภอเขาชะเมา จังหวัดระยอง. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นริศรา ชยธวัช. (2563). การพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับผังกราฟิก สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นฤมล งอยผลา. (2554). การเปรียบเทียบการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์และความรับผิดชอบต่อการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบ KWL- Plus และการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL). (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). *การวิจัยเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียน*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). สุวีริยาสาส์น.
- _____. (2556). *การวิจัยเบื้องต้น ฉบับปรับปรุงใหม่* (พิมพ์ครั้งที่ 9). สุวีริยาสาส์น.
- _____. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 10). สุวีริยาสาส์น.
- บุญชม ศรีสะอาด และคณะ. (2551). *พื้นฐานการวิจัยการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ :
 ประสานการพิมพ์.
- เบญจวรรณ ขุนฤทธิ์. (2562). *วิเคราะห์จินตภาพในวรรณกรรมที่ได้รับรางวัลของกฤษณาอโศกสิน*.
 (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- ประภาพร ถิ่นอ่อง. (2553). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การแยกตัวประกอบ
 ของพหุนามดีกรีสอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ประสาธน์ อิศรปริดา. (2546). *สารัตถะจิตวิทยาการศึกษามหาสารคาม*. โครงการตำรามหาวิทยาลัย
 มหาสารคาม
- ประสิทธิ์ พรหมตัน. (2543). *อ่านร้อยแก้วอย่างไรจึงจะได้คุณค่า*. โอเดียนสโตร์.
- ปาริชาติ นามน้ำแสง. (2563). *การพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความภาษาไทย ของนักเรียน
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เทคนิค SQ4R* (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต).
 มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- เผชิญ กิจระการ. (2554). *การวิเคราะห์สื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา*. *วารสารการวัดผลการศึกษา
 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 7(4), 51.
- เผชิญ กิจระการ และสมนึก ภัททิยธนี. (2545). “ดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index : E.I.)”.
วารสารวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. 8(3), 30 – 36
- พัชรียา แก่นสา. (2555). *ความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย ในโรงเรียน
 กลุ่มเครือข่ายตำบลวังทอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สระแก้ว เขต 1*
 (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พิริยะพงศ์ พิมพ์ระลပ်. (2565). *การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์เพื่อส่งเสริมความสามารถ
 ในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. (วิทยานิพนธ์ปริญญา
 การศึกษามหาบัณฑิต) มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พิมพ์ชนก เนื่องทะเล. (2563). *การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความและพฤติกรรมไม่
 เรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R*. (วิทยานิพนธ์
 ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ไพศาล วรคำ. (2555). *การวิจัยทางการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 2). มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

พองจันทร์ สุขยั้ง. (2551). หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานภาษาไทย หลักภาษาและการใช้ภาษา.

(พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์จำกัด.

มนตรี วงษ์สะพาน. (2563). พื้นฐานการวิจัยทางหลักสูตรและการสอน (พิมพ์ครั้งที่ 2).

ดักสิลาการพิมพ์.

มนัสนันท์ อินตะจักร. (2565). การพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWLH – Plus ร่วมกับสื่ออินโฟกราฟิก (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต) มหาวิทยาลัยนเรศวร.

มาลินี สุทธิเวช. (2561). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต) มหาวิทยาลัยศิลปากร.

รัชณี ทิปกากร. (2556). การศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการบริหารงานขอโรงเรียนเทศบาล 1 (สถาวร) สังกัดเทศบาลเมืองบ้านบึง จังหวัดชลบุรี (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยบูรพา.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2552). พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.

รุ่งเพชร ต.ศิริวานิช. (2550). ผลของการใช้เทคนิคแผนผังความคิดเพื่อพัฒนาความสามารถการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

วรรณิ โสมประยูร. (2544). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. ไทยวัฒนาพานิช.

วรัญญา บุรินทร์รัตน์. (2560). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การอ่านจับใจความ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ร่วมกับเทคนิค KWL plus (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร.

วรารวรรณ นันสกลิต. (2564). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับแผนผังความคิด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.

(วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

วิชรัตน์ เฟ่งสุข. (2561). การศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนอ่านแบบ เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับ แผนผังความคิดในวิชาภาษาไทยที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความ และ เจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา. (วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.

วิชรา เล่าเรียนดี. (2548). เทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้สำหรับครูมืออาชีพ. โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2545). เอกสารประกอบการสอนวิชา 0506703 พัฒนาการเรียนการสอน.

มหาสารคาม. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

_____. (2547). นวัตกรรมทางการเรียนรู้ภาษาไทย. ช่างทอง.

_____. (2553). นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้. (พิมพ์ครั้งที่ 5). ประสานการพิมพ์.

วิสิทธิ์ ฉัตรมงคล. (2550). ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน

เมืองพัทยา 6 (วัดธรรมสามัคคี). (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต).

มหาวิทยาลัยบูรพา.

แววมยุรา เหมือนนิล. (2553). การอ่านจับใจความ. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ชมรมเด็ก.

ศศิวิมล ภูศรีโสม. (2563). การพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับหลักการ

การเรียนรู้ร่วมกันเพื่อพัฒนา สมรรถนะการแก้ปัญหาแบบร่วมมือของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ปีที่ 4. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ศูนย์บริการวิชาการและเผยแพร่นวัตกรรมทางการศึกษา และภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา.

(2565). โปรแกรมวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (Research Tools Analysis

Program: RTAP). <http://edurtap.msu.ac.th/rtapapp/>

สถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ. (2565). สรุปผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ ขั้นพื้นฐาน

(O-Net). [http://www.newonetestresult.niets.or.th/ Individualweb/notice/](http://www.newonetestresult.niets.or.th/Individualweb/notice/frEnquireStudentGraphScore.aspx)

[frEnquireStudentGraphScore.aspx](http://www.newonetestresult.niets.or.th/Individualweb/notice/frEnquireStudentGraphScore.aspx).

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2546). การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่ม

วิทยาศาสตร์หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ : สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์

และเทคโนโลยี.

สมนึก ภัททิยธนี. (2551). การวัดผลการศึกษา. ประสานการพิมพ์.

_____. (2553). การวัดผลการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กาฬสินธุ์ : ประสานการพิมพ์

สมบัติ ท้ายเรือคำ. (2551). วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย. (พิมพ์ครั้งที่ 3). สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย

มหาสารคาม.

_____. (2555). ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. (พิมพ์ครั้งที่ 4).

สหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์.

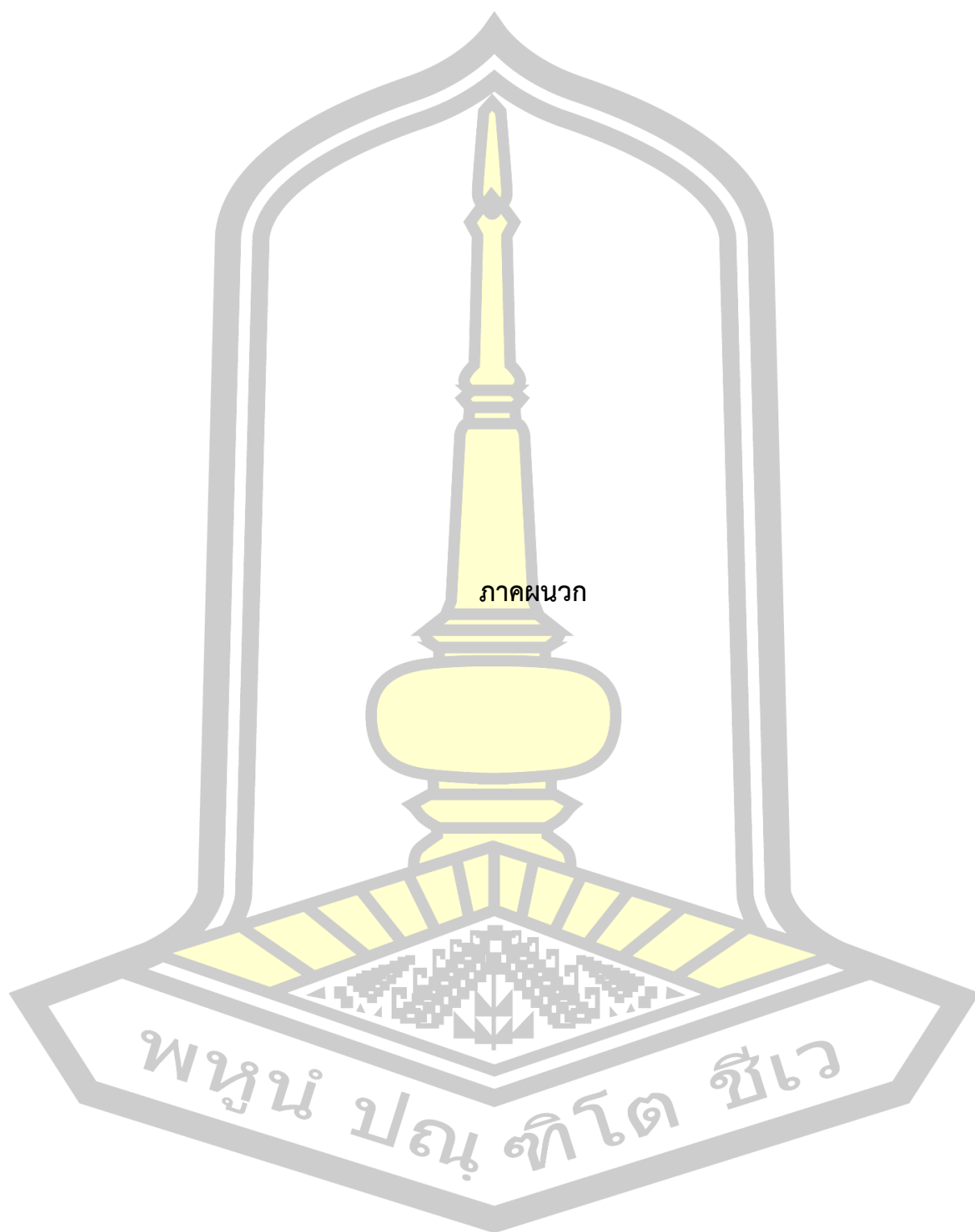
สมยศ นาวิการ. (2551). การบริหารเชิงกลยุทธ์. (พิมพ์ครั้งที่ 3). บรรณกิจ 1991.

สมศักดิ์ สันธะเวชญ์. (2548). เอกสารทางวิชาการการพัฒนาระบบการเรียนการสอน

เอกสารลำดับที่ 33. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิชย์.

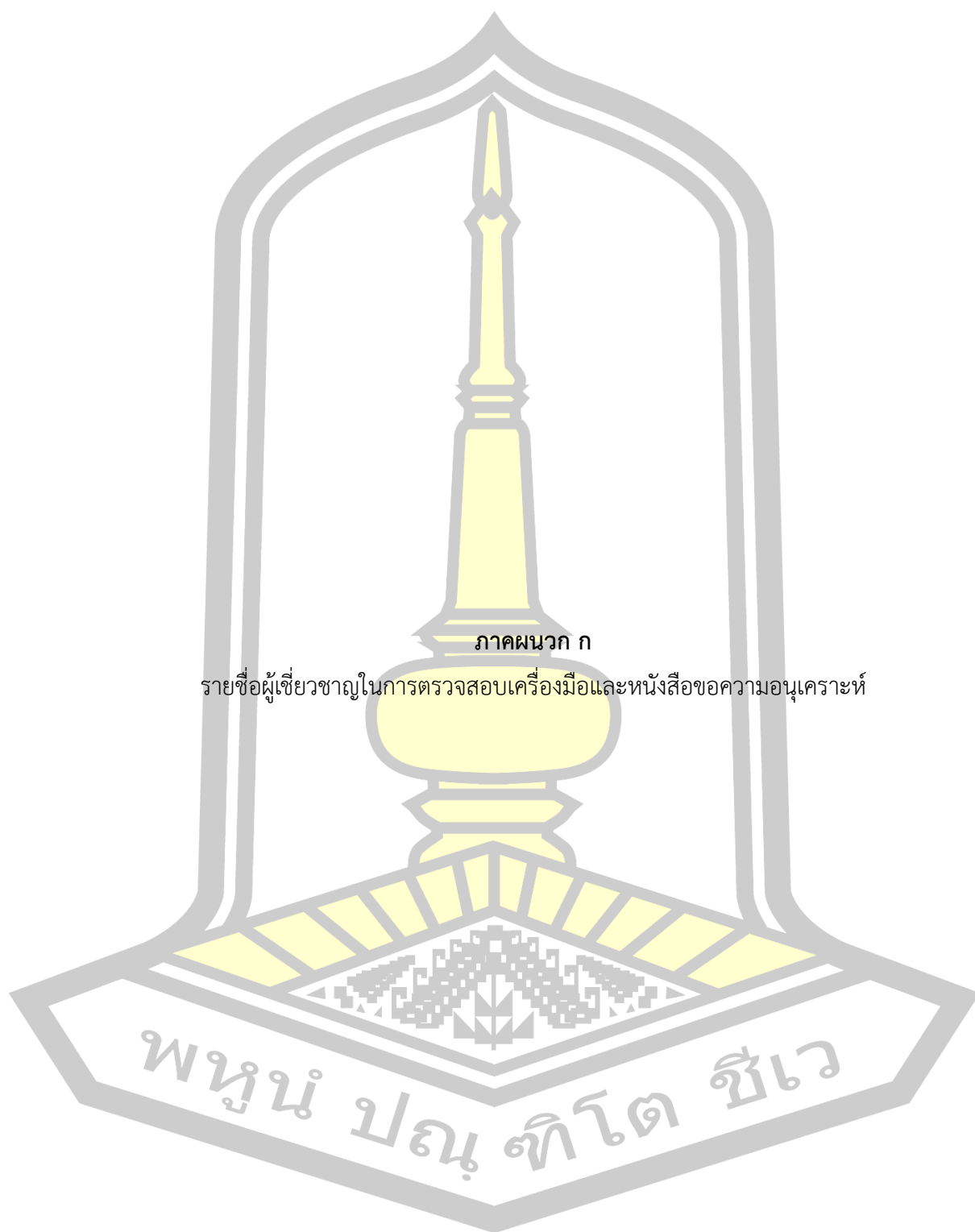
- สมฤดี ทาแดง. (2564). การจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL Plus ร่วมกับแผนผังความคิดของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สมุทพร ชำนาญ. (2556). *ภาวะผู้นำทางการศึกษา ทฤษฎี และปฏิบัติ*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). ระยอง : พี.เอส. การพิมพ์.
- สายใจ ทองเนียม. (2560). *ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2563). “ระบบจัดการสอบ NT,” ผลสอบ NT ป.3. <http://180.180.244.42/NT/ExamWeb/ผลสอบ NT ป.3>.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2554). *แนวทางการพัฒนาและประเมินการอ่าน คิด วิเคราะห์และเขียน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สุคนธ์ สินธพานนท์ และคณะ (2555). *พัฒนาทักษะการคิดตามแนวปฏิรูปการศึกษา. เทคนิคพรินต์ติ้ง*.
- สุธิพร กุลค้อ. (2566). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (CBL) เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ทางคณิตศาสตร์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง รูปเรขาคณิตสามมิติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2545). *หลักและวิธีการสอนอ่านภาษาไทย*. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- _____. (2547). *หลักและวิธีการสอนอ่านภาษาไทย*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุภาวดี นิลาทะวงศ์. (2559). การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านการคิดวิเคราะห์และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบ CIRC กับเทคนิคการเรียนรู้แบบ KWL Plus. *วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*. 22 (ฉบับพิเศษ), 374 – 383
- สุวัฒน์ วิวัฒนานนท์. (2552). *ทักษะการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน*. ซี.ซี.นอลลิติจลิคส์.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2558). *21 วิธีการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนากระบวนการคิด*. โรงพิมพ์ภาพพิมพ์.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. (2534). *การพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาเล่ม 2*. ประยูรวงศ์จำกัด.
- Buzan, T. (1995). *Use Your Head* (Rev. ed). BBC books.

- Carr, E. k Ogle, D. (1987) KWL Plus: A Strategy for Comprehension and Summarization. *Journal of Reading*, 30(7), 636-631.
- Intasena, A., Suwannathep, S., & Srimunta, T., Sawasri. (2022). Improving Grade 7 Students' Reading Comprehension Ability Using the 12PBL Learning Management. *Journal of Educational Issues*, 8(2), 391.
<https://doi.org/10.5296/jei.v8i2.20133>
- Intasena, A., Suwannathep, Sawasri, P., & Srimunta, T., & Sangarwut, A. (2023). The Use of Professional Learning Community in the Development of Students' Teacher Curriculum Design Skills and Thai L1 Young Learner Reading Comprehension. *European Journal of Educational Sciences*, 10(2).
<https://doi.org/10.19044/ejes.v10no2a1>
- Korman, A. K. (1977). An examination of Dipboye's "a critical review of Korman's self-consistency theory of work motivation and occupational choice."
Organizational Behavior and Human Performance, 18(1), 127-128.
[https://doi.org/10.1016/0030-5073\(77\)90022-8](https://doi.org/10.1016/0030-5073(77)90022-8)
- Kusniyah, L., & Trimulyono, G. (2019). Pengembangan LKPD Berbasis Strategi Know, Want, Learned (KWL) Plus untuk Melatih Keterampilan Metakognitif pada Materi Archaeobacteria dan Eubacteria Kelas X MA. *Berkala Ilmiah Pendidikan Biologi (BioEdu)*, 8(3).
- Made, D. S. (2021). The use of KWL-plus on improving reading comprehension of the tenth grade students of SMA Negeri 2 Banjar. *Journal on Studies in English Language Teaching (JOSELT)*, 2(2), 45-49.
- Scott, S. G., & Bruce, R. A. (1994). DETERMINANTS OF INNOVATIVE BEHAVIOR: A PATH MODEL OF INDIVIDUAL INNOVATION IN THE WORKPLACE. *Academy of Management Journal*, 37(3), 580-607. <https://doi.org/10.2307/256701>

ภาคผนวก

พหุบัน ปณ จิโต ชีเว

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือและหนังสือขอความอนุเคราะห์

พูน ปณ จิต ชีเว

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือและหนังสือขอความอนุเคราะห์

1. รองศาสตราจารย์ ดร.มนตรี วงษ์สะพาน วุฒิการศึกษา ปร.ด.(วิจัยและพัฒนาหลักสูตร)
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำภาควิชาหลักสูตรและ
การสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม สะพาน ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร
และการสอน
2. รองศาสตราจารย์ ดร.อพันธ์ พูลพุดธา วุฒิการศึกษา ปร.ด (วิจัยและประเมินผล
การศึกษา) ตำแหน่ง อาจารย์ประจำภาควิชา
วิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านการ
วัดและประเมินผล
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สินธวา คามดิษฐ์ วุฒิการศึกษา ปร.ด.(บริหารการศึกษา)
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำภาควิชาหลักสูตรและ
การสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการ
สอน
4. อาจารย์ ดร.อารีย์รัตน์ โนนสุวรรณ วุฒิการศึกษา ปร.ด.(หลักสูตรและการสอน)
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำภาควิชาหลักสูตรและ
การสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย
5. ดร. จิตตรา พิกุลทอง วุฒิการศึกษา ปร.ด (นวัตกรรมการหลักสูตรและ
การเรียนรู้) ตำแหน่ง ครูวิทยฐานะชำนาญการ
พิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียน
ผดุงนารี ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและการใช้
ภาษาไทย

พจนันท์ ปณฺ ภัตโต

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทร 6216

ที่ อว 0605.5(2)/ว5638

วันที่ 25 ธันวาคม 2566

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.มนตรี วงษ์สะพาน

ด้วย นางสาวกรนก จารุทรัพย์สดี นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนากิจกรรม การเรียนการสอนตามวิธีการสอนแบบ KWL – Plus ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด (Mind mapping) เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.อัฐพล อินตะเสนา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้นำไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทร 6216

ที่ อว 0605.5(2)/ว5638

วันที่ 25 ธันวาคม 2566

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.อพันธ์ พูลพุดรา

ด้วย นางสาวกรนก จารุทรัพย์สดี นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนากิจกรรม การเรียนการสอนตามวิธีการสอนแบบ KWL – Plus ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด (Mind mapping) เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.อรรถพล อินต๊ะเสนา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทร 6216

ที่ อว 0605.5(2)/ว5638

วันที่ 25 ธันวาคม 2566

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สินธวา คามดิษฐ์

ด้วย นางสาวกรรณก จารุทรัพย์สดี นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนตามวิธีการสอนแบบ KWL – Plus ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด (Mind mapping) เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.อัฐพล อินตะเสนา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทร 6216

ที่ อว 0605.5(2)/ว5638

วันที่ 25 ธันวาคม 2566

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.อารีย์รัตน์ โนนสุวรรณ

ด้วย นางสาวกรรณก จารุทรัพย์สดี นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การสอนตามวิธีการสอนแบบ KWL – Plus ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด (Mind mapping) เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.อัฐพล อินตะเสนา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ กุสีอ่อน)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ที่ อว 0605.5(2)ว480/

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

2 กุมภาพันธ์ 2567

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ดร.จิตตรา พิกุลทอง

ด้วย นางสาวกรนก จารุทรัพย์สดี นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนากิจกรรม การเรียนการสอนตามวิธีการสอนแบบ KWL – Plus ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด (Mind mapping) เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.อัฐพล อินตะเสนา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0930938523

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวอย่างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบ KWL - Plus ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด (Mind mapping)
2. แบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ
3. แบบวัดความพึงพอใจ

พูน ปณ จิต ชีวะ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

หน่วยที่ 1 การอ่านจับใจความ

เวลาเรียนรวม 12 ชั่วโมง

เรื่อง บทพากย์เอราวัณ

เวลาเรียน 2 ชั่วโมง

ครูผู้สอน นางสาวกรรณก จารุทรัพย์สดี

แผนที่ 5/6

1. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้ มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด ท 1.1 ม.3/3 ระบุใจความและรายละเอียดของข้อมูลที่สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน

2. สาระสำคัญ

การอ่านจับใจความ คือ การอ่านโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเก็บสาระสำคัญ ความรู้ข้อมูลที่ น่าสนใจ และแนวความคิดหรือทัศนะของผู้เขียนของเรื่องที่อ่าน อีกทั้งยังเป็นการอ่านที่ต้องการ แยกแยะเรื่องที่อ่านให้ได้ว่าส่วนใดเป็นใจความหรือข้อความที่สำคัญที่สุด และส่วนใดเป็นข้อความ ประกอบ การจับใจความจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจว่าผู้เขียนต้องการสื่ออะไรอย่าง โดยผู้อ่านต้องใช้ ความสามารถทางภาษา ประสบการณ์หรือภูมิหลังในด้านการแปล ความหมายของคำข้อความ เพื่อ จับใจความได้รวดเร็วขึ้น

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถบอกหลักการอ่านจับใจความจากวรรณคดีในบทเรียนที่ถูกต้องได้ (K)
2. นักเรียนสามารถจับใจความจากวรรณคดีในบทเรียนที่กำหนดให้ได้ (P)
3. นักเรียนมีส่วนร่วมกับการจัดการเรียนรู้ (A)

4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด

ชั่วโมงที่ 1

ขั้นนำ (ใช้เวลา 10 นาที)

1. ครูและนักเรียนทักทายกัน ครูเริ่มนำเสนอกระบวนการอ่านจับใจความ โดยใช้วิธีการสอน แบบ KWL-Plus เพื่อให้นักเรียนทราบถึงจุดประสงค์การเรียนรู้ วิธีการและคำแนะนำในการอ่านจับ ใจความ โดยใช้วิธีการสอนแบบ KWL-Plus ตลอดจนเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถามถึงสิ่งที่ตนเอง สงสัยเกี่ยวกับจุดประสงค์การเรียนรู้วิธีการและคำแนะนำในการอ่านจับใจความ

2. ครูอธิบายการเขียนตาราง KWL Chart โดยให้นักเรียนเขียนความรู้เดิมที่ตนเองรู้จากเรื่องที่จะอ่าน ลงในคอลัมน์ K (What I Know) เขียนคำถามในสิ่งที่ตนเองต้องการรู้จากเรื่องที่จะอ่านลงในคอลัมน์ W (What I Want to Know) และเขียนคำตอบจากคำถามที่เขียนไว้ในคอลัมน์ W ซึ่งเป็นสิ่งที่ตนเองได้เรียนรู้จากเรื่องที่จะอ่านลงในคอลัมน์ L (What I Have Learned)

ขั้นสอน (ใช้เวลา 20 นาที)

กิจกรรมก่อนการอ่าน

ขั้น K What I know นักเรียนรู้อะไร

1. ครูเขียนคำศัพท์บนกระดาน เช่น ช้างเอราวัณ แล้วให้นักเรียนช่วยกันเดาความหมายจากบริบท รอบข้าง เพื่อตรวจสอบว่านักเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์เหล่านี้หรือไม่ ถ้านักเรียนไม่ทราบครูอธิบายความหมายของคำศัพท์เหล่านั้นอีกครั้งแล้วให้นักเรียนช่วยกันบอกความหมาย

2. ครูเกริ่นเกี่ยวกับช้างเอราวัณ จากนั้นนักเรียนอ่านออกเสียงคำถามพร้อม ๆ กัน เสร็จแล้วให้นักเรียนแต่ละคนได้พูดคุยสอบถามเพื่อน ๆ ในชั้นเรียนเพื่อช่วยกันหาคำตอบ แล้วครูสุ่มถามนักเรียน เช่น

ครู : ที่อวตารลงมาเกิดเป็นทศกัณฐ์

นักเรียน :

ครู : พระรามอวตารลงมาปราบทศกัณฐ์

นักเรียน :

ครู : นักเรียนเล่าเรื่องการยกทัพมายังกรุงลงกา

นักเรียน :

3. นักเรียนแต่ละคนเขียนอธิบายความอลังการของช้างเอราวัณในทัศนคติของตนเอง ลงใน KWL Chart คอลัมน์ K โดยครูคอยให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด เสร็จแล้วนักเรียนพูดแลกเปลี่ยนสิ่งที่ตนเองรู้กับเพื่อน

4. สุ่มตัวแทนนักเรียน 2-3 คน ออกมาพูดหน้าชั้นเรียนเกี่ยวกับสิ่งที่นักเรียนเข้าใจในความหมายของคำว่า “ช้างเอราวัณ” เช่น

- ช้างเอราวัณในอุดมคติของฉัน

กิจกรรมระหว่างการอ่าน

ขั้น W – What I Want to Know นักเรียนต้องการรู้อะไร (ใช้เวลา 20 นาที)

1. นักเรียนแต่ละคนเขียนคำถามสิ่งที่อยากรู้จากวรรณคดีในบทเรียน เรื่อง บทพากย์เอราวัณลงใน KWL Chart ลงคอลัมน์ W โดยครูคอยให้ความช่วยเหลือและกระตุ้นนักเรียนในการตั้งคำถาม จากนั้นนักเรียนช่วยกันเขียนคำถามบนกระดาน เช่น

- ช้างเอราวัณมีลักษณะแบบไหน

- ทำไมอินทรีถึงต้องขี่ช้างเอราวัณ

2. นักเรียนอ่านวรรณคดีในบทเรียน เรื่อง บทพากย์เอราวัณและในขณะที่อ่านนักเรียนสามารถเขียนคำถามเพิ่มเติมลงในคอลัมน์ W ได้ โดยครูคอยช่วยเหลือนักเรียนในส่วนที่ไม่เข้าใจที่พบในการอ่าน

กิจกรรมหลังการอ่าน

ขั้น L – What I Have Learned นักเรียนเกิดการเรียนรู้อะไร (ใช้เวลา 10 นาที)

นักเรียนเขียนสิ่งที่ตนเองได้เรียนรู้จากการอ่านเรื่อง บทพากย์เอราวัณลงในคอลัมน์ L โดยครูคอยให้คำแนะนำการเขียนให้กับนักเรียนอย่างใกล้ชิด

2. นักเรียนพูดแลกเปลี่ยนสิ่งที่ตนเองได้เรียนรู้จากการอ่านที่บันทึกลงใน KWL Chart ของตนเองกับเพื่อน ๆ เพื่อเป็นการเพิ่มเติมข้อมูลอื่น ๆ ที่ได้เรียนรู้จากการอ่าน

3. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้จากบทอ่านอีกครั้ง

ชั่วโมงที่ 2

ขั้นนำ (ใช้เวลา 15 นาที)

1. ครูและนักเรียนทักทายกัน ครูให้นักเรียนทบทวนสิ่งที่ตนเองได้เรียนรู้จากการอ่าน เรื่อง บทพากย์เอราวัณใน KWL Chart ของตนเอง

2. นักเรียนทำแบบฝึกเสริมทักษะ โดยให้นักเรียนอภิปรายจากคำถามที่ครูกำหนดให้ และเขียนคำตอบลงในใบงาน เสร็จแล้วครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายคำตอบที่ถูกต้อง

กิจกรรมหลังการอ่าน

ขั้น Plus นักเรียนเขียนแผนผังมโนทัศน์ (ใช้เวลา 25 นาที)

1. นักเรียนวิเคราะห์ประเด็นสำคัญจากเรื่อง บทพากย์เอราวัณแล้วเขียนสรุปเป็นผังมโนทัศน์ (Mind mapping) โดยให้แต่ละคนออกแบบผังมโนทัศน์ด้วยตนเอง เสร็จแล้วครูทำการสุ่มหาตัวแทนจากวงล้อเสี่ยงทาย นักเรียน 4-5 คนออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน และให้เพื่อน ๆ นักเรียนช่วยกันสรุปประเด็นเพิ่มเติมให้ครอบคลุมมากขึ้น โดยครูคอยดูแลและให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด

2. นักเรียนพูดแลกเปลี่ยนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับผังมโนทัศน์ (Mind mapping) - ของตนเองกับเพื่อนร่วมชั้น

ขั้นสรุป (ใช้เวลา 10 นาที)

1. นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) เสร็จแล้วครูและนักเรียนช่วยกันเฉลยคำตอบที่ถูกต้อง

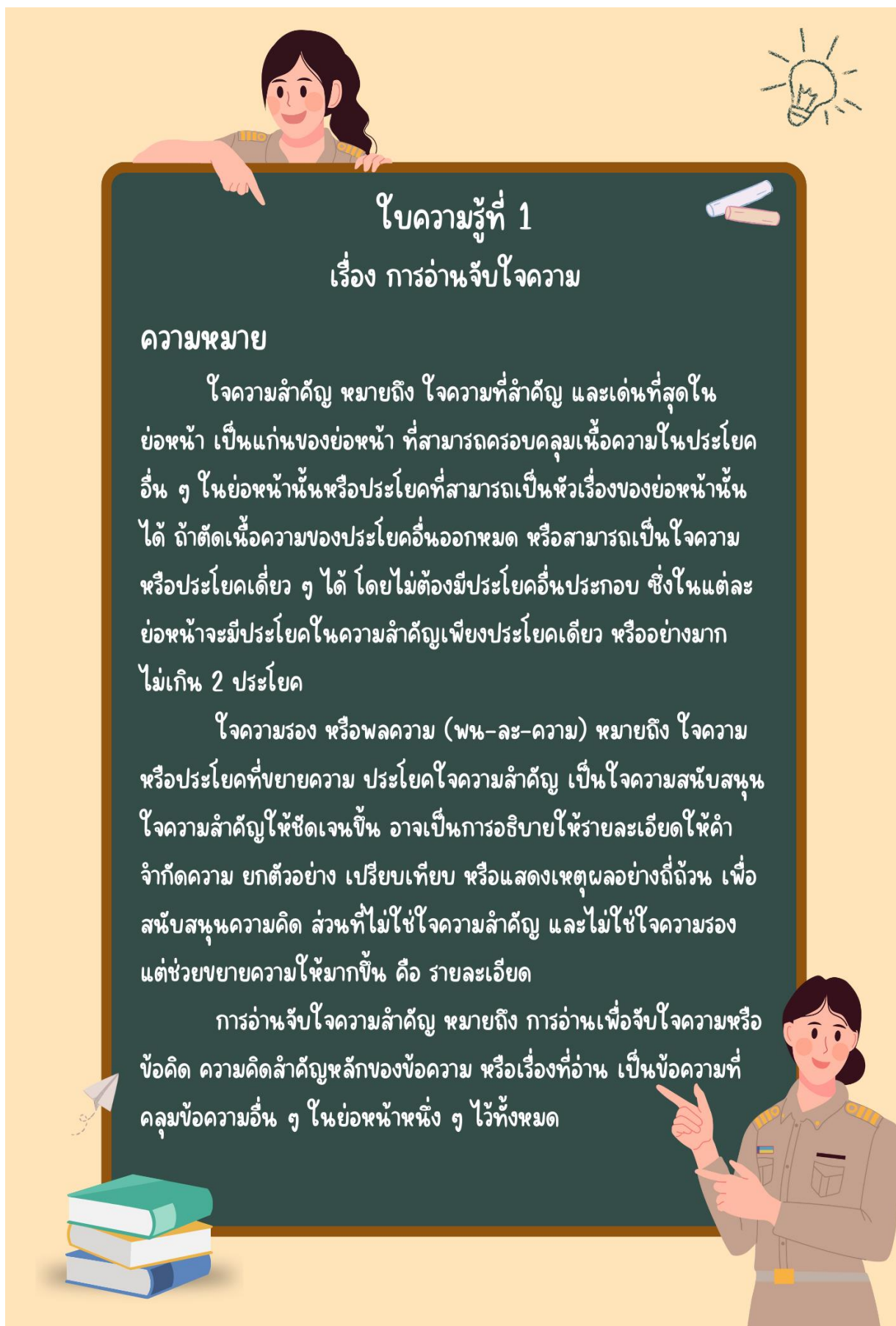
2. นักเรียนและครูช่วยกันสรุปสิ่งที่ได้จากการอ่านเรื่อง บทพากย์เอราวัณอีกครั้ง

5. สื่อ / แหล่งเรียนรู้

1. ใบความรู้ที่ 1 เรื่อง การอ่านจับใจความ
2. ใบความรู้ที่ 2 เรื่อง บทพากย์เอราวัณ
3. แบบฝึกทักษะที่ 1 ตาราง KWL
5. แบบฝึกทักษะที่ 2 การอ่านจับใจความจากข่าว เรื่อง บทพากย์เอราวัณ
6. แบบฝึกทักษะที่ 3 แผนผังความคิด

6. การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมินผล
1. นักเรียนสามารถบอกหลักการอ่านจับใจความ จากวรรณคดีในบทเรียนที่ถูกต้องได้ (K)	การทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความจากวรรณคดีในบทเรียน	แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความจากวรรณคดีในบทเรียนแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ	ผ่านเกณฑ์การทำแบบทดสอบร้อยละ 75 ขึ้นไป
2. นักเรียนสามารถจับใจความจากวรรณคดีในบทเรียนที่กำหนดให้ได้ (P)	การทำแบบฝึกทักษะวัดความสามารถในการอ่านจับใจความจากวรรณคดีในบทเรียน	แบบฝึกทักษะวัดความสามารถในการอ่านจับใจความจากวรรณคดีในบทเรียน	ผ่านเกณฑ์การทำแบบฝึกทักษะร้อยละ 75 ขึ้นไป
3. นักเรียนมีส่วนร่วมกับการจัดการเรียนรู้ (A)	การสังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน	แบบสังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน	ผ่านเกณฑ์การประเมินการสังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียนระดับคุณภาพตั้งแต่ระดับ 3 ขึ้นไป
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ 1. มีวินัย 2. ใฝ่เรียนรู้ 3. มุ่งมั่นในการทำงาน	การสังเกตคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในชั้นเรียน	แบบประเมินการสังเกตคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในชั้นเรียน	ผ่านเกณฑ์การประเมินการสังเกตคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในชั้นเรียนระดับคุณภาพตั้งแต่ระดับ 3 ขึ้นไป

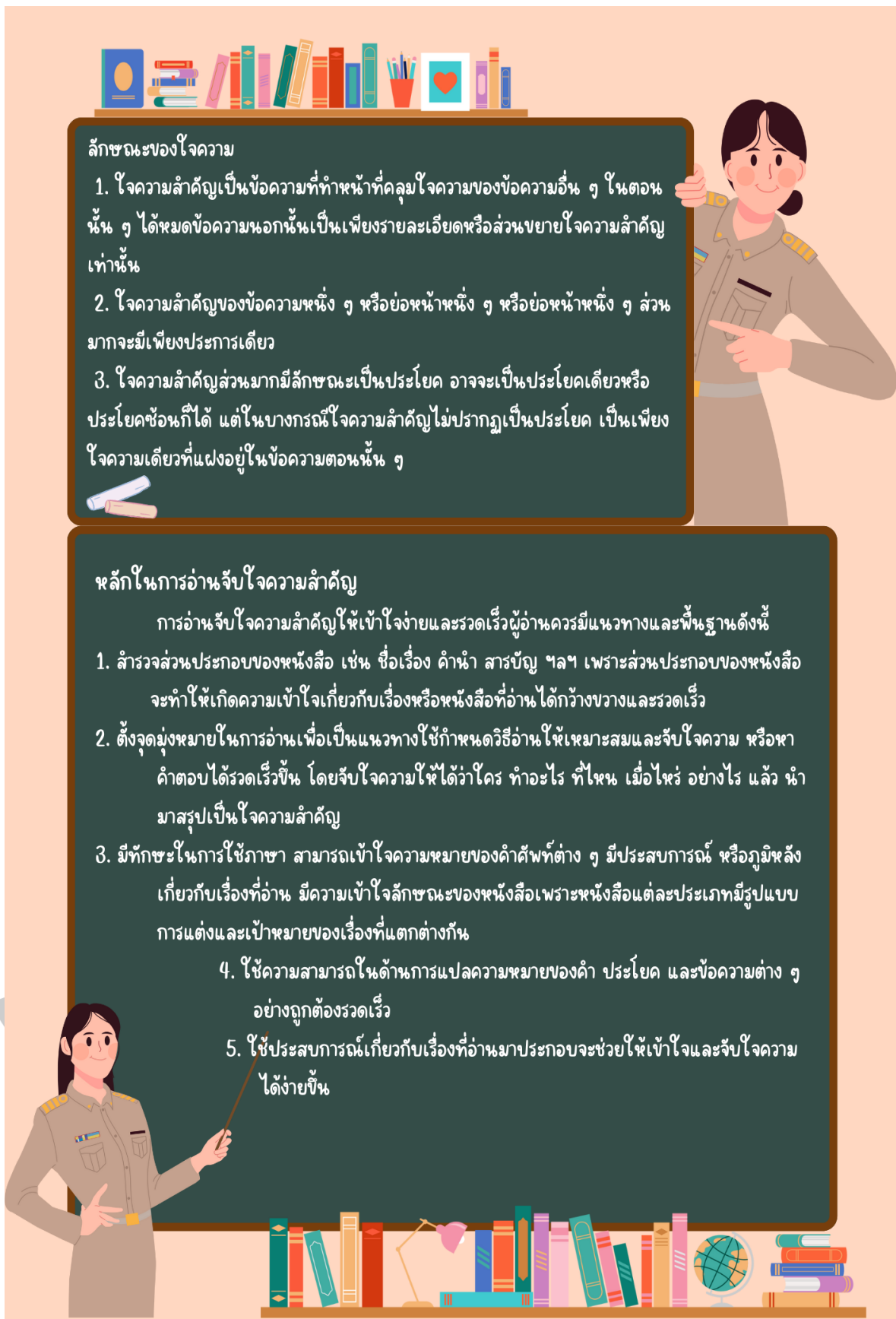
ใบความรู้ที่ 1
เรื่อง การอ่านจับใจความ

ความหมาย

ใจความสำคัญ หมายถึง ใจความที่สำคัญ และเด่นที่สุดในย่อหน้า เป็นแก่นของย่อหน้า ที่สามารถครอบคลุมเนื้อความในประโยคอื่น ๆ ในย่อหน้านั้นหรือประโยคที่สามารถเป็นหัวข้อของย่อหน้านั้นได้ ถ้าตัดเนื้อความของประโยคอื่นออกหมด หรือสามารถเป็นใจความหรือประโยคเดี่ยว ๆ ได้ โดยไม่ต้องมีประโยคอื่นประกอบ ซึ่งในแต่ละย่อหน้าจะมีประโยคในใจความสำคัญเพียงประโยคเดียว หรืออย่างมากไม่เกิน 2 ประโยค

ใจความรอง หรือพลความ (พน-ละ-ความ) หมายถึง ใจความหรือประโยคที่ขยายความ ประโยคใจความสำคัญ เป็นใจความสนับสนุนใจความสำคัญให้ชัดเจนขึ้น อาจเป็นการอธิบายให้รายละเอียดให้คำจำกัดความ ยกตัวอย่าง เปรียบเทียบ หรือแสดงเหตุผลอย่างถี่ถ้วน เพื่อสนับสนุนความคิด ส่วนที่ไม่ใช่ใจความสำคัญ และไม่ใช่ใจความรอง แต่ช่วยขยายความให้มากขึ้น คือ รายละเอียด

การอ่านจับใจความสำคัญ หมายถึง การอ่านเพื่อจับใจความหรือข้อคิด ความคิดสำคัญของข้อความ หรือเรื่องที่อ่าน เป็นข้อความที่คลุมข้อความอื่น ๆ ในย่อหน้าหนึ่ง ๆ ไว้ทั้งหมด

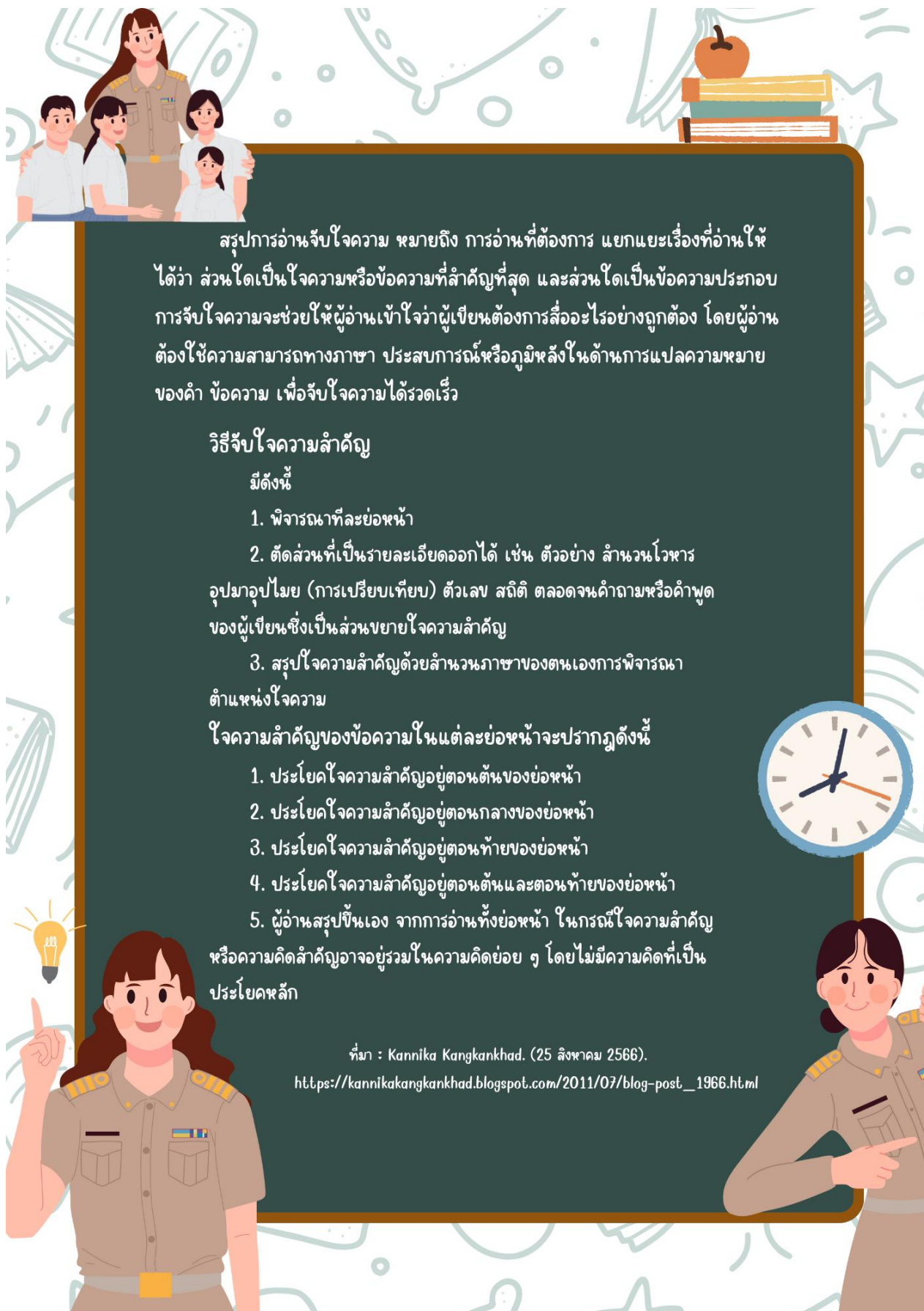
ลักษณะของใจความ

1. ใจความสำคัญเป็นข้อความที่ทำหน้าที่คลุມใจความของข้อความอื่น ๆ ในตอนนั้น ๆ ได้หมดข้อความนอกนั้นเป็นเพียงรายละเอียดหรือส่วนขยายใจความสำคัญเท่านั้น
2. ใจความสำคัญของข้อความหนึ่ง ๆ หรือย่อหน้าหนึ่ง ๆ หรือย่อหน้าหนึ่ง ๆ ส่วนมากจะมีเพียงประการเดียว
3. ใจความสำคัญส่วนมากมีลักษณะเป็นประโยค อาจจะเป็นประโยคเดียวหรือประโยคซ้อนก็ได้ แต่ในบางกรณีใจความสำคัญไม่ปรากฏเป็นประโยค เป็นเพียงใจความเดียวที่แฝงอยู่ในข้อความตอนนั้น ๆ

หลักในการอ่านจับใจความสำคัญ

การอ่านจับใจความสำคัญให้เข้าใจง่ายและรวดเร็วผู้อ่านควรมีแนวทางและพื้นฐานดังนี้

1. สืบรวจส่วนประกอบของหนังสือ เช่น ชื่อเรื่อง คำนำ สารบัญ ฯลฯ เพราะส่วนประกอบของหนังสือจะทำให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องหรือหนังสือที่อ่านได้กว้างขวางและรวดเร็ว
2. ตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่านเพื่อเป็นแนวทางใช้กำหนดวิธีอ่านให้เหมาะสมและจับใจความ หรือหาคำตอบได้รวดเร็วขึ้น โดยจับใจความให้ได้ว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร แล้ว นำมาสรุปเป็นใจความสำคัญ
3. มีทักษะในการใช้ภาษา สามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์ต่าง ๆ มีประสบการณ์ หรือภูมิหลังเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน มีความเข้าใจลักษณะของหนังสือเพราะหนังสือแต่ละประเภทมีรูปแบบการแต่งและเป้าหมายของเรื่องที่แตกต่างกัน
4. ใช้ความสามารถในด้านการแปลความหมายของคำ ประโยค และข้อความต่าง ๆ อย่างถูกต้องรวดเร็ว
5. ใช้ประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านมาประกอบจะช่วยให้เข้าใจและจับใจความได้ง่ายขึ้น

สรุปการอ่านจับใจความ หมายถึง การอ่านที่ต้องการ แยกแยะเรื่องที่อ่านให้ได้ว่า ส่วนใดเป็นใจความหรือข้อความที่สำคัญที่สุด และส่วนใดเป็นข้อความประกอบ การจับใจความจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจว่าผู้เขียนต้องการสื่ออะไรอย่างถูกต้อง โดยผู้อ่านต้องใช้ความสามารถทางภาษา ประสพการณ์หรือภูมิหลังในการแปลความหมายของคำ ข้อความ เพื่อจับใจความได้รวดเร็ว

วิธีจับใจความสำคัญ

มีดังนี้

1. พิจารณาที่ละย่อหน้า
2. ตัดส่วนที่เป็นรายละเอียดออกได้ เช่น ตัวอย่าง ลำนวนโวหาร อุปมาอุปไมย (การเปรียบเทียบ) ตัวเลข สถิติ ตลอดจนคำถามหรือคำพูดของผู้เขียนซึ่งเป็นส่วนขยายใจความสำคัญ
3. สรุปใจความสำคัญด้วยสำนวนภาษาของตนเองการพิจารณาตำแหน่งใจความ

ใจความสำคัญของข้อความในแต่ละย่อหน้าจะปรากฏดังนี้

1. ประโยคใจความสำคัญอยู่ตอนต้นของย่อหน้า
2. ประโยคใจความสำคัญอยู่ตอนกลางของย่อหน้า
3. ประโยคใจความสำคัญอยู่ตอนท้ายของย่อหน้า
4. ประโยคใจความสำคัญอยู่ตอนต้นและตอนท้ายของย่อหน้า
5. ผู้อ่านสรุปขึ้นเอง จากการอ่านทั้งย่อหน้า ในกรณีใจความสำคัญหรือความคิดสำคัญอาจอยู่รวมในความคิดย่อย ๆ โดยไม่มีความคิดที่เป็นประโยคหลัก

ที่มา : Kannika Kangkankhad. (25 สิงหาคม 2566).
https://kannikakangkankhad.blogspot.com/2011/07/blog-post_1966.html

ใบความรู้ที่ 2

บทพากย์เอราวัณ

บทพากย์เอราวัณเป็นส่วนหนึ่งของการแสดงละครในเรื่องรามเกียรติ์ ประพันธ์โดยพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย (รัชกาลที่ 2) แสดงให้เห็น ความลุ่มหลงในโทษของ รูป รส กลิ่น เสียง อันจะนำมาซึ่งความประมาท คำแปลของ บทพากย์เอราวัณนี้เป็นข้อสอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 วิชาภาษาไทย บทพากย์เอราวัณ บรรยายเหตุการณ์ตอนใด

บทพากย์เอราวัณเป็นบทบรรยายเหตุการณ์ขณะที่พระลักษมณ์ และ ไพรพลวหาร มัวแต่เพ่งดูเทวดาอย่างเพลิดเพลิน ทำให้ถูกอินทรีชิตแฉลงศรไล่ เหตุนี้ เกิดจากการลุ่มหลงในรูป รส กลิ่น เสียง นำมาซึ่งความประมาท บทพากย์เอราวัณนี้ บรรยายถึงความยิ่งใหญ่ของกระบวนทัพของอินทรีชิตซึ่งแปลงตัวเป็นพระอินทร์ ช้างเอราวัณ และเหล่าเทวดา

บทพากย์เอราวัณ แต่งด้วยกาพย์ฉบัง 16 ลักษณะคำประพันธ์หนึ่งบท มี 3 วรรค แต่ละวรรคมี 6 คำ วรรคสอง 4 คำ และวรรคสาม 6 คำ มีสัมผัสบังคับ 1 แห่ง ที่คำสุดท้ายของวรรคแรกและคำสุดท้ายของวรรคที่สอง และมีสัมผัสระหว่างบท อยู่ที่คำสุดท้ายของบทแรกกับคำสุดท้ายของวรรคแรกของบทต่อไปบทพากย์เอราวัณ

ที่มา : ไทยรัฐออนไลน์. (1 กันยายน 2566).
<https://www.thairath.co.th/lifestyle/life/2589098>

บทพากย์เอราวัณ แปลแต่ละบท

คำแปล บทพากย์เอราวัณ บทที่ 1

อินทราชิตบิดเปือนกายิน เหมือนองค์อมรินทร์ ทรงเดชเอราวัณ
หมายถึง อินทราชิตแปลงกายเหมือนองค์พระอินทร์ทรงช้างเอราวัณ

คำแปล บทพากย์เอราวัณ บทที่ 2

ช้างนิมิตฤทธิ์แรงแข็งขัน เพื่อก่ฟ่องผิวพรรณ สีสั่งข้สะอาดโอฬาร
หมายถึง ช้างที่ถูกสร้างขึ้นมานี้มีผิวสีเพื่อก่คล้ายหอยสังข์ และมีขนาดใหญ่โต

คำแปล บทพากย์เอราวัณ บทที่ 3

สามสิบสามเศียรโสภา เศียรหนึ่งเจ็ดงา ตั้งเพชรรัตนรูจี
หมายถึง ช้างตัวนี้มีสามสิบสามเศียร หนึ่งเศียรมี 7 งา งาตั้งเพชร

คำแปล บทพากย์เอราวัณ บทที่ 4

งาหนึ่งเจ็ดใบกษรณี สระหนึ่งย่อมมี เจ็ดกอบลบันดาล
หมายถึง งาข้างหนึ่งมีสระบัวอยู่ 7 สระ และสระบัวหนึ่งสระ มีบัวอยู่ 7 กอ

คำแปล บทพากย์เอราวัณ บทที่ 5

กอบหนึ่งเจ็ดดอกดวงมัลย์ ดอกหนึ่งแบ่งบาน มีกลีบได้เจ็ดกลีบผกา
หมายถึง กอบบัวหนึ่งกอบมีดอกบัวอยู่ 7 ดอก และบัวหนึ่งดอกมีดอกบัวอยู่ 7 กลีบ

คำแปล บทพากย์เอราวัณ บทที่ 6

กลีบหนึ่งมีเทพธิดา เจ็ดองค์โสภา แห่งห้อยลำพาหนะพาล
หมายถึง ดอกบัวหนึ่งกลีบมีเทพธิดาอยู่ 7 องค์

คำแปล บทพากย์เอราวัณ บทที่ 7

นางหนึ่งย่อมมีบริวาร อีกเจ็ดเขาวมัลย์ล้วนรูปนรมิตมายา
หมายถึง เทพธิดาองค์หนึ่งมีบริวาร 7 ตน แต่ละตนเป็นยักษ์แปลงกายมา

คำแปล บทพากย์เอราวัณ บทที่ 8

จักระบำราลัยสาหา ชำเลียงหางตา ทำที่ตั้งเทพอัปสร

หมายถึง นางยักษ์บริวารร้ายรังดงามราวกับนางฟ้า

คำแปล บทพากย์เอราวัณ บทที่ 9

มีวิมานแก้วงามบรรทุกเกตุกฤษณ ดั่งเวไชยันต์อมรินทร์

หมายถึง เติร์ดทุกเต็รของช้างเอราวัณมีวิมานแก้วงามดั่งวิมานเวไชยันต์ของพระอินทร์

คำแปล บทพากย์เอราวัณ บทที่ 10

เครื่องประดับแก้วแก้วโกเมน ชองหางกระวีน สร้อยสายชนกถักทอง

หมายถึง ช้างเอราวัณที่แปลงกายมานี้ประดับด้วยแก้วเก้ารการ

ได้แก่ โกเมนประดับอยู่ที่หาง และทองคำถักเป็นสายชนกและสร้อย

คำแปล บทพากย์เอราวัณ บทที่ 11

ตาข่ายเพชรรัตนร้อยกรอง ผ้าทิพย์ปกตรระพอง ห้อยพู่ทุกหุคชสาร

หมายถึง บนตัวช้างมีตาข่ายร้อยด้วยเพชร และผ้าสวยที่ถูกเสก มีพู่คล้องที่หูช้าง

คำแปล บทพากย์เอราวัณ บทที่ 12

โล่ห์นสารถิขุนมา เป็นเทพบุตรควาญ ชับท้ายที่หิ้งช้างทรง

หมายถึง สารถิของช้างก็คือยักษ์ที่แปลงกายมาทั้งนั้น

คำแปล บทพากย์เอราวัณ บทที่ 13

บรรดาโยธาจตุรงค์ เปลี่ยนแปลงกายคง เป็นเทพไทเทวัญ

หมายถึง ทหารของกองทัพพระอินทร์ที่เป็นยักษ์แปลงกายมา

คำแปล บทพากย์เอราวัณ บทที่ 14

ทัพหน้าอารักไปไพรลัณฑ์ ทัพหลังสุบรรณ กิณห์รหาคณา

หมายถึง ทัพหน้าแปลงเป็นเทพารักษ์ ทัพหลังแปลงเป็นครุฑ กิณห์ร และหาค

คำแปล บทพากย์เฮอร์วีน บทที่ 15

ปีกซ้ายฤาษิตวิทยา คนธรรพ์ปีกขวา ตั้งตามตำรับทัพชัย
หมายถึง ปีกซ้ายแปลงเป็นฤาษีและวิทยาสร และปีกขวาแปลงเป็นคนธรรพ์
ตามตำราพิชัย

คำแปล บทพากย์เฮอร์วีน บทที่ 16

ล้วนถืออาวุธเกรียงไกร ไตรมศรชัย พระบรรดค์คทาถ้วนตน
หมายถึง เทวดาที่แปลงกายมาทุกองค์ล้วนถืออาวุธต่างๆ
เช่น ไตรมศร คทา ดาบ และคทา

คำแปล บทพากย์เฮอร์วีน บทที่ 17

ลอยฟ้ามาในเวหน รีบเร่งรี้พล มาถึงสมรภูมิชัย ฯ
หมายถึง ช้างเฮอร์วีนและกองทัพทั้งหมดที่ลอยมาบนท้องฟ้า มาถึงสนามรบ

บทพากย์เฮอร์วีน สรุปได้ว่า ตอนนี้นำกล่าวถึงเหตุการณ์ที่อินทรีขิตแปลง
กายเป็นพระอินทร์ทรงช้างเฮอร์วีน ตัวช้างเฮอร์วีนที่แปลงกายมานี้รูปทรงงดงาม
มีทั้งเทพยดา เหล่าบริวาร และเครื่องแต่งกายที่สวยงาม รวมถึงทหารที่เป็นยักษ์
แปลงกายมาเป็นกองทัพที่ลอยมาจากท้องฟ้า ก็สะกดสายตาผู้ชมมองเห็น

ข้อคิดจากบทพากย์เฮอร์วีน คือ ไม่ว่าใครก็ตามเมื่อได้เห็นภาพที่
สวยงามก็ต้องหลงเชื่อ เมื่อลุ่มหลงแล้วก็ตกเป็นเหยื่อ เกิดโทษแก่ตัวเอง
คำถามที่มีปรากฏเป็นข้อสอบเกี่ยวกับบทพากย์เฮอร์วีน

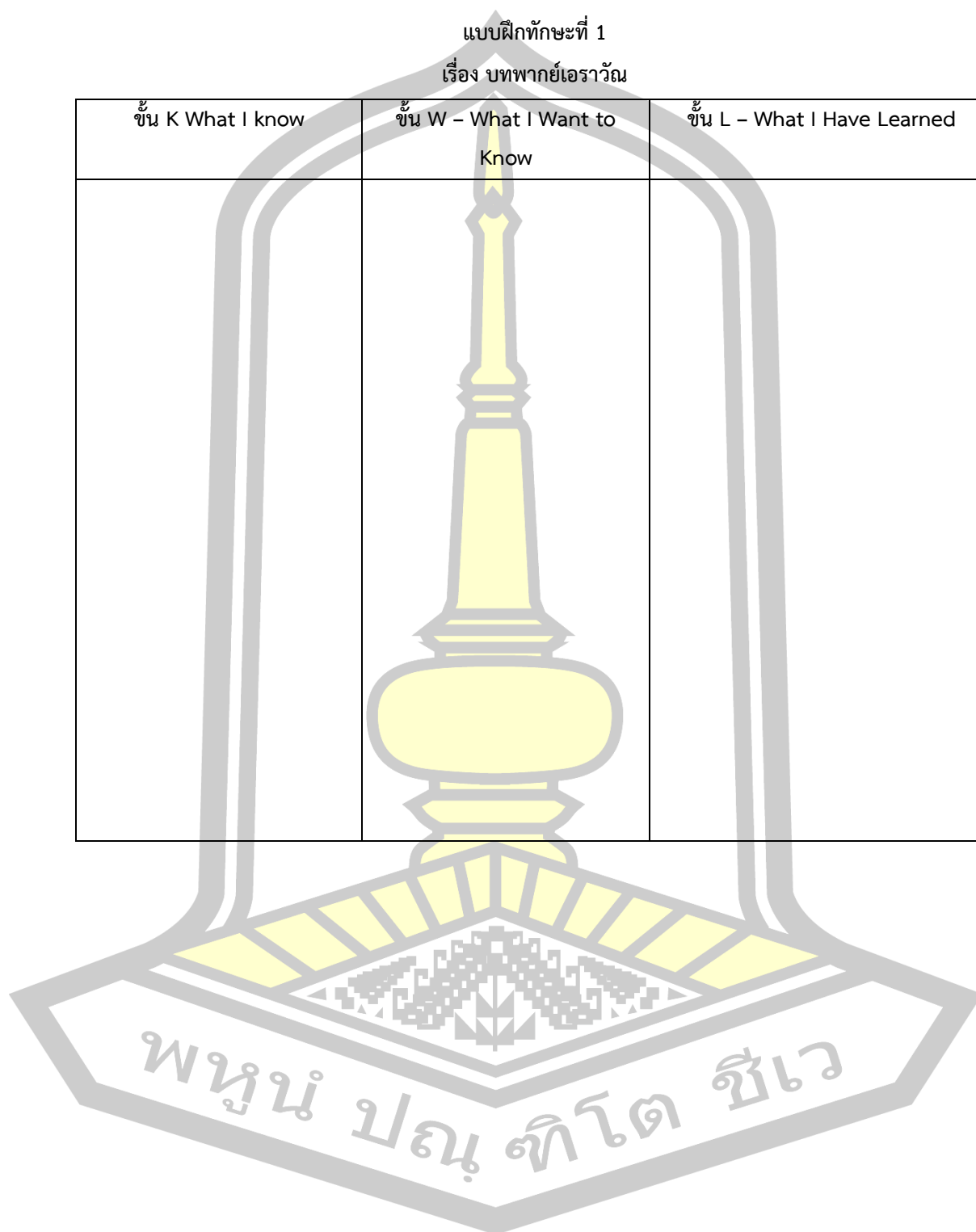
1. ช้างเฮอร์วีนมีกี่เศียร คำตอบ 33 เศียร
2. ช้างเฮอร์วีนมีงาทั้งหมดกี่งา คำตอบ 231 งา
3. ช้างเฮอร์วีนมีสรีระบัวทั้งหมดกี่สรีระ คำตอบ 1,617 สรีระ
4. ช้างเฮอร์วีนมีกอบัวทั้งหมดกี่กอบัว คำตอบ 11,319 กอบัว
5. ช้างเฮอร์วีนมีดอกบัวทั้งหมดกี่ดอก คำตอบ 79,233 ดอก
6. ช้างเฮอร์วีนมีกลีบบัวทั้งหมดกี่กลีบ คำตอบ 554,631 กลีบ
7. ช้างเฮอร์วีนมีเทพธิดาทั้งหมดกี่องค์ คำตอบ 3,882,417 องค์
8. ช้างเฮอร์วีนมีนางบริวารทั้งหมดกี่คน คำตอบ 27,176,919 คน

ชื่อ..... ชั้น

แบบฝึกทักษะที่ 1
เรื่อง บทพากย์เอราวัณ

ชั้น K What I know	ชั้น W – What I Want to Know	ชั้น L – What I Have Learned

แบบฝึกทักษะที่ 2

การอ่านจับใจความจากวรรณคดีในบทเรียนเรื่อง บทพากย์เอราวัณ

ชื่อ ชั้น

คำชี้แจง : ให้นักเรียนอ่านวรรณคดีในบทเรียนเรื่อง บทพากย์เอราวัณแล้วตอบคำถามต่อไปนี้

1. ชื่อเรื่อง
สาระสำคัญของเรื่อง

2. ให้นักเรียนอ่านวรรณคดีในบทเรียน เรื่อง บทพากย์เอราวัณแล้วตั้งคำถามให้สอดคล้องกับเนื้อหา
จำนวน 3 คำถาม

คำถามที่ 1

คำถามที่ 2

คำถามที่ 3

3. ให้นักเรียนอ่านวรรณคดีในบทเรียน เรื่อง บทพากย์เอราวัณแล้วตอบคำถามจากข้อที่ 2

คำถามที่ 1

คำถามที่ 2

คำถามที่ 3

4. ให้นักเรียนเรียงลำดับเหตุการณ์ด้วยการนำหมายเลข 1 - 5 เติมลงในช่อง ☐ ให้ถูกต้อง

☐ เทพธิดาองค์หนึ่งมีบริวาร 7 ตน แต่ละตนเป็นยักษ์แปลงกายมา

☐ เศียรทุกเศียรของช้างเอราวัณมีวิมานแก้วดั่งวิมานเวชยันต์ของพระอินทร์

☐ ทัพหน้าแปลงเป็นเทพารักษ์ ทัพหลังแปลงเป็นครุฑ กิณร และนาค

☐ ช้างที่ถูกสร้างขึ้นมานี้มีผิวสีเผือกคล้ายหอยสังข์ และมีขนาดใหญ่โต

☐ อินทรชิตแปลงกายเหมือนองค์พระอินทร์ทรงช้างเอราวัณ

5. ให้นักเรียนสรุปใจความ ตามความเข้าใจโดยใช้ภาษาของตนเอง

6. ให้นักเรียนบอกข้อคิดที่ได้รับจากการอ่านวรรณคดีในบทเรียน เรื่อง บทพากย์เอราวัณ

ชื่อ ชั้น

แบบฝึกทักษะที่ 3

เรื่อง บทพากย์เอราวัณ

คำชี้แจง : ให้นักเรียนสรุปความที่ได้จากการอ่านบทเรียนที่กำหนดไว้ในรูปแบบแผนผังความคิด
โดยกำหนดประเด็นดังต่อไปนี้ 1. ใคร 2. ทำอะไร 3. ที่ไหน 4. เมื่อไหร่ 5. ทำไม 6. อย่างไร

แบบทดสอบย่อยท้ายแผน

การอ่านจับใจความจากวรรณคดีในบทเรียน เรื่อง บทพากย์เอราวัณ

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว โดยกาเครื่องหมาย
กากบาท (X) ลงในกระดาษคำตอบจำนวน 10 ข้อ

บทพากย์เอราวัณ: ความลุ่มหลงและบทเรียนจากภาพลวงตา

บทพากย์เอราวัณ เป็นส่วนหนึ่งของเรื่องรามเกียรติ์ ประพันธ์โดยพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศ
หล้านภาลัย (รัชกาลที่ 2) ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความลุ่มหลงในรูป รส กลิ่น เสียง ที่นำมาซึ่งความประมาท
และโทษภัย ในตอนนี้ อินทรชิตแปลงกายเป็นพระอินทร์ ทรงช้างเอราวัณที่ถูกสร้างขึ้นมาให้มีความงดงาม
และอลังการเหนือธรรมชาติ ช้างเอราวัณนี้มีสามสิบสามเศียร แต่ละเศียรมีเจ็ดงา งาข้างหนึ่งมีสระบัวเจ็ด
สระ ในแต่ละสระมีบัวเจ็ดกอ และในแต่ละกอบัวมีดอกบัวเจ็ดดอก แต่ละดอกบัวมีเจ็ดกลีบ และบนกลีบ
ดอกบัวนั้นมีเทพธิดาเจ็ดองค์งดงาม

นอกจากนี้ เศียรของช้างเอราวัณยังมีวิมานแก้วทั้งดงามดั่งวิมานของพระอินทร์ เครื่องประดับ
ของช้างเป็นของวิเศษ ตาข่ายที่ประดับอยู่บนตัวช้างทำจากเพชรรัตน และมีผ้าทิพย์คลุมตระพอง ห้อยพู่
ทุกหูของช้าง สารพัดของช้างเอราวัณที่จับทัพล้วนเป็นยักษ์ที่แปลงกายมาเป็นเทพบุตร ท้าอินทรชิตซึ่ง
แปลงกายเป็นกองทัพเทวดานั้นประกอบด้วยเทพารักษ์ ฤๅษี วิทยาธร คนธรรพ์ และเหล่าเทพไทเทวัญ
ที่ต่างถืออาวุธเกรียงไกร เช่น โดมร ศร ดาบ และคทา พวกเขาลอยมาในอากาศและมุ่งหน้าสู่สมรภูมิ

บทพากย์เอราวัณนี้ บรรยายความงดงามและความยิ่งใหญ่ของกองทัพอินทรชิตที่แปลงกายมา
ด้วยความอลังการ จนทำให้พระลักษมณ์และไพร่พลวานรมองด้วยความเพลิดเพลิน ทำให้ตกอยู่ในภวังค์
และขาดความระมัดระวัง บทนี้จึงสอนให้เห็นถึงอันตรายของการหลงใหลในสิ่งที่ตาเห็นและประมาทในสิ่ง
ที่ดูเหมือนจะงดงามแต่เป็นเพียงภาพลวงตา เมื่อผู้คนมัวแต่ชื่นชมในสิ่งที่ลวงตา ไม่ทันรู้ตัวก็อาจกลายเป็น
เหยื่อของความลุ่มหลงและประสบกับภัยร้ายในที่สุด

ข้อคิดสำคัญจากบทพากย์นี้คือ การที่มนุษย์มักถูกความงดงามและสิ่งยั่วยุที่ดูน่าดึงดูดล่อลวง
ทำให้ขาดสติ และกลายเป็นเหยื่อของความประมาท สิ่งเหล่านี้เป็นอุทาหรณ์ให้เราตระหนักถึงความเสี่ยง
ที่มาพร้อมกับการหลงใหลในสิ่งที่ไม่จริง และเตือนให้สติในทุกย่างก้าวของชีวิต

1. บทพากย์เอราวัณเป็นส่วนหนึ่งของวรรณคดีเรื่องใด

- ก. มหาकाพย์มหาภารตะ
- ข. พระอภัยมณี
- ค. รามเกียรติ์
- ง. ขุนช้างขุนแผน

2. ใครเป็นผู้ประพันธ์บทพากย์เอราวัณ

- ก. พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช
- ข. พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว
- ค. พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย
- ง. พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

3. เหตุการณ์ในบทพากย์เอราวัณเกิดขึ้นเมื่อใด

- ก. ตอนพระลักษมณ์และไพร่พลวานรเผ่งดูเทวดา
- ข. ตอนหนุมานปราบยักษ์
- ค. ตอนพระรามยิงศร
- ง. ตอนพระอินทร์ช่วยเหลือพระราม

4. บทพากย์เอราวัณแสดงให้เห็นถึงความลุ่มหลงในสิ่งใด

- ก. ความรัก
- ข. ความงาม
- ค. รูป รส กลิ่น เสียง
- ง. ความโกรธ

5. บทพากย์เอราวัณใช้คำประพันธ์แบบใด

- ก. กาพย์ยานี 11
- ข. กาพย์ฉบัง 16
- ค. โคลงสี่สุภาพ
- ง. ร่ายยาว

6. ช้างเอราวัณที่อินทรีชิตแปลงกายมีลักษณะอย่างไร

- ก. มีหนึ่งเศียรและงาเจ็ดข้าง
- ข. มีสามสิบสามเศียร และงาเจ็ดงาในแต่ละเศียร
- ค. มีสามเศียรและงาเจ็ดข้าง
- ง. มีเศียรเดียวแต่มีหลายงา

7. บริวารของเทพธิดาที่ปรากฏในบทพากย์เอราวัณเป็นอย่างไร

- ก. เป็นนางฟ้า
- ข. เป็นคนธรรมดา
- ค. เป็นยักษ์ที่แปลงกายมา
- ง. เป็นทหารของพระราม

8. วิมานที่ปรากฏในบทพากย์เอราวัณอยู่ที่ใด

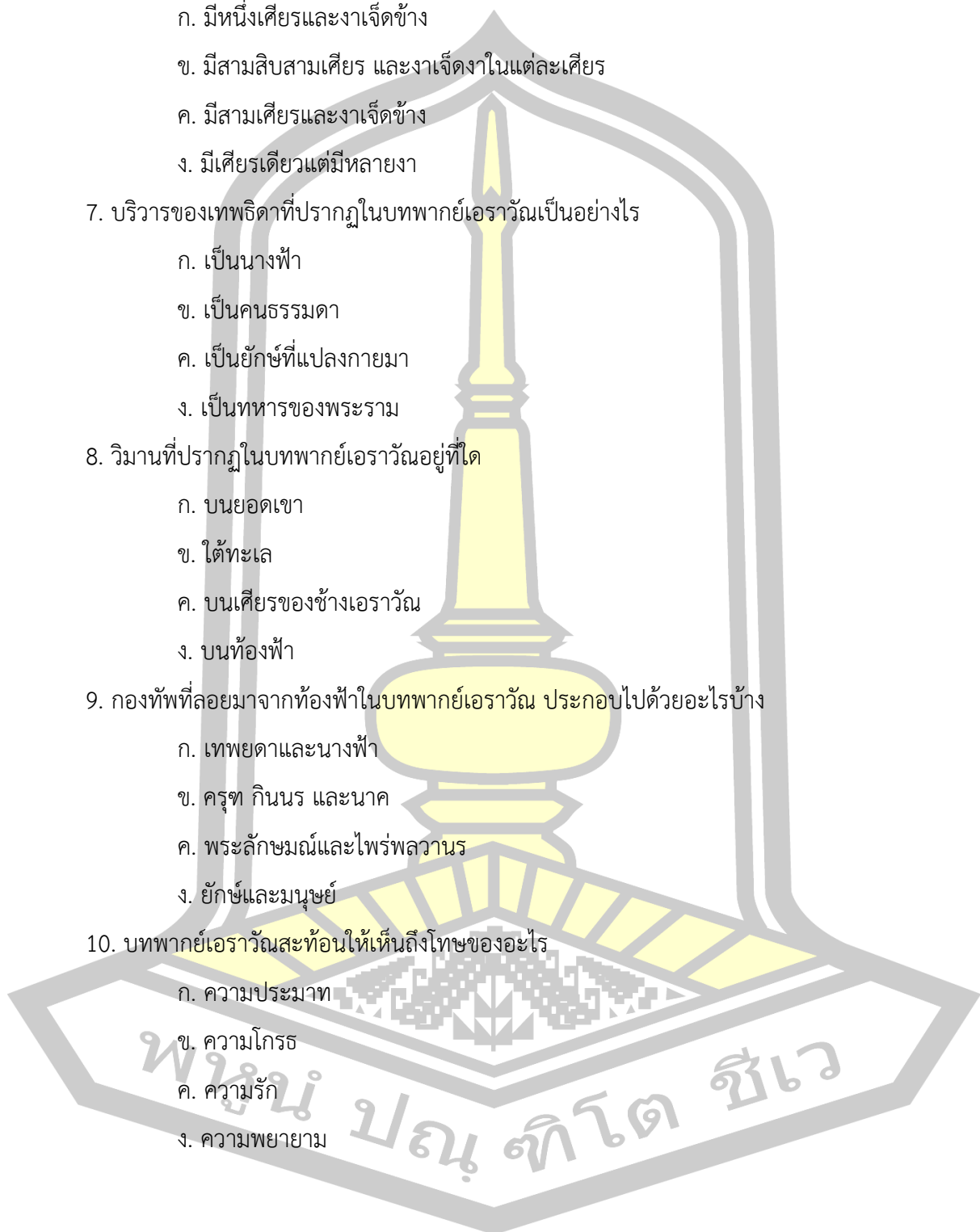
- ก. บนยอดเขา
- ข. ใต้ทะเล
- ค. บนเศียรของช้างเอราวัณ
- ง. บนท้องฟ้า

9. กองทัพที่ลอยมาจากท้องฟ้าในบทพากย์เอราวัณ ประกอบไปด้วยอะไรบ้าง

- ก. เทพธิดาและนางฟ้า
- ข. ครุฑ กิณนร และนาค
- ค. พระลักษมณ์และไพร่พลวานร
- ง. ยักษ์และมนุษย์

10. บทพากย์เอราวัณสะท้อนให้เห็นถึงโทษของอะไร

- ก. ความประมาท
- ข. ความโกรธ
- ค. ความรัก
- ง. ความพยายาม

กระดาษคำตอบแบบทดสอบหลังเรียน
เรื่อง บทพากย์เอราวัณ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมหาชัยพิทยาคาร

ชื่อ สกุล ชั้นมัธยมศึกษาปีที่

คำชี้แจง : กระดาษคำตอบข้อสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ

ข้อที่	ก	ข	ค	ง
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				

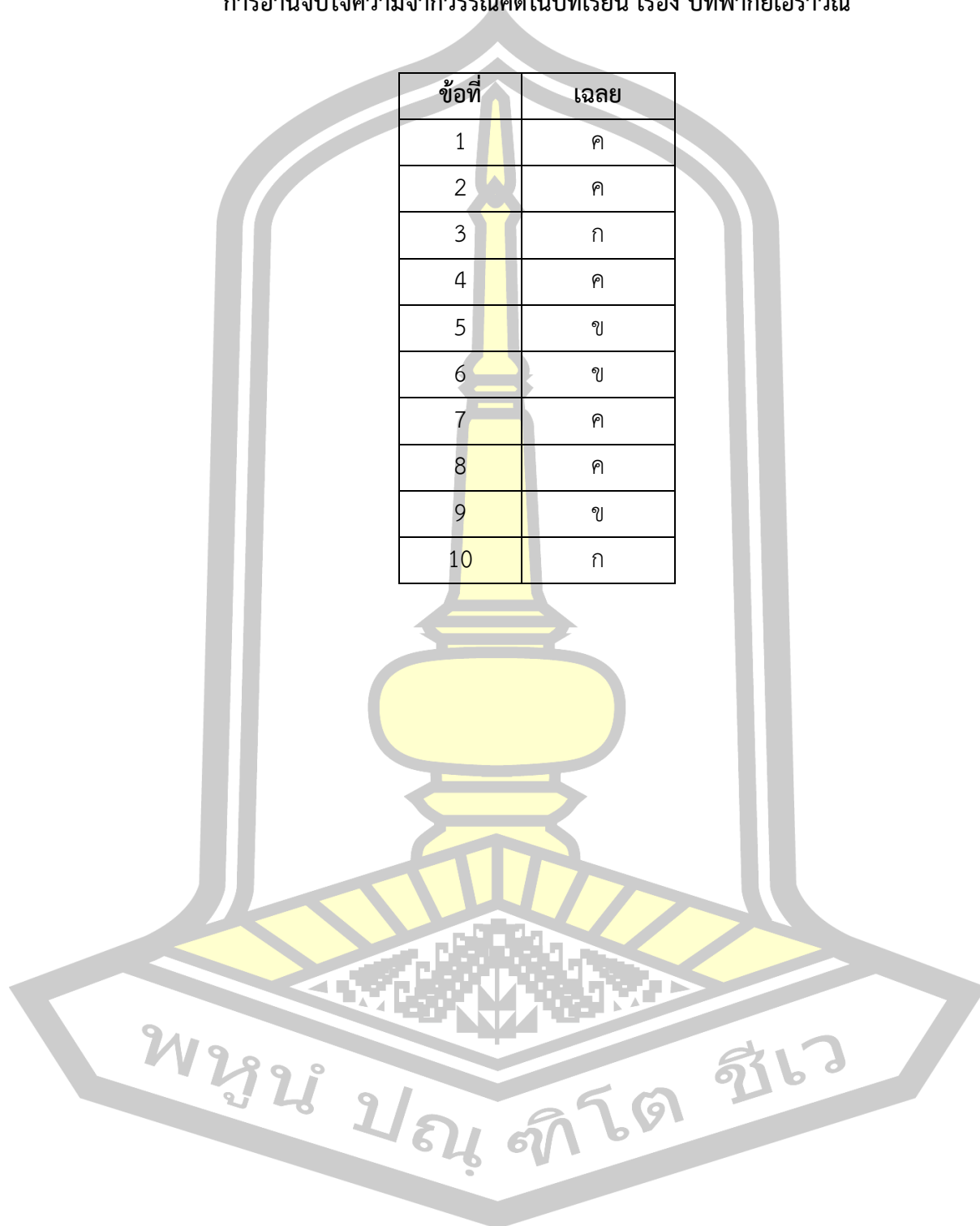
คะแนนที่ได้

คะแนนเต็ม

พูน ปณ จิต ชีวะ

เฉลยแบบทดสอบย่อยท้ายแผน
การอ่านจับใจความจากวรรณคดีในบทเรียน เรื่อง บทพากย์เอราวัณ

ข้อที่	เฉลย
1	ค
2	ค
3	ก
4	ค
5	ข
6	ข
7	ค
8	ค
9	ข
10	ก

แบบบันทึกคะแนนการอ่านจับใจความ
จากแบบทดสอบย่อยท้ายแผน
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง บทพากย์เอราวัณ

ที่	ชื่อ - สกุล	รวมคะแนน (10)	คะแนนเฉลี่ยร้อยละ	แปลผล	การประเมิน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

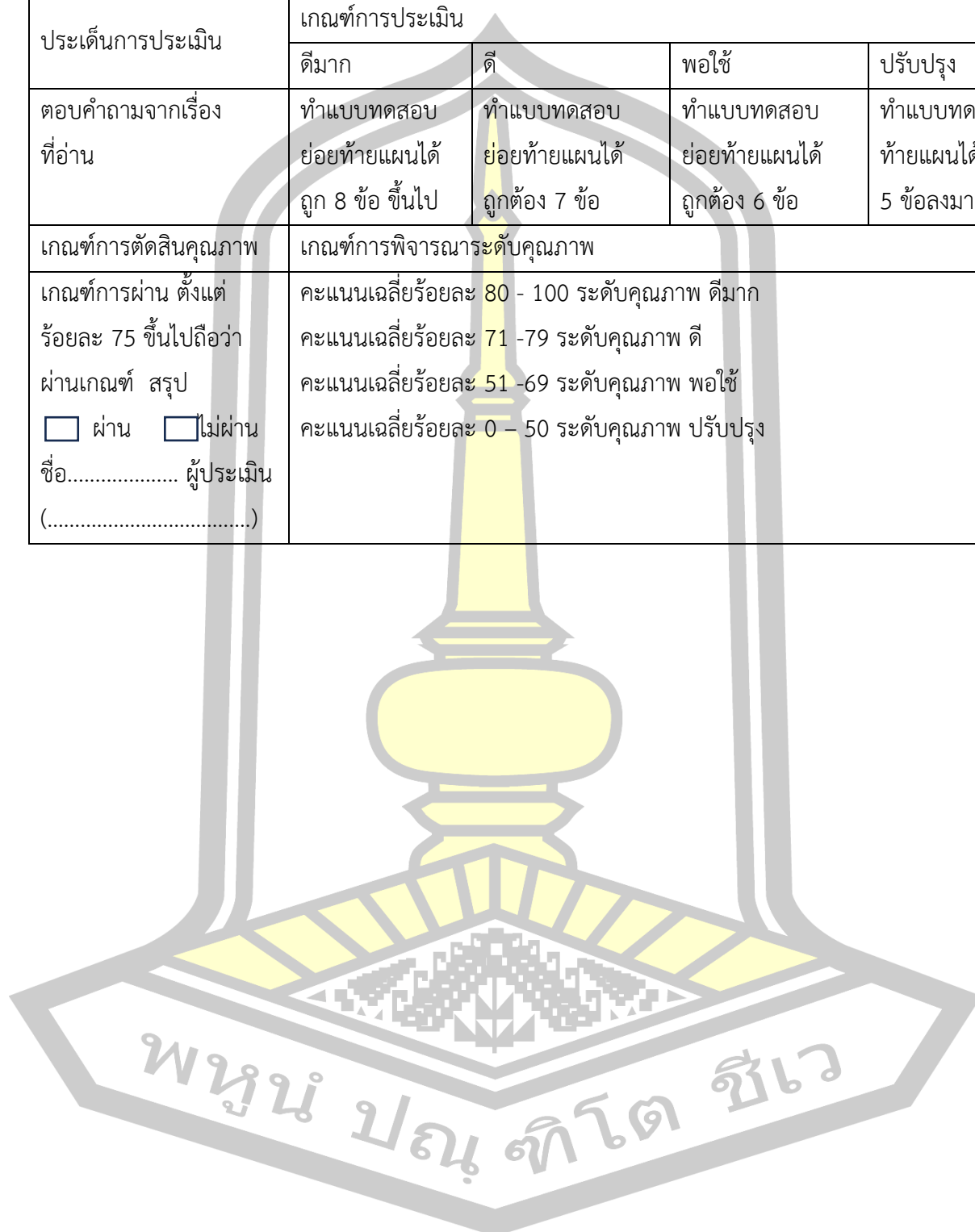
ช่วงคะแนน	คะแนนเฉลี่ยร้อยละ	ระดับคุณภาพ	แปลผล	การประเมิน
8 - 10	80 - 100	4	ดีมาก	ผ่าน
7	70 - 79	3	ดี	ผ่าน
6	51 - 69	2	พอใช้	ไม่ผ่าน
0 - 5	0 - 50	1	ปรับปรุง	ไม่ผ่าน

หมายเหตุ เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ร้อยละ 75 ขึ้นไป ถือผ่านเกณฑ์

ลงชื่อ ผู้ประเมิน
(.....)
วันที่ เดือน พ.ศ.

เกณฑ์การประเมินผลงานเรื่องความสามารถในการอ่านจับใจความ

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การประเมิน			
	ดีมาก	ดี	พอใช้	ปรับปรุง
ตอบคำถามจากเรื่อง ที่อ่าน	ทำแบบทดสอบ ย่อยท้ายแผนได้ ถูก 8 ข้อ ขึ้นไป	ทำแบบทดสอบ ย่อยท้ายแผนได้ ถูกต้อง 7 ข้อ	ทำแบบทดสอบ ย่อยท้ายแผนได้ ถูกต้อง 6 ข้อ	ทำแบบทดสอบย่อย ท้ายแผนได้ถูกต้อง 5 ข้อลงมา
เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ	เกณฑ์การพิจารณาระดับคุณภาพ			
เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ ร้อยละ 75 ขึ้นไปถือว่า ผ่านเกณฑ์ สรุป ☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน ชื่อ..... ผู้ประเมิน (.....)	คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 - 100 ระดับคุณภาพ ดีมาก คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 71 -79 ระดับคุณภาพ ดี คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 51 -69 ระดับคุณภาพ พอใช้ คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 0 – 50 ระดับคุณภาพ ปรับปรุง			

แบบประเมินผลงานเรื่องความสามารถในการอ่านจับใจความ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

คำชี้แจง : ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ตรงกับความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียน

ชื่อ - สกุล	รายการประเมิน																				รวมคะแนน 20 คะแนน	แปลผล	การประเมิน
	1. อธิบาย หลักการอ่าน จับใจความ ได้และตั้ง คำถามจาก เรื่องที่อ่าน				2.ตอบคำถาม จากเรื่องที่ อ่าน				3. ลำดับ เหตุการณ์ จากเรื่องที่ อ่าน				4. สรุป ใจความจาก เรื่องที่อ่าน				5. บอกข้อคิด จากเรื่องที่ อ่าน						
	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1			

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	คะแนนเฉลี่ยร้อยละ	ระดับคุณภาพ	แปลผล	การประเมิน
16 - 20	80 - 100	4	ดีมาก	ผ่าน
11 - 15	70 - 79	3	ดี	ผ่าน
6 - 10	51 - 69	2	พอใช้	ไม่ผ่าน
1 - 5	0 - 50	1	ปรับปรุง	ไม่ผ่าน

หมายเหตุ คุณภาพระดับ ดี ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์

ลงชื่อ ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

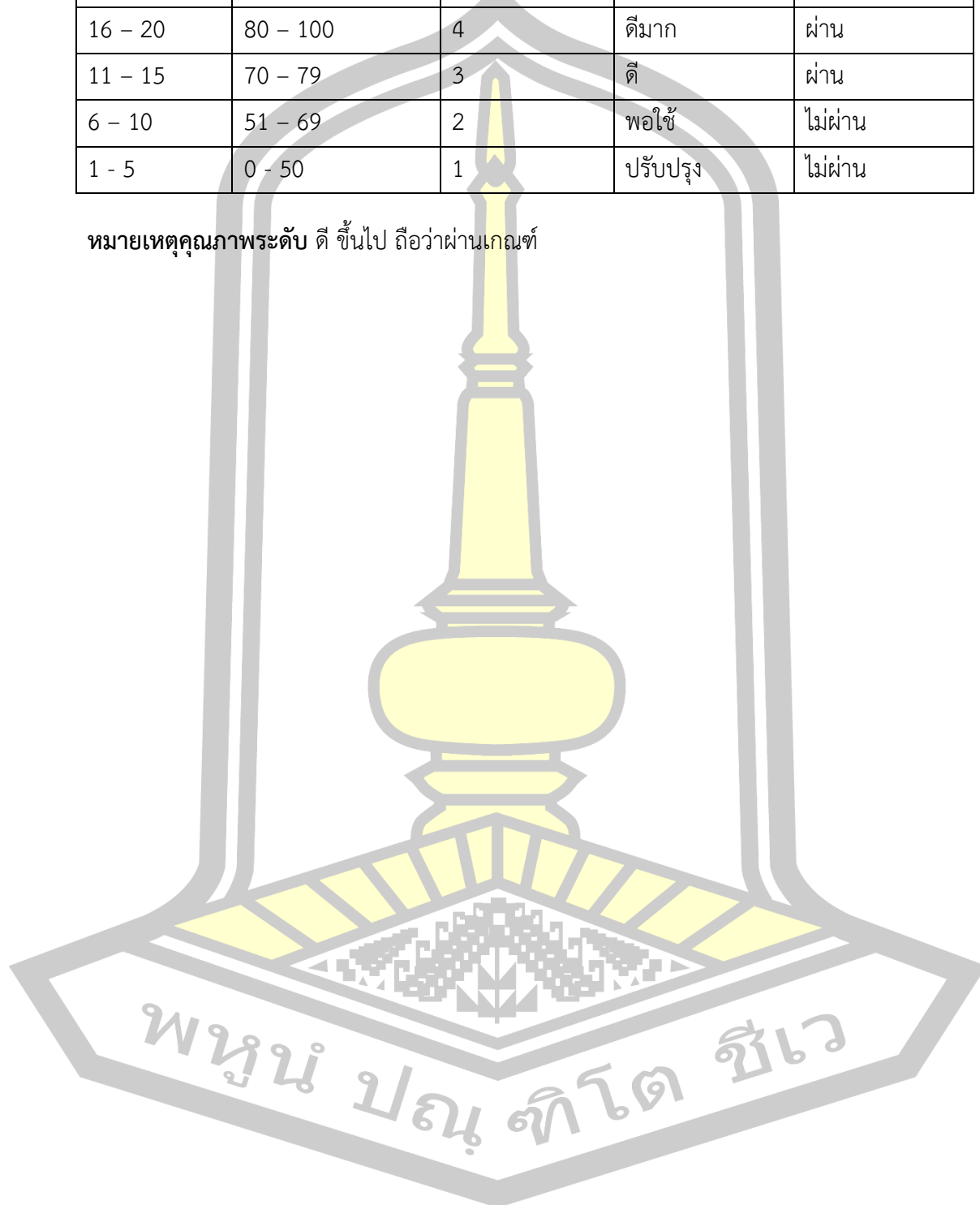
เกณฑ์การประเมินผลงานเรื่องความสามารถในการอ่านจับใจความ

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน			
	4	3	2	1
1. อธิบายหลักการอ่านจับใจความได้ และตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่าน	อธิบายหลักการอ่านจับใจความได้ถูกต้อง ตรงประเด็นครบทั้ง 5 หลักการ ตั้งคำถามได้สอดคล้องกับเรื่องที่อ่าน ตรงประเด็นครบทุกคำถาม	อธิบายหลักการอ่านจับใจความได้ถูกต้อง ตรงประเด็น ได้ 4 หลักการตั้งคำถามได้ สอดคล้องกับเรื่องที่อ่าน ตรงประเด็นไม่ครบทุกคำถามได้ 3 คำถาม	อธิบายหลักการอ่านจับใจความได้ ถูกต้อง ตรงประเด็น ได้ 3 หลักการตั้งคำถามได้ สอดคล้องกับเรื่องที่อ่าน ตรงประเด็นไม่ครบทุกคำถามได้ 2 คำถาม	อธิบายหลักการอ่านจับใจความได้ ถูกต้อง ตรงประเด็น ได้ 2 หลักการตั้งคำถามได้ สอดคล้องกับเรื่องที่อ่าน ตรงประเด็นไม่ครบทุกคำถามได้ 1 คำถาม
2. ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน	ตอบคำถาม ถูกต้อง ชัดเจน ครบทุกข้อ	ตอบคำถาม ครบคลุม บางส่วน	ตอบคำถามได้บ้าง แต่วกวน	ตอบคำถามไม่ได้
3. ลำดับเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน	ลำดับเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านได้ 4 ข้อ ขึ้นไป	ลำดับเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านได้ 3 ข้อ	ลำดับเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านได้ 2 ข้อ	ลำดับเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านได้ 1 ข้อ
4. สรุปใจความจากเรื่องที่อ่าน	- ลำดับเรื่อง เหตุการณ์ได้ดีมาก ไม่สลับวากวน - เขียนใจความ ของเรื่องได้ครบถ้วน ครบคลุม ต่อเนื่อง ตั้งแต่ต้นจนจบ	- ลำดับเรื่อง เหตุการณ์ได้ดี ไม่สลับวากวน - เขียนใจความ ของเรื่อง ได้ครบถ้วน ครบคลุม ต่อเนื่อง	- ลำดับเรื่อง เหตุการณ์ได้ดีแต่สลับที่บ้าง - เขียนใจความ ของเรื่องได้ แต่เนื้อหาไม่ต่อเนื่อง	- ลำดับเรื่องไม่ดี วากวนไปมา - เขียนไม่ครบถ้วน และไม่ต่อเนื่อง
5. บอกข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน	บอกข้อคิดได้ตรง ประเด็นสมบูรณ์ ข้อคิดได้บ้างแต่ วากวน	บอกข้อคิดได้ตรง ประเด็นแต่ไม่ต่อเนื่อง	บอกข้อคิดได้บ้าง บางส่วน	บอกข้อคิดได้บ้าง แต่วกวน

เกณฑ์การประเมิน

ช่วงคะแนน	คะแนนร้อยละเฉลี่ย	ระดับคุณภาพ	แปลผล	การประเมิน
16 – 20	80 – 100	4	ดีมาก	ผ่าน
11 – 15	70 – 79	3	ดี	ผ่าน
6 – 10	51 – 69	2	พอใช้	ไม่ผ่าน
1 - 5	0 - 50	1	ปรับปรุง	ไม่ผ่าน

หมายเหตุคุณภาพระดับ ดี ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์

(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

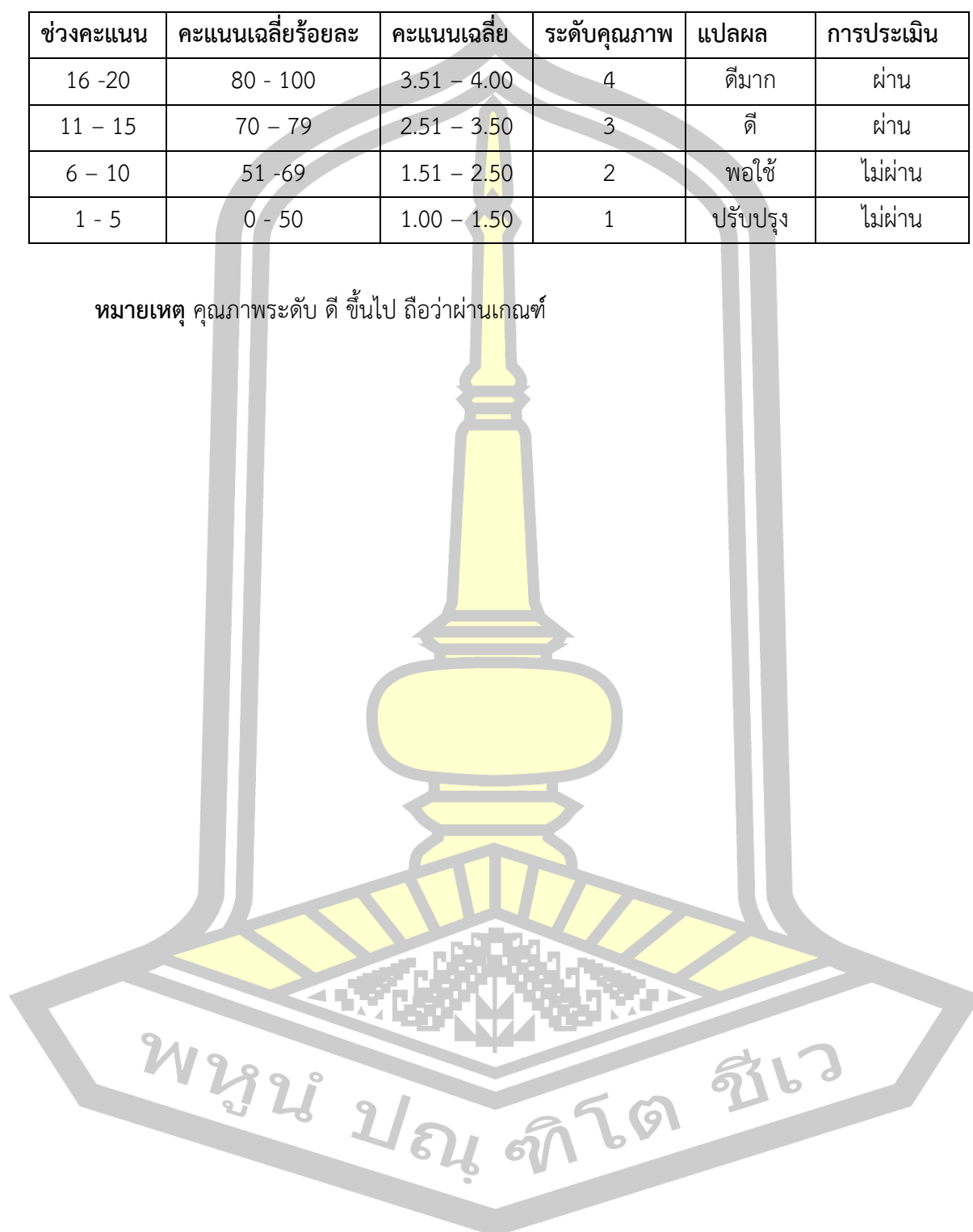
เกณฑ์การประเมินแบบประเมินพฤติกรรมของนักเรียน

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพและคำอธิบาย			
	มากที่สุด (4)	มาก (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. วางแผนการเรียนรู้	กำหนดจุดประสงค์ ประเด็นการเรียนรู้ วิธีการอุปกรณ์ด้วยตนเองอย่างเหมาะสมและครบถ้วนทุกประเด็น	กำหนดจุดประสงค์ ประเด็นการเรียนรู้ วิธีการอุปกรณ์ด้วยตนเองอย่างเหมาะสมแต่ยังไม่ครบถ้วน	กำหนดจุดประสงค์ ประเด็นการเรียนรู้ วิธีการอุปกรณ์ยังไม่สอดคล้องกัน	ต้องได้รับคำแนะนำเพิ่มเติมกำหนดจุดประสงค์ประเด็นการเรียนรู้จึงสามารถกำหนดวิธีการและเลือกอุปกรณ์ได้
2. การศึกษาค้นคว้า	ศึกษาค้นคว้าได้ตรงตามแผนที่วางไว้บันทึกข้อมูลได้ตรงประเด็น ผลงานถูกต้องครบ สมบูรณ์	ศึกษาค้นคว้าได้ตรงตามแผนที่วางไว้บันทึกข้อมูลได้ตรงบางประเด็น ผลงานถูกต้อง	ศึกษาค้นคว้าได้ตรงตามแผนที่วางไว้บันทึกข้อมูลยังไม่ตรงประเด็นผลงานแก้ไขเล็กน้อย	ศึกษาค้นคว้าไม่ตรงตามแผนที่วางไว้ ผลงานต้องปรับปรุง
3. การนำเสนอข้อค้นพบ	นำเสนอข้อค้นพบตรงประเด็น ชัดเจนเข้าใจง่าย ครบถ้วนสมบูรณ์ดี	การนำเสนอข้อค้นพบได้บางประเด็น ต้องเก็บรายละเอียดข้อมูลอีกเล็กน้อยจึงจะครบถ้วนสมบูรณ์	การนำเสนอข้อค้นพบยังไม่ ชัดเจน สื่อ ความหมายได้เข้าใจพอสมควร	การนำเสนอข้อค้นพบไม่ชัดเจนต้องปรับปรุง
4. การอภิปรายซักถาม	วิเคราะห์ข้อค้นพบได้อย่างละเอียด และสามารถ อภิปรายได้ชัดเจนดี	วิเคราะห์ข้อค้นพบ และสามารถ อภิปราย ได้ชัดเจนดี	วิเคราะห์ข้อค้นพบ และสามารถ อภิปราย ได้เป็นบางประเด็น	วิเคราะห์ข้อค้นพบ ยัง ไม่ตรงประเด็น ต้องปรับปรุง
5. การสรุปองค์ความรู้	สรุปองค์ความรู้ที่เป็นความคิดรวบยอดได้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของงานได้ถูกต้องตรงประเด็นดี	สรุปองค์ความรู้ที่เป็นความคิดรวบยอดได้สอดคล้องกับจุดประสงค์ ของงานเป็นบางประเด็น	สรุปองค์ความรู้ที่เป็นความคิดรวบยอดได้แต่ บางส่วน ยังไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์ แก้ไขเล็กน้อย	ยังสรุปองค์ความรู้ที่เป็นความคิดรวบยอดได้ไม่ชัดเจนและ ยังไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์ต้องแก้ไข

เกณฑ์การประเมิน

ช่วงคะแนน	คะแนนเฉลี่ยร้อยละ	คะแนนเฉลี่ย	ระดับคุณภาพ	แปลผล	การประเมิน
16 -20	80 - 100	3.51 – 4.00	4	ดีมาก	ผ่าน
11 – 15	70 – 79	2.51 – 3.50	3	ดี	ผ่าน
6 – 10	51 -69	1.51 – 2.50	2	พอใช้	ไม่ผ่าน
1 - 5	0 - 50	1.00 – 1.50	1	ปรับปรุง	ไม่ผ่าน

หมายเหตุ คุณภาพระดับ ดี ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์

บันทึกหลังสอนแผนการสอนที่ 5

1. ผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียน

1) การประเมินผลความรู้ (K) หลังการเรียนรู้ โดยอ่านจับใจความจากบทเรียน เรื่อง ที่เรียกว่าก้าวหน้า พบว่านักเรียนผ่านการประเมินคิดเป็นร้อยละ 100.00

ไม่ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนดไว้คิดเป็นร้อยละ 0.00

เนื่องจาก นักเรียนสามารถตอบคำถามแบบทดสอบท้ายบทเรียนอยู่ในเกณฑ์ที่ดี ผลการประเมินจากคะแนนแปลผลอยู่ในระดับดีถึงดีมาก

2) การประเมินด้านทักษะกระบวนการ (P) โดยใช้แบบฝึกทักษะที่ 2 การอ่านจับใจความ จากบทเรียนเรื่อง ที่เรียกว่าก้าวหน้า พบว่านักเรียนผ่านการประเมินคิดเป็นร้อยละ 100.00

ไม่ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนดไว้คิดเป็นร้อยละ 0.00

เนื่องจาก นักเรียนสามารถทำแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความได้อย่างถูกต้อง

3) การประเมินด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (A) โดยใช้แบบฝึกทักษะที่ 1 และ 3 พบว่า นักเรียนผ่านการประเมินคิดเป็นร้อยละ 100.00

ไม่ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนดไว้คิดเป็นร้อยละ 0.00

เนื่องจาก นักเรียนให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมเป็นอย่างดี ช่างเสนอความคิดเห็นอาจ เสี่ยงดั่งบ้าง แต่นักเรียนยังสามารถทำกิจกรรมต่อไปจนจบได้ดี

2. ปัญหาและอุปสรรค ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

- ☐ กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ไม่เหมาะสมกับเวลา
- ☒ มีนักเรียนทำแบบฝึกทักษะไม่ทันตามเวลาที่กำหนด
- ☐ มีนักเรียนไม่สนใจเรียน
- ☐ อื่น ๆ

3. ข้อเสนอแนะ/แนวทางการแก้ไข

.....

.....

พูน ปณ จิต ชีเว

ลงชื่อ กรรณก ผู้สอน
(นางสาวกรรณก จารุทรัพย์สดี)

นิเทศหลังการจัดกิจกรรม

ความคิดเห็นของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้

☒ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ดี

☐ ควรปรับปรุงเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

รูปแบบของการจัดกิจกรรมมีความน่าสนใจ และมีเทคนิคการสอนที่ดี สามารถดึงดูดความสนใจของนักเรียนได้เป็นอย่างดี อาจจะเพิ่มการจัดกิจกรรมในเวลาว่าง หรือ คาบสอนเสริมทักษะของนักเรียนเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดียิ่งขึ้น

(นางพิลสา สิทิตหาโคตร)

หัวหน้ากลุ่มสาระกลุ่มสาระการเรียนรู้

ความคิดเห็นของฝ่ายบริหารงานวิชาการ

☒ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ดี

☐ ควรปรับปรุงเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

มีการใช้สื่อการสอนที่ดี และผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม

ลงชื่อ

(นางวัลย์วิภา ภูสีคุณ)

หัวหน้าฝ่ายบริหารงานวิชาการ

ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน

☒ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ดี

☐ ควรปรับปรุงเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

จัดกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อเสริมทักษะให้เด็ก มีเทคนิคการสอนที่ใหม่และดีเยี่ยม

ลงชื่อ

(นายอธการ สุขศร)

ผู้อำนวยการโรงเรียนมหาชัยพิทยาคาร

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

หน่วยที่ 1 การอ่านจับใจความ

เวลาเรียนรวม 12 ชั่วโมง

เรื่อง ที่เรียกว่าก้าวหน้า

เวลาเรียน 2 ชั่วโมง

ครูผู้สอน นางสาวกรรณก จารุทรัพย์สดี

แผนที่ 6/6

1. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้ มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้ และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด ท 1.1 ม.3/3 ระบุใจความและรายละเอียดของข้อมูลที่สนับสนุนจาก เรื่องที่อ่าน

2. สาระสำคัญ

การอ่านจับใจความ คือ การอ่านโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเก็บสาระสำคัญ ความรู้ข้อมูลที่ น่าสนใจ และแนวความคิดหรือทัศนะของผู้เขียนของเรื่องที่อ่าน อีกทั้งยังเป็นการอ่านที่ต้องการ แยกแยะเรื่องที่อ่านให้ได้ว่าส่วนใดเป็นใจความหรือข้อความที่สำคัญที่สุด และส่วนใดเป็นข้อความ ประกอบ การจับใจความจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจว่าผู้เขียนต้องการสื่ออะไรอย่าง โดยผู้อ่านต้องใช้ ความสามารถทางภาษา ประสบการณ์หรือภูมิหลังในด้านการแปล ความหมายของคำข้อความ เพื่อจับใจความได้รวดเร็วขึ้น

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถบอกหลักการอ่านจับใจความจากบทเรียนที่ถูกต้องได้ (K)
2. นักเรียนสามารถอ่านจับใจความจากบทเรียนที่กำหนดให้ได้ (P)
3. นักเรียนมีส่วนร่วมกับการจัดการเรียนรู้ (A)

4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด

ชั่วโมงที่ 1

ขั้นนำ (ใช้เวลา 10 นาที)

1. ครูและนักเรียนทักทายกัน ครูเริ่มนำเสนอกระบวนการอ่านจับใจความ โดยใช้วิธีการสอน แบบ KWL-Plus เพื่อให้นักเรียนทราบถึงจุดประสงค์การเรียนรู้ วิธีการและคำแนะนำในการอ่านจับ

ใจความ โดยใช้วิธีการสอนแบบ KWL-Plus ตลอดจนเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถามถึงสิ่งที่ตนเองสงสัยเกี่ยวกับจุดประสงค์การเรียนรู้วิธีการและคำแนะนำในการอ่านจับใจความ

2. ครูอธิบายการเขียนตาราง KWL Chart โดยให้นักเรียนเขียนความรู้เดิมที่ตนเองรู้จากเรื่องที่จะอ่าน ลงในคอลัมน์ K (What I Know) เขียนคำถามในสิ่งที่ตนเองต้องการรู้จากเรื่องที่จะอ่านลงในคอลัมน์ W (What I Want to Know) และเขียนคำตอบจากคำถามที่เขียนไว้ในคอลัมน์ W ซึ่งเป็นสิ่งที่ตนเองได้เรียนรู้จากเรื่องที่อ่านลงในคอลัมน์ L (What I Have Learned)

ขั้นสอน (ใช้เวลา 20 นาที)

กิจกรรมก่อนการอ่าน

ขั้น K What I know นักเรียนรู้อะไร

1. ครูเขียนคำศัพท์บนกระดาน เช่น ความก้าวหน้า แล้วให้นักเรียนช่วยกันเดาความหมายจากบริบทรอบข้าง เพื่อตรวจสอบว่านักเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์เหล่านี้หรือไม่ ถ้านักเรียนไม่ทราบครูอธิบายความหมายของคำศัพท์เหล่านั้นอีกครั้งแล้วให้นักเรียนช่วยกันบอกความหมาย

2. ครูนำเสนอภาพอาชีพและอธิบายรายละเอียดของอาชีพก่อน จากนั้นนักเรียนอ่านออกเสียงคำถามพร้อม ๆ กัน เสร็จแล้วให้นักเรียนแต่ละคนได้พูดคุยสอบถามเพื่อน ๆ ในชั้นเรียนเพื่อช่วยกันหาคำตอบ แล้วครูสุ่มถามนักเรียน เช่น

ครู : นักเรียนคิดว่าอะไรคือความก้าวหน้าของอาชีพดารานักแสดง นักร้อง

นักเรียน :

ครู : นักเรียนคิดว่าอะไรคือความก้าวหน้าของอาชีพค้าขาย

นักเรียน :

ครู : นักเรียนคิดว่าอะไรคือความก้าวหน้าของอาชีพพยาบาล

นักเรียน :

3. นักเรียนแต่ละคนเขียนอธิบายความก้าวหน้าในทัศนคติของตนเอง ลงใน KWL Chart คอลัมน์ K โดยครูคอยให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด เสร็จแล้วนักเรียนพูดแลกเปลี่ยนสิ่งที่ตนเองรู้กับเพื่อน

4. สุ่มตัวแทนนักเรียน 2-3 คน ออกมาพูดหน้าชั้นเรียนเกี่ยวกับสิ่งที่นักเรียนเข้าใจนิยามความหมายของคำว่า “ความก้าวหน้า” เช่น

- ความก้าวหน้าในอุดมคติของฉัน

กิจกรรมระหว่างการอ่าน

ขั้น W – What I Want to Know นักเรียนต้องการรู้อะไร (ใช้เวลา 20 นาที)

1. นักเรียนแต่ละคนเขียนคำถามสิ่งที่อยากรู้จากบทอ่าน เรื่อง ที่เรียกว่าก้าวหน้า ลงใน KWL Chart ลงคอลัมน์ W โดยครูคอยให้ความช่วยเหลือและกระตุ้นนักเรียนในการตั้งคำถาม จากนั้นนักเรียนช่วยกันเขียนคำถามบนกระดาน เช่น

- ตัวละครในเรื่องมีใครบ้าง
- แต่ละตัวละครนิยามความหมายของความก้าวหน้าไว้อย่างไรบ้าง

2. นักเรียนอ่านบทอ่าน เรื่อง ที่เรียกว่าก้าวหน้า และในขณะที่อ่านนักเรียนสามารถเขียนคำถามเพิ่มเติมลงในคอลัมน์ W ได้ โดยครูคอยช่วยเหลือนักเรียนในส่วนที่ไม่เข้าใจที่พบในการอ่าน

กิจกรรมหลังการอ่าน

ขั้น L – What I Have Learned นักเรียนเกิดการเรียนรู้อะไร (ใช้เวลา 10 นาที)

นักเรียนเขียนสิ่งที่ตนเองได้เรียนรู้จากการอ่านเรื่อง ที่เรียกว่าก้าวหน้า ลงในคอลัมน์ L โดยครูคอยให้คำแนะนำการเขียนให้กับนักเรียนอย่างใกล้ชิด

2. นักเรียนพูดแลกเปลี่ยนสิ่งที่ตนเองได้เรียนรู้จากการอ่านที่บันทึกลงใน KWL Chart ของตนเองกับเพื่อน ๆ เพื่อเป็นการเพิ่มเติมข้อมูลอื่น ๆ ที่ได้เรียนรู้จากการอ่าน
3. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้จากบทอ่านอีกครั้ง

ชั่วโมงที่ 2

ขั้นนำ (ใช้เวลา 20 นาที)

1. นักเรียนทบทวนสิ่งที่ตนเองได้เรียนรู้จากการอ่าน เรื่อง ที่เรียกว่าก้าวหน้า ใน KWL Chart ของตนเอง
2. นักเรียนทำแบบฝึกเสริมทักษะ โดยให้นักเรียนอภิปรายจากคำถามที่ครูกำหนดให้ และเขียนคำตอบลงในใบงาน เสร็จแล้วครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายคำตอบที่ถูกต้อง

กิจกรรมหลังการอ่าน

ขั้น Plus นักเรียนเขียนแผนผังความคิด (ใช้เวลา 30 นาที)

1. นักเรียนวิเคราะห์ประเด็นสำคัญจากเรื่อง ที่เรียกว่าก้าวหน้า แล้วเขียนสรุปเป็นแผนผังความคิด (Mind mapping) โดยให้แต่ละคนออกแบบผังมโนทัศน์ด้วยตนเอง เสร็จแล้วครูทำการสุ่มหาตัวแทน 4- 5 คนออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน และให้เพื่อน ๆ นักเรียนช่วยกันสรุปประเด็นเพิ่มเติมให้ครอบคลุมมากขึ้น โดยครูคอยดูแลและให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด
2. นักเรียนพูดแลกเปลี่ยนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับผังมโนทัศน์ (Mind mapping) - ของตนเองกับเพื่อนร่วมชั้น

ขั้นสรุป (ใช้เวลา 10 นาที)

1. นักเรียนทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน เสร็จแล้วครูและนักเรียนช่วยกันเฉลยคำตอบที่ถูกต้อง
2. นักเรียนและครูช่วยกันสรุปสิ่งที่ได้จากการอ่านเรื่อง ที่เรียกว่าก้าวหน้า อีกครั้ง

5. สื่อ / แหล่งเรียนรู้

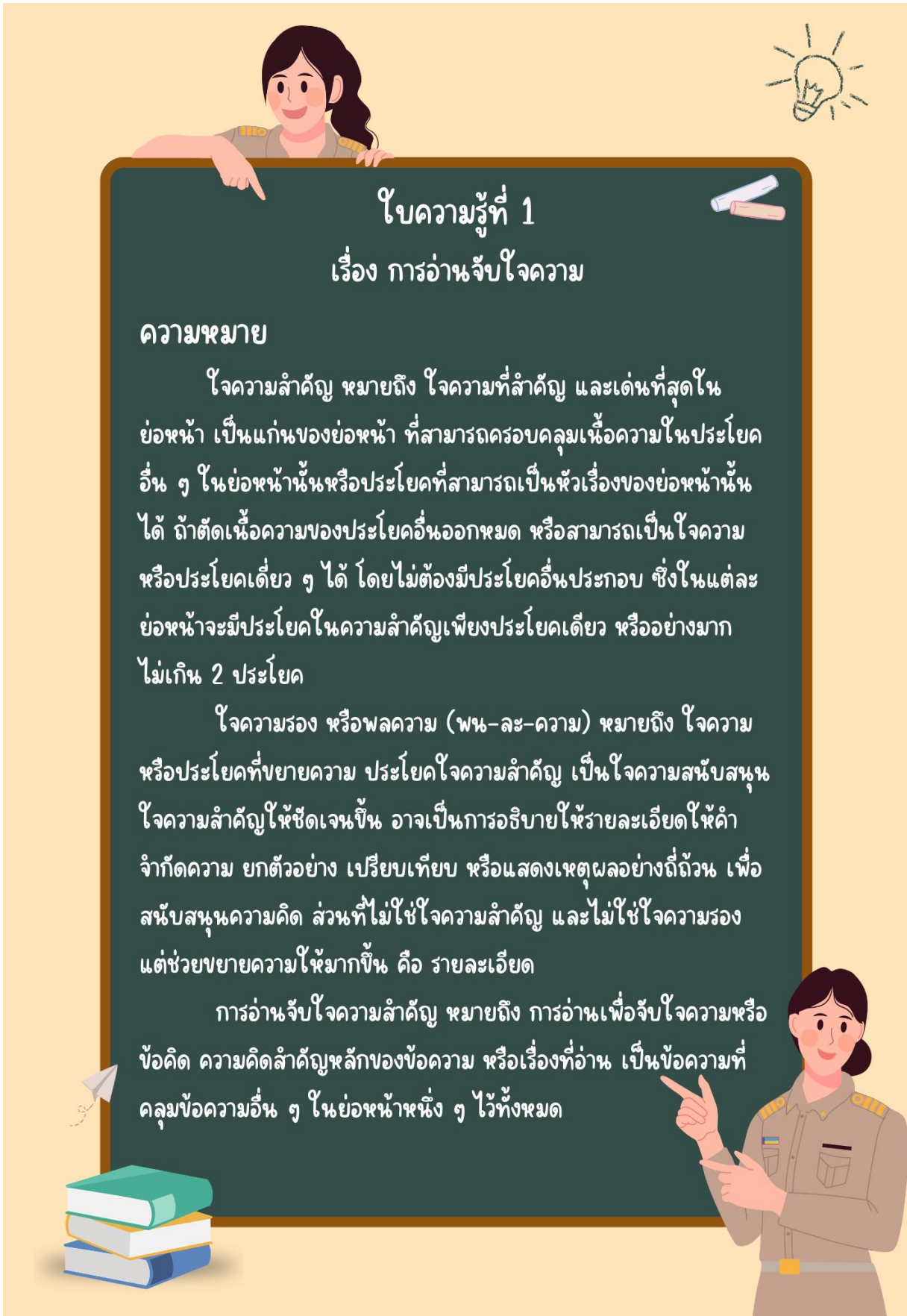
1. ใบความรู้ที่ 1 เรื่อง การอ่านจับใจความ

2. ใบความรู้ที่ 2 เรื่อง ที่เรียกว่าก้าวหน้า
3. แบบฝึกทักษะที่ 1 ตาราง KWL
5. แบบฝึกทักษะที่ 2 การอ่านจับใจความจากเรื่องราวในบทเรียน เรื่อง ที่เรียกว่าก้าวหน้า
6. แบบฝึกทักษะที่ 3 แผนผังความคิด

6. การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมินผล
1. นักเรียนสามารถบอกหลักการอ่านจับใจความ จากบทเรียนที่ถูกต้องได้ (K)	การทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความจากบทเรียน	แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความจากบทเรียน แบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ	ผ่านเกณฑ์การทำแบบทดสอบร้อยละ 75 ขึ้นไป
2. นักเรียนสามารถจับใจความจากบทเรียนที่กำหนดให้ได้ (P)	การทำแบบฝึกทักษะวัดความสามารถในการอ่านจับใจความจากบทเรียน	แบบฝึกทักษะวัดความสามารถในการอ่านจับใจความจากบทเรียน	ผ่านเกณฑ์การทำแบบฝึกทักษะร้อยละ 75 ขึ้นไป
3. นักเรียนมีส่วนร่วมกับการจัดการเรียนรู้ (A)	การสังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน	แบบสังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน	ผ่านเกณฑ์การประเมินการสังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียนระดับคุณภาพตั้งแต่ระดับ 3 ขึ้นไป

พูน ปณ จิต ชีเว

ใบความรู้ที่ 1

เรื่อง การอ่านจับใจความ

ความหมาย

ใจความสำคัญ หมายถึง ใจความที่สำคัญ และเด่นที่สุดในย่อหน้า เป็นแก่นของย่อหน้า ที่สามารถครอบคลุมเนื้อความในประโยคอื่น ๆ ในย่อหน้านั้นหรือประโยคที่สามารถเป็นหัวเรื่องของย่อหน้านั้นได้ ถ้าตัดเนื้อความของประโยคอื่นออกหมด หรือสามารถเป็นใจความหรือประโยคเดียว ๆ ได้ โดยไม่ต้องมีประโยคอื่นประกอบ ซึ่งในแต่ละย่อหน้าจะมีประโยคในใจความสำคัญเพียงประโยคเดียว หรืออย่างมากไม่เกิน 2 ประโยค

ใจความรอง หรือพลความ (พน-ละ-ความ) หมายถึง ใจความหรือประโยคที่ขยายความ ประโยคใจความสำคัญ เป็นใจความสนับสนุนใจความสำคัญให้ชัดเจนขึ้น อาจเป็นการอธิบายให้รายละเอียดให้คำจำกัดความ ยกตัวอย่าง เปรียบเทียบ หรือแสดงเหตุผลอย่างถี่ถ้วน เพื่อสนับสนุนความคิด ส่วนที่ไม่ใช่ใจความสำคัญ และไม่ใช่วิธีใจความรอง แต่ช่วยขยายความให้มากขึ้น คือ รายละเอียด

การอ่านจับใจความสำคัญ หมายถึง การอ่านเพื่อจับใจความหรือข้อคิด ความคิดสำคัญของข้อความ หรือเรื่องที่อ่าน เป็นข้อความที่คลุมข้อความอื่น ๆ ในย่อหน้าหนึ่ง ๆ ไว้ทั้งหมด

สรุปการอ่านจับใจความ หมายถึง การอ่านที่ต้องการ แยกแยะเรื่องที่อ่านให้ได้ว่า ส่วนใดเป็นใจความหรือข้อความที่สำคัญที่สุด และส่วนใดเป็นข้อความประกอบ การจับใจความจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจว่าผู้เขียนต้องการสื่ออะไรอย่างถูกต้อง โดยผู้อ่านต้องใช้ความสามารถทางภาษา ประสพการณ์หรือภูมิหลังในด้านการแปลความหมายของคำ ข้อความ เพื่อจับใจความได้รวดเร็ว

วิธีจับใจความสำคัญ

มีดังนี้

1. พิจารณาที่ละย่อหน้า

2. ตัดส่วนที่เป็นรายละเอียดออกได้ เช่น ตัวอย่าง ลำนวนโวหาร

อุปมาอุปไมย (การเปรียบเทียบ) ตัวเลข สถิติ ตลอดจนคำถามหรือคำพูดของผู้เขียนซึ่งเป็นส่วนขยายใจความสำคัญ

3. สรุปใจความสำคัญด้วยสำนวนภาษาของตนเองการพิจารณาตำแหน่งใจความ

ใจความสำคัญของข้อความในแต่ละย่อหน้าจะปรากฏดังนี้

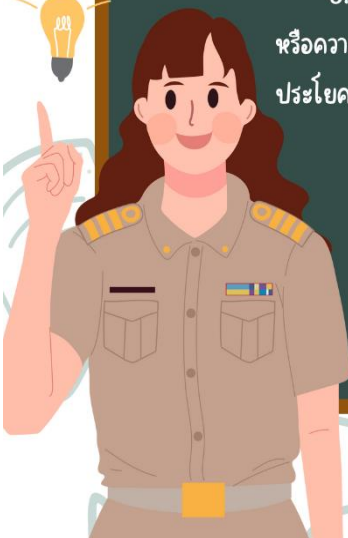
1. ประโยคใจความสำคัญอยู่ตอนต้นของย่อหน้า

2. ประโยคใจความสำคัญอยู่ตอนกลางของย่อหน้า

3. ประโยคใจความสำคัญอยู่ตอนท้ายของย่อหน้า

4. ประโยคใจความสำคัญอยู่ตอนต้นและตอนท้ายของย่อหน้า

5. ผู้อ่านสรุปขึ้นเอง จากการอ่านทั้งย่อหน้า ในกรณีใจความสำคัญหรือความคิดสำคัญอาจอยู่รวมในความคิดย่อย ๆ โดยไม่มีความคิดที่เป็นประโยคหลัก

ที่มา : Kannika Kangkankhad. (25 สิงหาคม 2566).

https://kannikakangkankhad.blogspot.com/2011/07/blog-post_1966.html

ลักษณะของใจความ

1. ใจความสำคัญเป็นข้อความที่ทำหน้าที่คลุมใจความของข้อความอื่น ๆ ในตอนนั้น ๆ ได้หมดข้อความนอกนั้นเป็นเพียงรายละเอียดหรือส่วนขยายใจความสำคัญเท่านั้น
2. ใจความสำคัญของข้อความหนึ่ง ๆ หรือย่อหน้าหนึ่ง ๆ หรือย่อหน้าหนึ่ง ๆ ส่วนมากจะมีเพียงประการเดียว
3. ใจความสำคัญส่วนมากมีลักษณะเป็นประโยค อาจจะเป็นประโยคเดียวหรือประโยคซ้อนก็ได้ แต่ในบางกรณีใจความสำคัญไม่ปรากฏเป็นประโยค เป็นเพียงใจความเดียวที่แฝงอยู่ในข้อความตอนนั้น ๆ

หลักในการอ่านจับใจความสำคัญ

การอ่านจับใจความสำคัญให้เข้าใจง่ายและรวดเร็วผู้อ่านควรมีแนวทางและพื้นฐานดังนี้

1. สืบรวจส่วนประกอบของหนังสือ เช่น ชื่อเรื่อง คำนำ สารบัญ ฯลฯ เพราะส่วนประกอบของหนังสือจะทำให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องหรือหนังสือที่อ่านได้กว้างขวางและรวดเร็ว
2. ตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่านเพื่อเป็นแนวทางใช้กำหนดวิธีอ่านให้เหมาะสมและจับใจความ หรือหาคำตอบได้รวดเร็วขึ้น โดยจับใจความให้ได้ว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร แล้ว นำมาสรุปเป็นใจความสำคัญ
3. มีทักษะในการใช้ภาษา สามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์ต่าง ๆ มีประสบการณ์ หรือภูมิหลังเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน มีความเข้าใจลักษณะของหนังสือเพราะหนังสือแต่ละประเภทมีรูปแบบการแต่งและเป้าหมายของเรื่องที่แตกต่างกัน
4. ใช้ความสามารถในด้านการแปลความหมายของคำ ประโยค และข้อความต่าง ๆ อย่างถูกต้องรวดเร็ว
5. ใช้ประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านมาประกอบจะช่วยให้เข้าใจและจับใจความได้ง่ายขึ้น

ใบความรู้ที่ 2 ที่เรียกว่าก้าวหน้า

ชื่อเรื่อง ที่เรียกว่าก้าวหน้า ชื่อผู้แต่ง ศุภธินี
(ศาสตราจารย์ กิติคุณสุทธิลักษณ์ อัมพวงค์)

สำนักพิมพ์ ภูมิบัณฑิต ปีที่พิมพ์ 2544

ลักขมี วิธนา และผู้เขียน เป็นเพื่อนกัน พุดแสดงความคิดเห็นว่าใครจะก้าวหน้ามากกว่าใครเมื่อออกไปประกอบอาชีพ ลักขมีให้ความสำคัญกับเรื่องเกียรติยศและมุ่งมั่นที่จะแสวงหาแนวทางที่จะประสบความสำเร็จ เริ่มจากสมัครงานหนังสือพิมพ์ เป็นนักเขียนข่าว และนวนิยาย และประสบความสำเร็จจากการได้เขียนเรื่องความแฉเพื่อผู้มีชื่อเสียงเป็นที่ รู้จักส่วนวิธนาให้ความสำคัญกับเงิน เพราะเงินคือรากฐานที่มั่นคงในชีวิต จึงเปลี่ยนงานหลายครั้ง และได้ทำงานประจำที่องค์กรการต่างประเทศ มีรายได้จำนวนมาก ประสบความสำเร็จคือได้มีอาชีพที่มั่นคงส่วนตัวผู้เขียน ศุภธินี ให้ความสำคัญในการเลือกอาชีพครุฑที่ตนเองรัก และพากเพียรจนกระทั่งได้รับปริญญา ที่สูงขึ้น มีความสุขกับการศึกษาเพิ่มมากขึ้น และได้ศึกษาเพิ่มเติมและมีผลงานเป็นที่ยอมรับ มีชื่อเสียงในระดับในประเทศและนอกประเทศ ผู้เขียนได้สรุปเรื่องราวดังกล่าวว่า ความก้าวหน้าที่มีความสำคัญที่สุดก็คือ การมีชื่อเสียง เงิน และวิชาความรู้ ซึ่งเราทุกคนก็ต้องเลือกได้เพียงอย่างเดียว ถ้าเรามีความโชคดีก็จะได้ 2 อย่าง แล้วก็นั่นอยู่กับเราว่าเราจะเลือกทางเดินชีวิตแบบไหน

ข้อคิดที่ได้จากการอ่าน

1. ความก้าวหน้าของแต่ละคนอาจแตกต่างกัน แล้วแต่ความคิดและความต้องการ
2. การเลือกงานที่ตนเองรัก จะประสบความสำเร็จตามที่หวังไว้
3. ควรมีความสุขกับงานที่ทำ และควรค้นตัวเองให้พบว่าการงานใดที่เหมาะสมกับตัวเอง
4. ความมุ่งมั่นความอดทน และความพยายามในอาชีพ จะทำให้พบความก้าวหน้า

ในอาชีพ

5. นำความรู้จากการอ่านไปใช้เลือกอาชีพที่ตนเองต้องการในชีวิตอนาคตได้
- การนำข้อคิดที่ได้จากการอ่านไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

ถ้าเรารู้จักที่จะกำหนดชีวิตในอนาคตของเราให้แน่นอน ตั้งใจว่าจะทำอนาคตให้ประสบความสำเร็จให้ความสำคัญกับอาชีพที่เรารักค้นคว้าหาความรู้ เพื่อที่จะทำให้ความฝันของเราได้เกิดผลสำเร็จความฝันนั้นก็จะอยู่กับเรา และเราก็สามารถประสบความสำเร็จได้ในอนาคต

ข้อความที่ประทับใจ/ข้อคิดเห็นของนักเรียน

ความก้าวหน้าที่สุดก็คือ การมีชื่อเสียงมีเงิน และมีวิชาความรู้ ซึ่งเราทุกคนก็จะเลือกเพียงอย่างเดียว ถ้าเรามีความโชคดีก็จะได้ 2 อย่าง และก็จะขึ้นอยู่กับเราว่าเราจะเลือกทางเดินชีวิตแบบใด

ที่มา : แหล่งรวมเรื่องสั้นบันเทิงการอ่าน. (1 กันยายน 2566).

<https://แหล่งรวมเรื่องสั้น.blogspot.com>

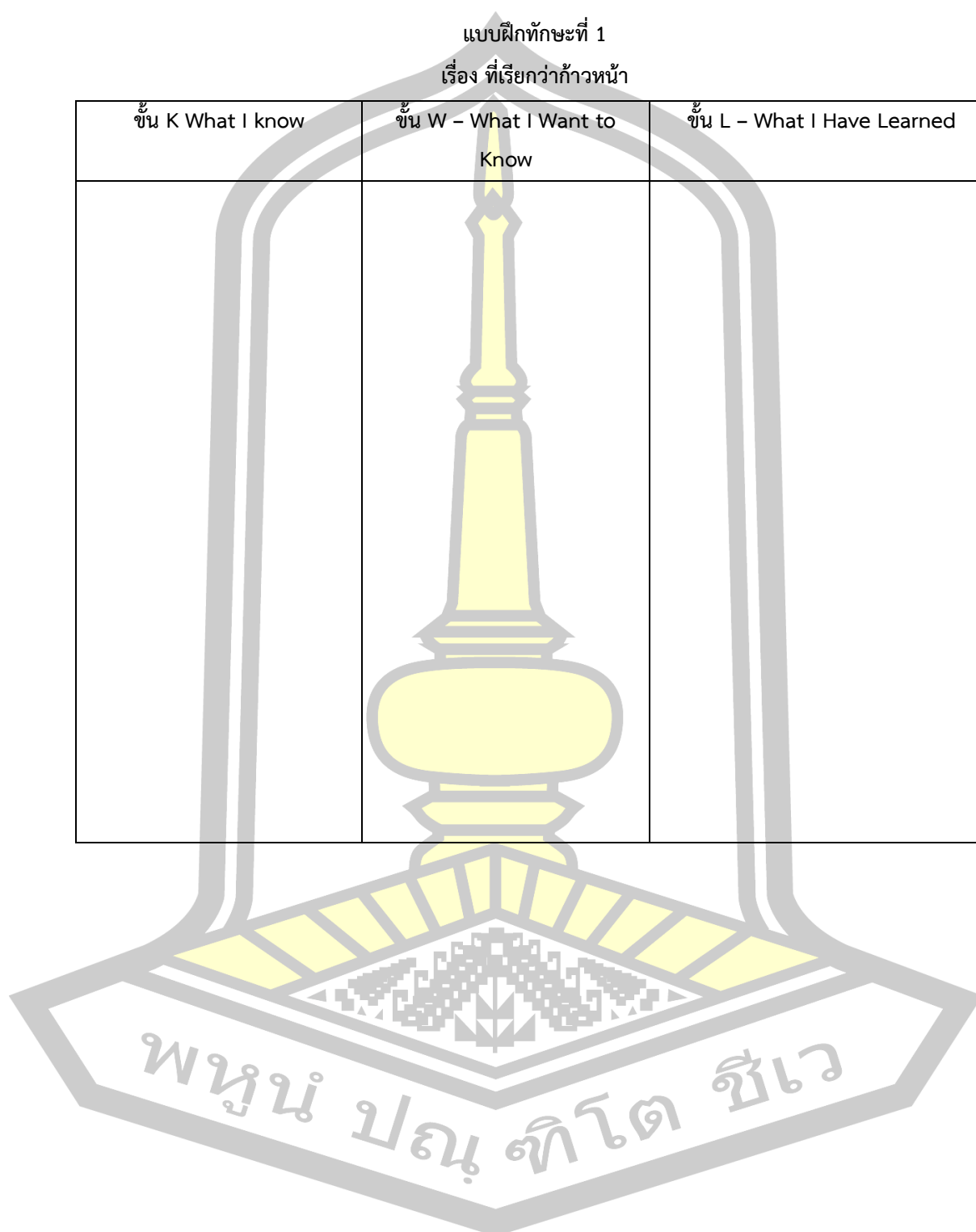

ชื่อ ชั้น

แบบฝึกทักษะที่ 1

เรื่อง ที่เรียกว่าก้าวหน้า

ชั้น K What I know	ชั้น W – What I Want to Know	ชั้น L – What I Have Learned

แบบฝึกทักษะที่ 2

การอ่านจับใจความจากบทเรียนเรื่อง ที่เรียกว่าก้าวหน้า

ชื่อ..... ชั้น

คำชี้แจง : ให้นักเรียนอ่านบทเรียนเรื่อง ที่เรียกว่าก้าวหน้า แล้วตอบคำถามต่อไปนี้

1. ชื่อเรื่อง
สาระสำคัญของเรื่อง

2. ให้นักเรียนอ่านบทเรียน เรื่อง ที่เรียกว่าก้าวหน้า แล้วตั้งคำถามให้สอดคล้องกับเนื้อหา จำนวน 3
คำถาม

คำถามที่ 1

คำถามที่ 2

คำถามที่ 3

3. ให้นักเรียนอ่านบทเรียน เรื่อง ที่เรียกว่าก้าวหน้า แล้วตอบคำถามจากข้อที่ 2

คำถามที่ 1

คำถามที่ 2

คำถามที่ 3

4. ให้นักเรียนเรียงลำดับเหตุการณ์ด้วยการนำหมายเลข 1 - 5 เติมลงในช่อง ☐ ให้ถูกต้อง

☐ ความก้าวหน้าที่มีความสำคัญที่สุดก็คือ การมีชื่อเสียง เงิน และวิชาความรู้

☐ ลักษมี วิณา และผู้เขียน เป็นเพื่อนกัน

☐ วิณาให้ความสำคัญกับเงินเพราะเงินคือรากฐานที่มั่นคงในชีวิต

☐ ลักษมี ให้ความสำคัญกับเรื่องเกียรติยศ และมุ่งมั่นที่จะแสวงหาแนวทางที่จะประสบความสำเร็จ

☐ ศุภธินี ให้ความสำคัญในการเลือกอาชีพครูที่ตนเองรักและพากเพียรจนกระทั่งได้รับปริญญา

5. ให้นักเรียนสรุปใจความ ตามความเข้าใจโดยใช้ภาษาของตนเอง

.....
.....
.....

6. ให้นักเรียนบอกข้อคิดที่ได้รับจากการอ่านบทเรียน เรื่อง ที่เรียกว่าก้าวหน้า

.....
.....
.....

ชื่อ ชั้น

แบบฝึกทักษะที่ 3

เรื่อง ที่เรียกว่าก้าวหน้า

คำชี้แจง : ให้นักเรียนสรุปความที่ได้จากการอ่านบทเรียนที่กำหนดให้ในรูปแบบแผนผังความคิด
โดยกำหนดประเด็นดังต่อไปนี้ 1. ใคร 2. ทำอะไร 3. ที่ไหน 4. เมื่อไหร่ 5. ทำไม 6. อย่างไร
(20 คะแนน)

แบบทดสอบย่อยท้ายแผน

การอ่านจับใจความจากบทเรียน เรื่อง ที่เรียกว่าก้าวหน้า

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว โดยกาเครื่องหมายกากบาท (X) ลงในกระดาษคำตอบจำนวน 10 ข้อ

"ที่เรียกว่าก้าวหน้า"

โดย ศุภินี (ศาสตราจารย์ กิตติคุณสุทธิลักษณ์ อัมพวันวงศ์) เล่าถึงความคิดและการเลือกเส้นทางชีวิตของสามเพื่อนสนิท ลักษมี วิณา และผู้เขียน ทั้งสามได้แลกเปลี่ยนความเห็นเกี่ยวกับการก้าวหน้าในชีวิตว่าใครจะประสบความสำเร็จมากที่สุดในอาชีพที่เลือก

ลักษมีเน้นเรื่องเกียรติยศและความสำเร็จทางการงาน เธอเริ่มต้นอาชีพด้วยการสมัครเป็นนักเขียนข่าวและนวนิยาย ซึ่งในที่สุดก็ประสบความสำเร็จ มีชื่อเสียงจากการเขียนเรียงความแนวเพื่อฝัน จนเป็นที่รู้จักในวงกว้าง วิณาให้ความสำคัญกับเงินทองมากที่สุด เพราะเธอเชื่อว่าเงินเป็นรากฐานที่มั่นคงในชีวิต วิณาจึงเปลี่ยนงานหลายครั้งเพื่อหางานที่มีรายได้สูง และสุดท้ายเธอก็ได้งานประจำที่องค์กรการต่างประเทศ ซึ่งทำให้มีรายได้มากและชีวิตที่มั่นคง

ในขณะที่ผู้เขียน ศุภินี เลือกอาชีพครูตามความรักและความพอใจของตนเอง เธอทุ่มเทในการศึกษาและพัฒนาตัวเองจนได้รับปริญญาสูงขึ้น และผลงานของเธอก็ได้รับการยอมรับทั้งในประเทศและต่างประเทศ ศุภินีสรุปว่า ความก้าวหน้าในชีวิตนั้นมีความหมายต่างกันสำหรับแต่ละคน ไม่ว่าจะเป็นชื่อเสียง เงินทอง หรือความรู้ แต่ละคนต้องเลือกทางเดินชีวิตที่เหมาะสมและมีความสุขที่สุดสำหรับตนเอง

ข้อคิดสำคัญจากบทอ่านนี้คือ ความก้าวหน้าในชีวิตนั้นไม่ได้มีคำจำกัดความตายตัว แต่ขึ้นอยู่กับมุมมองและความต้องการของแต่ละคน การเลือกอาชีพที่ตนเองรัก การตั้งเป้าหมาย และการมุ่งมั่นทำงานด้วยความอดทนจะนำไปสู่ความสำเร็จในแบบที่แต่ละคนปรารถนา ความสำเร็จไม่ได้หมายถึงเพียงแค่เงินทองหรือชื่อเสียง แต่ยังรวมถึงความพอใจและความสุขในการทำงานอีกด้วย

1. ผู้เขียนให้ความสำคัญกับอะไรเป็นอันดับแรกในเรื่องการก้าวหน้า

- ก. ชื่อเสียง
- ข. เงิน
- ค. วิชาความรู้
- ง. การเลือกอาชีพที่รัก

2. ลักษณะให้ความสำคัญกับอะไรในการทำงาน

- ก. เกียรติยศ
- ข. เงิน
- ค. ความรู้
- ง. ความมั่นคงในอาชีพ

3. วิชาให้ความสำคัญกับอะไรเป็นอันดับแรก

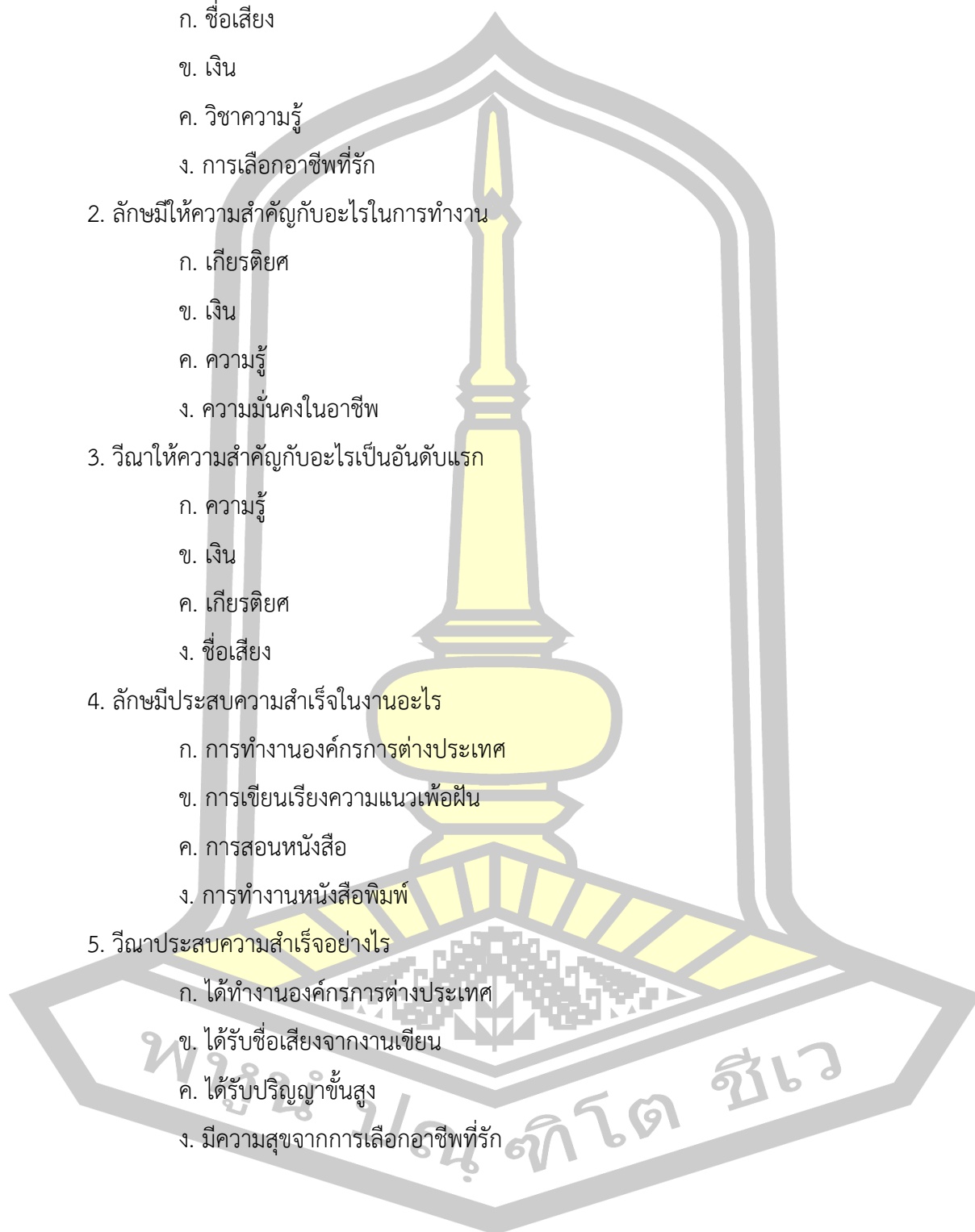
- ก. ความรู้
- ข. เงิน
- ค. เกียรติยศ
- ง. ชื่อเสียง

4. ลักษณะประสบความสำเร็จในงานอะไร

- ก. การทำงานองค์กรการต่างประเทศ
- ข. การเขียนเรียงความแนวเพื่อฝัน
- ค. การสอนหนังสือ
- ง. การทำงานหนังสือพิมพ์

5. วิชาประสบความสำเร็จอย่างไร

- ก. ได้ทำงานองค์กรการต่างประเทศ
- ข. ได้รับชื่อเสียงจากงานเขียน
- ค. ได้รับปริญญาชั้นสูง
- ง. มีความสุขจากการเลือกอาชีพที่รัก

6. ผู้เขียนสรุปว่าความก้าวหน้าที่สำคัญที่สุดคืออะไร

- ก. ชื่อเสียง
- ข. เงิน
- ค. วิชาความรู้
- ง. ทั้ง 3 อย่าง

7. ข้อคิดสำคัญที่ผู้เขียนเน้นย้ำคืออะไร

- ก. การเลือกงานที่ให้เงินเดือนสูง
- ข. การมีชื่อเสียงในสังคม
- ค. การทำงานที่เรารัก
- ง. การแสวงหาโอกาสในการทำงาน

8. ผู้เขียนคิดว่าความก้าวหน้าในชีวิตคืออะไร

- ก. การมีชื่อเสียงและเงิน
- ข. การมีวิชาความรู้
- ค. การได้ทำงานที่ตนเองรัก
- ง. การประสบความสำเร็จตามที่ตนเองต้องการ

9. ข้อใดเป็นลักษณะของผู้ที่มีความมุ่งมั่นในการทำงาน

- ก. ละทิ้งอาชีพที่ตนไม่ชอบ
- ข. เปลี่ยนงานหลายครั้งเพื่อหางานที่ได้เงินมาก
- ค. มุ่งมั่นและพยายามในอาชีพจนประสบความสำเร็จ

10. ข้อความใดสะท้อนถึงความคิดของผู้เขียนเกี่ยวกับการก้าวหน้าในชีวิต

- ก. ความก้าวหน้าในชีวิตคือการมีชื่อเสียงและเงิน
- ข. ความก้าวหน้าในชีวิตคือการเลือกอาชีพที่ตนเองรัก
- ค. ความก้าวหน้าในชีวิตคือการประสบความสำเร็จในอาชีพ
- ง. ความก้าวหน้าในชีวิตคือการมีชื่อเสียง เงิน และความรู้

กระดาษคำตอบแบบทดสอบหลังเรียน
เรื่อง ที่เรียกว่าก้าวหน้า
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมหาชัยพิทยาคาร

ชื่อ สกุล ชั้นมัธยมศึกษาปีที่

คำชี้แจง : กระดาษคำตอบข้อสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ

ข้อที่	ก	ข	ค	ง
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				

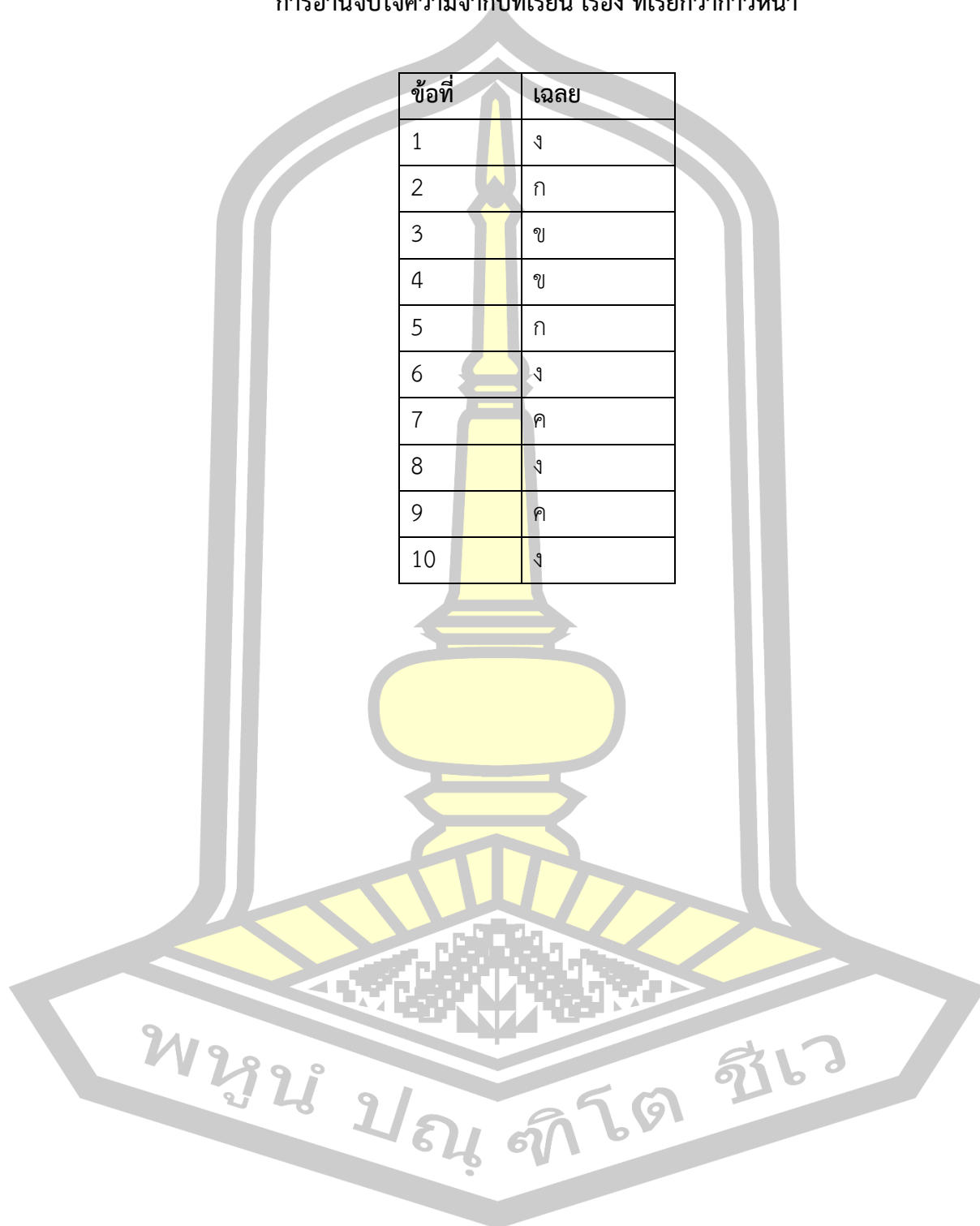
คะแนนที่ได้

คะแนนเต็ม

พูน ปณ จิโต ชีวะ

เฉลยแบบทดสอบย่อยท้ายแผน
การอ่านจับใจความจากบทเรียน เรื่อง ที่เรียกว่าก้าวหน้า

ข้อที่	เฉลย
1	ง
2	ก
3	ข
4	ข
5	ก
6	ง
7	ค
8	ง
9	ค
10	ง

แบบบันทึกคะแนนการอ่านจับใจความ
จากแบบทดสอบย่อยท้ายแผน
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง ที่เรียกว่าก้าวหน้า

ที่	ชื่อ - สกุล	รวมคะแนน (10)	คะแนนเฉลี่ยร้อยละ	แปลผล	การประเมิน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

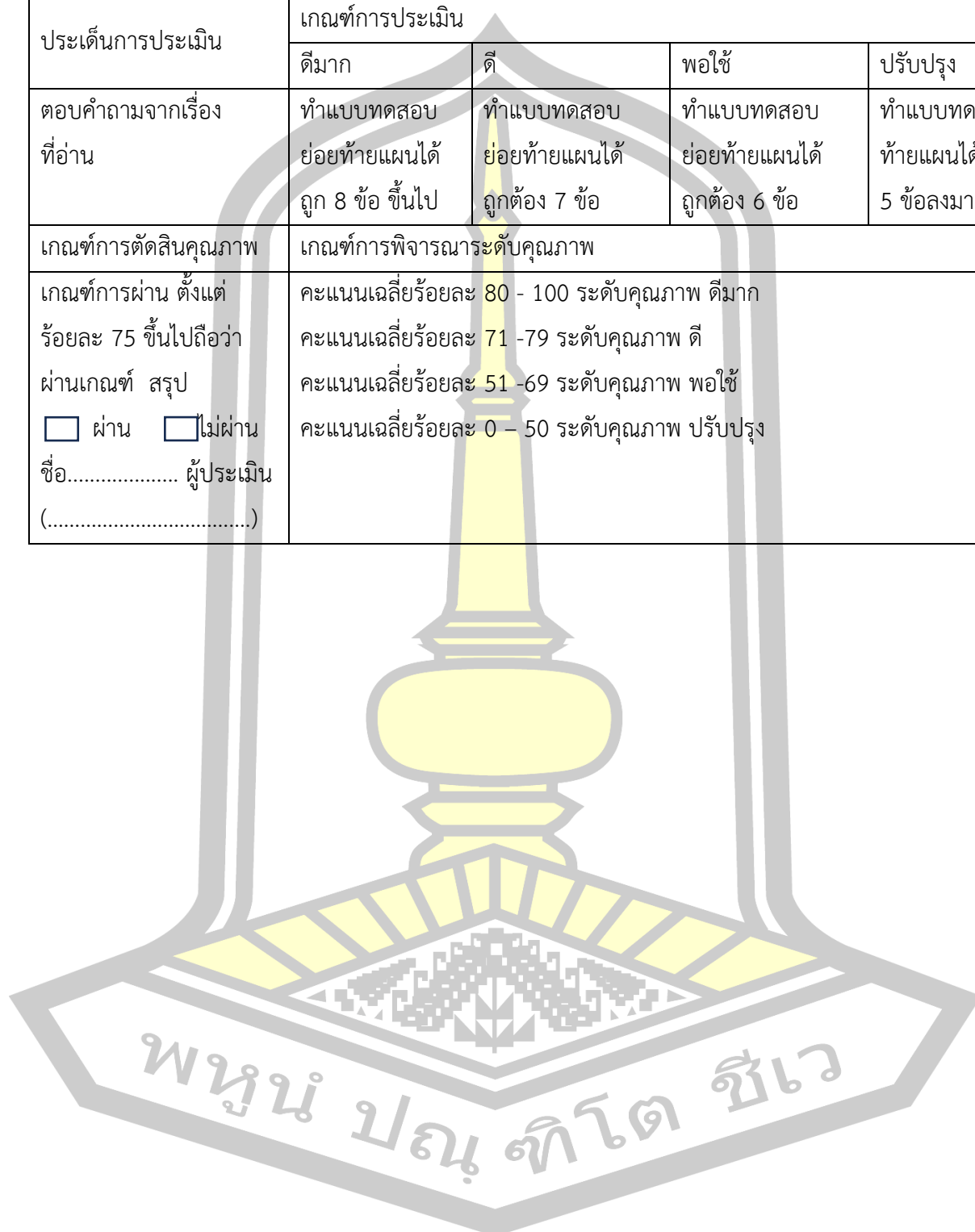
ช่วงคะแนน	คะแนนเฉลี่ยร้อยละ	ระดับคุณภาพ	แปลผล	การประเมิน
8 - 10	80 - 100	4	ดีมาก	ผ่าน
7	70 - 79	3	ดี	ผ่าน
6	51 - 69	2	พอใช้	ไม่ผ่าน
0 - 5	0 - 50	1	ปรับปรุง	ไม่ผ่าน

หมายเหตุ เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ร้อยละ 75 ขึ้นไป ถือผ่านเกณฑ์

ลงชื่อ ผู้ประเมิน
(.....)
วันที่ เดือน พ.ศ.

เกณฑ์การประเมินคะแนนเรื่องความสามารถในการอ่านจับใจความ

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การประเมิน			
	ดีมาก	ดี	พอใช้	ปรับปรุง
ตอบคำถามจากเรื่อง ที่อ่าน	ทำแบบทดสอบ ย่อยท้ายแผนได้ ถูก 8 ข้อ ขึ้นไป	ทำแบบทดสอบ ย่อยท้ายแผนได้ ถูกต้อง 7 ข้อ	ทำแบบทดสอบ ย่อยท้ายแผนได้ ถูกต้อง 6 ข้อ	ทำแบบทดสอบย่อย ท้ายแผนได้ถูกต้อง 5 ข้อลงมา
เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ	เกณฑ์การพิจารณาระดับคุณภาพ			
เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ ร้อยละ 75 ขึ้นไปถือว่า ผ่านเกณฑ์ สรุป ☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน ชื่อ..... ผู้ประเมิน (.....)	คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 - 100 ระดับคุณภาพ ดีมาก คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 71 -79 ระดับคุณภาพ ดี คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 51 -69 ระดับคุณภาพ พอใช้ คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 0 – 50 ระดับคุณภาพ ปรับปรุง			

แบบประเมินผลงานเรื่องความสามารถในการอ่านจับใจความ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

คำชี้แจง : ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ตรงกับความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียน

ชื่อ - สกุล	รายการประเมิน																				รวมคะแนน 20 คะแนน	แปลผล	การประเมิน
	1. อธิบาย หลักการอ่าน จับใจความ ได้และตั้ง คำถามจาก เรื่องที่อ่าน				2.ตอบคำถาม จากเรื่องที่ อ่าน				3. ลำดับ เหตุการณ์ จากเรื่องที่ อ่าน				4. สรุป ใจความจาก เรื่องที่อ่าน				5. บอกข้อคิด จากเรื่องที่ อ่าน						
	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1			
									</														

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	คะแนนเฉลี่ยร้อยละ	ระดับคุณภาพ	แปลผล	การประเมิน
16 - 20	80 - 100	4	ดีมาก	ผ่าน
11 - 15	70 - 79	3	ดี	ผ่าน
6 - 10	51 - 69	2	พอใช้	ไม่ผ่าน
1 - 5	0 - 50	1	ปรับปรุง	ไม่ผ่าน

หมายเหตุ คุณภาพระดับ ดี ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์

ลงชื่อ ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

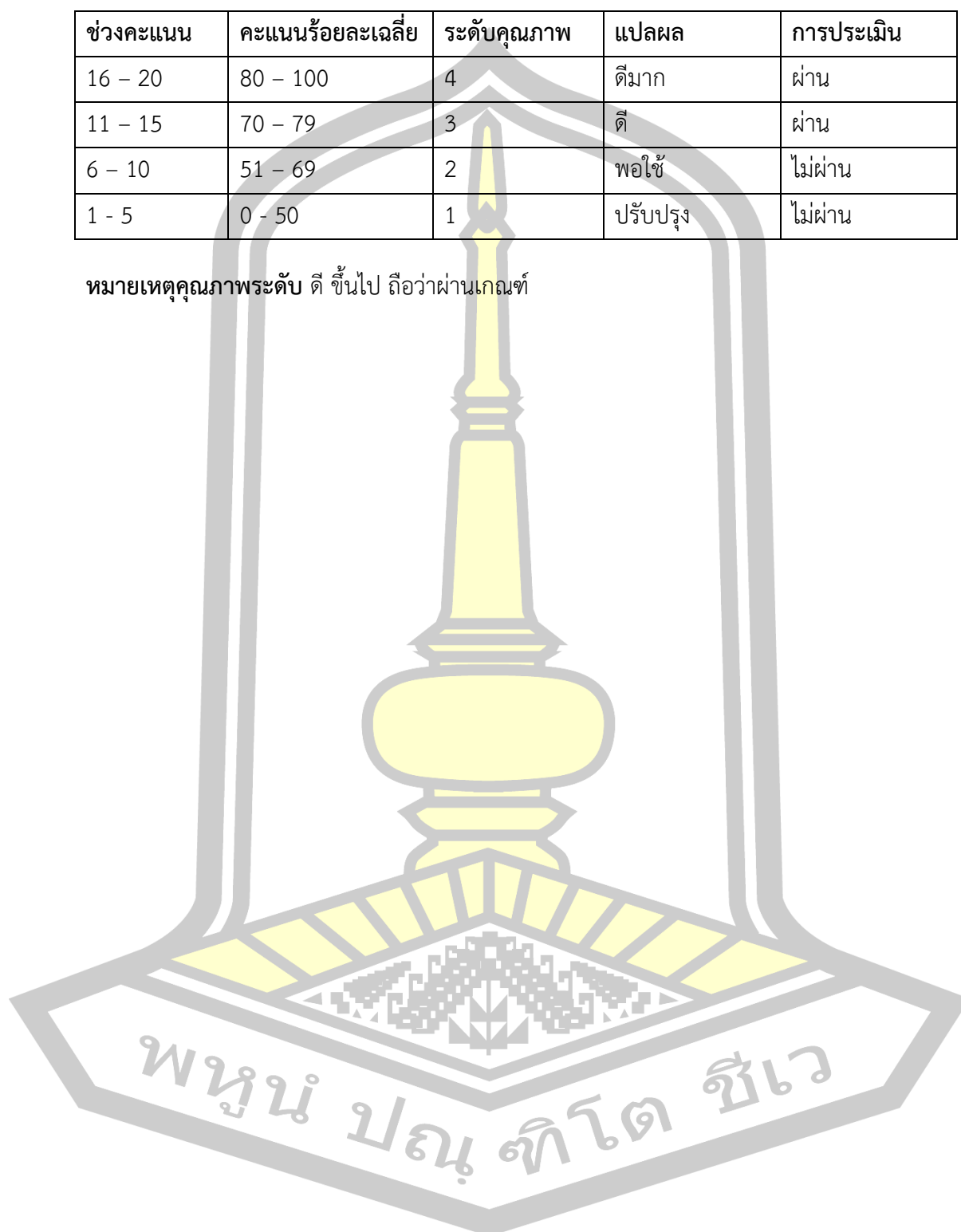
เกณฑ์การประเมินผลงานเรื่องความสามารถในการอ่านจับใจความ

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน			
	4	3	2	1
1. อธิบายหลักการอ่านจับใจความได้ และตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่าน	อธิบายหลักการอ่านจับใจความได้ถูกต้อง ตรงประเด็นครบทั้ง 5 หลักการ ตั้งคำถามได้สอดคล้องกับเรื่องที่อ่าน ตรงประเด็นครบทุกคำถาม	อธิบายหลักการอ่านจับใจความได้ถูกต้อง ตรงประเด็น ได้ 4 หลักการตั้งคำถามได้ สอดคล้องกับเรื่องที่อ่าน ตรงประเด็นไม่ครบทุกคำถามได้ 3 คำถาม	อธิบายหลักการอ่านจับใจความได้ ถูกต้อง ตรงประเด็น ได้ 3 หลักการตั้งคำถามได้ สอดคล้องกับเรื่องที่อ่าน ตรงประเด็นไม่ครบทุกคำถามได้ 2 คำถาม	อธิบายหลักการอ่านจับใจความได้ ถูกต้อง ตรงประเด็น ได้ 2 หลักการตั้งคำถามได้ สอดคล้องกับเรื่องที่อ่าน ตรงประเด็นไม่ครบทุกคำถามได้ 1 คำถาม
2. ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน	ตอบคำถาม ถูกต้อง ชัดเจน ครบทุกข้อ	ตอบคำถาม ครบคลุม บางส่วน	ตอบคำถามได้บ้าง แต่วกวน	ตอบคำถามไม่ได้
3. ลำดับเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน	ลำดับเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านได้ 4 ข้อ ขึ้นไป	ลำดับเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านได้ 3 ข้อ	ลำดับเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านได้ 2 ข้อ	ลำดับเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านได้ 1 ข้อ
4. สรุปใจความจากเรื่องที่อ่าน	- ลำดับเรื่อง เหตุการณ์ได้ดีมาก ไม่สลับวากวน - เขียนใจความ ของเรื่องได้ครบถ้วน ครบคลุม ต่อเนื่อง ตั้งแต่ต้นจนจบ	- ลำดับเรื่อง เหตุการณ์ได้ดี ไม่สลับวากวน - เขียนใจความ ของเรื่อง ได้ครบถ้วน ครบคลุม ต่อเนื่อง	- ลำดับเรื่อง เหตุการณ์ได้ดีแต่สลับที่บ้าง - เขียนใจความ ของเรื่องได้ แต่เนื้อหาไม่ต่อเนื่อง	- ลำดับเรื่องไม่ดี วากวนไปมา - เขียนไม่ครบถ้วน และไม่ต่อเนื่อง
5. บอกข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน	บอกข้อคิดได้ตรง ประเด็นสมบูรณ์ ข้อคิดได้บ้างแต่ วากวน	บอกข้อคิดได้ตรง ประเด็นแต่ไม่ต่อเนื่อง	บอกข้อคิดได้บ้าง บางส่วน	บอกข้อคิดได้บ้าง แต่วกวน

เกณฑ์การประเมิน

ช่วงคะแนน	คะแนนร้อยละเฉลี่ย	ระดับคุณภาพ	แปลผล	การประเมิน
16 – 20	80 – 100	4	ดีมาก	ผ่าน
11 – 15	70 – 79	3	ดี	ผ่าน
6 – 10	51 – 69	2	พอใช้	ไม่ผ่าน
1 - 5	0 - 50	1	ปรับปรุง	ไม่ผ่าน

หมายเหตุคุณภาพระดับ ดี ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์

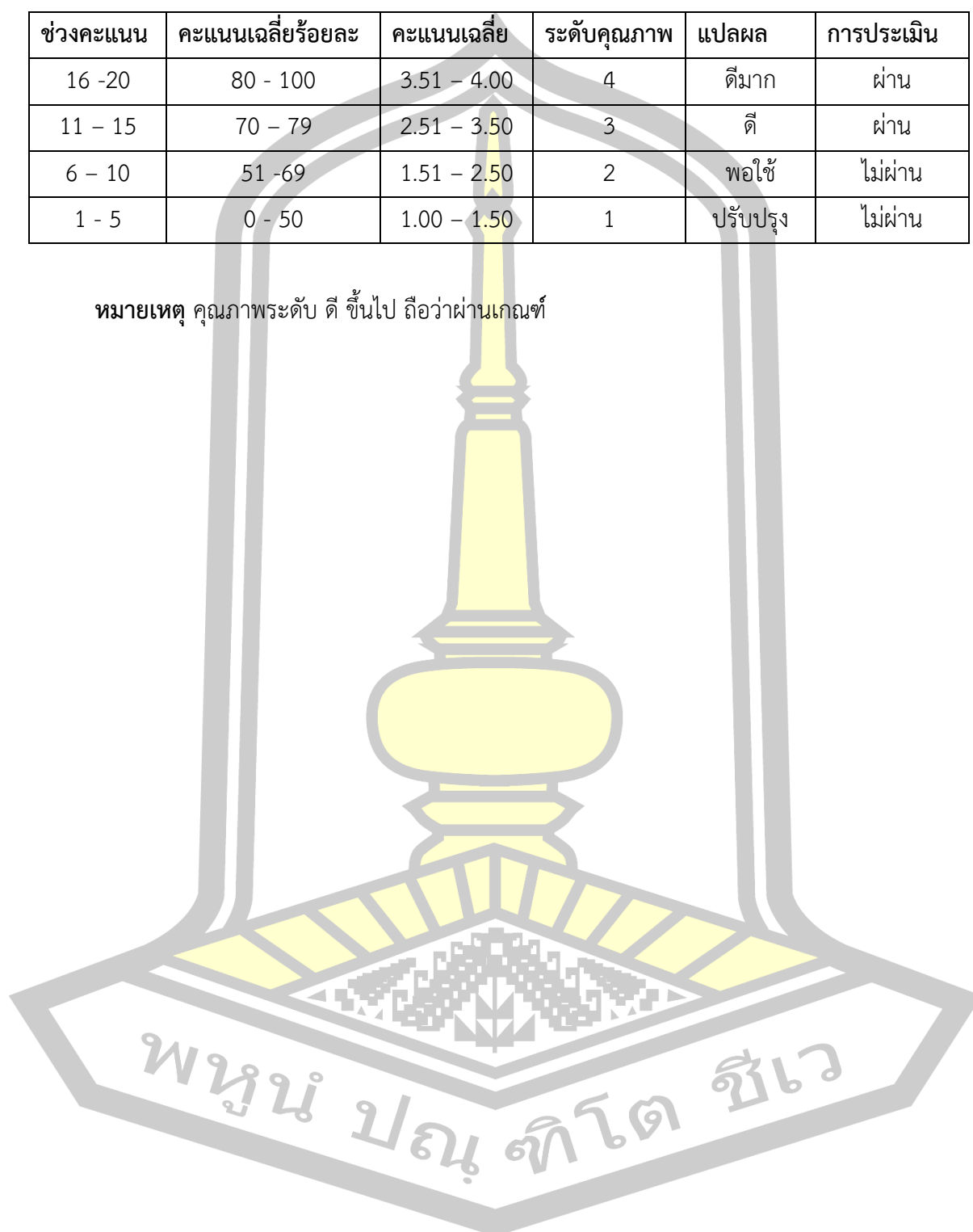
เกณฑ์การประเมินแบบประเมินพฤติกรรมของนักเรียน

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพและคำอธิบาย			
	มากที่สุด (4)	มาก (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. วางแผนการเรียนรู้	กำหนดจุดประสงค์ ประเด็นการเรียนรู้ วิธีการอุปกรณ์ด้วยตนเองอย่างเหมาะสมและครบถ้วนทุกประเด็น	กำหนดจุดประสงค์ ประเด็นการเรียนรู้ วิธีการอุปกรณ์ด้วยตนเองอย่างเหมาะสมแต่ยังไม่ครบถ้วน	กำหนดจุดประสงค์ ประเด็นการเรียนรู้ วิธีการอุปกรณ์ยังไม่สอดคล้องกัน	ต้องได้รับคำแนะนำเพิ่มเติมกำหนดจุดประสงค์ประเด็นการเรียนรู้จึงสามารถกำหนดวิธีการและเลือกอุปกรณ์ได้
2. การศึกษาค้นคว้า	ศึกษาค้นคว้าได้ตรงตามแผนที่วางไว้บันทึกข้อมูลได้ตรงประเด็น ผลงานถูกต้องครบ สมบูรณ์	ศึกษาค้นคว้าได้ตรงตามแผนที่วางไว้บันทึกข้อมูลได้ตรงบางประเด็น ผลงานถูกต้อง	ศึกษาค้นคว้าได้ตรงตามแผนที่วางไว้บันทึกข้อมูลยังไม่ตรงประเด็นผลงานแก้ไขเล็กน้อย	ศึกษาค้นคว้าไม่ตรงตามแผนที่วางไว้ ผลงานต้องปรับปรุง
3. การนำเสนอข้อค้นพบ	นำเสนอข้อค้นพบตรงประเด็น ชัดเจนเข้าใจง่าย ครบถ้วนสมบูรณ์ดี	การนำเสนอข้อค้นพบได้บางประเด็น ต้องเก็บรายละเอียดข้อมูลอีกเล็กน้อยจึงจะครบถ้วนสมบูรณ์	การนำเสนอข้อค้นพบยังไม่ ชัดเจน สื่อ ความหมายได้เข้าใจพอสมควร	การนำเสนอข้อค้นพบไม่ชัดเจนต้องปรับปรุง
4. การอภิปรายซักถาม	วิเคราะห์ข้อค้นพบได้อย่างละเอียด และสามารถ อภิปรายได้ชัดเจน ดี	วิเคราะห์ข้อค้นพบ และสามารถ อภิปราย ได้ชัดเจน ดี	วิเคราะห์ข้อค้นพบ และสามารถ อภิปราย ได้เป็นบางประเด็น	วิเคราะห์ข้อค้นพบ ยัง ไม่ตรงประเด็น ต้องปรับปรุง
5. การสรุปองค์ความรู้	สรุปองค์ความรู้ที่เป็นความคิดรวบยอดได้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของงานได้ถูกต้องตรงประเด็นดี	สรุปองค์ความรู้ที่เป็นความคิดรวบยอดได้สอดคล้องกับจุดประสงค์ ของงานเป็นบางประเด็น	สรุปองค์ความรู้ที่เป็นความคิดรวบยอดได้แต่ บางส่วน ยังไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์ แก้ไขเล็กน้อย	ยังสรุปองค์ความรู้ที่เป็นความคิดรวบยอดได้ไม่ชัดเจนและ ยังไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์ต้องแก้ไข

เกณฑ์การประเมิน

ช่วงคะแนน	คะแนนเฉลี่ยร้อยละ	คะแนนเฉลี่ย	ระดับคุณภาพ	แปลผล	การประเมิน
16 -20	80 - 100	3.51 – 4.00	4	ดีมาก	ผ่าน
11 – 15	70 – 79	2.51 – 3.50	3	ดี	ผ่าน
6 – 10	51 -69	1.51 – 2.50	2	พอใช้	ไม่ผ่าน
1 - 5	0 - 50	1.00 – 1.50	1	ปรับปรุง	ไม่ผ่าน

หมายเหตุ คุณภาพระดับ ดี ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์

บันทึกหลังสอนแผนการสอนที่ 6

1. ผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียน

1) การประเมินผลความรู้ (K) หลังการเรียนรู้ โดยการอ่านจับใจความจากบทเรียน เรื่อง ที่เรียกว่าก้าวหน้า พบว่านักเรียนผ่านการประเมินคิดเป็นร้อยละ 100.00 ไม่ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนดไว้คิดเป็นร้อยละ 0.00

เนื่องจาก นักเรียนสามารถตอบคำถามแบบทดสอบท้ายบทเรียนอยู่ในเกณฑ์ที่ดี ผลการประเมินจากคะแนนแปลผลอยู่ในระดับดีถึงดีมาก

2) การประเมินด้านทักษะกระบวนการ (P) โดยใช้แบบฝึกทักษะที่ 2 การอ่านจับใจความ จากบทเรียนเรื่อง ที่เรียกว่าก้าวหน้า พบว่านักเรียนผ่านการประเมินคิดเป็นร้อยละ 100.00 ไม่ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนดไว้คิดเป็นร้อยละ 0.00

เนื่องจาก นักเรียนสามารถทำแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความได้อย่างถูกต้อง

3) การประเมินด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (A) โดยใช้แบบฝึกทักษะที่ 1 และ 3 พบว่า นักเรียนผ่านการประเมินคิดเป็นร้อยละ 100.00 ไม่ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนดไว้คิดเป็นร้อยละ 0.00

เนื่องจาก นักเรียนให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมเป็นอย่างดี ช่างเสนอความคิดเห็นอาจ เสียงดังบ้าง แต่นักเรียนยังสามารถทำกิจกรรมต่อไปจนจบได้ดี

2. ปัญหาและอุปสรรค ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

- ☐ กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ไม่เหมาะสมกับเวลา
- ☒ มีนักเรียนทำแบบฝึกทักษะไม่ทันตามเวลาที่กำหนด
- ☐ มีนักเรียนไม่สนใจเรียน
- ☐ อื่น ๆ

3. ข้อเสนอแนะ/แนวทางการแก้ไข

ในช่วงสุดท้ายของแผนการสอนในการทำแบบวัดความสามารถและแบบวัดความพึงพอใจ ครูควรบริหารจัดการเวลาให้เป็นอย่างดี เพื่อไม่ให้ระยะเวลาเกินกว่าที่กำหนด

ลงชื่อ กรรณก ผู้สอน
(นางสาวกรรณก จารุทรัพย์สดี)

นิเทศหลังการจัดกิจกรรม

ความคิดเห็นของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้

☒ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ดี

☐ ควรปรับปรุงเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

รูปแบบของการจัดกิจกรรมมีความน่าสนใจ และมีเทคนิคการสอนที่ดี สามารถดึงดูดความสนใจของนักเรียนได้เป็นอย่างดี อาจจะเพิ่มการจัดกิจกรรมในเวลาว่าง หรือ คาบสอนเสริมทักษะของนักเรียนเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดียิ่งขึ้น

ด.

(นางพิลสา สิทธิหาโคตร)

หัวหน้ากลุ่มสาระกลุ่มสาระการเรียนรู้

ความคิดเห็นของฝ่ายบริหารงานวิชาการ

☒ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ดี

☐ ควรปรับปรุงเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

มีการใช้สื่อการสอนที่ดี และผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม

(นางวัลย์วิภา ภูสีคุณ)

หัวหน้าฝ่ายบริหารงานวิชาการ

ความคิดเห็นของผู้อำนวยการโรงเรียน

☒ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ดี

☐ ควรปรับปรุงเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้

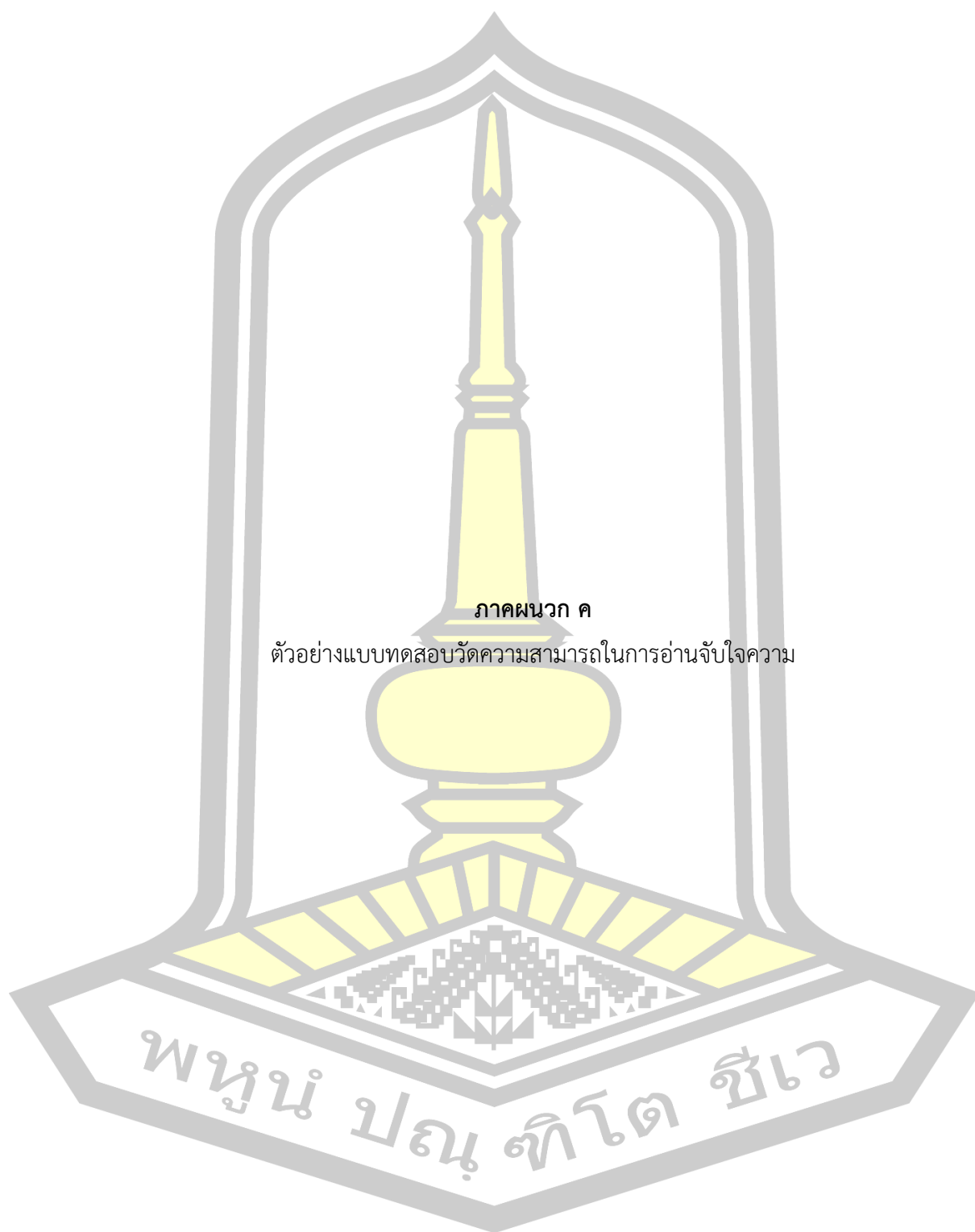
ข้อเสนอแนะอื่นๆ

จัดกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อเสริมทักษะให้เด็ก มีเทคนิคการสอนที่ใหม่และดีเยี่ยม

ลงชื่อ

(นายอธิการ สุขศรี)

ผู้อำนวยการโรงเรียนมหาชัยพิทยาคาร

ตัวอย่างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมหาชัยพิทยาคาร

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามหาสารคาม

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว โดยกาเครื่องหมายกากบาท (X)

ลงในกระดาษคำตอบจำนวน 30 ข้อ (30 คะแนน)

จงอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 1 – 5

คำนำ พจนานุกรม

ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๓

เมื่อพิมพ์ครั้งที่หนึ่ง

เมื่อกระทรวงธรรมการได้ตีพิมพ์หนังสือปทานุกรมออกใช้ในราชการ และจำหน่ายใน พ.ศ. ๒๔๗๐ แล้ว ในกาลต่อมากระทรวงธรรมการค้นพบ ข้อบกพร่องในหนังสือปทานุกรมนั้นอันสมควรแก้ไขเพิ่มเติม จึงดำริจะแก้ไขเพิ่มเติมให้ดีขึ้น ประกอบทั้งมีผู้สนใจในวิทยาการด้านนี้ แสดง ข้อบกพร่องและแนะนำวิธีแก้ไขข้อบกพร่องมาเป็นจำนวนมาก กระทรวงธรรมการจึงได้ยกขึ้น พิจารณาร่วมไปกับความดำริของกระทรวง ผลที่สุดมีความเห็นพ้องต้องกันว่า หนังสือปทานุกรม ของกระทรวงธรรมการซึ่งตีพิมพ์เมื่อพ.ศ. ๒๔๗๐ นั้นถึงเวลาชำระเพื่อพิมพ์ใหม่ต่อไป จึงตั้ง กรรมการขึ้นคณะหนึ่งเรียกว่า "กรรมการชำระ ปทานุกรม"

คณะกรรมการชำระปทานุกรมได้ประชุมกันเป็นครั้งแรกเมื่อวันที่ ตุลาคมพ.ศ. ๒๔๗๕ โดยมีเจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี เสนาบดีกระทรวงธรรมการเป็นประธาน และประชุมกันเป็นครั้งสุดท้ายในวันที่ ๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๙๓ รวมทั้งสิ้น ประชุม ๑,๒๒๙ ครั้งเป็นเวลา ๑๗ ปีเศษ..... ชื่อหนังสือซึ่งเรียกว่า "ปทานุกรม" นั้น คณะกรรมการเห็นร่วมกันว่ายังไม่ตรงกับลักษณะของ หนังสือ...จึงเปลี่ยนใหม่เรียกว่า "พจนานุกรม"

เมื่อพูดตามหลักการทำพจนานุกรม ย่อมเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าหนังสือ พจนานุกรมภาษาใด จะต้องรวบรวมคำทั้งหมดที่มีใช้อยู่ในภาษานั้นตลอดจนให้ความรู้เรื่อง อักษรวิธี การบอกเสียงอ่าน ความหมายและประวัติของคำ เพราะฉะนั้นการทำพจนานุกรมนี้นี้ คณะกรรมการจึงยึดหลักการดังกล่าวเท่าที่สามารถจะยึดได้....

อักษรวิธี คือการเขียนสะกดการันต์คำต่าง ๆ หลักเกณฑ์ข้อนี้ถ้าจะถือกันอย่างเคร่งครัด ผู้ทำพจนานุกรมจะต้องเก็บคำที่เขียนเป็นรูปต่าง ๆ อันมีใช้อยู่ในหนังสือที่เป็นหลักฐานมารวบรวม

เพราะผู้อ่านหนังสือย่อมพบคำที่เขียนสะกดการันต์ต่าง ๆ กัน เมื่อพบคำที่เขียนรูปร่างใดแล้วก็ย่อมยึดเอา รูปร่างนั้นมาค้นในพจนานุกรม ถ้าพจนานุกรมเก็บคำที่เขียนเพียงรูปใดรูปหนึ่ง ผู้ค้นอาจค้นไม่พบและอาจคิดว่าพจนานุกรมบกพร่อง ข้อนี้เป็นข้อที่คณะกรรมการหนักใจที่สุด เพราะวิธีเขียนหนังสือไทยได้วิวัฒนาการผันแปรมาโดยลำดับ รูปร่างของคำที่เขียนย่อมมีต่าง ๆ กันแต่ละยุคแต่ละสมัย การที่จะให้เก็บหมดทุกรูปเท่าที่เขียนกันย่อมเหลือวิสัยที่จะทำได้ประการหนึ่ง อีกประการหนึ่ง วัตถุประสงค์ของการทำพจนานุกรมเล่มนี้ ทางราชการต้องการให้เป็นแบบฉบับของการเขียนหนังสือไทยที่จะใช้ในทางราชการ เพราะฉะนั้นคณะกรรมการจึงได้พยายามที่สุดที่จะให้สมบูรณ์ในประการที่หนึ่งและไม่ให้เสียผลในประการ ที่สองโดยตั้งหลักไว้ว่าเมื่อโบราณเคยเขียนกันมาอย่างไรมาก ก็ถือตามแบบนั้น ซึ่งเรียกว่าเขียนตามกฎเกณฑ์โบราณ เช่น คำบาลีและสันสกฤตที่ใช้ปะปนกันอยู่ทั้งสองอย่างก็ได้เลือกเก็บเฉพาะคำที่ใช้กันมากเป็นพื้น เช่น "มนุษย์" กับ "มนุสส์" เราใช้มนุษย์มากกว่าก็เลือกเก็บแต่คำมนุษย์ คำบางคำซึ่งโบราณเขียน รูปหนึ่ง แต่ในปัจจุบันนิยมมาเขียนเป็นอีกรูปหนึ่ง เพื่อให้ตรงตามรูปคำภาษาเดิม เช่น "วงษ์" เป็น "วงศ์" ก็เก็บไว้ทั้งสองคำ แต่คำแรกบอกว่า "โป)" หรือคำที่มาจากบาลีและสันสกฤตซึ่งใช้ในภาษาไทยนานแล้วจนถือได้ว่าเป็นคำไทย ก็ใช้อักษรวิธีตามรูปที่โบราณใช้มา เช่น "พราหมณ์" ไม่เขียนอย่างง่าย ๆ ว่า "พราม" ถ้าไม่เคยใช้เช่นนั้นก็ใช้ตามอักษรวิธีของไทย เช่น "สำลี" ไม่เขียนเป็น "คัมลี" เพื่อเลียนสันสกฤต "ศาลมลี" ถึงแม้จะได้พยายามถือตามกฎเกณฑ์โบราณอย่างเคร่งครัดแล้วก็ดี ยังมีอักษรวิธีบางอย่างที่โบราณใช้สับสนซึ่งคณะกรรมการไม่อาจถือตามได้ ก็ได้วางหลักเกณฑ์ใหม่โดยยึดหลักเกณฑ์โบราณซึ่งเคยใช้มาแล้วเป็นบรรทัดฐาน

การบอกเสียงอ่าน เนื่องจากการอ่านออกเสียงคำในภาษาไทยไม่มีเน้นเสียงหนักเบาเช่นภาษาอื่นประกอบทั้งมีกฎเกณฑ์ในการอ่านแน่นอนอยู่แล้วเช่น แม่กน น สะกด แม่กบ บ สะกด เป็นต้น จะมีคำที่อ่านออกเสียงแปลกจากกฎไปบ้างก็เฉพาะคำที่มาจากภาษาอื่น เช่น บาลี สันสกฤต และเขมร เป็นต้น เพราะฉะนั้นในพจนานุกรมนี้จะบอกเสียงอ่านก็เฉพาะคำที่อ่านยากเว้นจากกฎ ส่วนคำที่อ่านตามกอยู่แล้วไม่บอกเสียงอ่าน แต่ในกรณีที่ถ้าไม่บอกเสียง อ่านแล้วอาจอ่านเป็นอย่างอื่นได้ เช่น ขนอง ขนอบ ซึ่งอาจอ่านเป็น ขน - องขน - อบ ไปได้ เช่นนี้ได้บอกเสียงอ่านไว้ด้วย

ความหมาย การนิยามคำได้กำหนดไว้เป็นหลักว่า คำที่นิยามได้หลายนัยโดยปกติเรียงบทนิยามที่ใช้อยู่เสมอและที่เห็นว่ามี ความหมายเด่นไว้ก่อน แต่มียกเว้นบางคำซึ่งประสงค์จะแสดงประวัติของความหมาย ก็เรียงบทนิยามที่เป็นความหมายเดิมไว้ก่อน แล้วจึงเรียงบทนิยามที่มีความหมายกลายมาเป็นลำดับไป แต่ข้อนี้อาจบกพร่องบ้าง เพราะคำบางคำไม่อาจรู้ได้ว่า

เพราะความหมาย อันไหนเป็นความหมายแรกและความหมายอันไหนเป็นความหมายในชั้น
ต่อมาแต่กระนั้นก็ได้พยายามค้นคว้าที่มาเพื่อให้เป็นไปตามหลักอย่างดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ประวัติ
ของคำในเรื่องประวัติของคำนั้น พจนานุกรมที่สมบูรณ์จริง ๆ จะ ต้องให้ประวัติของคำโดยละเอียด
เช่นว่า คำนี้ใช้กันในสมัยไหน มาจากภาษา อะไร ข้อนี้เป็นข้อที่ยากมากในการทำพจนานุกรมนี้
เพราะไม่อาจสอบสวน ค้นหาหนังสืออ่านได้ทุกยุคทุกสมัย ประกอบทั้งอุปกรณ์ต่างๆ ในการสืบค้น
และให้ตัวอย่างก็มีไม่พอ ถึงกระนั้นก็ดีคณะกรรมการก็ได้พยายามที่สุดที่จะให้พจนานุกรมนี้
สมบูรณ์ในด้านประวัติของคำ แต่ก็ยังมีคำอีกมากที่สืบประวัติไม่ได้ว่ามาจากภาษาอะไร หรือเป็น
ภาษาอะไรแน่ บางคำก็สืบและวินิจฉัยได้แต่เพียงราว ๆ ยังลงเนื้อเห็นไม่ได้แน่แท้ก็ไม่อาจนำมาลง
ไว้ในพจนานุกรมนี้ เพราะ ยังเป็นเพียงข้อสันนิษฐานไว้ชั่วคราว ซึ่งจะต้องหาหลักฐานกันต่อไป...
การเรียงลำดับคำลงในหนังสือพจนานุกรมนั้น โดยมากนิยมเรียงลำดับตามตัวอักษร พจนานุกรม
เล่มนี้ก็จะเรียงลำดับอนุโลมตามนั้น

(พจนานุกรมไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔ : หน้า น-พ)

1. พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๓ จัดทำเพื่อเป้าหมายใดมากที่สุด
 - ก. เพื่อให้เป็นแบบฉบับในการเขียนหนังสือไทยในทางราชการ
 - ข. เพื่อให้เป็นแบบฉบับในการเขียนหนังสือไทยของคนไทยทุกคนอย่างเคร่งครัด
 - ค. เพื่อให้เป็นแบบฉบับในการเก็บรวบรวมทุกคำในการเขียนหนังสือไทย
 - ง. เพื่อให้เป็นแบบฉบับในการจัดทำพจนานุกรมฉบับต่อ ๆ ไป
2. พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๓ ใช้เวลาในการจัดทำนานเท่าใด
 - ก. ๑๐ ปี
 - ข. ๑๓ ปี
 - ค. ๑๗ ปี
 - ง. ๒๓ ปี
3. พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๓ จัดทำเรื่องอักขรวิธีอย่างไร
 - ก. เลือกคำเขียนที่ใช้ในหนังสือต่าง ๆ
 - ข. เลือกอักขรวิธีตามกฎเกณฑ์โบราณเป็นบรรทัดฐาน
 - ค. เลือกเก็บเฉพาะคำที่ใช้กันมาก
 - ง. ถูกทุกข้อ

4. ข้อใดกล่าวถึงการจัดทำพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๓ ได้ถูกต้อง
- เลือกเก็บทุกคำที่ใช้ในการเขียนหนังสือต่าง ๆ
 - บอกเสียงอ่านเฉพาะคำที่ยกเว้นจากกฎหรือคำที่อาจอ่านเป็นอย่างอื่นได้
 - อธิบายความหมายทุกคำทั้งความหมายเด่นและไม่เด่น
 - ถูกทุกข้อ
5. หนังสือพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน มีประโยชน์แก่ผู้ใช้ทุกคนในเรื่องใด
- การเขียนสะกดการันต์คำที่ใช้ในหนังสือต่าง ๆ โดยเรียงตามลำดับ อักษร
 - การออกเสียงคำอ่านบางคำเพื่อให้การสื่อสารถูกต้อง
 - การอธิบายความหมายและประวัติคำเพื่อให้การสื่อสารชัดเจน
 - ถูกทุกข้อ

จงอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 6 – 10

การอนุรักษ์ช้างไทย

ช้างไทยเป็นสัตว์ที่มีความสำคัญในประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมไทยมาช้านาน ตั้งแต่ยุคสุโขทัย ช้างถูกนำมาใช้ในการทำสงคราม การบรรทุกสินค้า และงานพิธีต่าง ๆ โดยเฉพาะช้างเผือกซึ่งถือเป็นช้างมงคลที่แสดงถึงอำนาจและบารมีของพระมหากษัตริย์

ในปัจจุบันจำนวนช้างป่าลดลงอย่างน่าใจหาย สาเหตุหลักมาจากการล่าสัตว์และการบุกรุกป่าซึ่งเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของช้าง รวมถึงการใช้ช้างในการทำงานที่หนักเกินไปในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ความตระหนักรู้ในปัญหาเหล่านี้ได้นำไปสู่ความพยายามในการอนุรักษ์ช้างไทยอย่างต่อเนื่อง

องค์กรอนุรักษ์ช้างหลายแห่งได้พยายามสร้างพื้นที่อนุรักษ์และเขตรักษาพันธุ์ช้าง เพื่อให้ช้างมีพื้นที่อยู่อาศัยที่ปลอดภัยและเป็นธรรมชาติ นอกจากนี้ยังมีการสร้างความร่วมมือระหว่างชุมชนท้องถิ่นและนักอนุรักษ์ในการป้องกันการล่าช้างและการดูแลสุขภาพช้างอย่างยั่งยืน

การอนุรักษ์ช้างไม่ใช่เพียงแค่การปกป้องสัตว์ที่เป็นสัญลักษณ์ของชาติเท่านั้น แต่ยังเป็นการรักษาความหลากหลายทางชีวภาพและการรักษาสมดุลของระบบนิเวศในป่าเมืองไทยอีกด้วย

(หอสมุดวังท่าพระ มหาวิทยาลัยศิลปากร)

6. องค์การอนุรักษ์ช้างทำงานร่วมกับใครในการป้องกันการล่าช้าง

- ก. นักท่องเที่ยว
- ข. ชุมชนท้องถิ่น
- ค. รัฐบาลต่างประเทศ
- ง. บริษัทเอกชน

7. การใช้ช้างในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีผลกระทบอย่างไรต่อช้าง

- ก. ทำให้ช้างมีรายได้สูง
- ข. ทำให้ช้างทำงานหนักเกินไป
- ค. ทำให้ช้างได้รับการดูแลดีขึ้น
- ง. ทำให้ช้างมีความสุขมากขึ้น

8. การสร้างเขตรักษาพันธุ์ช้างมีเป้าหมายอย่างไร

- ก. เพื่อเพิ่มจำนวนช้าง
- ข. เพื่อปกป้องช้างจากนักท่องเที่ยว
- ค. เพื่อให้ช้างมีพื้นที่อยู่อาศัยที่ปลอดภัย
- ง. เพื่อสร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่

9. ทำไมการอนุรักษ์ช้างถึงเป็นการรักษาสมดุลของระบบนิเวศ

- ก. ช้างช่วยในกระบวนการย่อยสลาย
- ข. ช้างช่วยในกระบวนการปลูกป่า
- ค. ช้างช่วยควบคุมจำนวนสัตว์อื่นๆ
- ง. ช้างเป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อาหาร

10. เนื้อหานี้กล่าวถึงความพยายามในการอนุรักษ์ช้างโดยเน้นอะไรเป็นหลัก

- ก. การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
- ข. การปกป้องช้างจากการล่าและการทำงานหนัก
- ค. การเพิ่มจำนวนช้างในประเทศไทย
- ง. การวิจัยและพัฒนาการอนุรักษ์ช้าง

จงอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 11 - 15

การประชุมสุดยอดอาเซียน (ASEAN Summit) ครั้งที่ 44 และ 45 จะจัดขึ้นในปี 2024 โดยมีลาวเป็นประธานการประชุมอาเซียน ลาวได้รับคำชื่นชมอย่างสูงจากประเทศสมาชิก สำหรับการเตรียมการที่ดีและการประสานงานอย่างมีประสิทธิภาพ โดยที่ประชุมครั้งนี้จะมีการรับรองและพิจารณาเอกสารกว่า 80 ฉบับ ซึ่งจะครอบคลุมประเด็นที่หลากหลายตั้งแต่ความร่วมมือทางเศรษฐกิจจนถึงประเด็นเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน

นอกจากนี้ ยังมีการประชุมสุดยอดผู้นำสตรีอาเซียนครั้งที่ 3 ที่ลาวจัดขึ้นพร้อมกัน เพื่อส่งเสริมบทบาทของผู้หญิงในระดับภูมิภาค โดยการประชุมดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างเสริมความร่วมมือในการสนับสนุนสิทธิสตรีและการมีส่วนร่วมของผู้หญิงในทุกภาคส่วนของสังคมอาเซียน

(ข่าวการประชุมอาเซียนและการประชุมสุดยอดผู้นำสตรีอาเซียนในลาวที่ได้รับการ
รายงานจากแหล่งข่าวหลายแห่ง เช่น เว็บไซต์ ASEAN และ The Star)

11. ประเทศสมาชิกอาเซียนชื่นชมลาวในเรื่องใดมากที่สุดในการเตรียมการประชุม

- ก. การบริหารจัดการ
- ข. การประสานงาน
- ค. การรับรองเอกสาร
- ง. การประชาสัมพันธ์

12. การประชุมสุดยอดอาเซียนจัดขึ้นครั้งที่เท่าไรในปี 2024

- ก. ครั้งที่ 40 และ 41
- ข. ครั้งที่ 42 และ 43
- ค. ครั้งที่ 44 และ 45
- ง. ครั้งที่ 46 และ 47

13. ประเทศใดเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมสุดยอดผู้นำสตรีอาเซียนครั้งที่ 3

- ก. เวียดนาม
- ข. มาเลเซีย
- ค. ลาว
- ง. ไทย

14. การประชุมสุดยอดอาเซียนในปี 2024 มีการพิจารณาประเด็นใดเป็นหลัก

- ก. สิทธิมนุษยชน
- ข. การค้า
- ค. การศึกษา
- ง. เทคโนโลยี

15. ลาวได้รับการยอมรับในฐานะผู้นำอาเซียนปี 2024 จากประเทศใดบ้าง

- ก. ไทยและเวียดนาม
- ข. มาเลเซียและฟิลิปปินส์
- ค. ประเทศสมาชิกทุกประเทศ
- ง. สิงคโปร์และอินโดนีเซีย

จงอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 16 – 20

ตำนานพระสุธน - มโนห์รา

ในอดีตอันไกลโพ้น เมืองปัญจาละ มีพระราชผู้ปกครองที่ทรงพระนามว่า พระสุธน มีเจ้าชายองค์หนึ่งที่มีชื่อว่า "พระสุธน" เป็นผู้มีความฉลาดเฉลียวและมีความสามารถในการต่อสู้ พระสุธนได้ตกหลุมรักกับ "นางมโนห์รา" ซึ่งเป็นธิดาของพญานาคและมีความงามมาก ทั้งสองได้รักกันอย่างลึกซึ้ง แม้จะมาจากโลกที่แตกต่างกันก็ตาม

ความรักของพวกเขาต้องเผชิญกับความท้าทายมากมาย เนื่องจากมีผู้ไม่เห็นด้วยกับความสัมพันธ์นี้ และมีการทดสอบจากเทพเจ้า พระสุธนต้องผ่านการต่อสู้และการผจญภัยที่อันตราย เพื่อพิสูจน์ความรักที่มีต่อนางมโนห์รา

หนึ่งในอุปสรรคที่สำคัญคือการถูกจับตัวของนางมโนห์รา โดย "พญานาค" ผู้ซึ่งหึงหวงพระสุธน พระสุธนต้องเดินทางไกลผ่านป่าและแม่น้ำเพื่อค้นหาและช่วยเหลือคนรักของตนเอง การเดินทางครั้งนี้เต็มไปด้วยความยากลำบาก แต่ด้วยความมุ่งมั่นและความกล้าหาญ พระสุธนก็สามารถเอาชนะอุปสรรคทั้งปวงและช่วยเหลือนางมโนห์ราได้สำเร็จ

(Skybook)

16. ประเด็นหลักของตำนานนี้คืออะไร

- ก. ความสำคัญของความรักและความกล้าหาญ
- ข. ความสำคัญของทรัพย์สมบัติ
- ค. คุณค่าของการเชื่อฟัง
- ง. ความแข็งแกร่งของมิตรภาพ

17. ใครช่วยพระสุธนในการเดินทางของเขา

- ก. นักรบ
- ข. ของวิเศษ
- ค. ราชา
- ง. ครอบครัวของนางมโนห์รา

18. หลังจากพระสุธนและนางมโนห์รากลับมาเจอกันอีกครั้ง พวกเขาใช้ชีวิตอย่างไร

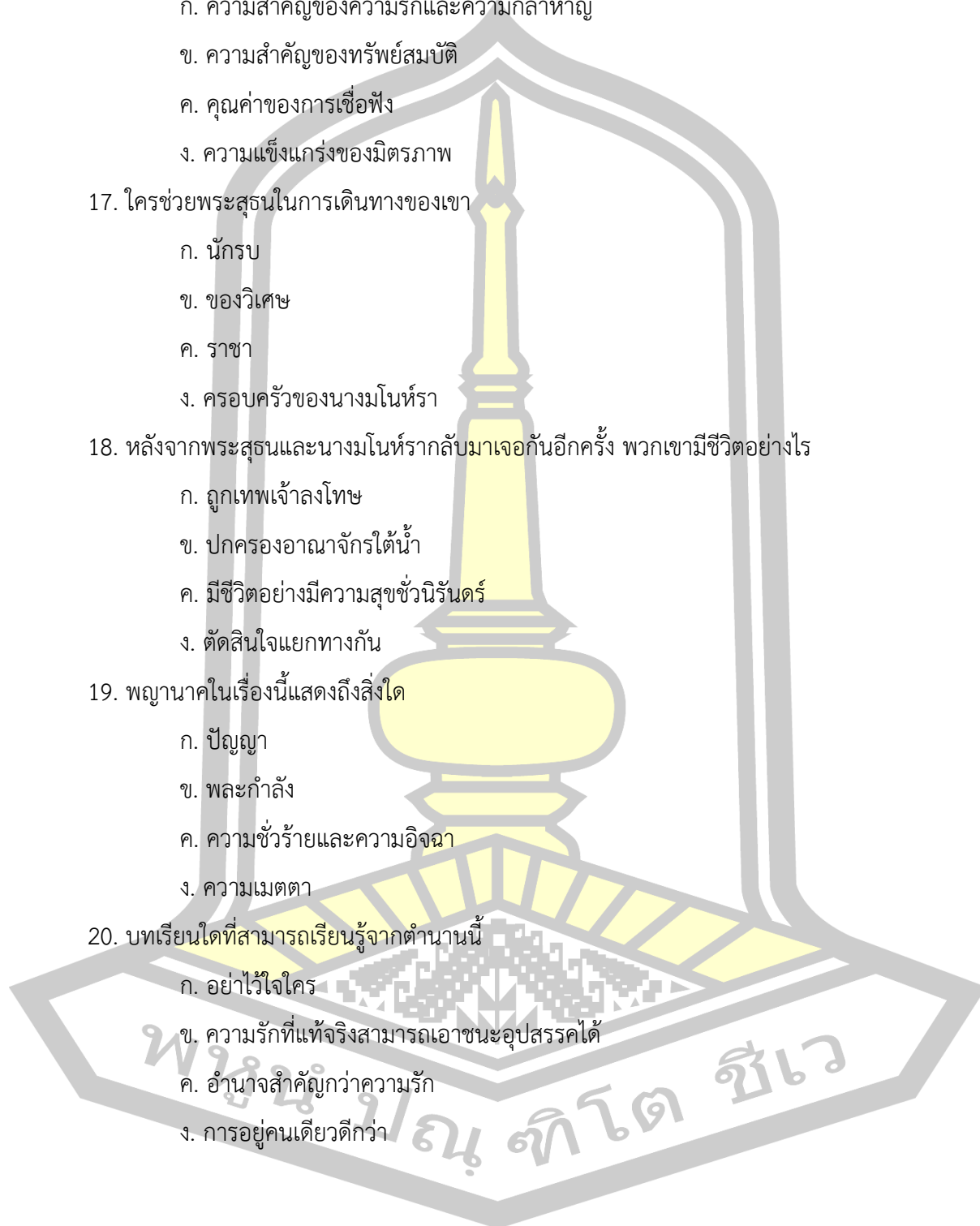
- ก. ถูกเทพเจ้าลงโทษ
- ข. ปกครองอาณาจักรได้น้ำ
- ค. มีชีวิตอย่างมีความสุขชั่ววันรันดร์
- ง. ตัดสินใจแยกทางกัน

19. พญานาคในเรื่องนี้แสดงถึงสิ่งใด

- ก. ปัญญา
- ข. พลังกำลัง
- ค. ความชั่วร้ายและความอิจฉา
- ง. ความเมตตา

20. บทเรียนใดที่สามารถเรียนรู้จากตำนานนี้

- ก. อย่าไว้ใจใคร
- ข. ความรักที่แท้จริงสามารถเอาชนะอุปสรรคได้
- ค. อำนาจสำคัญกว่าความรัก
- ง. การอยู่คนเดียวดีกว่า

จงอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 21 – 25

พระอภัยมณี

พระอภัยมณีเป็นพระราชามีความรู้และปัญญาอันลึกซึ้ง ทรงได้รับความเคารพจากประชาชนของพระองค์ แต่ก็มีศัตรูมากมายที่อิจฉาและไม่พอใจในความสำเร็จของพระองค์ วันหนึ่งพระอภัยมณีถูกวางแผนให้ถูกลอบสังหารโดยศัตรูที่มีอำนาจและความชั่วร้าย เมื่อพระอภัยมณีรู้เรื่องนี้ พระองค์จึงตัดสินใจที่จะออกเดินทางไปยังดินแดนไกล เพื่อหลบหนีจากการถูกลอบสังหารและหาทางป้องกันตนเอง

ระหว่างทาง พระอภัยมณีพบกับนางละเวง ซึ่งเป็นหญิงสาวที่มีความงามและความรู้ความสามารถ นางละเวงได้ช่วยพระอภัยมณีและเข้ามามีบทบาทสำคัญในเรื่อง พระอภัยมณีและนางละเวงร่วมกันต่อสู้กับศัตรูและอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อให้ได้ความสงบสุขกลับคืนมา

หลังจากการผจญภัยและการต่อสู้ พระอภัยมณีสามารถเอาชนะศัตรูได้และกลับไปปกครองอาณาจักรของพระองค์อย่างสงบสุข นางละเวงก็กลายเป็นคู่ครองที่ซื่อสัตย์และร่วมชีวิตกับพระอภัยมณีอย่างมีความสุข

(พระอภัยมณี ความเป็นมาและเรื่องย่อของวรรณคดีที่ดีที่สืบทอดกาล)

21. เหตุการณ์หลักในเรื่องพระอภัยมณีคืออะไร

- ก. การสู้รบระหว่างอาณาจักร
- ข. การปกครองอาณาจักรโดยพระอภัยมณี
- ค. การผจญภัยและการต่อสู้เพื่อเอาชนะศัตรู
- ง. การจัดงานเฉลิมฉลอง

22. พระอภัยมณีและนางละเวงร่วมกันทำอะไร

- ก. จัดงานเลี้ยง
- ข. ออกเดินทางผจญภัย
- ค. สร้างอาณาจักรใหม่
- ง. รวบรวมทรัพย์สิน

23. ศัตรูของพระอภัยมณีมีลักษณะอย่างไร

- ก. มีความชั่วร้ายและอิจฉา
- ข. เป็นเพื่อนที่ดี
- ค. มีความรู้และปัญญา
- ง. เป็นญาติของพระอภัยมณี

24. หลังจากการต่อสู้ พระอภัยมณีกลับไปทำอะไร

- ก. ท่องเที่ยว
- ข. ปกครองอาณาจักรของพระองค์
- ค. ไปทำงานที่ต่างประเทศ
- ง. หยุตพักผ่อน

25. นางละเวงกลายเป็นอะไรในตอนจบ

- ก. คู่ครองที่ซื่อสัตย์
- ข. ศัตรูของพระอภัยมณี
- ค. เพื่อนที่ดี
- ง. ผู้ช่วยของศัตรู

จงอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 26 – 30

เพลงนี้มีประวัติ

เพลง ลาวดวงเดือน อันแสนไพเราะอ่อนหวานเพลงนี้ พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหมื่นพิไชยมหินทโรดม ทรงนิพนธ์ไว้เมื่อกว่าร้อยปีมาแล้ว พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหมื่นพิไชยมหินทโรดม มีพระนามเดิมว่า พระองค์เจ้าเพ็ญพัฒนพงศ์ เป็นพระราชโอรสในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวกับเจ้าจอมรทก ประสูติเมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน พ.ศ. ๒๔๒๕ พระองค์ทรงจบการศึกษาชั้นต้นที่โรงเรียนในพระบรมมหาราชวังและได้เสด็จไปศึกษาต่อวิชาการเกษตรที่โรงเรียนเวลลิงตันฮอลล์ซึ่งเป็นสถาบันที่มีชื่อเสียงด้านการเกษตรของประเทศอังกฤษเสด็จกลับมา ได้ทรงปฏิบัติราชการในกระทรวงเกษตรธิการอย่างเข้มแข็งทรงงานหนักจนได้ทรงดำรงตำแหน่งผู้ช่วยปลัดทูลฉลองและเนื่องจากทรงเป็นผู้บุกเบิกวางรากฐานกิจการใหม่ไทย จึงได้ทรงดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมช่างไหม ต่อมาทรงได้รับพระมหากรุณาธิคุณโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมสถาปนาขึ้นเป็นกรมหมื่นพิไชยมหินทโรดม และทรงเป็นต้นราชสกุล เพ็ญพัฒน์

เหตุที่ทำให้ทรงนิพนธ์เพลงลาวดวงเดือนมีว่า ราวปี พ.ศ. ๒๔๔๖ เมื่อมีพระชันษา ๒๑ ปีพระองค์เจ้าเพ็ญพัฒนพงศ์ ได้เสด็จขึ้นไปนครเชียงใหม่ ได้พบรักกับเจ้าชมชื่น ธิดาของเจ้าราชสัมพันธ์วงศ์กับเจ้าคำย่น กล่าวกันว่าเป็นรักครั้งแรกที่ไม่อาจทรงหักห้ามพระทัย

จึงทรงขอให้พระยานริศราชกิจ ข้าหลวงใหญ่มณฑลพายัพในขณะนั้นเป็นเจ้าแก้มชูขอเจ้าชมชื่น แต่เจ้าชมชื่นพ้นดวงศัสดาทานไว้ เนื่องจากขณะนั้นเจ้าชมชื่นมีอายุเพียง ๑๖ ปี ขอให้เจ้าชมชื่นมีอายุครบ ๑๘ ปีเสียก่อนอีกทั้งประสงค์จะให้พระองค์เจ้าเพ็ญพัฒนพงศ์ทขอพระบรมราชานุญาตจากพระบรมราชชนก เพื่อเจ้าชมชื่นได้อยู่ในฐานะสะใภ้หลวง เมื่อเสด็จกลับมากรุงเทพฯ ก็ทรงถูกตัดทานจากทุกฝ่าย ความรักครั้งแรกของพระองค์จึงต้องยุติลงด้วยความผิดหวัง พระองค์เจ้าเพ็ญพัฒนพงศ์เข้าทรงงานในกระทรวงเกษตรธิการทรงรับผิดชอบการเลี้ยงไหม เป็นเหตุให้ต้องเสด็จไปตรวจเยี่ยมศูนย์การทำไหมในมณฑลต่างๆ ทั้งในภาคเหนือและภาคอีสานอยู่เนืองๆ ครั้งหนึ่งในระหว่างทางที่เสด็จมณฑลอีสาน ได้ทรงหยุดประทับบรรทมในเกวียน บรรยากาศในยามค่ำคืนอันเงียบเหงาทำให้ทรงคิดถึงความรักครั้งแรกซึ่งไม่สมพระประสงค์ จึงได้ทรงนิพนธ์เพลงถึงนางอันเป็นที่รักเพื่อสะท้อนความรัก ความคิดถึง รวมทั้งความทุกข์ระทมที่เกิดจากความผิดหวัง พระองค์ทรงดัดแปลงและนำท่วงทำนองเพลงลาวดำนันทราย ของพระยาประสานดุริยศัพท์ (แปลกประสานศัพท์) ซึ่งเป็นเพลงสำเนียงลาวมาใช้ และประทานชื่อเพลงนี้ว่า "เพลงสาวดำเนินเกวียน" เพื่อระลึกถึงบรรยากาศและพาหนะที่ประทับขณะนิพนธ์

เพลงนี้ได้รับความนิยมตั้งแต่แรก แต่หลังจากที่พระองค์สิ้นพระชนม์ขณะที่มีพระชันษาเพียง ๒๕๘ ปี ผู้ที่นำไปขับขับร้องในระยะหลังไม่ทราบประวัติและที่มาของเพลง เห็นว่าเนื้อเพลงขึ้นต้นด้วยคำ "ดวงเดือนเอย" จึงได้เรียกชื่อว่า ลาวดวงเดือน เพลงลาวดวงเดือน เป็นเพลงที่นิยมและแพร่หลายมาก ต่อมานายมนตรี ตราโมท นำไปแปลงเป็นเพลงไทยอีกเพลงหนึ่งชื่อเพลง โสมส่องแสง คณะสุนทราภรณ์นำไปแปลงเป็นเพลงไทยสากลชื่อเพลง ลาวดำเนินนันทราย และเพลง รักสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงนำไปแปลงเป็นเพลงไทยอีกเพลงหนึ่งชื่อเพลงลาวดำเนินดอย รวมทั้งมีผู้นำคำร้องเดิมไปแปลเป็นภาษาอังกฤษ นำทำนองไปแต่งใส่คำร้องภาษาจีน และภาษาญี่ปุ่น

(ภาษาไทยเป็นสมบัติวัฒนธรรมล้ำค่าของชาติ)

26. พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหมื่นพิไชยมหินทโรดม เสด็จไปศึกษาต่อที่ประเทศใด

- ก. ฝรั่งเศส
- ข. เยอรมนี
- ค. อังกฤษ
- ง. สหรัฐอเมริกา

27. เหตุใดพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหมื่นพิไชยมหินทโรดม จึงไม่ได้สมรสกับเจ้าชมชื่น

- ก. เจ้าชมชื่นมีคู่หมั้นอยู่แล้ว
- ข. เจ้าชมชื่นมีอายุน้อยและต้องการได้รับพระบรมราชานุญาต
- ค. พระองค์ทรงถูกหัตถ์ทานจากพระบรมราชชนก
- ง. พระองค์ไม่ต้องการสมรส

28. เพลง "ลาวดวงเดือน" มีการนำไปแปลงเป็นเพลงไทยในชื่อใด

- ก. ลาวคำเนนดอย
- ข. โสมส่องแสง
- ค. รัก
- ง. ทุกข้อที่กล่าวมา

29. พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหมื่นพิไชยมหินทโรดม ทรงมีนามเดิมว่าอะไร

- ก. พระองค์เจ้าพัฒนพงศ์
- ข. พระองค์เจ้าเพ็ญพัฒนพงศ์
- ค. พระองค์เจ้าพิไชยพัฒนพงศ์
- ง. พระองค์เจ้าราชพัฒนพงศ์

30. พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหมื่นพิไชยมหินทโรดม ทรงได้รับการศึกษาขั้นต้นที่ใด

- ก. โรงเรียนในพระบรมมหาราชวัง
- ข. โรงเรียนเวลลิงตันฮอลล์
- ค. โรงเรียนในกระทรวงเกษตรธิการ
- ง. ไม่มีข้อมูลในบทความ

กระดาษคำตอบแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมหาชัยพิทยาคาร

เลขที่ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่

คำชี้แจง : กระดาษคำตอบข้อสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

ข้อที่	ก	ข	ค	ง	ข้อที่	ก	ข	ค	ง
1					16				
2					17				
3					18				
4					19				
5					20				
6					21				
7					22				
8					23				
9					24				
10					25				
11					26				
12					27				
13					28				
14					29				
15					30				

คะแนนที่ได้

คะแนนเต็ม

เฉลยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมหาชัยพิทยาคาร

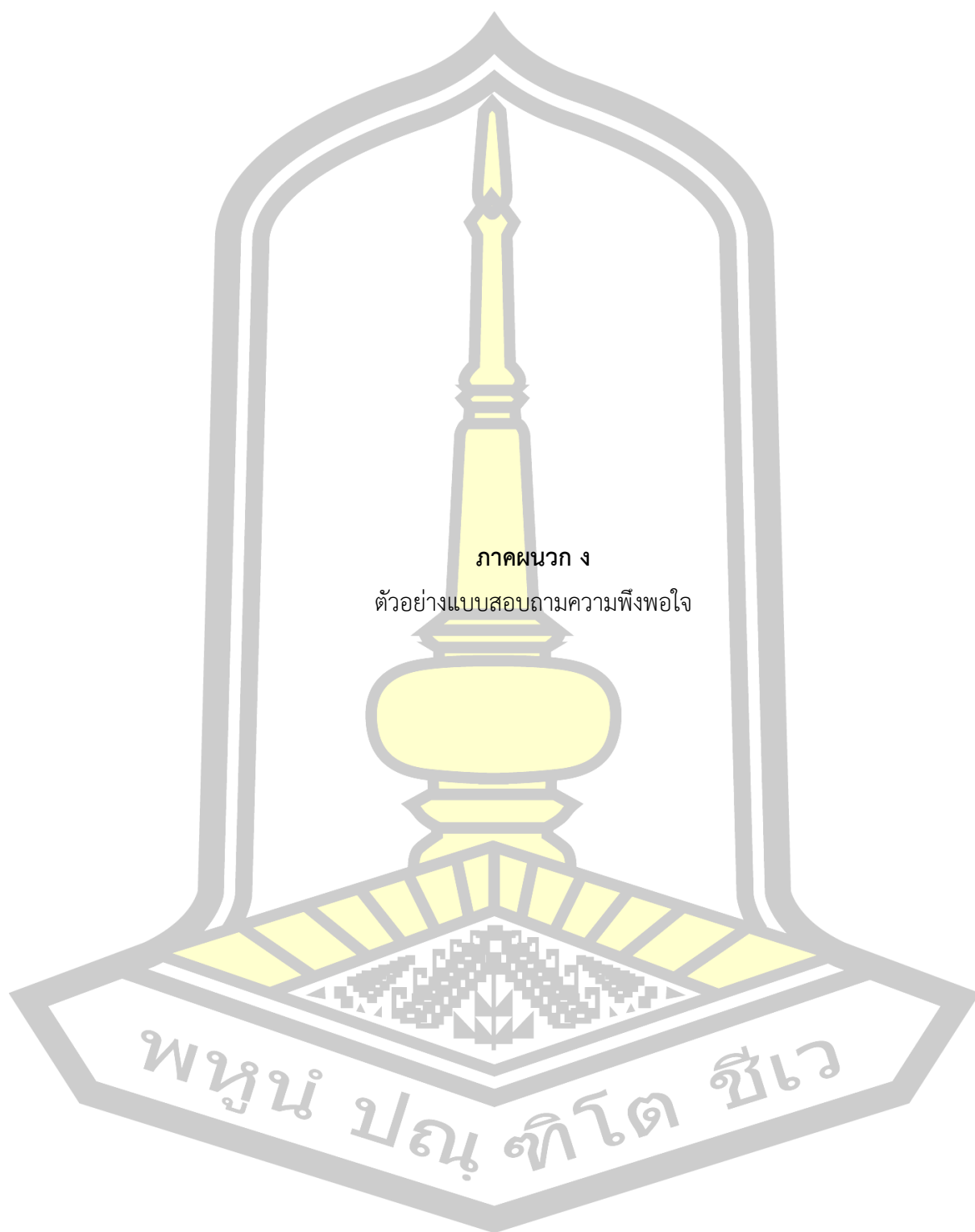
คำชี้แจง : สำหรับประเมินแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ

ข้อที่	เฉลย	ข้อที่	เฉลย
1	ก	16	ก
2	ค	17	ข
3	ง	18	ค
4	ข	19	ค
5	ง	20	ข
6	ข	21	ค
7	ข	22	ข
8	ค	23	ก
9	ง	24	ข
10	ข	25	ก
11	ข	26	ค
12	ค	27	ข
13	ค	28	ง
14	ก	29	ข
15	ค	30	ก

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	คะแนนเฉลี่ยร้อยละ	ระดับคุณภาพ	แปลผล	การประเมิน
8 – 10	80 – 100	4	ดีมาก	ผ่าน
7	70 – 79	3	ดี	ผ่าน
6	51 – 69	2	พอใช้	ไม่ผ่าน
0 - 5	0 - 50	1	ปรับปรุง	ไม่ผ่าน

หมายเหตุ เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ร้อยละ 75 ขึ้นไป ถือผ่านเกณฑ์

แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบKWL Plus ร่วมกับแผนผังความคิด

คำชี้แจง ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความสอดคล้องของแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ร่วมกับแผนผังความคิด ให้นักเรียนพิจารณาข้อความดังกล่าวแต่ละข้อ แล้วเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องด้านขวามือของข้อความให้ตรงกับระดับความพึงพอใจของนักเรียนตามความเป็นจริง ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ระดับความคิด โดยเปรียบเทียบตามเกณฑ์ของบุญชม ศรีสะอาด (2556) ดังนี้

5 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

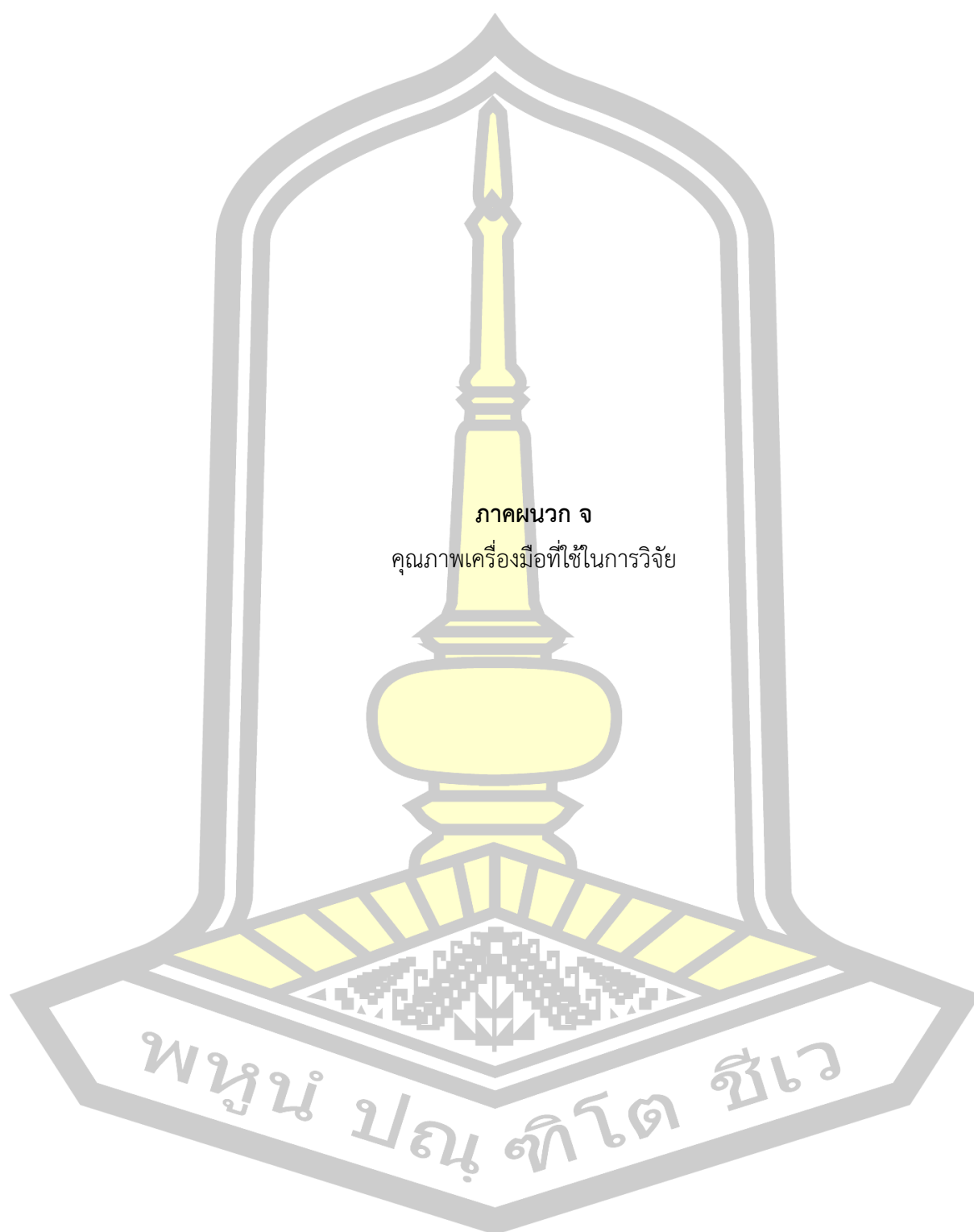
การจัดการเรียนรู้	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
1. ฉันชื่นชอบการเรียนรู้แบบ KWL Plus ร่วมกับแผนผังความคิด					
2. ฉันรู้สึกกระตือรือร้นเพราะการเรียนรู้สนุก					
3. ฉันรู้สึกสนุกระหว่างเรียนด้วยรูปแบบ KWL Plus ร่วมกับแผนผังความคิด					
4. ฉันมีความสุขที่ได้เรียน					
5. ฉันรู้สึกว่าสามารถนำความรู้ไปต่อยอดได้					
6. ฉันมีความสุขในการทำกิจกรรมการอ่านจับใจความ					
7. ฉันชื่นชอบการทำกิจกรรมรายบุคคล					
8. ฉันดีใจที่ได้แสดงความคิดเห็นมากยิ่งขึ้น					
9. ฉันชื่นชอบการมีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนร่วมชั้น					
10. ฉันรู้สึกมีคุณค่าเมื่อได้ช่วยเหลือเพื่อน					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ตารางที่ 13 แสดงความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การอ่านจับใจความจากบทความด้วยการจัดกิจกรรม KWL – Plus ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					คะแนนเฉลี่ย	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5		
1. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด							
1.1 สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลาง	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	มากที่สุด
1.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	มากที่สุด
2. สาระสำคัญ							
2.1 ชัดเจนเข้าใจ	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
2.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
3. จุดประสงค์การเรียนรู้							
3.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
3.2 ครอบคลุมทั้งพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
3.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
3.4 ระบุพฤติกรรมที่วัดและประเมินผลได้	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	
4. สาระการเรียนรู้							
4.1 สอดคล้องกับระดับความรู้ของผู้เรียน	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
4.3 กำหนดเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน	4.00	5.00	4.00	5.00	5.00	4.60	มากที่สุด

ตารางที่ 13 (ต่อ)

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					คะแนนเฉลี่ย	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5		
5. กระบวนการจัดการเรียนรู้							
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
5.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
5.3 เหมาะสมกับเวลา	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	มากที่สุด
5.4 เหมาะสมกับการพัฒนาการอ่านจับใจความ	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
5.5 เป็นไปตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ร่วมกับแผนผังความคิด	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
5.6 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
6. สื่อและแหล่งการเรียนรู้							
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
6.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.00	4.00	5.00	5.00	5.00	4.60	มากที่สุด
7. ชิ้นงานและภาระงาน							
7.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
7.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
7.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้	4.00	5.00	4.00	5.00	5.00	4.60	มากที่สุด

ตารางที่ 14 (ต่อ)

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					คะแนนเฉลี่ย	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5		
2. สารสำคัญ							
2.1 ชัดเจนเข้าใจ	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
2.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
3. จุดประสงค์การเรียนรู้							
3.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
3.2 ครอบคลุมทั้งพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
3.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
3.4 ระบุพฤติกรรมที่วัดและประเมินผลได้	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
4. สาระการเรียนรู้							
4.1 สอดคล้องกับระดับความรู้ของผู้เรียน	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.00	5.00	4.00	5.00	5.00	4.60	มากที่สุด
4.3 กำหนดเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน	4.00	5.00	4.00	5.00	5.00	4.60	มากที่สุด

ตารางที่ 14 (ต่อ)

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					คะแนนเฉลี่ย	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5		
5. กระบวนการจัดการเรียนรู้							
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
5.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
5.3 เหมาะสมกับเวลา	4.00	4.00	4.00	5.00	5.00	4.40	มาก
5.4 เหมาะสมกับการพัฒนาการอ่านจับใจความ	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
5.5 เป็นไปตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ร่วมกับแผนผังความคิด	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
5.6 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
6. สื่อและแหล่งการเรียนรู้							
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
6.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.00	4.00	5.00	5.00	5.00	4.60	มากที่สุด
7. ชิ้นงานและภาระงาน							
7.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
7.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
7.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้	4.00	5.00	4.00	5.00	5.00	4.60	มากที่สุด

ตารางที่ 15 (ต่อ)

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					คะแนนเฉลี่ย	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5		
2. สารสำคัญ							
2.1 ชัดเจนเข้าใจ	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
2.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
3. จุดประสงค์การเรียนรู้							
3.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
3.2 ครอบคลุมทั้งพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
3.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
3.4 ระบุพฤติกรรมที่วัดและประเมินผลได้	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
4. สาระการเรียนรู้							
4.1 สอดคล้องกับระดับความรู้ของผู้เรียน	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
4.3 กำหนดเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน	4.00	5.00	4.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
5. กระบวนการจัดการเรียนรู้							
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
5.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
5.3 เหมาะสมกับเวลา	4.00	4.00	4.00	5.00	5.00	4.60	มากที่สุด

ตารางที่ 15 (ต่อ)

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					คะแนนเฉลี่ย	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5		
5.4 เหมาะสมกับการพัฒนาการอ่านจับใจความ	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
5.5 เป็นไปตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ร่วมกับแผนผังความคิด	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
5.6 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
6. สื่อและแหล่งการเรียนรู้							
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
6.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.00	4.00	5.00	5.00	5.00	4.60	มากที่สุด
7. ชิ้นงานและภาระงาน							
7.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
7.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
7.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้	4.00	5.00	4.00	5.00	5.00	4.60	มากที่สุด
8. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้							
8.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.00	4.00	5.00	5.00	5.00	4.60	มากที่สุด
8.2 เครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผลมีความเหมาะสม	4.00	4.00	4.00	5.00	5.00	4.40	มาก
8.3 มีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง	4.00	4.00	4.00	5.00	5.00	4.40	มาก

ตารางที่ 15 (ต่อ)

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					คะแนนเฉลี่ย	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5		
8.4 ส่งเสริมการวัดและประเมินผลครอบคลุมทั้งพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย	4.00	4.00	4.00	5.00	5.00	4.40	มาก
$\bar{X}$	4.08	4.77	4.77	5.00	5.00	4.55	มากที่สุด
S.D.							0.38

ตารางที่ 16 แสดงความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง การอ่านจับใจความจากข่าว ด้วยการจัดกิจกรรม KWL – Plus ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					คะแนนเฉลี่ย	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5		
1. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด							
1.1 สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลาง	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	มากที่สุด
1.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	มากที่สุด
2. สาระสำคัญ							
2.1 ชัดเจนเข้าใจ	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
2.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด

ตารางที่ 16 (ต่อ)

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					คะแนนเฉลี่ย	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5		
3. จุดประสงค์การเรียนรู้							
3.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
3.2 ครอบคลุมทั้งพุทธิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
3.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
3.4 ระบุพฤติกรรมที่วัดและประเมินผลได้	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
4. สาระการเรียนรู้							
4.1 สอดคล้องกับระดับความรู้ของผู้เรียน	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
4.3 กำหนดเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน	4.00	5.00	4.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
5. กระบวนการจัดการเรียนรู้							
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
5.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
5.3 เหมาะสมกับเวลา	4.00	4.00	4.00	5.00	5.00	4.60	มากที่สุด
5.4 เหมาะสมกับการพัฒนาการอ่านจับใจความ	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด

ตารางที่ 16 (ต่อ)

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					คะแนนเฉลี่ย	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5		
5.5 เป็นไปตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ร่วมกับแผนผังความคิด	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
5.6 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
6. สื่อและแหล่งการเรียนรู้							
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
6.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.00	4.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
7. ชิ้นงานและภาระงาน							
7.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
7.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
7.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
8. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้							
8.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.00	4.00	5.00	5.00	5.00	4.60	มากที่สุด
8.2 เครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผลมีความเหมาะสม	4.00	4.00	4.00	5.00	5.00	4.40	มาก
8.3 มีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง	4.00	4.00	4.00	5.00	5.00	4.40	มาก

ตารางที่ 16 (ต่อ)

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					คะแนนเฉลี่ย	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5		
8.4 ส่งเสริมการวัดและประเมินผลครอบคลุมทั้งพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย	4.00	4.00	4.00	5.00	5.00	4.40	มาก
$\bar{X}$	4.08	4.77	4.81	5.00	5.00	4.75	มากที่สุด
S.D.							0.38

ตารางที่ 17 แสดงความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง การอ่านจับใจความจากวรรณคดีในบทเรียนด้วยการจัดกิจกรรม KWL – Plus ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					คะแนนเฉลี่ย	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5		
1. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด							
1.1 สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลาง	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	มากที่สุด
1.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	มากที่สุด
2. สาระสำคัญ							
2.1 ชัดเจนเข้าใจ	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
2.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด

ตารางที่ 17 (ต่อ)

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					คะแนนเฉลี่ย	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5		
3. จุดประสงค์การเรียนรู้							
3.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
3.2 ครอบคลุมทั้งพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
3.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
3.4 ระบุพฤติกรรมที่วัดและประเมินผลได้	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
4. สาระการเรียนรู้							
4.1 สอดคล้องกับระดับความรู้ของผู้เรียน	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
4.3 กำหนดเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน	4.00	5.00	4.00	5.00	5.00	4.60	มากที่สุด
5. กระบวนการจัดการเรียนรู้							
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
5.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
5.3 เหมาะสมกับเวลา	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
5.4 เหมาะสมกับการพัฒนาการอ่านจับใจความ	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด

ตารางที่ 17 (ต่อ)

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					คะแนนเฉลี่ย	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5		
5.5 เป็นไปตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ร่วมกับแผนผังความคิด	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
5.6 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
6. สื่อและแหล่งการเรียนรู้							
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
6.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.00	4.00	5.00	5.00	5.00	4.60	มากที่สุด
7. ชิ้นงานและภาระงาน							
7.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
7.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
7.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
8. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้							
8.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.00	4.00	5.00	5.00	5.00	4.60	มากที่สุด
8.2 เครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผลมีความเหมาะสม	4.00	4.00	4.00	5.00	5.00	4.40	มาก
8.3 มีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง	4.00	4.00	4.00	5.00	5.00	4.40	มาก

ตารางที่ 17 (ต่อ)

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					คะแนนเฉลี่ย	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5		
8.4 ส่งเสริมการวัดและประเมินผลครอบคลุมทั้งพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย	4.00	4.00	4.00	5.00	5.00	4.40	มาก
$\bar{X}$	4.04	4.89	4.65	5.00	5.00	4.75	มากที่สุด
S.D.							0.39

ตารางที่ 18 แสดงความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง การอ่านจับใจความจากบทเรียนด้วยการจัดกิจกรรม KWL – Plus ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

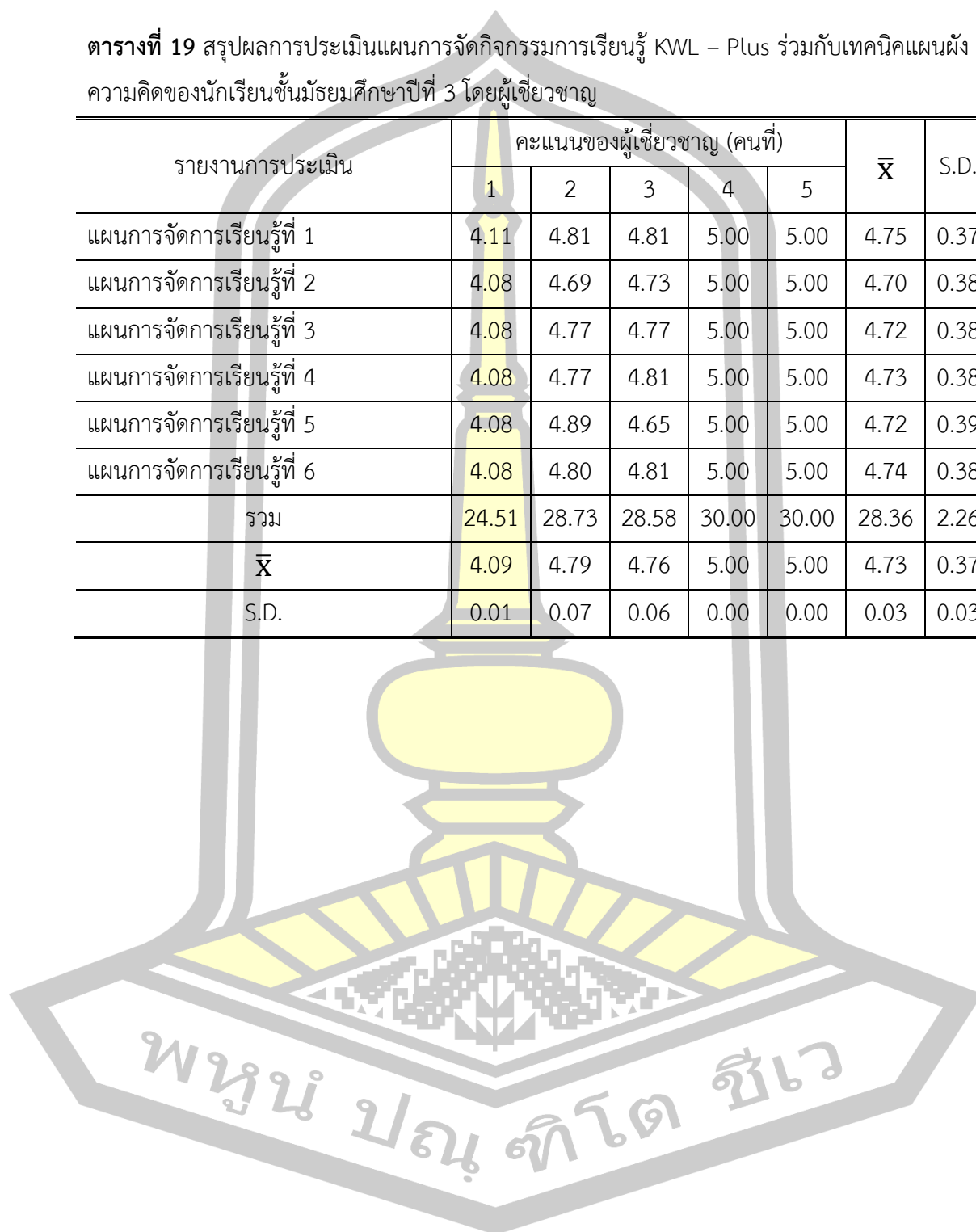
รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					คะแนนเฉลี่ย	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5		
1. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด							
1.1 สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลาง	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	มากที่สุด
1.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	มากที่สุด
2. สาระสำคัญ							
2.1 ชัดเจนเข้าใจ	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
2.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
3. จุดประสงค์การเรียนรู้							
3.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด

ตารางที่ 18 (ต่อ)

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					คะแนนเฉลี่ย	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5		
3.2 ครอบคลุมทั้งพุทธพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
3.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
3.4 ระบุพฤติกรรมที่วัดและประเมินผลได้	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
4. การจัดการเรียนรู้							
4.1 สอดคล้องกับระดับความรู้ของผู้เรียน	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
4.3 กำหนดเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน	4.00	5.00	4.00	5.00	5.00	4.60	มากที่สุด
5. กระบวนการจัดการเรียนรู้							
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
5.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
5.3 เหมาะสมกับเวลา	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
5.4 เหมาะสมกับการพัฒนาการอ่านจับใจความ	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
5.5 เป็นไปตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ร่วมกับแผนผังความคิด	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด
5.6 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้	4.00	5.00	5.00	5.00	5.00	4.80	มากที่สุด

ตารางที่ 19 สรุปผลการประเมินแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ KWL – Plus ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยผู้เชี่ยวชาญ

รายงานการประเมิน	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					$\bar{X}$	S.D.
	1	2	3	4	5		
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	4.11	4.81	4.81	5.00	5.00	4.75	0.37
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2	4.08	4.69	4.73	5.00	5.00	4.70	0.38
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3	4.08	4.77	4.77	5.00	5.00	4.72	0.38
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4	4.08	4.77	4.81	5.00	5.00	4.73	0.38
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5	4.08	4.89	4.65	5.00	5.00	4.72	0.39
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6	4.08	4.80	4.81	5.00	5.00	4.74	0.38
รวม	24.51	28.73	28.58	30.00	30.00	28.36	2.26
$\bar{X}$	4.09	4.79	4.76	5.00	5.00	4.73	0.37
S.D.	0.01	0.07	0.06	0.00	0.00	0.03	0.03

ตารางที่ 20 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ (IOC) ระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ตารางสำหรับเตรียมข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์ค่า IOC						ผลการวิเคราะห์		
ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวมคะแนน	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
4	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
5	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
6	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
7	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
8	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
9	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
10	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
11	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
12	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
13	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
14	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
15	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
16	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
17	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
18	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
19	1	-1	1	1	1	3	0.60	ใช้ได้
20	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
21	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
22	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ 20 (ต่อ)

ตารางสำหรับเตรียมข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์ค่า IOC						ผลการวิเคราะห์		
ข้อ ที่	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม คะแนน	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
23	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
24	1	-1	1	1	1	3	0.60	ใช้ได้
27	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
28	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
29	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
30	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
31	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
32	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
33	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
34	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
35	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
36	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
37	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
38	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
39	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
40	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
41	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
42	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
43	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
44	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
45	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ 21 ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (B) และค่าความเชื่อมั่น (r_{cc}) ของแบบทดสอบความสามารถในการอ่านจับใจความ

ข้อ	ค่าความยากง่าย	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อ	ค่าความยากง่าย	ค่าอำนาจจำแนก
1	0.78	0.33	16	0.57	0.57
2	0.78	0.43	17	0.75	0.24
3	0.78	0.29	18	0.42	0.38
4	0.60	0.62	19	0.64	0.48
5	0.71	0.38	20	0.78	0.33
6	0.78	0.48	21	0.71	0.57
7	0.75	0.62	22	0.78	0.67
8	0.60	0.62	23	0.78	0.67
9	0.71	0.76	24	0.75	0.33
10	0.67	0.52	25	0.78	0.29
11	0.78	0.67	26	0.67	0.33
12	0.67	0.33	27	0.78	0.38
13	0.53	0.52	28	0.64	0.29
14	0.75	0.24	29	0.78	0.38
15	0.53	0.33	30	0.75	0.24
ค่าความยากง่าย (P) มีค่าตั้งแต่ 0.42 – 0.78					
ค่าอำนาจจำแนก (B) มีค่าตั้งแต่ 0.24 – 0.76					
ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (r_{cc}) ของแบบทดสอบความสามารถในการอ่านจับใจความ เท่ากับ 0.92					

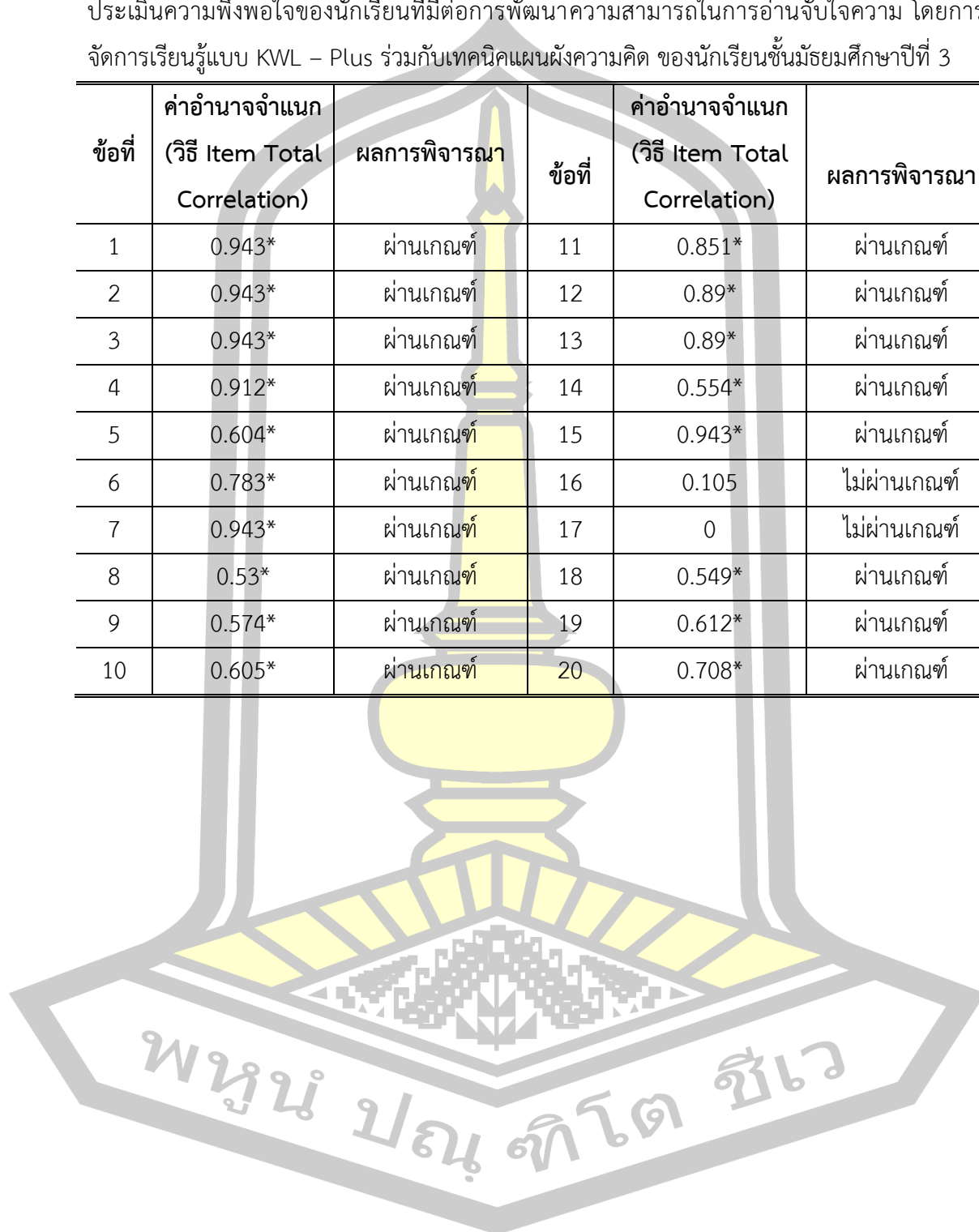

ตารางที่ 22 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ (IOC) แบบวัดความพึงพอใจ
ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ตารางสำหรับเตรียมข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์ค่า IOC						ผลการวิเคราะห์		
ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม คะแนน	ค่าIOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
5	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
6	1	1	1	-1	1	3	0.60	ใช้ได้
7	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
8	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
9	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
10	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
11	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
12	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
13	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
14	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
15	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
16	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
17	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
18	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
19	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
20	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ 23 ผลการวิเคราะห์ ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (วิธี Item Total Correlation) ของแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความ โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL – Plus ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

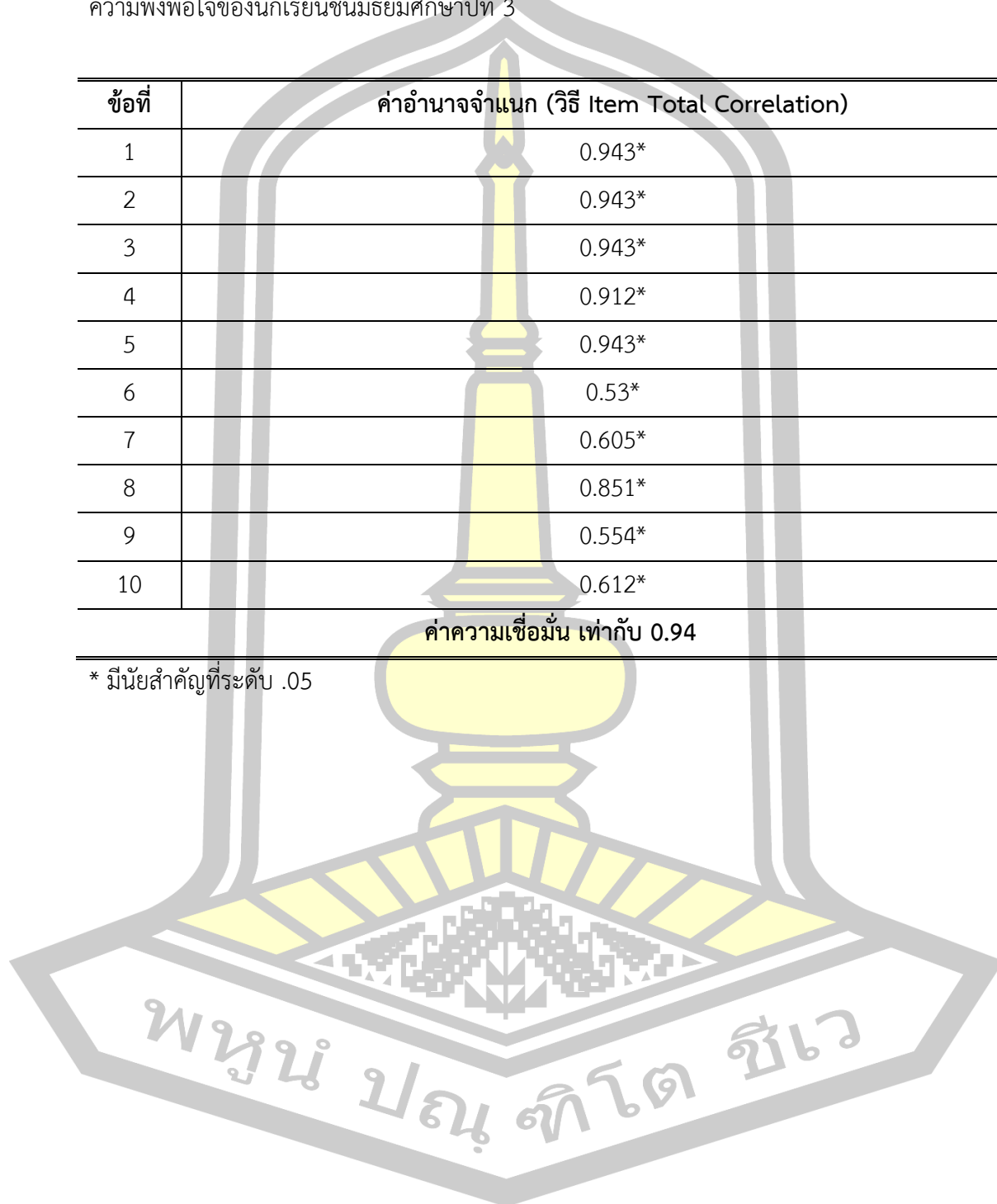
ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (วิธี Item Total Correlation)	ผลการพิจารณา	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (วิธี Item Total Correlation)	ผลการพิจารณา
1	0.943*	ผ่านเกณฑ์	11	0.851*	ผ่านเกณฑ์
2	0.943*	ผ่านเกณฑ์	12	0.89*	ผ่านเกณฑ์
3	0.943*	ผ่านเกณฑ์	13	0.89*	ผ่านเกณฑ์
4	0.912*	ผ่านเกณฑ์	14	0.554*	ผ่านเกณฑ์
5	0.604*	ผ่านเกณฑ์	15	0.943*	ผ่านเกณฑ์
6	0.783*	ผ่านเกณฑ์	16	0.105	ไม่ผ่านเกณฑ์
7	0.943*	ผ่านเกณฑ์	17	0	ไม่ผ่านเกณฑ์
8	0.53*	ผ่านเกณฑ์	18	0.549*	ผ่านเกณฑ์
9	0.574*	ผ่านเกณฑ์	19	0.612*	ผ่านเกณฑ์
10	0.605*	ผ่านเกณฑ์	20	0.708*	ผ่านเกณฑ์

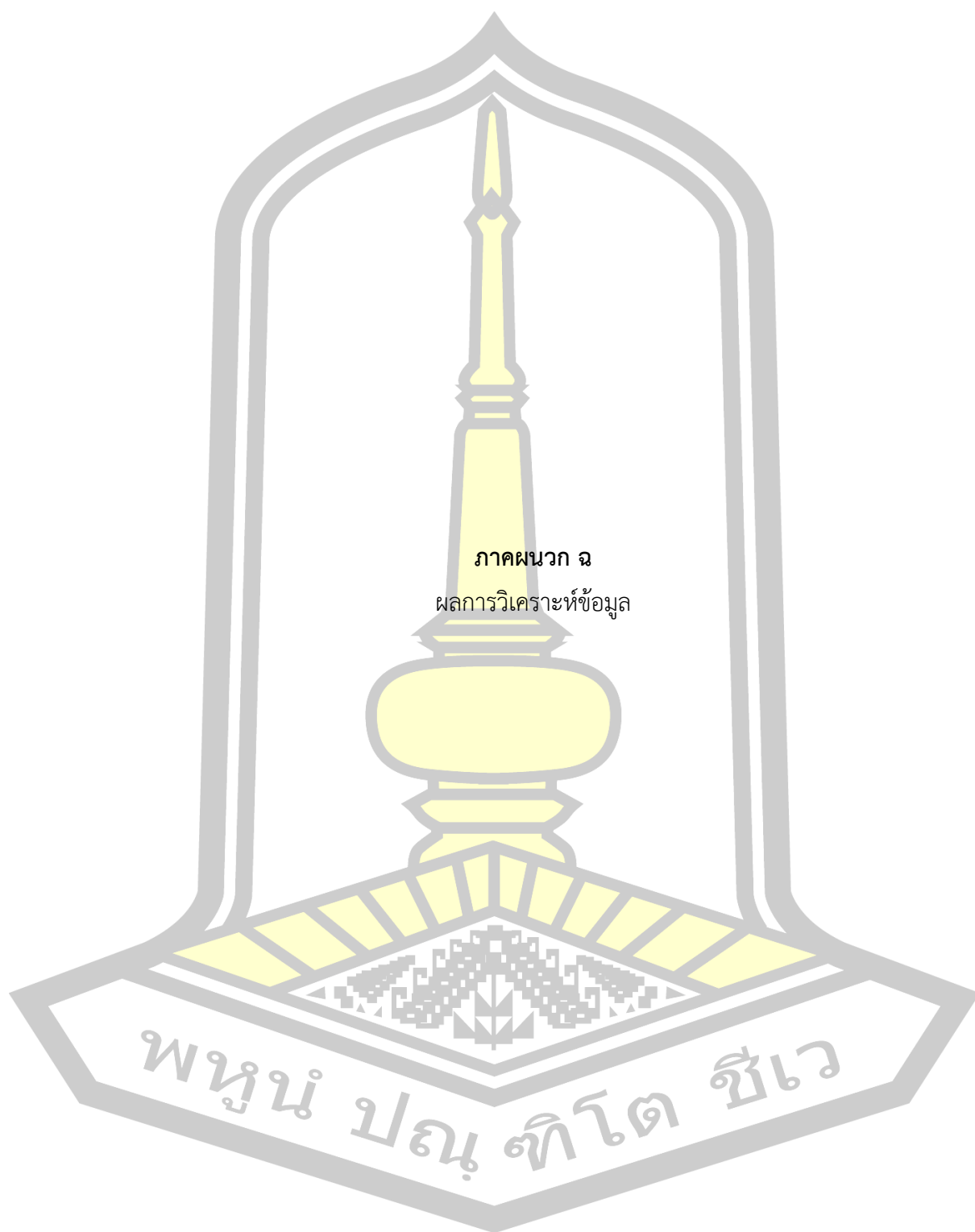

ตารางที่ 24 ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Cronbach's alpha coefficient) ของ แบบสอบถาม ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (วิธี Item Total Correlation)
1	0.943*
2	0.943*
3	0.943*
4	0.912*
5	0.943*
6	0.53*
7	0.605*
8	0.851*
9	0.554*
10	0.612*
ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.94	

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 25 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การสอนตามวิธีการสอนแบบ KWL – Plus ร่วมกับแผนผังความคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

เลขที่	การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การสอนตามวิธีการสอนแบบ KWL – Plus ร่วมกับแผนผังความคิด																คะแนนรวมทั้งหมด (300 คะแนน)	คะแนนสอบย่อย (30 คะแนน)								
	แผนที่ 1				แผนที่ 2				แผนที่ 3				แผนที่ 4						แผนที่ 5				แผนที่ 6			
	แบบฝึกทักษะ (20คะแนน)	แผนผังความคิด (20 คะแนน)	แบบทดสอบย่อย (10 คะแนน)	รวม (50 คะแนน)	แบบฝึกทักษะ (20คะแนน)	แบบทดสอบย่อย (10 คะแนน)	รวม (50 คะแนน)	แบบฝึกทักษะ (20คะแนน)	แบบทดสอบย่อย (10 คะแนน)	รวม (50 คะแนน)	แบบฝึกทักษะ (20คะแนน)	แบบทดสอบย่อย (10 คะแนน)	รวม (50 คะแนน)	แบบฝึกทักษะ (20คะแนน)	แบบทดสอบย่อย (10 คะแนน)	รวม (50 คะแนน)			แบบฝึกทักษะ (20คะแนน)	แบบทดสอบย่อย (10 คะแนน)	รวม (50 คะแนน)	แบบฝึกทักษะ (20คะแนน)	แบบทดสอบย่อย (10 คะแนน)	รวม (50 คะแนน)		
1	20	18	10	48	20	20	8	48	17	17	8	42	14	15	7	36	19	19	8	46	18	9	45	265	27	
2	20	17	10	47	20	18	8	46	18	18	8	44	18	19	6	43	17	17	6	40	17	7	41	261	28	
3	20	18	10	48	19	19	7	45	18	19	9	46	16	17	7	40	17	17	7	41	19	7	41	221	23	
4	18	14	8	40	18	19	9	46	14	13	6	33	16	16	8	40	18	18	7	43	17	6	41	243	27	
5	20	18	9	47	20	20	8	48	18	17	7	42	16	15	7	38	18	18	8	44	17	8	42	261	24	
6	17	16	6	39	18	17	9	44	19	19	8	46	18	18	7	43	18	18	7	43	18	9	44	215	19	
7	17	17	7	41	16	15	9	40	17	17	8	42	17	17	6	40	17	17	6	40	17	8	43	246	25	
8	20	18	8	46	16	16	8	40	18	18	8	44	16	17	8	41	19	19	10	48	18	7	41	260	23	
9	20	18	9	47	17	16	9	42	18	18	9	45	17	16	8	41	17	18	6	41	19	10	47	263	25	
10	17	17	9	43	17	17	7	41	17	18	9	44	17	18	6	41	18	17	7	42	17	7	42	253	25	

ตารางที่ 25 (ต่อ)

เลขที่	การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การสอนตามวิธีการสอนแบบ KWL – Plus ร่วมกับแผนผังความคิด																คะแนนสอบก่อนเรียน (30 คะแนน)	คะแนนรวมรายสัปดาห์ (300 คะแนน)	คะแนนสอบหลังเรียน (30 คะแนน)								
	แผนที่ 1				แผนที่ 2				แผนที่ 3				แผนที่ 4							แผนที่ 5				แผนที่ 6			
	แบบฝึกทักษะ (20คะแนน)	แผนผังความคิด (20 คะแนน)	แบบทดสอบหลังเรียน (10 คะแนน)	รวม (50 คะแนน)	แบบฝึกทักษะ (20 คะแนน)	แผนผังความคิด (20 คะแนน)	แบบทดสอบหลังเรียน (10 คะแนน)	รวม (50 คะแนน)	แบบฝึกทักษะ (20 คะแนน)	แผนผังความคิด (20 คะแนน)	แบบทดสอบหลังเรียน (10 คะแนน)	รวม (50 คะแนน)	แบบฝึกทักษะ (20 คะแนน)	แผนผังความคิด (20 คะแนน)	แบบทดสอบหลังเรียน (10 คะแนน)	รวม (50 คะแนน)				แบบฝึกทักษะ (20คะแนน)	แผนผังความคิด (20 คะแนน)	แบบทดสอบหลังเรียน (10 คะแนน)	รวม (50 คะแนน)				
11	18	19	10	47	20	19	8	47	16	15	6	37	18	8	44	19	46	8	46	19	19	9	47	268	25		
12	17	17	8	42	20	19	6	45	19	18	9	46	17	18	43	18	39	6	39	18	18	8	44	259	30		
13	16	16	8	40	19	19	6	44	17	17	8	42	18	17	44	16	40	8	40	16	16	6	39	249	26		
14	16	15	6	37	19	20	5	44	17	17	8	42	18	18	45	18	46	9	46	17	17	7	41	255	26		
15	16	16	7	39	20	19	9	48	18	17	7	42	18	18	43	16	40	7	40	16	16	6	38	250	25		
16	16	17	8	41	18	17	8	43	17	17	8	42	17	18	41	17	40	7	40	16	16	7	40	247	27		
17	17	17	5	39	17	18	6	41	17	16	8	41	16	16	38	17	40	6	40	19	19	10	48	247	25		
18	15	15	6	36	18	17	5	40	17	16	8	41	14	15	34	17	41	7	41	20	20	9	48	240	28		
19	16	15	6	37	16	15	7	38	17	18	9	44	14	15	36	16	39	6	39	18	18	7	43	237	25		
20	16	16	5	37	17	17	7	41	18	19	9	46	15	14	34	16	40	8	40	19	19	7	44	242	26		
21	16	16	5	37	20	19	9	48	18	18	9	45	15	16	38	17	42	7	42	18	18	7	43	253	29		

ตารางที่ 266 ประสิทธิภาพของแผนการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนตามวิธีการสอนแบบ KWL – Plus ร่วมกับแผนผังความคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

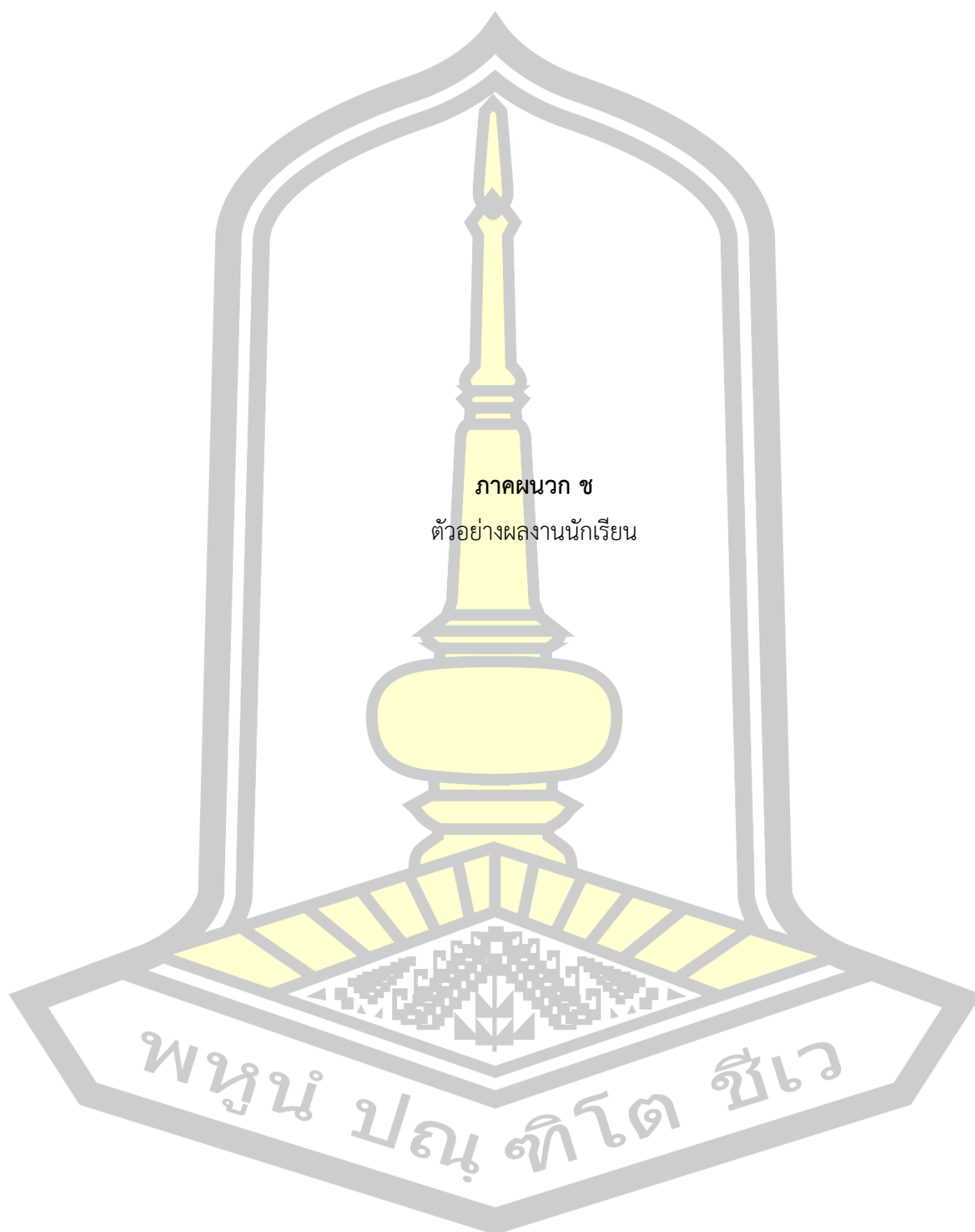
ประสิทธิภาพ	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ
ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)	300	248.44	2.74	82.81
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)	30	26.08	2.17	86.93
ประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (E_1/E_2) เท่ากับ 82.81 /86.93				

ตารางที่ 277 ดัชนีประสิทธิผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนตามวิธีการสอนแบบ KWL – Plus ร่วมกับแผนผังความคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

N	คะแนนเต็ม	คะแนนรวม		ดัชนีประสิทธิผล E.I.
		ก่อนเรียน	หลังเรียน	
25	30	199	652	0.82

ตารางที่ 288 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนตามวิธีการสอนแบบ KWL – Plus ร่วมกับแผนผังความคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ข้อที่	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1	ฉันชื่นชอบการเรียนรู้แบบ KWL Plus ร่วมกับแผนผังความคิด	4.92	0.28	มากที่สุด
2	ฉันรู้สึกกระตือรือร้นเพราะการเรียนสนุก	4.72	0.46	มากที่สุด
3	ฉันรู้สึกสนุกระหว่างเรียนด้วยรูปแบบ KWL Plus ร่วมกับแผนผังความคิด	4.96	0.20	มากที่สุด
4	ฉันมีความสุขที่ได้เรียน	4.76	0.44	มากที่สุด
5	ฉันรู้สึกว่าสามารถนำความรู้ไปต่อยอดได้	4.72	0.46	มากที่สุด
6	ฉันมีความสุขในการทำกิจกรรมการอ่านจับใจความ	4.92	0.28	มากที่สุด
7	ฉันชื่นชอบการทำกิจกรรมรายบุคคล	4.84	0.37	มากที่สุด
8	ฉันตั้งใจที่ได้แสดงความคิดเห็นมากยิ่งขึ้น	5.00	0.00	มากที่สุด
9	ฉันชื่นชอบการมีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนร่วมชั้น	4.80	0.50	มากที่สุด
10	ฉันรู้สึกมีคุณค่าเมื่อได้ช่วยเหลือเพื่อน	4.84	0.37	มากที่สุด
ความพึงพอใจภาพรวม		4.85	0.34	มากที่สุด

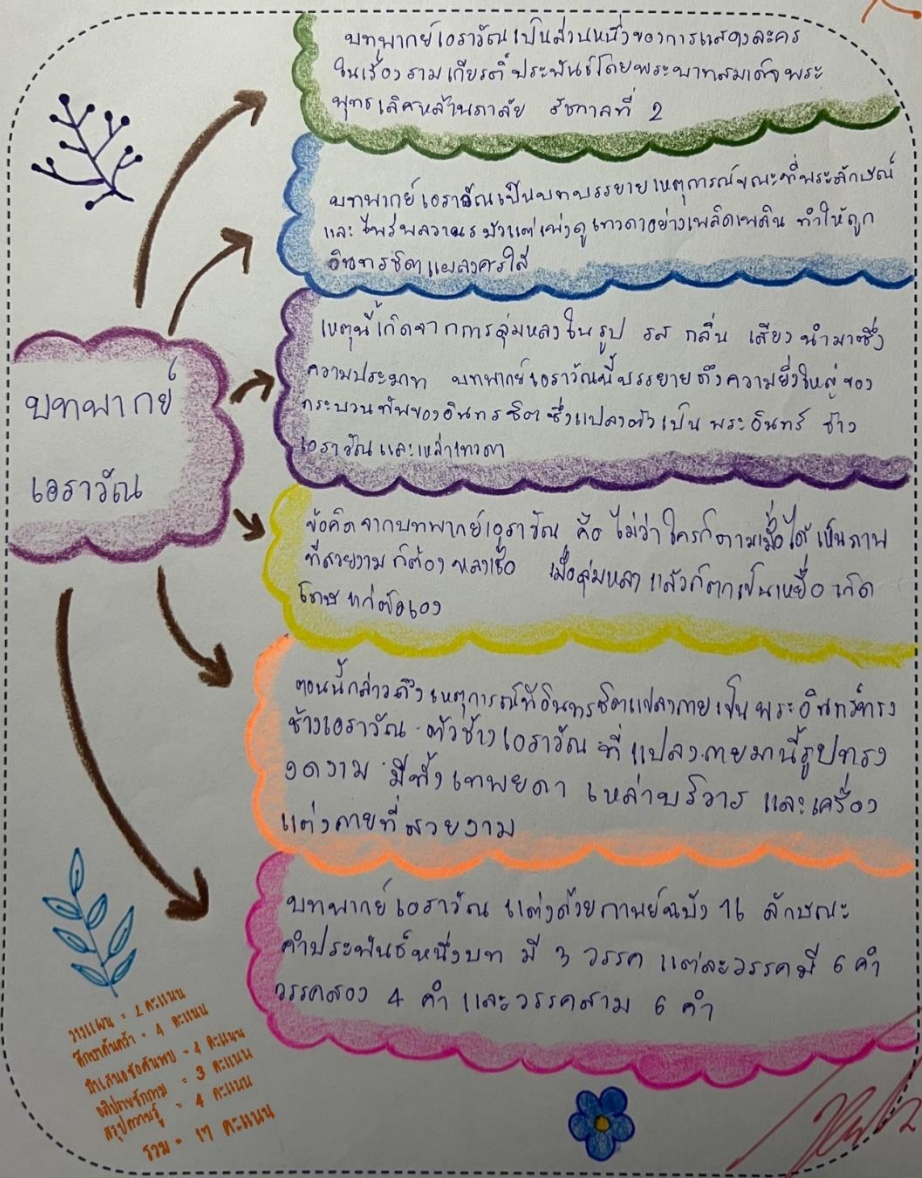
๑๗

ชื่อ ชั้น ๗

แบบฝึกทักษะที่ 3

เรื่อง บทพากย์เอราวัณ

คำชี้แจง : ให้นักเรียนสรุปความรู้ที่ได้จากการอ่านสารคดีที่กำหนดไว้ในรูปแบบแผนผังความคิด

ใบงานที่ 2

การอ่านจับใจความจากบทเรียนเรื่อง ที่เรียกว่าก้าวหน้า

ชั้น 6

ชื่อ
คำชี้แจง : ให้นักเรียนอ่านบทเรียนเรื่อง ที่เรียกว่าก้าวหน้า แล้วตอบคำถามต่อไปนี้1. ชื่อเรื่อง ที่เรียกว่าก้าวหน้า
สาระสำคัญของเรื่อง ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศต่าง ๆ แล้วแต่ความดี ความงามของ
การเลือกใช้งาน หน้าที่งาน ก็จะประสบความสำเร็จขึ้นได้

2. ให้นักเรียนอ่านบทเรียน เรื่อง ที่เรียกว่าก้าวหน้า แล้วตั้งคำถามให้สอดคล้องกับเนื้อหา จำนวน 3 คำถาม

คำถามที่ 1 ความก้าวหน้าคืออะไร

คำถามที่ 2 ทำไมต้องมีความก้าวหน้า

คำถามที่ 3 ผู้เขียนประสงค์อย่างไร

3. ให้นักเรียนอ่านบทเรียน เรื่อง ที่เรียกว่าก้าวหน้า แล้วตอบคำถามจากข้อที่ 2

คำถามที่ 1 การก้าวหน้านั้นมีอะไรบ้าง

คำถามที่ 2 ทำไมต้องมีความก้าวหน้า

คำถามที่ 3 ความก้าวหน้า

4. ให้นักเรียนเรียงลำดับเหตุการณ์ด้วยการนำหมายเลข 1 - 5 เติมลงในช่อง ☐ ให้ถูกต้อง☐ 5 ความก้าวหน้าที่มีความสำคัญที่สุดก็คือ การมีชื่อเสียง เงิน และวิชาความรู้☐ 1 ลักขมี วิภา และผู้เขียน เป็นเพื่อนกัน☐ 3 วิภาให้ความสำคัญกับเงินเพราะเงินคือรากฐานที่มั่นคงในชีวิต☐ 2 ลักขมี ให้ความสำคัญกับเรื่องเกียรติยศ และมุ่งมั่นที่จะแสวงหาแนวทางที่จะประสบความสำเร็จ☐ 4 สุทธิณี ให้ความสำคัญในการเลือกอาชีพครูที่ตนเองรักและพากเพียรจนกระทั่งได้รับปริญญา

- อธิบาย และทั่วๆไป = 4 คะแนน

- ทบทวน = 3 คะแนน

- ลำดับเหตุการณ์ = 4 คะแนน

- สรุปใจความ = 3 คะแนน

- บอกข้อคิด = 4 คะแนน

รวม = 18

5. ให้นักเรียนสรุปใจความ ตามความเข้าใจโดยใช้ภาษาของตนเอง

ลักขมี วิภา และสุทธิณี เป็นเพื่อนกัน พวกเขาต่างมีเป้าหมายของตัวเอง ความก้าวหน้าใน
งาน ความก้าวหน้าของตนเอง ทั้งลักขมีและสุทธิณี ต่างก็มีความก้าวหน้าในแบบของตัวเอง

6. ให้นักเรียนบอกข้อคิดที่ได้รับจากการอ่านบทเรียน เรื่อง ที่เรียกว่าก้าวหน้า

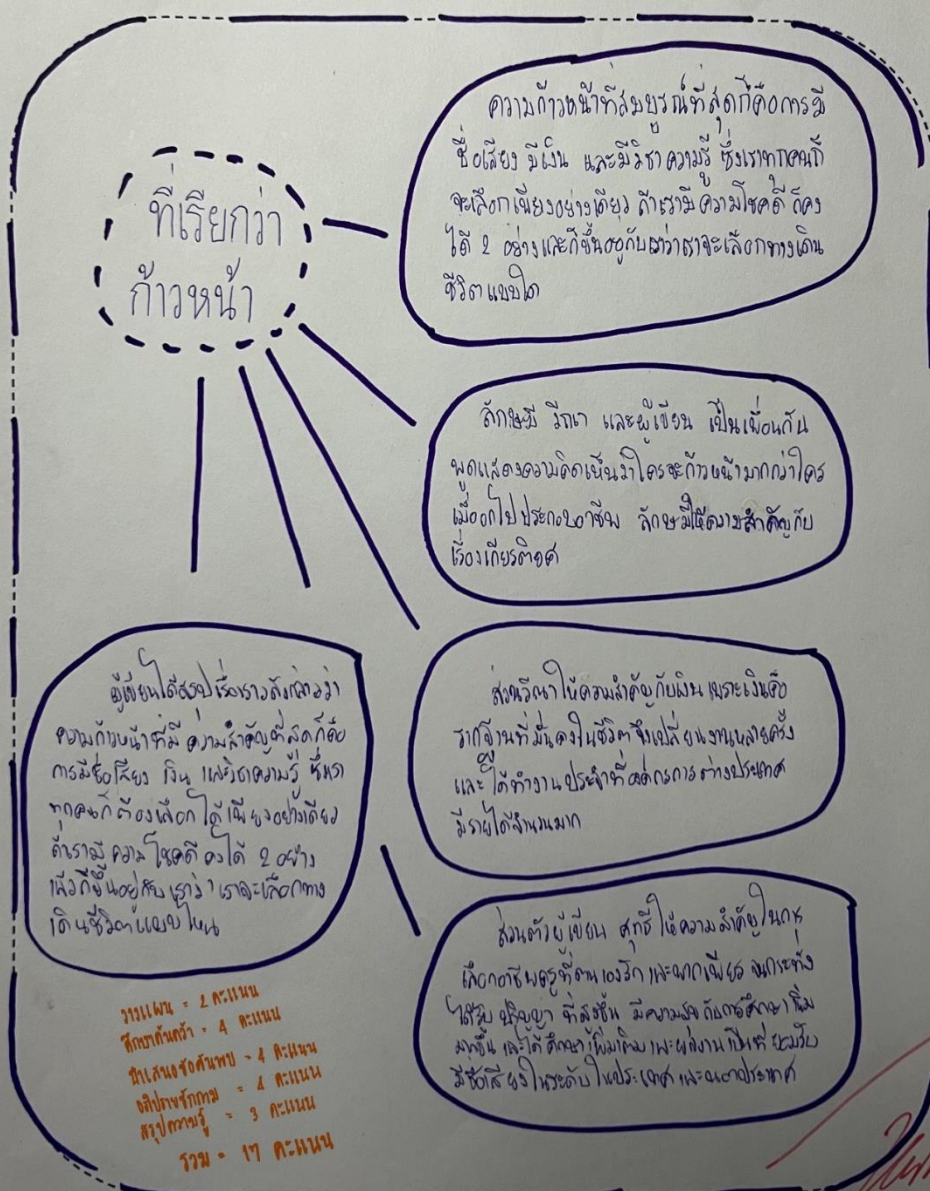
ความก้าวหน้าสำคัญที่สุดก็คือ การมีชื่อเสียง เงิน และวิชาความรู้ ซึ่งเราทุกคนก็จะเลือก
เป็นของตัวเอง ถ้าเราไม่ตั้งใจศึกษาเล่าเรียน เราก็จะไม่มีวิชาความรู้ และก็จะไม่มีชื่อเสียงเงินทอง

ชื่อ ชั้น 6

แบบฝึกทักษะที่ 3

เรื่อง ที่เรียกว่าก้าวหน้า

คำชี้แจง : ให้นักเรียนสรุปความรู้ที่ได้จากการอ่านสารคดีที่กำหนดให้ในรูปแบบแผนผังความคิด

ใบงานที่ 2

การอ่านจับใจความจากวรรณคดีในบทเรียนเรื่อง บทพากย์เอราวัณ

ชื่อ ชั้น 22

คำชี้แจง : ให้นักเรียนอ่านวรรณคดีในบทเรียนเรื่อง บทพากย์เอราวัณแล้วตอบคำถามต่อไปนี้

1. ชื่อเรื่อง บทพากย์เอราวัณ
 สาระสำคัญของเรื่อง บทพากย์เอราวัณเป็นคำฉันท์ของครูเสดละครในเรื่อง ราชเทวฤทธิ์
แต่ถูกใจในความสนุกสนานในโทษ รูป รส กลิ่น เสียง

2. ให้นักเรียนอ่านวรรณคดีในบทเรียน เรื่อง บทพากย์เอราวัณแล้วตั้งคำถามให้สอดคล้องกับเนื้อหา จำนวน 3 คำถาม

คำถามที่ 1 บทพากย์เอราวัณคืออะไร

คำถามที่ 2 ใครคือผู้แต่งบทพากย์เอราวัณ

คำถามที่ 3 บทพากย์เอราวัณแต่งถวายแด่ประทีปประไพอะไร

3. ให้นักเรียนอ่านวรรณคดีในบทเรียน เรื่อง บทพากย์เอราวัณแล้วตอบคำถามจากข้อที่ 2

คำถามที่ 1 บทพากย์เอราวัณแต่งถวายแด่ใคร

คำถามที่ 2 พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย

คำถามที่ 3

4. ให้นักเรียนเรียงลำดับเหตุการณ์ด้วยการนำหมายเลข 1 - 5 เติมลงในช่อง ☐ ให้ถูกต้อง

☒ 5 เทพธิดาองค์หนึ่งมีบริวาร 7 ตน แต่ละคนเป็นยักษ์แปลงกายมา

☒ 4 เศียรทุกเศียรของช้างเอราวัณมีวิมานแก้วดงามตั้งวิมานเวโชยงค์ของพระอินทร์

☒ 3 หัตถ์หน้าแปลงเป็นเทพารักษ์ หัตถ์หลังแปลงเป็นครุฑ กิณกร และนาค

☒ 2 ช้างที่ถูกสร้างขึ้นมานี้มีผิวสีเผือกคล้ายหอยสังข์ และมีขนาดใหญ่โต

☒ 1 อินทรชิตแปลงกายเหมือนองค์พระอินทร์ทรงช้างเอราวัณ

- อธิบาย และตั้งคำถาม = 2 คะแนน

- ตอบคำถาม = 4 คะแนน

- ลำดับเหตุการณ์ = 4 คะแนน

- สรุปใจความ = 3 คะแนน

- บอกข้อคิด = 2 คะแนน

รวม = 17

5. ให้นักเรียนสรุปใจความ ตามความเข้าใจโดยใช้ภาษาของตนเอง
กล่าวถึงเหตุการณ์ที่อินทรชิตแปลงกายเป็นพระอินทร์ทรงช้างเอราวัณ ตัวช้างเอราวัณมีแปลง
กายมีรูปทรงงดงาม มีทั้งเทพารักษ์ เภสัชกร และเศียรต่างที่สอยงามคือถึงท้าว
ที่เป็นยักษ์แปลงกายเป็นภรรยาท้าวผดุงกนิษฐา ในที่สุดสายตาก็ตกลงกัน

6. ให้นักเรียนบอกข้อคิดที่ได้รับจากการอ่านวรรณคดีในบทเรียน เรื่อง บทพากย์เอราวัณ
ไม่ว่าใครก็ตามเมื่อได้เห็นภาพที่สวยงามก็หลงใหล เมื่อหลงใหลก็ตกเป็น
เหยื่อ เกิดโทษหนักต่อหลัง

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ กรรณก จารุทรัพย์สดีไส
วันเกิด 6 กันยายน 2542
สถานที่เกิด สุรินทร์
สถานที่อยู่ปัจจุบัน 115 หมู่ที่ 2 ตำบลยะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์
ประวัติการศึกษา พ.ศ. 2560 มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสิรินธร อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์
พ.ศ. 2564 ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม
พ.ศ. 2567 ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม

พูน ปณ ภัโต ชีเว